

ശ്രീരാമവർഗ്ഗനുമാവലി

ചാണക്യസൂത്രം

കിളിപ്പാട്ട്.

— ൩ —

കൊച്ചിമഖയാളഭാഷാപരിഷ്കരണക്കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നു
ഒരു ലാവുവുദ്ധ്യാനത്തോടും പ്രസ്താവനയോടുകൂടി
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.

ശ്രീരാമവർഗ്ഗനമാവലി

പാണക്രസത്രം

കിളിപ്പാട്ട്.

— ❧ —

കൊച്ചിമലയാളഭാഷാപരിഷ്കരണക്കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നു
ഒരു ലാവുവ്യാഖ്യാനത്തോടും പ്രസ്താവനയോടുകൂടി
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.

— ❧ —

Printed at

THE RAMANUJA PRINTING HOUSE LTD., TRICHUR.

— ❧ —

ചകുപ്പ് വകാശം
കമ്മിറ്റിക്കുമാത്രം }

വില അണ ചര.

പ്രസ്താവന.

ജനങ്ങളുടെ നിത്യപാരായണത്തിനവയുക്തങ്ങളായ വിഷയങ്ങളാണു പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങൾ. പണ്ഡിതപാത്ര സാധാരണമായ ലോകത്തിനു പൊതുവേ രസപ്രദമായ ഒരു കലയാണു സംഗീതം. ഈ രണ്ടുസംഗതികളുംകൂടി ആലോചിച്ചിട്ടായിരിക്കാം ബുദ്ധിമാന്മാരു ഏഴുത്തമ്ലൻ പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളെ കിളിപ്പാട്ടാക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചത്. താളമേളങ്ങളാണു കൂടാതെ അല്ല, സംഗീതഭംഗിയോടു കൂടി വായിപ്പാൻ വളരെ പ്രാപ്തമുള്ള കിളിപ്പാട്ടുരീതി വായനക്കാരുടെയും ശ്രോതാക്കളുടെയും രസിപ്പിക്കയും ലയിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നതാണല്ലോ.

മനഃശ്വർ കിളി (തത്ത)കളെ പിടിച്ചിണക്കി സംസാരിപ്പാൻ പഠിപ്പിച്ചാൽ അവ പഠിപ്പിച്ചപോലെ സംസാരിക്കും; എന്നാൽ അതു്, അവ ചിലക്കുന്ന ശബ്ദപോലെയല്ലാതെ മനഃശ്വർ സംസാരിക്കുന്നപോലെ വണ്ണവ്യക്തിയോടുകൂടിയായിരിക്കയില്ല; മനഃശ്വർ തങ്ങളുടെ ഉള്ളിലുടിക്കുന്ന വിചാരങ്ങളെ വിവക്ഷാസാരമായി അന്യന്മാരെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചാൽ ഈശ്വരഭക്തമായ ഭാഷയും അതിനില്ല; എന്നാൽ അതിനെ പഠിപ്പിച്ചപോലെയുള്ള ചില സംഗതികളെ അതു ശബ്ദിക്കുമ്പോൾ, ശിശുക്കളുടെ 'അച്ഛ' കൗതൂഹലമണിയ'ങ്ങളായ 'വലഃപ്രവൃത്തി'കളെ കേൾക്കുമ്പോൾ അവരുടെ അല്പനമുമാർ 'അച്ഛ, അമ്മ, കാക്ക, പൂച്ച' എന്നൊക്കെയാണു് ആ ശിശുക്കൾ പറയുന്നതു് എന്നു തങ്ങളുടെ ഇച്ഛാധീനമായി സങ്കല്പിച്ചു രസിക്കുന്നതു്

പോലെ കിളികുടുടെ ശബ്ദങ്ങളിലും മനുഷ്യർ സങ്കല്പശക്തികൊണ്ടു രസിക്കുന്നു. അതുപോലെ പൂർവ്വകവികളായ വാല്മീകി, ധ്യാസൻ മുതലായവർ അവരുടെ ഭാഷയിൽ (സംസ്കൃതത്തിൽ) ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള പുരാണങ്ങളെ ഒരു മലയാളിയായ താൻ തന്റെ ഭാഷയിൽ പാടുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ തനിക്കുള്ള ചുമതല ഒരു തന്ത്രക്കുള്ളതുപോലെ മാത്രമേയുള്ളൂ. ത്രോതാക്കരക്കുകൾക്കു തന്നെ സംസാരിക്കുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ എന്നപോലെ തന്റെ ഈ നൃത്തനൃപയോഗത്തിലും, അപൂർവ്വത എന്ന ഗുണം നിമിത്തം ഒരു കൗതുകമുണ്ടാവാനവകാശമുണ്ടല്ലോ. ഈ യുക്തിയോടു കൂടിയായിരിക്കാം ബുദ്ധിമാനം വിദ്വാനും സരസനുമായ ആ മഹാകവി പുരാണകഥകളെ കിളിപ്പാട്ടാക്കിയത്.

അല്ലെങ്കിൽ, ആദികവിയായ ശ്രീവാല്മീകിമഹർഷി തന്റെ ആദികാവ്യമായ രാമായണത്തെ സ്വശിഷ്യന്മാരായ കശവവന്മാരെക്കൊണ്ടു ശ്രീരാമന്റെ അശ്വമേധയാ ഗതിൽ കൂടിയിരുന്ന മഹാത്മാക്കളുടെ സദസ്സിൽ മനോഹരമായി ഗാനം ചെയ്തിട്ടുകൊണ്ടുണ്ടാണു ലോകത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചത് എന്നു രാമായണത്തിൽതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ടു തന്റെ ആദ്യകൃതിയായ 'അയ്യോ രമാരായണ'ത്തേയും ഗാനരീതിൽത്തന്നെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കാം എന്നു കല്പിച്ചു അങ്ങനെ ചെയ്തു; അതിനെ ജനങ്ങൾ അത്യാദരപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു പാടി നല്കാക്കിയതിനാൽ കൃതാർത്ഥനായ കവി, ഭാരതം, ഭാഗവതം എന്ന ഇതിഹാസപുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളെ രാമായണത്തേക്കാൾ അധികം ഗാനരീതിവൈചിത്ര്യത്തോടുകൂടി നാട്ടുകാരുടെ പാട്ടിലാക്കിത്തീർത്തു എന്നും വിചാരിക്കാം. അതു് എങ്ങനെ ചെയ്തിലും ഇരിക്കട്ടെ.

'ഐഴ്ത്തല്ലൻപാട്ടു' നല്കിയിട്ടുള്ള വന്നതിനുശേഷം ഏതു കഥയും കിളിപ്പാട്ടരീതിയിലാക്കുവാൻ കേരളീയകവികൾക്കു്

ഭരണസൂക്തം വഴിച്ചു. ആ ഭരണസൂക്തത്തിന്റെ ഫലമായിട്ട് ആ എന്നത്തിൽ അനേകം സന്തതികളുണ്ടായിട്ടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, അതിലൊന്നിനും ആ അച്ചന്റെ അച്ചിന്റെ തുണ കാണുന്നില്ല. ഇത്തരത്തിലൊന്നാണ് 'ചാണക്യസൂത്രം' കിട്ടിപ്പോട്ട്. ഇക്കാര്യം, സ്രീലോകത്തിന്റെ പ്രവേശനമെന്നല്ല പ്രസംഗംപോലുമില്ലാത്തതിനാൽ, വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വിരുദ്ധമായ ശ്രംഗാരസത്തിന്റെ സ്വർണനെയിലല്ല; ഇതു നിമിത്തം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങൾക്കും പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും ധാരാളം സ്ഥാനം കിട്ടാറുള്ളതുകൊണ്ട് ഇതിനു നല്ല പ്രസിദ്ധിയും പ്രചാരമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

'പഞ്ചതന്ത്രം' കിട്ടിപ്പോട്ടും ഏകദേശം ഇതുപോലെ തന്നെയുള്ള മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥമാണ്. ചാണക്യസൂത്രത്തിലെയും, പഞ്ചതന്ത്രത്തിലെയും പ്രമേയം നീതിശാസ്ത്രം (അർത്ഥശാസ്ത്രം) സിദ്ധാന്തങ്ങളെ പ്രയോഗംകൊണ്ട് അനുഭവപ്പെടുത്തുക എന്ന ഒന്നുതന്നെയാണ്. എങ്കിലും അവയ്ക്കു തമ്മിൽ അല്പം വ്യത്യാസമുണ്ട്. ചാണക്യസൂത്രത്തിലെ കഥ വാസ്തവവും മറ്റേതു കവികല്പിതവുമാണ്. ഒന്നാമത്തേതിൽ അർത്ഥശാസ്ത്രപണ്ഡിതനായ ചാണക്യൻ എന്ന ബ്രാഹ്മണൻ, രാജരാജസമുദയസമ്പന്നനായും അധർമ്മിയായതുമായ കസ്യപുരത്തിലെ ക്ഷത്രിയരാജാക്കന്മാരെ നീതിതന്ത്രമെന്നപണ്യംകൊണ്ടും ബുദ്ധിപ്രഭാവംകൊണ്ടും കലശത്തോടെ മടിച്ചു; ആ സ്ഥാനത്തു ബുദ്ധിമാനും സൽഗുണയുക്തനുമായ ഒരു ശുഭനെ വാഴിച്ചു രാജ്യത്തെ നിഷ്പന്നമുണ്ടാക്കി പ്രകൃതികളെയും രാജാവിനെയും രണ്ടിപ്പിച്ചു എന്നുള്ള കഥയാണ് വിഷയം. രണ്ടാമത്തേതിൽ ദശാമശർമ്മാവെന്ന ഒരു 'ശാസ്ത്രബ്രാഹ്മണൻ' പാടലിപുത്രത്തിലെ സുശർണ രാജാവിന്റെ പുത്രന്മാരെ ആരമാസംകൊണ്ട് 'സൽകഥാകഥനമെന്നുള്ളൊരു മാറ്റത്തുടെ' നീതിശാസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം

പഠിപ്പിച്ച പ്രകാരത്തെതാണ് വിഷയീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. മാണക്യസൂത്രത്തിലെ കഥാപാത്രങ്ങളെല്ലാം വാസ്തവ മനുഷ്യർതന്നെയാണ്. അവർ നീതിശാസ്ത്രാധികതയുള്ളതായ സമാജപാതങ്ങളെയും സന്യാസികതയെയും പ്രയോഗിച്ചു കാഴ്ച നിർവ്വചിക്കുന്നു; പഞ്ചതന്ത്രത്തിൽ സിംഹവൃഷാദികളും കാകോലൂകാദികളുമായ തിര്യഗ്ജന്തുക്കളിൽ മനുഷ്യാർക്കും ആരോപിച്ച ഫലസിദ്ധി വരുത്തുന്നു. മാണക്യസൂത്രം വായിക്കുമ്പോൾ, നീതിതന്ത്രനിഷ്ണാതനായ മാണക്യന്റെ ബുദ്ധിഭക്തശബ്ദവും, സമീപവായത്സയിലും, ധീരശാന്തനായ ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ ധൈര്യസ്ഥൈര്യവീര്യാഭിസാമീകരണങ്ങളും, യന്ത്രമന്ത്രശാലാദികളിലെതന്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചും, ഭീഷ്മദീപികയും, യുദ്ധഭൗമശാസ്ത്രവും, മിത്രസ്നേഹം, സ്ഥിരോത്സാഹം, സർവ്വാതിശായിത്വം സാമീകരണമെന്നതായ അമാത്യരാജസന്റെ മന്ത്രിതന്ത്രങ്ങളും, പരാജയം നേടിയ അകാശം പ്രവർത്തിച്ച് ഓടുവിൽ അതു കൊണ്ടുതന്നെ ആത്മനാശം അനുഭവിച്ച പദ്മരാജാക്കന്മാരുടെ ബുദ്ധിമതിതയും, പ്രതിയോഗിയുടെ ശക്തിയറിയാതെ ഉണ്ണുവന്ന മലയകേതുവിനു സഹായിപ്പാൻ പറ്റാത്ത ആപത്തിലകപ്പെട്ട ചിത്രവർമ്മാദി പഞ്ചരാജാക്കന്മാരുടെ അസന്ദേഹജ്ഞാപരമായും, തന്റെ സർവ്വസ്വവും പ്രാണനും നശിച്ചാലും വിശ്വസ്തതയ്ക്കും മിത്രധർമ്മത്തിനും ഭാഗം വരുത്തുന്നതല്ലെന്നുള്ള സ്ഥിരനിശ്ചയത്തിൽ നിന്നിളകാത്ത ശ്രേഷ്ഠപുരുഷനായ ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ ധീരോദാത്തതയും മഹാമനസ്സുതയും, ശത്രുപക്ഷത്തിൽ ചെന്നുചേർന്ന് സർവ്വശക്തിയെയും സാധിച്ച് അവർക്കു വിശ്വാസം ജനിപ്പിച്ച് അവരുടെ ഹൃദയം കവർന്ന് അവസരംനോക്കി മാണക്യന്റെ ഉപദേശങ്ങളെ പ്രയോഗിച്ചു ശത്രുക്കളെ തമ്മിൽ ഭേദിപ്പിച്ച് അവരുടെ ബലം ക്ഷയിപ്പിച്ചു കാഴ്ച നിർവ്വചിക്കുന്നതിലുള്ള ഭാഗ്യമാണെന്ന്, സിദ്ധാർഥൻ, നിപുണൻ, ഉദ്യമൻ മുതലായ മാണക്യവാക്യങ്ങളെ ബുദ്ധി

ലാസവ്യാ, മാണക്യന്റെ വിജയത്തിന് ആദ്യമുതൽ അ
വസാനംവരെ സഹായിച്ച മാണക്യതുല്യനും ക്ഷപണക
വേഷധാരിയുമായ ഇന്ദ്രശർമാചെന്ന ബ്രാഹ്മണന്റെ കടി
ലതന്ത്രങ്ങളും, അതാതാധാരത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായി കാണു
ന്നതുപോലെ നമുക്കുണ്ടാം വരുന്നു.

എന്നാൽ പഞ്ചതന്ത്രത്തിൽനിന്നുകൂടി, കഥാപാത്ര
ങ്ങളുടെ സ്വഭാവം കവിയുടെ കല്പനാശക്തിയാകുന്ന കണ്ണാ
ടിയിൽ പ്രതിഫലിച്ചിട്ട് അതിൽനിന്ന് ഒരു മൊയാഗ്രാ
ഫിയന്ത്രംകൊണ്ടു മൊയതെടുത്തു കാണിക്കുന്നതുപോല
യോ അല്ലെങ്കിൽ അതിൽനിന്ന് ഒരു മറികൂടി മറിഞ്ഞു
ബയ്സ്കോപ്പുകളിലോപോലെയോ ആണു നമുക്കുണ്ടാം വര
ുന്നത്.

മാണക്യസൂത്രത്തിലെ കഥാപാത്രവിനെ ശ്രീമതഭാഗ
വതം പാദേശസ്സന്ധം ഒന്നാമധ്യായത്തിൽ കവിയുഗത്തിലെ
രാജാക്കന്മാരെ കുറിച്ചു പറയുന്ന ഭാഗത്തു സൂചിപ്പിക്കുകയും
വിജ്ഞാപനങ്ങളിൽ സാമാന്യം വിവരിക്കുകയും, ഏകദേശം
അതുപോലെതന്നെ മത്സ്യം, വായുവും, ബ്രഹ്മാണഡം
ഈ പുരാണങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സോമ
ദേവഭട്ടവിരചിതമായ 'കഥാസർസ്വാഗതം' എന്ന ഗ്രന്ഥ
ത്തിൽ കഥാപീഠലംബകം അഞ്ചാതരംഗത്തിൽ ഹ്രസ്വ മു
തൽ ഹൃദ്യ വരെയുള്ള ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഈ കഥ
സംഗ്രാമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിശാഖ(ഭത്ത)ദേവകവിയുടെ
കൃതിയായ "മുദ്രാരാക്ഷസം" എന്ന സംസ്കൃതനാടകവും
ഈ കഥയെ വിഷയീകരിച്ചുള്ളതാണ്. എന്നാൽ 'മാണക
സൂത്രം' കിളിപ്പാട്ടിന്റെ നാലാപോലും മുതൽക്കുള്ള കഥ
മാത്രമേ ആ നാടകത്തിലുള്ളൂ. നന്ദമരുതൂന്മാരുടെ ഉത്ത
വവും അവർ തമ്മിലുണ്ടായ വിശദായവും നന്ദന്മാർ മരു
തൂന്മാരെ ചതിച്ചായി കല്ലായിലടച്ചു കൊന്നതും, അപ്പ
ന്റെയും സോദരന്മാരുടെയും മാധവരൂപകാരം ചന്ദ്ര

ഗുപ്തൻ നന്ദന്മാരോടു പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ ശപഥം ചെയ്ത ബീവിച്ചിരുന്നതും, ചന്ദ്രഗുപ്തൻ ചാണക്യസംഗമം ലഭിച്ചതും, നന്ദന്മാരായ അവമാനിതനായ ചാണക്യൻ നന്ദവംശവിനാശം ചെയ്ത തൽസ്ഥാനത്തു ചന്ദ്രഗുപ്തനെ അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു എന്നു പ്രതിജ്ഞചെയ്തതും, ക്ഷപണകാലി ചാണക്യന്റെയും പദ്മതകാലിബലവാനായ ബന്ധുക്കളുടെയും സഹായം സമ്പാദിച്ചു സന്ധിവിഗ്രഹാഭിനയങ്ങളും സാമ്രാജ്യാഭിമാനങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചു നന്ദവംശവിനാശം ചെയ്ത ചാണക്യചന്ദ്രഗുപ്തന്മാർ തീർണ്ണപ്രതിജ്ഞാർത്ഥമായതും, ചാണക്യസൂത്രത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ മൂന്നു പാദങ്ങളിലടങ്ങിയ കഥകളാണു്. അതൊന്നും നാടകത്തിലില്ല. നന്ദന്മാരുടെ പൂർവ്വത്തായും നീതിശാസ്ത്രവിദ്യാലനമായ രാക്ഷസാമാത്യൻ നന്ദമന്ത്രന്മാരുടെ യുദ്ധത്തിൽ മരിക്കാതെ ശേഷിച്ചിരുന്നു; അയാൾ കൈടലന്റെ നീതിതന്ത്രം ഉൾക്കൊള്ളാൻ സാക്ഷാത്കാരമായ ചന്ദ്രഗുപ്തനെ വധിച്ചു പകവീട്ടുവാൻ തരുന്നോക്കി പൗരന്മാരുടെ ബലിമാനം തുണയെന്നമായ വിഷ്ണുഗുപ്തനാകട്ടെ ഇതു സ്വാമിഭക്തനും നയകോവിദനുമായ ഇയ്യൊളെത്തന്നെ റെറാനായ കാട്ടാനയെ പോലെ കേടുതട്ടാതെ പിടിച്ചിണക്കി മന്ത്രിസ്ഥാനത്തു കയറ്റിയെഴുന്നള്ളിച്ചാലോ ചന്ദ്രഗുപ്തൻ ലബ്ധപ്രതിഷ്ഠനാകയുള്ളതെന്നു നിശ്ചയിച്ച് അതിനുള്ള കഴികളും തയ്യാറാക്കി; ഒടുവിൽ കൈടലിപ്പിപ്രൻ രാക്ഷസാമാത്യന്റെ സുപ്തതന്ത്രങ്ങളെയും നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ച് അടിയറത്തു തന്റെ വശംവദനാക്കി അംഗീകാരത്തെക്കൊണ്ട്, അതുവരെ താൻ വഹിച്ചിരുന്ന ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ മന്ത്രിപദമുദയായ വാളെടുപ്പിച്ച് അന്യോന്യമുണ്ടായിരുന്ന വൈരകാലുഷ്യകളെമെല്ലാം കളഞ്ഞു കൈ കഴികകയും ചെയ്തു. ഇതാണു മുദ്രാഭിഷേകസനാടകത്തിലെ കഥാവസ്തു.

ചാണക്യസൂത്രം കിളിപ്പാട്ടിന്റെ മൂലം മുദ്രാഭിഷേകസനാടകമാണെന്നു നിർണ്ണയിപ്പാൻ വേറെയും ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്.

“ആസാദിതദിരദശോണിതശോണശോഭാം
സന്ധ്യാരുണാമിവകലാം ശശലാഞ്ജനസ്യ
ജുംഭാവിദാരിതമുഖസ്യമുഖാൽസ്തരന്തീം
കോമലമുദിപ്ലതിമരേഃപരിഭ്രയദംഷ്ട്രാം”

എന്നിത്യാദിയാമി ആ നാടകത്തിലുള്ള പല ശ്ലോകങ്ങളു
ടേയും നേർത്തളമ.

“ദിരദപരജയിരകണസേകശോണാഭമാൽ
തെളിവിനൊട്ടുസന്ധ്യക്കുരുണയാഴ്ന്നിന്ന
ശിശിരകരമഹിതകലയെന്നപോലെയൊരു
സിംഹവദനത്തിലുള്ളൊരുദംഷ്ട്രത്തെ
പരിചൊടുപറിച്ചുകൊണ്ടിങ്ങുപോന്നിടുവാൻ
പാരതിലേവൻനിന്നയ്ക്കുന്നതോക്കനീ”

ഇങ്ങനെ കിളിപ്പാട്ടിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അതു മഴവന്നുരുരി
ച്ചാൽ ഈ പ്രസ്താവന ഗദ്യപദ്യങ്ങളും കിളിപ്പാട്ടും കൂടിക്ക
ലന്ന് ഒരു മിത്രനാടകമായിത്തീരും.

‘മാണകുസൃതം’ എന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് പേരു ക
ല്പിച്ചതാണെന്നും എന്തു നിമിത്തമാണെന്നും തീർച്ചപ്പെടു
ത്തുവാൻ വഴി കാണുന്നില്ല. ഗ്രന്ഥകാൻ രാജാ പാദ
ങ്ങളുടെ അവസാനത്തിലും “ഇതി മദ്രാസക്ഷസേ—നവന
ന്ദാഭിഷേക—നവനന്ദവധ—രാക്ഷസമലങ്കരേണുസംവാ
ദ—രാക്ഷസവഞ്ചന—നാമഗാനവിശേഷസ്തമാപ്തം” എന്നാ
ണു പേർ കൊടുത്തു കാണുന്നത്. ‘സൃതം’ എന്ന പദ
ത്തിന് ‘കൈശലം’ എന്ന നാടോടിഭാഷയിൽ പ്രസിദ്ധ
മായ അർത്ഥത്തെ പുണ്യരിച്ചുകൊണ്ട് അർച്ചാചീനന്മാരാ
യ ഗ്രന്ഥമെഴുത്തുകാരോ അമുദിക്കാരോ തട്ടിവിട്ടതായിരി
ക്കാം ഈ പേര.

അല്ലെങ്കിൽ ജ്യോതിഷം, വ്യാകരണം മുതലായ
ശാസ്ത്രങ്ങളോടു ‘ജൈമിനി,’ ‘പാണിനി’ മുതലായവ
രുടെ സൂത്രഗ്രന്ഥങ്ങളുള്ളതുപോലെ, പ്രസിദ്ധമായൊ
രുക്യടൻറ അർത്ഥശാസ്ത്രത്തെ നീതിസൃതം എന്നു ചില

പണ്ഡിതന്മാർ വ്യവഹരിച്ചുവരാറുള്ളതുകൊണ്ട്, പക്ഷേ ആ ഗ്രന്ഥം ഇതാണെന്നു ഭരിച്ചു വേറെ ചിലർ ചാണക്യസൂത്രം എന്നു പേർ പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതോ എന്നും ശങ്കിപ്പാൻ അവകാശമില്ലായില്ല. “അല്ലാക്ഷരമസന്ദിഗ്ദ്ധം സാരവചിശ്ചതോമുഖം, അസ്തോഭമനവദ്യം ച സൂത്രം സൂത്രവിദോ വിദ്ഃ” എന്ന അഭിധാനപ്രകാരമുള്ള ലക്ഷണങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചാണക്യന്റെ അർത്ഥശാസ്ത്രത്തിനു ‘നീതിസൂത്രം’ എന്ന പേർ കൊടുക്കുന്നതിൽ ഒട്ടും അസാധാര്യമില്ലെങ്കിലും, നമ്മുടെ പ്രകൃതഗ്രന്ഥത്തിനു ‘മുദ്രാരാക്ഷസം’ എന്ന കവി കല്പിച്ചിട്ടുള്ള പേർതന്നെയാണു യുക്തമായിത്തോന്നുന്നത്. പുസ്തകപ്രചാരത്തിനു വൈഷമ്യം നേരിട്ടെങ്കിലോ എന്നു ശങ്കിച്ചു, തൽക്കാലം പഴയ പേരിനു താക്കോൽ മററവും ചെയ്യുന്നില്ല.

ചാണക്യവർണ്ണപുരാമരുടെ കാലത്തെപ്പറ്റി നമ്മുടെ പ്രമാണഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്പഷ്ടമായിട്ടൊന്നും പറഞ്ഞു കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ വരാഹമിഹിരന്റെ ‘ബ്രഹ്മജ്ഞാതകം’ എന്ന ഹോരാശാസ്ത്രത്തിൽ ആയുർവ്വാതാശ്വാധത്തിൽ ‘ആയുർവ്വായം വിഷ്ണുതപോ/ചിചൈവം ദേവസപാമീ സിദ്ധസേനശ്ച ചക്രം’ എന്ന പദ്യംകൊണ്ടു വിഷ്ണുതപ്തൻ (ചാണക്യൻ) ശ്വേതരീഷതന്ത്രത്തിൽ ഒരു പൂർവ്വാചാര്യനായിരുന്നുവെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ, വിഷ്ണുതപ്തൻ വരാഹമിഹിരനേക്കാൾ പ്രാചീനനാണെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ഇനിയൊരു രണ്ടാംതരം തെളിവുകൂടിയുണ്ട്.

“അദുകാമതിവാക്കൈവ വസതിം വസുസമ്പദാം
സ്വപ്നാഭിഷ്ഠന്ദവമനം”കൃതേപ“വോപനിവേശിതം.”

(കമാസംഖ്യം സൂ. 6. ശ്ലോകം 37)

മേലെഴുതിയ ശ്ലോകത്തിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചാണക്യൻ കേരളത്തിൽ നീതിശാസ്ത്രത്തിൽ

ഭൂതപൂർവ്വഭൂതപൂർവ്വം വാണനപദം പരശേശോപവാദേന സ്വാഭാശാഭിഷ്യാന്വയമനേന വാ നിവേശയേൽ." എന്നു സൂത്രത്തിലും കാണുന്നു. ഇവിടെ ശാസ്ത്രകാരവചനത്തെ കവി സംഗ്രാരിച്ചതോ കവിപ്രയോഗത്തെ ശാസ്ത്രകാരൻ അനുവദിച്ചതോ എന്ന് 'ബീജകാന്യായേന' ഒരു വാദത്തിന് വസരമുണ്ടെങ്കിലും ശാസ്ത്രപ്രസിദ്ധമായ സാങ്കേതികപദത്തെ കവി പ്രയോഗിച്ചതാണെന്നു വിധിപ്പാനാണ് അധികം ന്യായം കാണുന്നത്. അങ്ങനെയൊന്നിൽ, കേരടി എൻ കാളിദാസനേക്കാൾ പ്രാചീനനാണെന്നു സിദ്ധമാകുന്നു.

കാളിദാസനെന്നും വരാഹമിഹിരനെന്നും "ധനപന്തരിഷ്ഠപന്തരിഷ്ഠ" ഇത്യാദി പദ്യംകൊണ്ടു വികുമാഭിരൂപദണ്ഡമാരാന്ധി ഗന്ധിച്ചിട്ടുള്ളതു ശരിയാണെങ്കിലുമല്ലെങ്കിലും, മാണക്യൻ ഇവരിലൊരാളും കാരണവസ്ഥാനമുണ്ടെന്നു തെളിയിക്കാൻ മേൽപ്രകാരമുള്ള മോഹകമാരസംഭവശ്ലോകങ്ങൾ, മതിയാകുമെന്നുതോന്നുന്നു. പോരേങ്കിൽ പ്രാചീനവരിത്രാപേക്ഷണം ചെയ്യുന്ന പണ്ഡിതന്മാരുടെ നഷ്ടഭാരതകരിമാണക്രിയയെത്തന്നെ ശരണം പ്രാപിക്കേണ്ടിവരും.

ഇനി മാണക്യസൂത്രം കിളിപ്പാട്ടിന്റെ കർത്താവിനെക്കുറിച്ചാണ് ആലോചിക്കേണ്ടത്. ഭാഷാചരിത്രത്തിൽ മാണക്യസൂത്രവും, പഞ്ചതന്ത്രവും, കഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ പേരിൽ റജിസ്റ്റർചെയ്യയും, ഗതാനുഗതികന്മാരായ പലരും അതിനെ കണ്ണടച്ചു വിശ്വസിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ നന്ദഗ്രാമം പഞ്ചതന്ത്രം, നളചരിതം മുതലായ കിളിപ്പാട്ടുകളും മാണക്യസൂത്രവും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തേണമെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി അവയുടെ രചനാഗുണങ്ങളെയും, കവിയുടെ മനോധർമ്മപ്രകടനങ്ങളെയും, നൂറ്റുലം പരിശോധിക്കുന്ന ഒരു ഭാഷാസാഹിത്യരസികൻ മാണക്യസൂത്രവും പഞ്ചതന്ത്രവും സമോദരങ്ങളാണെന്നു പറയാൻ യോഗ്യമുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. രണ്ടു

ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും ആരംഭം, 'ചാടലിപ്പത്ര'മെന്ന പൂർത്തേകർച്ചയുള്ള പ്രസ്താവനയിൽനിന്നു തന്നെയാണ്. പഞ്ചതന്ത്രത്തിൽ 'ചാടലാലിമാൻ കേളിസന്ദേശപ്രമാണം' എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള പതിനാലു വരികൾക്കൊണ്ടു വിശുദ്ധശ്രീതി വായനക്കാരെ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ചാടലിപ്പത്രത്തെത്തന്നെ ചാണക്യസൂത്രത്തിൽ "എങ്കിലോ നാകിനിതനുടെതീരത്തേക്ക്. തുഗ്ഗാമനാജപുരം ചാടലിപ്പത്രമേവ്" രണ്ടു വരികൊണ്ടു മൂന്നുപദം നിർവ്വചനത്തിൽനിന്നു, കാഴ്ചയുടെ വസ്തുനാശത്തിലിറങ്ങിയ ചാരിത്ര്യം എത്രത്തോളമെന്നു ചിത്രീകരിച്ചു ചെല്ലുവാൻ തന്നെ വിളിച്ചു പറയുന്ന ചാടലി തോന്നും അർത്ഥത്തോളം കടന്നാലു അങ്ങനെ തന്നെ. കാരോ ചാത്രങ്ങളുടെ വിവരം, വൃദ്ധി, പ്രവൃത്തി, ഇവയിലുള്ള തന്മയത്വംകൊണ്ടു ചഞ്ചതന്ത്രക്കാർക്കു, അറിയാ. കാര്യം. ശ്രമൻ മുതലായ തിന്മയ്ക്കു ഇത്തരം ചാടലിമാൻകേളിസന്ദേശപ്രമാണം സഹൃദയഗുണഗുണമുണ്ടാകാൻ ചാടലി ചാടലി അത്തരം ഒരു സ്ഥാനത്തിന്നു കാര്യംകൊണ്ടു അറിയിക്കുന്നു. നേരംമറിച്ച്, ചാണക്യസൂത്രകാരൻ, അതിനോടു നൂറായ കഥാപാത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു ദാമര കാർഷ്വരനെ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നതു, സർവ്വകളിപ്പാടാണെന്നു ചാവറപ്പിടാമനോ അവരുടെ ഗുണങ്ങൾ, പാവകൾ മുതലായ ഉപകരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു വിഖ്യാതപ്പെട്ടവർക്കു നാശം ചെയ്തിരുന്നതിനോടുകൂടി വിശദീകരണം അങ്ങനെയല്ല.

ഇവിടെ കിളികളുടെയും ചാടലിന്റെ രീതി നോക്കിയപ്പോൾ വലിയ അന്തരം കാണാം. ഒരു സരസ്വത, മധുരം, സാധാരണമെന്നാണ്; മറ്റൊരു ത്രാസ്തം പരമ്പരം ഉൾപ്പെടുത്താമെന്നു. പഞ്ചതന്ത്രത്തിലെ പ്രാസാദപ്രാസാദിശബ്ദപരമ്പരയാണിതെന്നും നിർജ്ജലസമരംകൊണ്ടു ചാണക്യസൂത്രത്തിൽ കൊണ്ടു കാണുന്നില്ല. സാധാരണ ഭാഷാവികാരം അതായത്, വിശ്വേട, പരിചോട മുതലായ പദങ്ങളെ ചാട

പൂർണ്ണത്തിനാ പ്രാസത്തിനും വേണ്ടി പ്രയോഗിക്കാറുള്ള പോലെ മാണക്യസൂത്രകാരൻ 'കനിവോട്' എന്ന പദത്തെ കനിവില്ലാതെ അസ്ഥാനത്തു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതിന്നു കണക്കില്ല. പഞ്ചതന്ത്രം കിളിപ്പാട്ടിൽ നമ്പ്യാരുടെ ഇളയകുളിപ്പുള്ളി പോലെതന്നെ ഹരിതപ്പൂയോഗങ്ങൾ അവിടവിടെ കാണാനുണ്ട്. മാക്യാർകൃത്തിൽ പൂർണ്ണമാവുന്ന പെട്ടത്തിൽ പ്രയോഗിക്കാറുള്ള രാജസേവകന്മാരുടെ കപടതന്ത്രങ്ങൾ മിക്കതും നമ്പ്യാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഞ്ചതന്ത്രത്തിൽ പലേടത്തും സന്ദർഭത്തിനു തക്കവണ്ണം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്പ്യാർക്കു സഹജമായ ഈ വക വോകാനുക്കണമെന്നോണം മാണക്യസൂത്രത്തിൽ കാണാൻ പോലുമില്ല. നമ്പ്യാരുടെ കൃതികളിലൊന്നും നാമൊന്നുമായും പഞ്ചതന്ത്രത്തിൽ സവിശേഷമായും കാണുന്ന 'ചൊങ്ങുകൊട്ടിക്ക്' 'കമ്പട്ടിക്ക്' 'ഉരുളപ്പാക്കിക്ക്' മുതലായ ശൈലികളും 'വാരത്തിട്ട്' 'ഗോക്കുട്' 'കുളപ്പേനീതാകുവാ' 'വാഴ്ജതം' മുതലാണി ഭക്തോപാദ്ധ്യായന്മാരുടെയും മാണക്യസൂത്രത്തിലുള്ളത്. എന്നാൽ മണ്ഡൂപപ്പേടിക്ക് ഭണ്ഡാര'ഭഞ്ജ' എന്നു് ശൈലധികാ സ്ഥാപങ്ങളിൽ പ്രായോഗിക കാണാറുണ്ട്. പെട്ടിക്ക് 'ഭഞ്ജ' എന്നുള്ള വ്യാഖ്യാനം തൃശ്ശിവപേരൂർ മുതൽ വടക്കേക്കരയ്ക്കുള്ള ഭക്തോപാദ്ധ്യായന്മാരിലേ നടപ്പുള്ളവെന്നു തോന്നുന്നു. ഇതുപോലെ വേറേയും ഒട്ടേറെയുണ്ടെങ്കിലും ഇവയെല്ലാം സന്ദർഭമായ ഈ രചനാരീതിയിലുള്ളതല്ലെന്നു മാത്രം കവിതയോ കവിയുടെ ഭക്തോത്തരമായതീച്ചു് പ്പെട്ടെന്നതു് കേവലം ഗ്യാഗ്ഗാരികീകരണമല്ല. എങ്കിലും കഷ്ടമാവുന്നതുകൊണ്ടു കൃതികളിൽ ഉണ്ടായ മാണക്യസൂത്ര കീഴ്പ്പാട്ടുകളിൽ അല്പം ഇതല്ലെന്നു കിട്ടുവാൻ വാൻ മനസ്സാക്കുന്ന പ്രയത്നങ്ങളും തെളിവുകളും ചർച്ചകളും ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ കിട്ടുന്ന മാണക്യസൂത്രം കിളിപ്പാട്ടിന്റെ

പ്രതികര. പല അച്ചുകൂടങ്ങളിൽ അച്ചടിച്ചുവരുന്നതാണ് അവയുടെ ലിപിവിന്യാസത്തിൽ അന്യോന്യം മിശ്രഭേദമുണ്ട്. മിശ്ര വാക്യങ്ങൾക്ക് അർത്ഥം മനസ്സിലാവാൻ വൈഷമ്യം വരുന്നതാണ് ഇതിൽ പലഭേദങ്ങൾതന്നെ ഇല്ലെന്ന്. ഈ വ്യത്യാസം കഴിയാൻ എന്തിന് കിട്ടിയ പുസ്തകത്തിൽ ഇതുപോലെ മിശ്ര സംശയങ്ങൾ സംഭവിച്ചുപോകുമെന്നു അച്ചുകൂടങ്ങളിലെ ചില പുസ്തകങ്ങളെപ്പറ്റി ചൂട്ടിയെപ്പറയുകയുണ്ടാകുന്നു. ഈ വ്യത്യാസം വെളിപ്പെടുത്തും. അതിനാൽ അച്ചിൽ പിഴയാണെന്നു തോന്നുന്ന മിശ്ര സ്തംഭിതങ്ങളെ ഞാൻ തീർത്തിട്ടുണ്ട്. ഇതിലധികം ശുദ്ധമാക്കേണ്ടതുകൊണ്ട് ശുദ്ധിയും പഴക്കവുമുള്ള മിശ്ര കയ്യെഴുത്തുഗ്രന്ഥങ്ങൾ കിട്ടണം. അതിനു അഭിലാഷമുണ്ടെന്നു ഞാൻ അറിയിക്കുന്നു.

ഈ വ്യാഖ്യാനം വിഭജിതമാക്കി ആവശ്യമായിരിക്കണമെന്നുദ്ദേശിച്ചു, അതപ്രകാരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള അനുമതിയും, സമസ്ത പക്ഷങ്ങളുടെ വിമർശനവും സമാധാനവും മിശ്ര പക്ഷങ്ങൾക്ക് പര്യാപ്തമുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളും കൈമാറുന്നതിനായിട്ടുണ്ട്. നീതിശാസ്ത്രപരമായതും കർമ്മശാസ്ത്രപരമായതുമായ പല കാര്യങ്ങളിൽ അവയും കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ അദ്ധ്യായങ്ങളും വിട്ടുപോയിട്ടില്ല.

ശുഭമസ്തു.

കോട്ടി കോലാപരിഷ്കരണത്തിനിടെ എ.പി.സ്കൂ. തൃശ്ശൂർ. 1100 മിനു 22-ാം നമ്പർ	}	കോലാ പണ്ഡിതൻ, കെ. പരമേശ്വരമേനോൻ.
---	---	-------------------------------------

ചാണക്യസൂത്രം

കി രീ പാ ട്.

ഒന്നാം പാദം.

- പാപാപാത്തമോഴിത്യകംശാരികത്തഞ്ചനിനി
 ചാലേതനീടുംമധുസേവിച്ചായന്യാതിതൃ 1
 രാലേതൃമനമതിൽമോദത്തെവളുതുവാൻ
 കാവെത്തക്കളയാതെ ചാല്യകവിശേഷങ്ങൾ 2
 ദൂരത്തുനിന്നുപറന്നിങ്ങുപോരുന്നനേരം
 ചാരത്തുകണ്ടവിശേഷങ്ങൾനീപറയേണം 3
 മോദത്തോടടുത്തുനല്ലവെച്ചിട്ടിപ്പൊന്നും
 വേദത്തെകളഞ്ഞുചാല്യീടിനാർതെളിവോടെ:— 4
 ബുദ്ധി സാമത്വമില്ലെ ചാല്യവാൻ നിക്കേതും
 ബുദ്ധിയുണ്ടെന്നാകിലേവാക്കുകൾഫലിച്ചീട്ടു 5
 ശക്തിയാകുന്നതെല്ലാംബുദ്ധിയെന്നറിഞ്ഞാലും
 ബുദ്ധിതാനൊന്നതെന്നുസർവ്വവുമിടക്കുന്നു 6
 ബുദ്ധിയുള്ള വർകൾക്കുസാല്യമല്ലാതെയൊന്നും
 ഇതിലോകത്തിങ്കലില്ലെന്നിണ്ണയമല്ലോ. 7
 ഉത്തമനായുള്ളൊരുചാണക്യമഹീസുരൻ
 ബുദ്ധിയാകുന്നശക്തികൊണ്ടുചെയ്തവസ്ഥകൾ 8
 ഓർത്തുകാണുമ്പോൾചണകാത്മജപ്രയോഗങ്ങൾ
 എത്രയുംചിത്രമത്രെയെന്നതേപറയാവൂ. 9
 ഇങ്ങിനേകിളിചകൾചൊന്നതുകേട്ടനേരം
 തിങ്ങിനമോദത്തോടേ ചാല്യനാരെല്ലാവരും 10
 എങ്കിലോശ്രകകലമാലികേപറകെടോ!
 മംഗലനായുള്ളൊരുചാണക്യൻതൻറകഥ. 11
 എന്നതുകേട്ടുകിളിപ്പെരുത്തലുകുനിവോദേ
 വന്ദിച്ചുഗണനാമൻതന്നെയുംവാണിയേയും 12

- തന്നുതെറ്റുന്നാഥനാരെയുംവരിച്ചഥ
 ധന്യശീലയാമഹാരഥമെല്ലവേചൊല്ലിടിനാരും: — 13
- ഇഷ്ടമതന്നിലുള്ള നീതികൾകേൾക്കുന്നേരം
 ചൊൽക്കൊണ്ടനയത്തന്മാരേററുമാനന്ദിക്കും 14
- ആദരവോടുപറഞ്ഞീടുവതെങ്കിൽകഥ
 മോദമാണല്ലാവരുംകേട്ടുകൊൾകയുംവേണം: — 15
- എങ്കിലോമനാകിനിതന്നുതെറ്റിത്തരികൽ
 തുംഗമായൊരുപരംപാടലീപുത്രമെന്നു 16
- ചൊൽപ്പൊങ്ങുനൃപതികൾക്കിരിപ്പാനായുണ്ടായി
 തൽപരംപുഷ്പരമെന്നുചൊല്ലുനന്ദനം 17
- ചെങ്കുതിരവന്നെന്തോലെയപ്പുരത്തിങ്കൽ
 തികൾതൻകലയാതന്നാകി മനസ്സുപൻ 18
- സങ്കടമീനമധിവസിച്ചുമുഹൂർത്തം
 മംഗലകീർത്യാപരിപാലിച്ചുവാണീടിനാൻ 19
- സുഹൃത്ഥസീലിയെന്നുമുണ്ടവനൊത്തനാമം
 സുഹൃത്ഥസീലീപുരനെത്രയുംമഹാവിരൻ 20
- രാക്ഷസനെന്തോപോയുണ്ടവനൊരുമന്ത്രി
 രാക്ഷസനല്ലമുററുംതൃക്കുതപെരുതല്ലോ 21
- നന്ദനാമഹീപതിതന്നുതെറ്റിതകളായ്
 സുന്ദരാംഗികളായിരണ്ടുപേരണ്ടുസ്ത്രീ 22
- പേരതിലൊരുത്തിക്കുചൊല്ലെഴുംസുനന്ദയെ-
 ന്നാരോമൽമറേറവരുംകൂടപരമുരയെന്നും 23
- ഭദ്രധാംസുനന്ദതാൻകുത്രിയപുത്രിതന്നെ
 ശുഭദാംശത്തിലുള്ള സുന്ദരിമുരയല്ലോ 24
- നന്ദനന്മാരുണ്ടായിലെന്നതുനിരൂപിച്ചാ-
 നന്ദമുണ്ടായിലേതുഭൂപതിതനിക്കുള്ളിൽ 25
- എത്രതാരുക്കഴിവുള്ള സന്തതിയുണ്ടാവാനെ-
 ന്നതാലുണ്ണീടുംചിന്തയോടിരിക്കുമ്പോൾ 26
- എത്രയുതേപോബലമുള്ളോരുമഹാമുനി
 തത്രപതിതുന്നന്ദഭൂപതിതന്നെക്കാണാൻ 27

അക്കനസമനായവിപ്രനെക്കണ്ടുതുപൻ	
അപ്സുപാലാദികളെക്കൊണ്ടുപൂജിച്ചീടിനാൻ	28
മാമുനിപാദംകഴിച്ചുനീർകോരിത്തൻറെ	
ഭാമിനിമാത്തെളിച്ചീടിനാൻഭക്തിയോടെ	29
അന്നേരമൊരുതുളുളിവെള്ളംപോയ്ഞെരിച്ചിതു	
കന്നൽനേർമുഴിച്ചുതന്നുടെമേറത്തിന്മേൽ	30
വെതുതുളുസുനന്ദാഖ്യതൻമേലുംവീണ്ടു	
കവിതശരീരയാസ്തുന്നിതന്നേരമവരം	31
ഭക്തികൈക്കൊണ്ടുധരിച്ചീടിനാറുമുരതാനം	
ഭക്തിയെന്നിയേധരിച്ചീടിനാറുമറവളും	32
ഭൂമിപാലകൻതൻറെഭാസ്തമാരുടെഭാവം	
മാമുനികണ്ടങ്ങറിഞ്ഞുളളത്തിലതുനേരം	33
ഭദ്രയാമുരതന്നിലെത്രയുംമോദപൂണ്ടാൻ	
ക്ഷുദ്രയാമറവളിൽക്രോധവുമേടീടിനാൻ	34
പിന്നെയത്തുപോനിധിവന്നകാസ്തത്താലുടൻ	
മന്നവൻതന്നെക്കണ്ടുപറഞ്ഞുപോയിടിനാൻ	35
അക്കാലംതനപംഗിയായുള്ളൊരുമുരതനിൽ	
ഉറക്കാനിടതെളിവോടുഗർവ്വമുണ്ടാസ്തന്ന	36
പത്തുമാസവുംതികഞ്ഞുത്തമാംഗിയാമവരം	
ഉത്തമനായുള്ളൊരുപുത്രനെപ്പറ്റാളല്ലൊ	37
ചീന്തുവാനായുള്ളൊരുപുത്രനുമഹീപതി	
മെഴുതുനെന്നൊരുപേരുമിട്ടിതുസന്തോഷത്താൽ	38
പുത്രനുവേണ്ടുകർമ്മമൊക്കവെകഴിച്ചവൻ	
അസ്രുശസ്ത്രാദികളുമുസിപ്പിച്ചീടിനാൻ	39
വീര്യവുംവീര്യവുമായവുമെറിവന്ന	
വീരനാമവനനടിനമെന്നറിഞ്ഞാലും	40
ശൂന്യയേറുന്നൊരുമെഴുതുനെക്കണ്ടുതുപൻ	
ഏറിനമോദപൂണ്ടങ്ങിരിക്കുകാലത്തിങ്കൽ	41
നാരിമാർകൊണ്ടുമാകിയസുനന്ദയ്ക്കും	
ഏറിനമോദനോടേഗർവ്വമുണ്ടായല്ലൊ	42

പ്രേമമുൾക്കൊണ്ടു വിലക്ഷകൾ ചെല്ലിപ്പിന്നൻ മേദിനീപതിയുടെ പതിക്കുനിരന്തരം	43
മാസവും പത്തു തികഞ്ഞീടിനാമന്തരം മാംസപിണ്ഡത്തെ പ്രസവിച്ചു തുസ്യനന്ദയും	44
മന്നവനതുകണ്ടു ഭവമുണ്ടായനേരം തിണ്ണമൊരശരീരിവാക്കുതുകേൾക്കാത്തു	45
“ഭൂപതികളമണിദീപമേ! മനക്കാമ്പിൽ താപമുണ്ടായിടരുതൊപ്പതുസുതരുണ്ടാം”	46
വാക്കുതുകേട്ടനേരത്തിങ്കലുഃസ്മയത്തിൽ ഭവമുണ്ടായതേതും പോയതു മിഥുനാനം	47
തൃക്കുമാനസനായരാക്ഷസനതനേരം കാൽക്കുണന്നിരൂപിച്ചിട്ടിങ്ങിനെതോന്നിബലാൽ	48
വെതുവണ്ണിച്ചുടൻ മാംസപിണ്ഡത്തേതെല- കുംഭങ്ങളുടയകത്താക്കിരക്കിട്ടിപ്പിന്നൻ	49
കാലവും കറഞ്ഞൊന്നു ചെന്നപ്പോളൊരിക്കലേ തെലകുംഭങ്ങളുടയുണ്ടായികമാരന്മാർ	50
ജാതകർമ്മാദികളും ചെല്ലിതു നരപതി ജാതകേശതുകും വളന്നിപ്പിന്നൻ വർകളും	51
അസ്രുശസ്ത്രാദികളും ശിക്ഷിച്ചു ചരിച്ചവർ ശത്രുസംഹാരത്തിന്നശക്തരാണുനീടിനാർ	52
യൗവനം വന്നു പരിപൂർണ്ണമായ് ചമഞ്ഞതി- ഗദ്വിതന്മാരായുള്ള പുത്രരെക്കണ്ടു ധനം	53
മന്ത്രികളേയും നിജപുത്രന്മാരെയും വിളി- ച്ചു നിദ്രകുവരുത്തിക്കൊണ്ടീവണ്ണമുരചെയ്താൻ	54
“വെതുതനയന്മാരുണ്ടല്ലോ പുനരിനി- ക്കൊമ്പതിലൊരുവനെ ഭൂപതിയാക്കിവെച്ചു	55
കാനനം പുക്കു തപം ചെയ്തു കൊണ്ടു നദിനം ഉരഗമെന്നിയേ ഗതിവരുത്തിടുകവേണം	56
വെതുപേരിലാരേവേണ്ടുവെന്നുള്ളതിനി കമ്പമെന്നിയേ നിരൂപിച്ചു ചൊല്ലേണം നിങ്ങൾ	57

- മെഴയ്ക്കനെസ്സേനാപതിയാക്കിവെക്കണംതാനും
ശൈശ്വമുണ്ടവനതുരേറ്റുപാൻപാത്രമല്ലോ” 58
- നന്ദപ്രതിതൻറവാക്കുകേട്ടനേരം
അന്തരാനിരൂപിച്ചുമെഴയ്ക്കനുംപലതരം 59
- എന്തൊരുകഷ്ടംതാതൻഭാഗ്യകർമ്മത്തിന്നൊരു
ചിന്തചെയ്യാതെകുളി ചീട്ടവാൻമുഖമെന്നെ 60
- സ്നേഹമില്ലാത്തതന്നെകേവലംനിരൂപിച്ചാൽ
മോഹമിനാധികമായില്ലെന്നിക്കൊണ്ടുകൊണ്ടും 61
- ശ്രേഷ്ഠതമിനിക്കില്ലെന്നാകിലുംനിരൂപിച്ചാൽ
ശ്രേഷ്ഠനായുള്ള പത്രൻ്റെന്നെന്നവരുമല്ലോ 62
- ഭാഗ്യമായുള്ള കർമ്മമോർത്തുകാണുന്നനേരം
ഹാസ്യമായതുമതിനില്ലസംശയമേതും 63
- രാജതപംകിട്ടീടുവാനാഗ്രഹമിനിക്കില്ല
നീചതപംമമജാതിക്കുണ്ടെന്നുസിദ്ധമല്ലോ 64
- ഭാഗ്യതപമനുഭവിച്ചീടുവാനൊരുനാളും
ഭോഷതമില്ലതപമീജതമുണ്ടാകയാൽ 65
- നാട്ടിലെങ്ങൊരുമൊരുമേതെങ്കിലുംമമ
പാട്ടിലാക്കേണമെന്നതാതനതോന്നീലല്ലോ 66
- ഇന്നിതുനിരൂപിച്ചാലൊന്നതോന്നുതാനും
മന്നവൻതനിക്കിതുതോന്നിയതല്ലതാനും 67
- പത്രരാജന്ത്രികളോചെന്നിതുചൊല്ലിടീനാൻ
ധാത്രീപാലകൻതന്നോടില്ലസംശയമേതും 68
- ഇക്കണ്ഡത്തിൽപുനരൊന്നുതാൻചെയ്തീടുവൻ
ഇക്കമരന്മാർതമ്മിൽപിണക്കമുണ്ടാക്കുവൻ 69
- ഇവയെണ്ണനിരൂപിച്ചുകുളി ചീട്ടവൻതാനും
പ്രേരിയീരൻതന്നോടിക്കിനേചൊല്ലിടീനാൻ 70
- “എന്തിനുപലതരംചിന്തചെയ്യുന്നതാതൻ
അന്തരംകൂടാതെകണ്ടാവതിലൊരുവനെ 71
- ചന്തമോടേചെന്നാഴിച്ചുമാറുളോരെ
സന്തതവനുടെഭൃത്യന്മാരെച്ചീടണം” 72

മന്നവനതുകേട്ടചൊല്ലിനാനവനോടു	
“ചൊന്നതുന്നല്ലനീവൈഷമ്യമുണ്ടാസ്സതം”	73
നകുനാസാഖ്യനാകാമന്ത്രിതാനതനേരം	
ശൂകനതുല്യനവൻമന്നവനോടുചൊന്നാൻ	74
“നന്ദരാജ്യത്തെപകഞ്ഞൊമ്പതാസ്തിഭാഗിച്ചു	
നന്ദനന്മാർക്കൊടുത്തീടുകമഹീപതേ!”	75
അപ്പൊഴുതരചെയ്യാൻമെഴുതുന്ന“മെന്നാലിപ്പോൾ	
ഇപ്പരംസ്വസ്തുല്യപുത്രരിലാർക്കുവേണ്ടു?”	76
ഇത്തരംമുരാസുതൻവാക്കുകൾകേട്ടനേരം	
ചിത്തതാരിതവിതരംചിന്തിച്ചുരാക്ഷസനും	77
എന്തൊരുകഷ്ടവൃഷലീസുതനാകമിവൻ	
അന്തരമിതുകൊണ്ടുരാജപുത്രന്മാർതമ്മിൽ	78
ഭേദമുണ്ടാക്കുമതിനിലുസശേഷമേതും	
ഭോഷമോസാപത്നത്തെപ്പോലെമരറാന്നമില്ല	79
ഞാനിഹജീവിച്ചിരുന്നീടിനകാലത്തിങ്കൽ	
തന്നമിദ്രാസീപുത്രനായിട്ടമിവനുടെ	80
ശാശ്വതരൂപമിഷ്ടയീല്ലെന്നുകല്പിച്ചിട്ടതി	
രഷ്ട്രനായകമൊരന്മാരോടുചൊന്നാനേവം:—	81
“നല്ലതുകൊല്ലീടുവൻനിങ്ങളോടിനിഞാനും	
വല്ലതുമല്ലൻപറഞ്ഞാലതുകേട്ടീടണം	82
ചൊല്ലെഴുപ്പുപ്പുപരമാകമിപ്പുരത്തിന്	
തുല്യമാക്കെടുപരംതിരിച്ചുതരുവൻഞാൻ	83
മറ്റുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളൊക്കെവെവിഭാഗിച്ചു	
പററമെന്നിയേതരുദ്രപതിനിങ്ങൾക്കെല്ലാം	84
ഓരോരോവ്യവസ്ഥകൾവരുത്തേണ്ടതിന്നിനി	
പാരായണപരീക്ഷകൾചെയ്തുകൊള്ളുകയുമാം	85
ഈശ്വരപരീക്ഷകൾചെയ്തതിൽവരുവണ്ണം	
ഈശ്വരഭാവമനുഭവിക്കുന്നതേയുള്ളു.”	86
ഇത്തരംമന്ത്രിന്ദ്രനാരാക്ഷസൻപറഞ്ഞപ്പോൾ	
ഉത്തരംമന്ദസ്മിതംചെയ്തുകൊല്ലിനാൻമെഴുതൻ	87

- “ഇപ്പോൾപോലെചമച്ചീടുവാനൊരുത്തന്റെ
ചിത്തത്തിൽനിരപ്പിച്ചാലാവതുമില്ലതല്ലൊ 88
- പാകശാസനൻതന്റെറരാജധാനിയുമിതി-
ന്നേകദേശമില്ലപാളുതുകാണുന്നനേരം 89
- ഇന്നിതുപോലെചമച്ചീടുവാൻതോന്നുന്നതി-
ന്നൊന്നുമേപറയാവതല്ലല്ലോനിരൂപിച്ചാൽ.” 90
- അപ്പൊഴുതുകേട്ടുചൊല്ലിനാർകുമാരന്മാർ
“ഇപ്പോൾനിിക്കല്ലെന്നാകിൽഞാൻവനംപുക്ക 91
- കെല്ലൊടുതലംചെയ്തുകാനനമതീന്തന്നെ
ശില്പമായ്ഗതിവരുത്തിടുവെന്നൊരവർ” 92
- “ഏങ്കിലോരാജ്യത്തിൽപുത്രന്മാരെല്ലാരെയും
സങ്കടംവരാതെവാഴിക്കെന്നാൽമുരാസുതൻ” 93
- അന്നേരമുചെയ്തനന്ദപ്രതിപാദനം
“അന്യോന്യമുപേക്ഷയുണ്ടാസ്സുമെന്തെന്നാൽ 94
- മന്നിടമിതുബഹുനായകമാകുന്നേരം
എന്നമിപ്രജകൾക്കുസൗഖ്യവുമുണ്ടാസ്സരാ 95
- മാരോരോസംവത്സരമോരോരോതനയന്മാർ
പാരാതെരാജ്യംരക്ഷിച്ചീടുകനല്ലനും 96
- അല്ലാത്തിൽകലഹമുണ്ടാസ്സതാമിത്പിന്നെ
വല്ലതുംചൊല്ലിമൃഗമെന്നതോട്രഥമല്ലൊ” 97
- മാനവവീരൻതന്റെറവാക്കുകേട്ടനേരം
മാനസംതെളിഞ്ഞിതുമന്ത്രികൾക്കല്ലാവർക്കും 98
- “മുവിനാൽനാടുരക്ഷിച്ചീടുവാൻതുടങ്ങുന്ന-
തൊമ്പതുപേരിലാരുവേണ്ടതെ”നപ്പോൾമെഴുതൻ 99
- രാജപുത്രന്മാരപ്പോൾചൊല്ലിനാരോരുപോലെ
“രാജതപമുവിളിനിിക്കല്ലെങ്കിൽപോയീടുവൻ” 100
- ഇങ്ങിനെയെഴുതൻതന്റെറവാക്കുകേട്ടവർകളും
തിങ്ങിനലോലകൊണ്ടുപേപറയുന്നനേരം 101
- എത്രയുംകഷ്ടമിതെന്നോർത്തിനയത്തോടേ
ശക്തനുംരാജ്യസന്മവരോടുചെയ്താൻ 102

“അന്ധനാമിവൻപറയുന്നതുകേട്ടുനിങ്ങൾ അന്ധകാരങ്ങളോന്നുംചിന്ത ചെയ്യാതെകണ്ടു	103
ബന്ധവായുള്ള ജനംചൊന്നതുകേട്ടതന്നെ സന്തതംപരിപാലിച്ചീടുകരാജ്യമിപ്പോൾ	104
അല്ലനന്തദിമതായതെന്നറിഞ്ഞുകൊ- ണ്ടിപ്പോഴോടതുതന്നെചെയ്തിപേമതിവരൂ”	105
രാക്ഷസനായമന്ത്രിസത്തമൻപലതരം ശിക്ഷിച്ചിവണ്ണംപറഞ്ഞീടിനോരനന്തരം	106
മന്ദമാനസന്മാരാജ്യേവീടുന്നൊരുനവ- നന്ദനന്മാരുമനവരിച്ചാർപണിപ്പെട്ടു്	107
നന്ദഭൂപതിതാനുംപ്രീതിപൂണ്ടനന്തരം നന്ദനന്മാരെയഭിഷേകവുംചെയ്തപ്പിച്ച്	108
ഭൂപതിമെല്ലാംനവനായകമാക്കിവെച്ചു രാജതപംതനയന്മാർക്കാക്കിനാൻകനിവോടെ	109
ചേണാൻപടരേച്ചീടാനായിക്കൊണ്ടു സേനാധിപതിയാക്കിവെച്ചിതുമെഴുത്തൻതന്നെ	110
നന്ദനന്മാരേതമ്മിൽഭേദിപ്പിച്ചീടമെന്നു നന്ദഭൂപതിമുരാപുത്രനെശ്ശങ്കിക്കയാൽ	111
മന്ത്രികളായീടുന്നരാക്ഷസാദികളെയും മന്ത്രനിശ്ചയത്തിങ്കലാക്കിനാൻവഴിപോലെ	112
രാജഭാരത്തെപുത്രന്മാരിലങ്ങാക്കിക്കൊണ്ടു പ്രാജ്യകീർത്തിയാംഗുചൻകാനനത്തിന്നുപോവാൻ	113
കല്പിച്ചുപറപ്പെട്ടനേത്തുചെരമജനം അത്ഥിച്ചുമുഖമിരുനീടനാൻപുരത്തിങ്കൽ	114
നാടതുചാത്താൽബഹുനായകമെന്നാകിലും കേടതിനങ്ങായില്ലമന്ത്രികൾവൈഭവത്താൽ	115
മെഴുത്തുമതുകാലാപുത്രന്മാരൊരുപോലെ വീഴ്വാന്മാരായൊരുനൂറുപേരുണ്ടൊത്തു	116
പുത്രന്മാരെല്ലാവർക്കുംപ്രീതിപൂണ്ടവൻതാനും അസ്രശസ്ത്രാദികളുംശിക്ഷിച്ചുപരിപ്പിച്ചാൻ	117

ഓലേറ്റുമുരാസുതന്തന്നെപുത്രന്മാരിൽ ഉള്ളതിലനജനചന്ദ്രഗുപ്തനെനല്ലൊ	118
നാമമാകുന്നതുന്നോൽക്കഷ്ടമോക്കുന്നനേരം തുമരോടെല്ലാവർക്കുംജ്യേഷ്ഠനാസ്തമല്ലൊ	119
നാട്ടിലുള്ളവർക്കുളോടേറവുംചേൺകൊണ്ടു പാട്ടിലാക്കിനാനവൻഭൂമിയേയനടിനം	120
മാരോരോസംവത്സരംകഴിയുംനേരത്തിൽ പാരാതെരാജതപത്തിന്നന്തരംവരികയാൽ	121
ഭൂമിയെക്കുറിച്ചതിനൊട്ടുമേനിരൂപിച്ചാൽ ഭൂമിപാലകന്മാർക്കുശരിയുമില്ലാതായ്	122
സേനാധിപത്യാതിന്നനിത്യതപമുണ്ടാകയാൽ മാനാദിഗുണമുള്ളപുത്രസമ്പത്തികൊണ്ടും	123
കൗശലംനീതികളിലേറെയുള്ളതുകൊണ്ടും ആശയത്തിന്നല്ലശ്രദ്ധയുണ്ടാകകൊണ്ടും	124
കൈവേനന്മാജ്യമോന്തുമാണെന്നനേരം മിക്കതുംമെഴുത്തുന്തന്റെറവശത്തായ് ചമഞ്ഞുതേ	125
അക്കാലംഗുപന്മാർക്കുരാജസാദികൾക്കുമ- ങ്ങുറക്കാനില്ലതുകണ്ടുസാമിയാഞ്ഞതുമൂലം	126
ഗാഢമത്സരംകൊണ്ടുമോഹിതന്മാരാമവർ ഗ്രാമമായ് തമ്മിൽനിരൂപിച്ചിതുപലതരം	127
“എന്തൊരുകഷ്ടംനിരൂപിച്ചുകാണുന്നനേരം ; സന്തതംമുക്കുനഭവിപ്പാനുള്ളഭൂമി	128
ജാനവശയാകുവാൻനാരിയെപ്പോലെ മെഴുത്തുവശയായതെത്രയുംലജ്ജാകരം	129
പാർഥിവാലുംചിലർമന്ത്രികളായുംചിലർ പുരമിയേപ്പരിപാലിച്ചിരിക്കുകാലത്തിങ്കൽ	130
ഭൂതനവശമായിവന്നിതുരാജമെന്ന- തെത്രയുംനാണക്കടാമെന്നതേപറയാവൂ	131
പണ്ടിവൻവിദേഹത്തെസ്സുവിട്ടിച്ചതുനേരം കണ്ഠന്മാരായനമുക്കേതുമേതിരിഞ്ഞില	132

ശത്രുവായ്യാജമിവൻനമുക്കുനിരൂപിച്ചാൽ	
പുത്രപൗത്രാദികളുംവഞ്ചിച്ചിതവനിപ്പോരും	133
ഇന്നിവൻതന്നെക്കലവെ പയ്യിലെന്നാകിൽപ്പിന്നെ	
നിണ്ണയംനമ്മെക്കലവെ ചെയ്യുമെന്നറിഞ്ഞാലും	134
ലോകരഞ്ജനവന്നമെഴുത്തുനോടേവ്യന്നേരം	
ആകവേനശിക്കുന്നാമില്ലസംശയമേതും	135
രണ്ടുതന്നമാത്മതംഭ്രമിപാവകന്മാരും	
ഉണ്ടൊരുപുറംപടക്കെന്നവന്നിട്ടുപോ	136
എന്നതുകൊണ്ടുചതിവെഴുതുകൊല്ലുകേയുള്ളു	
തിണ്ണമാണ്ണനമതുവൈകുത്തിനിയേതും”	137
എന്നുകല്പിച്ചരാജസാദികൾചെന്നഭ്രമി	
തന്നിലക്കൊരുമുതലായപുത്രംതീർത്താർ	138
ഭീഷ്മായുഴനായിത്താങ്ങുപോയതിൻ	
മാറ്റമാകുന്നതികംവിസ്താരംപോരുതല്ലോ	139
ഭ്രമിയിൽകഴിച്ചമതിപടുത്തുകെട്ടിനന്നായ്	
തുമയിൽചെന്നതീർത്താക്കുന്നതോപരയേണ്ടു	140
മന്ത്രമണ്ഡപമതിൽമുളുകുളോടുകൂടി	
മന്ത്രാലയമുടക്കിനാർസന്തതമവർകളും.	141
മെഴുത്തുംപുത്രന്മാരുംമന്ത്രികൾഗൃഹന്മാരും	
കാതുണ്ഡരനിരൂപിച്ചുപോരുന്നകാലത്തിങ്കൽ	142
ഏകദാമെഴുത്തൻതൻറമന്ത്രിമകപുത്രീ-	
ട്ടേകനായൊരുപുമാനവനോടുകലെയ്യാൻ	143
“മന്ത്രമണ്ഡപത്തിങ്കൽമന്നവരെല്ലാവരും	
മന്ത്രികളോടുകൂടികാതുണ്ഡത്തെവിചാരിപ്പാൻ	144
നിന്നുവൈരവുംപാശ്ചാതിരിക്കുന്നവർകളും	
തിണ്ണന്നീസുതരോടുംപോരികവൈകിട്തെ”	145
എന്നതുകേട്ടുമെഴുത്തൻസംഭ്രമത്തോടുകൂടി	
തന്നുതന്നെയതമായുടൻപുറപ്പെട്ടാൻ	146
ചെന്നവർനിത്യമതിലിറങ്ങുന്നതുപോലെ	
മന്നവരുണ്ടെന്നോത്തിട്ടിറങ്ങിയിനാരല്ലോ	147

കഷ്ടമന്നേനരതമാപ്തമുദമുദിച്ചു നിഴലന്മാരമാവർപാഷാണങ്ങളെക്കൊണ്ടു	148
പോക്കാമോവരുവാൻ ഉദാപത്തുനിരവിച്ചാൽ നീക്കാമോവിധിയുടെകല്പിതംശിവശിവ!	149
ഇങ്ങിനേഗുഹാമാഗ്നമടച്ചുകണ്ടനേരം തിങ്ങിനശാപത്തോടേതെന്തുനാപുത്രന്മാരും	150
ചെന്നടൻഗുഹാരേഖകളുനേരമതിൽ മന്നവരാജമില്ലതന്ത്രികളാരുമില്ല	151
അത്രയുമല്ല ചിലവല്ലെവിറന്നുണ്ടുണ്ടു തത്രവെച്ചിരിക്കുന്നഎന്തെന്തെന്നരചെയ്യാം	152
ഭോജനംകൊണ്ടുപരിപൂർണ്ണമായിരിക്കുന്ന ഭോജനംനൂറുണ്ടതിൽഭാഗമാണെന്നറിഞ്ഞാലും	153
പ്രത്യേകമോരോവിളക്കുണ്ടതിൽകൊളത്തിവെ- ച്ചത്വന്തമെരിഞ്ഞുകത്തിടനുടീപുണ്ടും	154
ചൊല്ലുവാനുതേതുംപിന്നെയുള്ള വസ്ഥകൾ കൊല്ലുവാനുള്ളാചാരമിങ്ങിനെയാകുന്നുപോൽ	155
ഇങ്ങിനെകണ്ടനേരമുള്ളസങ്കടമവ- ക്കെങ്ങിനേപറയുന്നകണ്ണനീർതു കിത്തുകി	156
തങ്ങളിലോരോതരംചിന്തിച്ചുപറകയും തിങ്ങിനശോകത്തോടേതങ്ങളിൽതഴുകയും	157
“ഏഴാമമാത്മഭൂമിപാലകന്മാരും കഷ്ടമാംവണ്ണംനമ്മെച്ചതിച്ചാരയ്ക്കാപാപം	158
ഏതുമേന്മവകുശമില്ലിതുമെന്തിടുവാൻ ഏതുമെന്നവരോട്ചെയ്തുമില്ലല്ലോനാം	159
വല്ലതുംപ്രവർത്തിച്ചുദിവസംകഴിപ്പാനും- യുള്ളതിനല്ലാതെകണ്ടൊന്നിനുംപോയില്ലല്ലോ	160
മണ്ഡപമവനിയിൽകഴിച്ചുസൃഷ്ടിച്ചതും ചണ്ഡരാമവരുടെമന്ത്രയോഗവുംപിന്നെ	161
വന്നനമ്മോടുപറഞ്ഞീടിനപുരുഷനും ഏന്യമിതൊക്കവെയെന്നറിഞ്ഞില്ലല്ലോനാം	162

- ഇഷ്ടമല്ലാത്തതാലിതം ചതിച്ചുകൊല്ലേണമോ
സ്രഷ്ട കല്പിതം തെറ്റാകാവതുമല്ല പാതാൽ 163
- ഏന്തിനിവേണതെന്നയെത്രമാലംബിച്ചനാം
ചിന്തചെയ്യണമെന്നുചൊല്ലിനാൻ മനസ്സുതൻ 164
- പിന്നെയും ക്ഷണമാത്രമാണസേനീരൂപിച്ചി-
ട്ടൊന്നു ചെല്ലാനവൻ നന്ദനമാരെ നോക്കി 165
- “ഒന്നുമേനിരൂപിച്ചാലാവതല്ലാതെയുള്ള
ഒന്നു മേമവർ ചെല്ലുസങ്കടത്തിങ്കൽ 166
- ഇശ്വരമതമെന്നെന്നറിഞ്ഞുകൂടായ്യാൽ
വിശ്വസിച്ച് ചെല്ലാവതും കേൾക്കേണമെൻ റവാക്യം 167
- ദോഷമിതുതന്നെ കൂട്ടിയങ്ങൊരുമിച്ചു
ഭാജനമൊന്നിലാക്കി സ്നേഹിച്ചു വഴിപോലെ 168
- ഭീഷ്മമൊന്നുകഴിച്ച് ചൊല്ലുകേട്ടത്തിതിൽ
ജീവിതം ധരിച്ചിരുന്നീടേണമൊരുവൻ താൻ 169
- നൂറുപേർക്കു മൊന്നായി വിളമ്പിക്കിടക്കുന്ന
ചോരൊടുക്കീടും മുമ്പെ വെട്ടെത്തിൻ നിയോഗത്താൽ 170
- നിശ്ചിതമില്ലെന്നൊരു കഴിവുണ്ടാകിൽ ശത്രു-
വശ്ശ്വതെയൊടുക്കുവാൻ യത്നവും ചെയ്തീടേണം” 171
- ഇങ്ങിനെ താൻ ചൊന്ന വാക്കുകേട്ടവർക്കും
ഇങ്ങിനെ മറുത്തു വർമിക്കുന്നതും കണ്ടു 172
- വന്ന സങ്കടമൊക്കെ സ്തംഭിച്ചു അറിപ്പാനും
പിന്നെയു പ്രതികൂലമെല്ലാം നമുക്കുതരായ് 173
- ഒന്നുമേമിണ്ടാതെ കണ്ടിരുന്നവർക്കും
അന്നേരമെല്ലാവർക്കും തന്വിയാശ്വേവീടിന 174
- ചന്ദ്രനസമനാകം ചന്ദ്രഗുപ്തനായുള്ള
നന്ദനൻതന്നെത്താൻ നോക്കിനാൻ ഭുജത്തോടേ 175
- ബാലനാമവനപ്പോൾ ധീരനായുരചെയ്താൻ
“മാലകതാരിൽ താതന്നെ തുളുണ്ടാകവേണ്ടാ 176
- താതന്നിന്നു ചെല്ലുവണ്ണത്താൻ ചെയ്തീടുവൻ
ഏതു മില്ലുതിന്നൊരു സംശയമറിഞ്ഞാലും 177

ജി.വിതംഗരിച്ചതിലരിക്കുന്നതുമാണ്	
പോവതിനൊരുക്കഴിവുണ്ടാകിൽ പ്രതിക്രിയ	178
ധീരതയോടുചെയ്തിടുന്നതുമാണുചിന്നെ	
പാരിത്രപരിപഃഖിച്ചിരിക്കുന്നതുമാണ്	179
ധൃഷ്ടനാം ചന്ദ്രൻ പൂനിത്തരം പറഞ്ഞപ്പോൾ .	
തുഷ്ടമായ് ജ്യേഷ്ഠനായ മറ്റു നമൊരു പോലെ	180
ബാലനെ യല്ലാവരും ഗാഢമായി അഴുകിക്കൊ-	
ണ്ടാലുന്ന നേത്രജലം കൊണ്ടു വരവൻ തന്റെ	181
മെഴുതിയിലഭിഷേകം ചെയ്തെന്നല്ലാവരും	
മേളമോടവൻ തനിക്കാശിയും ചൊല്ലിടിനാർ	182
"ബാല! നീ ധീരകാലം ജീവിക്കുകയും ചെയ്തേ	
തോലാതെജയിക്കാതെ വിവിധ ശേഷിച്ചും	183
ആരുമേസഹായമുണ്ടായില്ലെന്നിരിക്കിലും	
വൈരിവസ്ത്രത്തെയാടുകീടുന്നീ മഹാമതേ"	184
ധീരത കൈകൊണ്ടൊരു ചന്ദ്രൻ പൂനം പിന്നെ	
ചോറുണ്ടാക്കി വിത്തിട്ടിനോരുന്നതരം	185
മറേ വൻ ചില ദിവസങ്ങൾ പോയൊരു ശേഷം	
തെറെറന്ന മരിച്ചിതു ക്ഷണമില്ലായ്മയാൽ	186
മെഴുതുന്ന സ്സുതരോടും കൂടവേ ചതിച്ചു സൻ	
ഘോരമാം വണ്ണം കൊല ചെയ്തു വൃത്താന്തം കേട്ടു	187
നാട്ടിലുള്ളവരെല്ലാം രാജീതിയാലുഴ-	
ന്നൊട്ടൊട്ടുകരഞ്ഞിതു സങ്കടമുണ്ടാകയാൽ	188
നന്ദപ്രപാലനാരെയൊഴിച്ചുള്ളവർക്കൊരാ-	
നന്ദമുണ്ടായില്ലല്ലോ മെഴുതുന്ന ശത്രുവാലോ.	189
അങ്ങിനെ മനുമാസംകഴിഞ്ഞൊരുന്നതരം	
വംഗദേശാധിപതിയാകിയ നാഡിപൻ	190
ഘോരനായൊരുസിംഹവീരനെ കൂട്ടിലിട്ടി-	
ട്ടാരുരോഗവും ചിലരെ കൊണ്ടു കൊടുപ്പിച്ചു	191
പാടലിപത്രപുരത്തിങ്കലേക്കു ചിത്ര	
പാടവമേറേയുള്ള വംഗദേശാധിപതി	192

- “കൂടതുപൊളിസ്താതെസിംഹത്തെപുറത്തിന്റെ
പേടികൂടാതെകളഞ്ഞീടേണ”മെന്നുണ്ടൊരു 193
- സന്ദേശമതുകൊണ്ടുരാജ്യം തന്മാർചെയ്ത
നന്ദപ്രപഞ്ചാർജ്ജവിലവെച്ചുവന്നിട്ടുചെന്നാൻ 194
- “വംഗഭൂപതിനിങ്ങരക്കായിതുകാഴ്ചവെപ്പാൻ
മംഗലകീർത്തനകൊടുത്തുവെച്ചിട്ടിടിനാൻ 195
- പഞ്ചരംഭിഞ്ചിയാതെസിംഹത്തെദ്രവിപ്പിച്ചാൻ
അഞ്ചുസാനിരൂപിച്ചുകൊരുകയംവേണമല്ലോ” 196
- എന്നതുകേട്ടുവന്നനന്ദപ്രപഞ്ചാർജ്ജ
ചെന്നുതൻമന്ത്രിവരന്മാരുമായ് നിരൂപിച്ചു 197
- കൂടതിൽപഞ്ചാസ്യനെക്കണ്ടുതന്നേരമവർ
പേടിയോടോടിപാഞ്ഞുപ്പോന്നുചിന്തിച്ചിടിനാൻ 198
- കണ്ടതില്ലപായത്തുറന്നിനാലുമേയെന്നു
കണ്ടുവായ്ക്കുതന്നിന്നിടീനോരെന്നതരം 199
- ചൊല്ലിയെന്നൊരുമമല്ലെന്തെന്നുവെണ്മവായ
തല്ലനാമന്ത്രിവിശിഖാഖ്യന്തരംചെന്നാനപ്പോൾ 200
- “തല്ലനാനമുക്കുജ്ജ്വലഗുഹ്യമുണ്ടെന്നിൽ
വല്ലഭമിതിനൊരുപായമുണ്ടൊരുമവൻ 201
- ശിഷ്ടശാസ്ത്രത്തിന്നവനോത്തുകാണെന്നനേരം
കല്പകവൃക്ഷംതന്നെമെഴുന്നുന്നനൻബാലൻ 202
- എന്നൊരുപലമതു ചിന്തിച്ചാലിനിയിതി-
നെന്തൊരുകഴിവെന്നുകണ്ടുതമില്ലതാനും” 203
- എങ്കിലോചന്ദ്രഗുപ്തനിരിക്കുന്നല്ലീയെന്നു
ശങ്കകൊണ്ടുതന്നേരുന്നന്ദപ്രപഞ്ചാർജ്ജ 204
- ചെന്നുതൻഗുഹ്യമുഖംകഴിച്ചുതുടങ്ങിനാൻ
പന്നഗാരികർചെന്നുകഴിക്കുന്നതുപോലെ 205
- ദുഷ്ടരാമരംഭാർചന്ദ്രഗുപ്തനേരതിൽ
ശിഷ്ടനായെഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകണ്ടിട്ടവർ 206
- ഹൃദ്യരായതിവിഴിഞ്ഞോടിയെന്നവർകളും
പുഷ്പകെഴുതു കുമ്പളംപെരുതുന്നോടരചെയ്താൻ 207

- “വത്സ! നീ പുറത്തിങ്ങുപോരികവെക്കീടാതേ
മത്സരാദികൾ നിന്നോടില്ലത്തരംകേതുതമേ” 208
- നിബ്ബന്ധമതുകേട്ടു ചന്ദ്രഗുപ്തനുമപ്പോൾ
നിഗ്ഗമിപ്പതിനേറമാശയുണ്ടെന്നാകിലും 209
- കണ്ണനീർവാളുതുറയിട്ടു ചീഞ്ഞുണവൻ
മന്നവന്മാരോടേവം ചെയ്തിനാൻ : കാപടത്തോടേ 210
- “ഇഹ്ലയില്ലെന്നിക്കേതും പോരികെന്നുള്ളതിനി-
യ ഇഹ്ലം ജ്യേഷ്ഠന്മാരും കൂടാതെ പോന്നീടുവാൻ 211
- മുന്നത്തൊന്നവരോടുകൂടിയല്ല യോദ്ധാക്കൾ
പിന്നെയെങ്ങിനെ പിരിഞ്ഞങ്ങു ഞാൻ പോന്നീടുന്നു? 212
- ശ്വേഷന്മാർ ജനകനു പട്ടിണികിടന്നിതിൽ
കഷ്ടമായുരിച്ചു പോകുന്നതുകണ്ടുകണ്ടു” 213
- പ്രാണനും പോകാതെ കണ്ടിരിക്കുമെന്നിങ്ങരം
നാണയത്തിനു വെട്ടിക്കൊല്ലുകയിനിവേണ്ടു” 214
- ഇങ്ങിനെ പലതരം പറഞ്ഞുകരയുന്ന
മംഗലശീലനായ ചന്ദ്രഗുപ്തനോടവർ 215
- പിന്നെയും നാണമകലെക്കുള്ളതെന്തെ ചെയ്യാൻ
“നിന്നുടെ താതാദികൾക്കുണ്ടെന്നറികനീ 216
- എന്തു നീകരണതഴൽതേടുവാനവകാശം
മിന്നുകൊണ്ടെന്തു ഫലം പോരികകുമാര! നീ 217
- പണ്ടുമുണ്ടല്ലോ നിത്യം സ്നേഹമീത്തരംകൊല്ലാം
കണ്ടുകൊൾകതിൻ ഫലമിനി ചെയ്തറിഞ്ഞാലും” 218
- ഇപ്രകാരങ്ങളുസരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടും
വിപ്രിയംഗപന്മാർക്കു വന്നു പോവതിനാൻ 219
- നിഗ്ഗമിച്ചീലപുന്നരെന്നതുകണ്ടിട്ടവർ
മിക്കനെമെഴുത്തുൻതനിക്കുള്ള ഭണ്ഡാരമെല്ലാം 220
- ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുപോയ്ക്കൊടുക്കിനാൻ
മന്ദാ യപ്പോളവൻ പുറത്തു പുറപ്പെട്ടാൻ 221
- മന്നവശ്വേഷന്മാരും മെഴുത്തുനന്ദനൻതന്നെ
മാനിച്ചു മനംതെളിയിച്ചു കടൻവഴിപോലെ 222

പഞ്ചാത്തിങ്കൽകിടന്നോടുന്നസിംഹത്തെയും മുള്ളമകംശ്ശോകാർത്തെയുംകാട്ടീടിനാൻ	223
ചന്ദ്രഗുപ്തനമതുകണ്ടുവിസ്മയംപൂണ്ടു മന്ദമാസവംകലർന്നിങ്ങനേനിരൂപിച്ചാൻ	224
പഞ്ചാസ്യമിതുമഹാവിഗ്രഹമെന്നാലിപ്പോൾ പഞ്ചാത്തിന്റെറകഴലിടകളുടെയെന്നും	225
മോചിപ്പാനെളുതല്ലയെന്നല്ലതുകൊണ്ടുതന്നെ വ്യാജത്താൽകൃതമിമിപ്പുസംശയമേതും	226
സന്തതംസിംഹത്തിന്റെറപേഷ്ടകൾസൃഷ്ടിക്കുമ്പോൾ യന്ത്രമുണ്ടിതിനുള്ളിലെത്തോന്നുത്താനും	227
വണ്ണശാമാദികളുപോത്തുകാണുന്നനേരം നിണ്ണയശില്പികളാൽകല്പിതമെന്നോഹരം	228
“ദ്രാവ്യതാം”എന്നുണ്ടൊരുവാക്യമെന്നതുകൊണ്ടു ധാതവനവരേണമെന്നുള്ളതുമില്ലയല്ലോ	229
ദ്രാവണത്തിനയോഗ്യമാസ്തുതമെന്നാലിതു കേവലമെഴുകുകൊണ്ടെന്നതേവരൂതനും	230
നിശ്ചയിച്ചറിഞ്ഞുള്ളിലിങ്ങനെയെകല്പിച്ചവൻ ആശ്ചര്യംജനങ്ങൾക്കൊട്ടുവാനായിക്കൊണ്ടു	231
പഞ്ചരംഭയരത്തുവെപ്പിച്ചിട്ടിരിമ്പുകോ- ലഞ്ചസാമുട്ടുപഴുപ്പിച്ചുസിംഹത്തിന്മേയ്ക്കൽ	232
വെച്ചതുനേരമൊരിക്കലുംവേവുവെപ്പോ- യച്ചത്തിൽചിരിച്ചിതുഭൂമിരാജാക്കന്മാരും	233
മന്ത്രികൾജനങ്ങളുംകണ്ടുവിസ്മയംപൂണ്ടു ചന്ദ്രഗുപ്തനെബലമാനിച്ചുനിന്നിടിനാൻ	234
രാജപുജിതന്മാരാജ്യോയിരൂപിനെന്നവംഗ- രാജകുന്മാരൊക്കെച്ചെന്നിതങ്ങളറിയിച്ചാൻ.	235
രാജസനതുകാലമുൾക്കാമ്പിൽനിരൂപിച്ചാൻ “രൂക്ഷമാനസനായമെഴുന്നന്ദനനിവൻ”	236
എന്തിവൻചെയ്യുന്നതെന്നിങ്ങനേനിരൂപിച്ചു സന്തതംശങ്കമുഴുത്തിരുന്നാനവന്മാരും	237

നന്ദനന്മാർക്കുമെഴുതുന്നതിന്നുശേഷമുണ്ടായ ചന്ദ്രഗുപ്തനെക്കൊണ്ടുചെയ്ത ചാർത്തവന്മാരും	238
ഇതവണ്ണമുള്ള വസ്തുസാധിക്കേണ്ടകീഴിനി കേവലം ചന്ദ്രഗുപ്തൻനമുക്കുണ്ടതു കൊണ്ടു	239
ശത്രുത്വമുള്ളാർക്കുളിൽശേഷിച്ചൊന്നെന്നാകിലും പുത്രനെപ്പോലെപരിപാലിച്ചീടുകവേണം	240
അശ്വാദികളിലായി പശുമുണ്ടാക്കീടിനാൽ വിശ്വാസംവരായല്ലോ ശത്രുത്വമുണ്ടാകയാൽ	241
ഒന്നിന്നും ആക്കീടേണ്ടവന്നുപോയാലുമിവൻ ഒന്നിന്നും പിന്നെയൊരുപാത്രമല്ലാതെ വരും	242
രണ്ടുണ്ടാവിച്ചിരുന്നീടില്ലമതു മൊരു ഭണ്ഡമാണ്ണുരുമതിനില്ല സംശയമേതും	243
അഗ്രഭോജനത്തിന്നുവിപ്രന്മാർ വരുമ്പോൾ യോഗ്യരെക്കുണിപ്പിന്നാക്കുക നല്ലതും	244
ഇതവണ്ണമുള്ളവരാക്കിനാവെന്നെയും ദൈവത്തിന്നുതമാക്കുതട്ടത്തുകടായല്ലോ	245
താതസോദരരുടെനാശവുമുണ്ടിനും ചേതസാനിനമുള്ള ചേദവും മറച്ചവൻ	246
നൈബകം വെറുവെറുതുകോപവും ജപിച്ചുള്ളിൽ ചഞ്ചലം കൂടാതെ കണ്ടു ഗ്രഭോജനത്തിങ്കൽ	247
വിപ്രരെ കല്പിക്കുന്ന ജ്ഞതികളേക്കുതി- തല്ലാനായിട്ടിരുന്നീടിനാനതുകാലം	248
നല്ലൊരു സഹായമാരുള്ളതെന്നുണ്ടിനും വല്ലഭമുള്ള മെഴുതുന്ന നന്ദൻ ചിന്തിച്ചുള്ളിൽ	249
തള്ളിവന്നീടും പടുബുലി വൈഭവം കൊണ്ടു വല്ലതെങ്കിലും തടുക്കാത്തുരുമതു നന്നും	250
ബുലിശക്തിയും മഹാസൈന്യശക്തിയും തമ്മിൽ ബുലിശക്തിക്കുതുല്യമൊന്നുമില്ലെന്നിട്ടവൻ	251
ബുലിയും നയവുമേറീടുന്ന വിപ്രന്മാരേ നിത്യവുമനേപിച്ചുകൊണ്ടു വന്നിരുന്നാറെ	252

നല്ലാസത്തോടുപലരോടുമായുരചെയ്തു
നല്ലവൈകിളിമകൾത്താനുനടങ്ങിനാൾ.

253

ഇതി മുദ്രാരക്ഷാസ നവനന്ദാമിക്ഷേപനാമ ഗാനവിദ്യേഭാഗം പരമേശ്വര

രണ്ടാം പാദം.

- ബ്രഹ്മ! സുശീലേ! ശ്രുകകലമാലികേ!
കാലേപരകകഥകളിനിയുംനീ 1
- പാലംപഴുവുഭൂജിച്ചതെളിഞ്ഞുടൻ
കാലംവൃഥാകളഞ്ഞീടാതെചൊൽകെടോ 2
- നല്ലകഥയിതുകേൾക്കുന്നതേത്തു
ചൊല്ലാവതല്ലൊരാൻമിനിക്കുമ്മിൽ 3
- എന്നതുകേട്ടതെളിഞ്ഞുചൊല്ലിപ്പിന്നാൾ
മുനമുരചെയ്തിന്നുമേല്ലൊട്ടവൾ 4
- ഏകിലോമെത്തുതനയനൊരുദിനം
മംഗലശീലംകസുമ്പുരത്തിങ്കൽ 5
- സഞ്ചരിക്കുന്നോരുനേരത്തുദൂരവേ
തഞ്ചുന്നകാന്തികലനോരുവിപ്രനെ 6
- പദേതിമദ്യേവസിച്ച്കൊണ്ടെത്രയും
ശ്രദ്ധനാരേയുഖലകത്തിപ്പറിച്ചുടൻ 7
- ചുട്ടതിന് ഭസ്മംകലക്കിക്കുടിച്ചതി-
രുഷ്ടനായ്നില്പുന്നതുകണ്ടവൻതാനും 8
- ചെന്നടികവിട്ടുദൂരത്തുവാങ്ങിനി-
ന്നൊന്നുമഹീസുരൻതന്നോടുചൊച്ചാൻ 9
- “ഭൂസുരശ്രേഷ്ഠകലോത്തംസമേ! വിഭോ!
ഭാസുരകാന്തികലന്ദയാനിയേ! 10
- എന്തിനപല്ലതുകത്തിപ്പറച്ചിഹ
ചന്തമായ് നീമിക്കലക്കിക്കുടിച്ചതും?” 11

- അപ്പോളതുകേട്ടമെഴുത്തുസുതനോട്
കെല്ലോടുകൊല്ലിനാൻപ്രത്ഥമീസരേന്ദ്രൻ 12
- “ഇപ്പല്ലപാദേതെത്തുണാൻവീഴ്ചയാൽ
ഉൾപ്പിടിപ്പുണ്ടായകൊപംപൊറായ്ക്കാൽ 13
- നാരായണരോടുകൂടെപ്പിറിച്ചുണാൻ
പാരതെച്ചുകുലക്കിടക്കിപ്പുതും.” 14
- ചന്ദ്രപ്പനതുകേട്ടുകൊല്ലിനാൻ
“എന്തുവോനിബ്ബേസിതകെടിക്കാൽ?” 15
- എന്നുചോദിച്ചുതമിഴുതാഴ്വരനോട്
മന്നിടഭവനാപാതൂർകൊല്ലിനാൻ 16
- “ശ്രോധാഗ്നിയെന്നുദ്രവിപ്പിക്കുമല്ലായി.
ലേതുമതിനൊരുസംശയമില്ലകേൾ” 17
- എന്നതുകേട്ടകുറുപ്പറഞ്ഞീടിനാൻ
“ഉന്നതരായുള്ള മന്നവന്മാർചിദർ 18
- പോരമായുള്ള പരാധങ്ങളുടെ വസ്തിലോ
ധീരതയോടെത്തുറച്ചുവെച്ചുവോൻപിന്ന?” 19
- ചന്ദ്രപ്പൻതന്നെറവാക്കുകേട്ടപ്പോൾ
മന്ദമാസംപൂണ്ടുവന്നോടുകൊല്ലിനാൻ:— 20
- “ബാലനായുള്ള നീയെന്തറിഞ്ഞുമമ
ശീലഗുണങ്ങളുംബുദ്ധിവിഭാസവും 21
- മത്തഗുണങ്ങളുംമശ്വരങ്ങളും
പത്തിവരന്മാരുടെമാന്തരമങ്ങളും 22
- ചിത്രമായുള്ളതുമന്ത്രവിഭാസവും
എത്രയുടമെന്നുവെന്നുകൂലവും 23
- ഇത്തരമല്ലൊന്നരപാലകന്മാർക്കു
നിത്യമാകുന്നതശക്തിധരിക്കുനീ 24
- ഇക്കിന്നെയുള്ള തൂണുണ്ടെല്ലേലിയും
തങ്ങളിലെത്രവിശേഷമറിഞ്ഞാലും 25
- മാമകമായമതിവൈഭവംകൊണ്ടു
തുമയോടെക്കൊന്നുസാദ്ധ്യമല്ലാത്തതും?” 26

ഇതഥാകർണ്ണമഹീസുരവാക്കേകരം	
ഉത്തമനാകിയമേശ്യുതനയനം	27
ഭക്തികൈകൊണ്ടഥക്രൂപ്പിതൈഃശൃതനി-	
ന്നത്തമമായവൻതന്നോടു ചൊല്ലിനാൻ:-	28
“ആരെന്നറിഞ്ഞതില്ലല്ലോഭവാനെ ഞാൻ-	
ആരെന്നരുൾ ചെയ്തവേണംമഹാമതേ!	29
ഏകിദലാകേരം അങ്ങനാനെന്നതാശ്വനീ	
ശങ്കാവിഹീനംപറഞ്ഞുതരുവൻഞാൻ	30
ചാണക്യനെന്നപ്രസിദ്ധനായേററവും	
മാനിയായുള്ളോരുദ്രസുരൻഞാനെടോ	31
പേരിനിരണ്ടുണ്ടിനിക്കതുരേകരംഅനീ	
പാരിൽപ്രസിദ്ധനാകെഴുപ്പുനെന്നതും	32
വിഷ്ണുതാൻനിത്യവുംരക്ഷിച്ചുകൊരുകയാൽ	
വിഷ്ണുപുൻപുനെന്നതുമുണ്ടെടോ	33
നന്ദാഗ്രഭോജനംകേട്ടിട്ടുണാനിഹ	
നന്നായ് ഭജിച്ചതിനായിവന്നീടിനേൻ	34
യോഗ്യൻവരന്നവരെക്കുണിച്ചീടുവാൻ	
ഭാഗ്യവാന്മാരായമന്നവരാക്കീട്ടു	35
കേട്ടിതൊരുവൃഷലൻപോലതാകുന്ന	
തുട്ടുശുമിച്ചുകഴിപ്പാനമിന്നവൻ	36
ഏതൊരുദിക്കിലിരിക്കുന്നതെന്നനീ	
യേതുമേവൈകാതെ ചൊല്ലിത്തരികെടോ”	37
തങ്കഴൽക്രൂപ്പിതൈഃശൃതവൻ ചൊല്ലിനാൻ	
“ഏകിൽവൃഷലനവൻഞാനറിഞ്ഞാലും	38
തപല്ലാദരേണക്കരംകൊണ്ടിനിയൈകാതെ	
യിപ്പരംശുദ്ധമാക്കേണംമഹാമതേ!	39
ഇന്നിവിടെഞ്ചുഭവാൻവന്നതുകാരണം	
നന്ദവംശമിനിവലിതമാണ്ഡം”	40
മേശ്യുനീവണ്ണംപറഞ്ഞൊരുനേരത്തു	
ശേശ്യുമേറീടുന്നചാണക്യദ്രസുരൻ	41

ലജ്ജിതനായ മുമ്പാകെ ജീവിക്കുന്ന നേരം അച്ചിരിച്ചുണ്ടവന്തന്നോടുമെ ചയ്ക്കു	42
“അയ്യോ! ചുവന്നെനിങ്ങിനേരെ ചെന്നതു പൊതുല്ലവിപ്രജാരി. സ്വഭാവമെങ്ങോ	43
രാജാവുതന്നെക്കെപെരുന്നല്ലോവോൻ ആ ചാരമല്ലാതെ ചെന്നെന്നറിയാതെ	44
സജ്ജനങ്ങൾക്കതുകൊണ്ടേതു മില്ലതിൽ ഇങ്ങനെയൊക്കെ പൊന്നായ്ക്കൊന്നായ്ക്ക	45
ലജ്ജയുണ്ടെന്നറിയിക്കുകൊണ്ടിഹ നിശ്ചയമിന്നതുമ്പോൾ വന്നൊക്കെ	46
നല്ലവരെയൊക്കെത്തന്നെ മുമ്പിനി വല്ലഭമോടതുവാൻ കിട്ടുക വോൻ	47
എത്രയും സ്നേഹമാകുന്നിതെന്നിങ്ങ പ്രശ്നംകണ്ടിട്ടിനിക്കെന്നറികതീ”	48
ചാണക്യനിയമമെന്നതുകേട്ടവൻ താനെക്കഴിഞ്ഞുകവിട്ടു ചൊല്ലിനാൻ	49
“നിത്യവുമിങ്ങിനേതന്നെ വെച്ചു ചെന്നെ - നെന്നത്രയും മേലോടൊന്നു ചെന്നിപ്പോ	50
മരണാനുമിപ്പതിന്നൊത്തവരമിനി മുറമിനിക്കെന്നറികയൊനിയേ!	51
തപൽകൃപകൊണ്ടിനിമരണാനവേണ്ടകിൽ മൽകുടിചിത ചയ്ക്കു കണ്ടു നന്നായ്ക്ക	52
ആശ്രമത്തിന്നൊഴുന്നള്ളുന്ന നേരത്തു വിനുമിപ്പാൻതവെണ്ണമതിതാനും”	53
“അങ്ങിനെതന്നെയെ” നുപറഞ്ഞിതു തിങ്ങിനമോദംകലൻ ചാണക്യനും	54
പിന്നെയും ഭൂസുരനാഥനെ മെഴുത്തും നന്നായ്ക്കളിഞ്ഞുകൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയിനാൻ	55
പോകുന്ന നേരം വഴിയിന്നുമെഴുത്തും ആകലത്തോടവൻ താതവിനാശവും	56

സോദരനാശവുംതന്റെറവിശേഷവും മേദിനീപാലകന്മാരുടെവൃത്തവും	57
ക്ഷേവചാണക്യനോടുചൊല്ലിടുന്നാൻ ഉൾക്കരളിലവനേറികരുണയും	58
ഉതന്നവരാതമഹീസുരാചാര്യനെ സ്നാനാദികൾകഴിപ്പിച്ചിതുമെഴുത്തും	59
ഭോജനശാലയുംകാട്ടിക്കൊടുത്തഥ രാജപെരത്രൻഗൃഹത്തിന്നുപോയിടുന്നാൻ.	60
വേഗംകറച്ചഥമെഴുത്തൻവഴിയീനു പോകുന്നനേരമീവണ്ണനിരൂപിച്ചാൻ	61
ദൈവബലംകൊണ്ടെന്നിക്കമനോരഥം കൈപന്നിതിച്ചപ്പൂർത്തിയില്ലസംശയം	62
ഇപ്പിടിചീസുരൻതന്നെയായിച്ചുണാൻ കെല്ലോടുകൊല്ലൻപ്രതിഘ്നനിണ്ണയും	63
ഉഗ്രനായുജ്ജ്വാലവിപ്രനവന്തനി- ക്കഗ്രാസനനേപോലകന്മാരവർ	64
എന്നുകൊടുക്കയില്ലെന്നുവരുപിന്നെ മന്നവന്മാരതുമുഖംമുടിഞ്ഞുപോം	65
എന്നാലിനിക്കവരേണതുംസാധിച്ചി- തെന്നിക്കിന്നേനിരൂപിച്ചുമെഴുത്താമജൻ	66
ധന്യശീലൻതെളിഞ്ഞതറമതുനേരം ചെന്നുനിജപുരപേക്കുമരുവിനാൻ	67
ഭൂമിശാലാന്തരേചെന്നചാണക്യനാ തത്രകുനിവോടുനോക്കിയനേരത്തു	68
പൊന്നിൻതളികകളൊമ്പതൊരുപോലെ മാന്യജ്ഞാധിഷ്ഠിക്കുന്നോക്കീട്ടവ	69
വെച്ചിരിക്കുന്നിതതിന്നുനേരപിന്നെ വെച്ചിരിക്കുന്നിതൊരുപൊൻതളികയും	70
വെള്ളത്തിലേന്നുപാലേയതിൽച്ചില വെള്ളിത്തളികകളായിരമുണ്ടല്ലോ	71

- മാണക്യനീങ്ങളേകളോരുനേരത്തു
മാനിച്ചപാപകന്മാരോടുചോദിച്ചാൻ 72
- “സ്വർഗ്ഗമനുഭവമാരുവിശേഷിച്ചു
മാന്യസ്ഥലത്തുതെളിവോടുവെച്ചതും 73
- പിന്നെയൊരൊമ്പതൊരുപോലെവെച്ചതും
ഇന്നവക്കുണപറഞ്ഞീടുവിൻനിങ്ങൾ.” 74
- ഇതഥംപറഞ്ഞൊരുവിപ്രനോടനേരം
ഉത്തരമായുരചെയ്താരവർകളും. 75
- “നന്ദനരായിപന്മാക്കിവയൊമ്പതും
പിന്നെയുണ്ടതിഹവന്നവിപ്രന്മാരിൽ 76
- അഗ്രാസനത്തിനതോഗ്രനായ്പുജനായ്
ഭാഗ്യവാനായുള്ളവനെനറഞ്ഞാലും 77
- വന്നവക്കൊക്കുമേമറ്റുള്ളവരുതിൽ
ഒന്നിങ്കലിപ്പോൾഭവാനമിതന്നാലും” 78
- എന്നതുകേട്ടോരുതകളുടിച്ചുശ്രദ്ധൻ
“ഇനിവിടേക്കുവന്നീടിനവിപ്രരിൽ 79
- അഗ്രനായുള്ളതൊന്നെന്നെക്കൊല്ലിയ-
അഗ്രാസനേചെന്നിരുന്നാൻകനിവോടേ 80
- രാജപ്രവരംസ്സാനംകഴിച്ചഥ
ഭോജനശാലയിൽവന്നോരുനേരത്തു 81
- അല്പവയസ്സാംഭിജനെയഗ്രാസനേ
കെല്ലോടുകണ്ടതുനേരമുരചെയ്താൻ 82
- “ഏതുവടുവിവൻഅഗ്രാസനത്തിന്മേൽ
ഏതുമേശങ്കുകാതെകരയേറി 83
- ധൃഷ്ടതയോടുമിരിക്കുന്നതാരിവൻ?
കഷ്ടമനാരൂഢശൂന്യവാകുന്നതും 84
- കള്ളക്കരക്കിനെത്തല്ലിയിച്ചുടൻ
തള്ളിപ്പറത്തുകുളവരിന്നാരുമേ 85
- യില്ലയോനമ്മുടെചോരതിന്നവൻ
എല്ലാവരുമെടുപോരാതിതന്നേരം?” 86

- ഇത്തരമെന്നവൻചൊന്നതുകേട്ടവൻ
 ഇത്തരംപ്രഭുനായുത്തരമെ ചാല്പിനാൻ 87
- “മക്കടനെങ്കിലുംതസ്തരനെങ്കിലും
 മത്സമനാനിട്ടൊരുത്തനങ്ങെന്നാകിൽ 98
- അഗ്രാസനത്തിങ്കൽനിന്നിറങ്ങിപ്പോവൻ
 ഉഗ്രമായ് വിങ്ങുപറഞ്ഞാവിറങ്ങുമോ? 89
- നാലുവേദങ്ങളും ഞ്ഞുറശാസ്ത്രങ്ങളും
 വേലകൂടാതെദ്രവമാണിളങ്ങുന്ന 90
- എന്നെപരീക്ഷിക്കവേണമെന്നങ്ങങ്കിൽ
 വന്നുപരീക്ഷിച്ചുകൊള്ളുകവൈകാതെ 91
- ഗർവ്വിതന്മാരായനിങ്ങളെപ്പേടിച്ച്
 ഓടിക്കേട്ടിറങ്ങിപ്പോകയില്ലതാൻ” 92
- രോഷംസഹിച്ചുതൻവ്യായുപറയുന്ന
 ഭൂസുരന്ത്രേയനായുള്ള മാണക്യനെ 93
- ഭൂതജനങ്ങൾകുടുംബമുററിപ്പിടി-
 ചെട്ടയകൊഴുതൊഴുല്ലിയിഴിച്ചവർ 94
- ഭോജനശാലയിൽനിന്നുപറഞ്ഞിട്ടു
 രാജഭൂതന്മാർപിടിച്ചുതള്ളിടിനാൻ 95
- ഓടൂർപിടിച്ചുവലിക്കുന്നനേരത്തു
 കഷ്ടമഴിഞ്ഞുകുടുംബംവസ്ത്രവും 96
- വൃദ്ധനാക്കിടുന്നമരൊരുവിപ്പനെ
 സതപരമഗ്രാസനത്തിന്നുമൊക്കിനാൻ 97
- മാണക്യനപ്പോഴുദിച്ചൊരുകോപത്തെ
 ഞാനെങ്ങിനേപറയുന്നുശിവശിവ!! 98
- പല്ലുതടഞ്ഞു ചീണ്ടൊരുനേരമതു
 നീല്ലാതെകോപേനകത്തിപ്പറിച്ചുതൻ 99
- ചുട്ടുകലക്കിക്കടിച്ചമഹീസുരൻ
 കഷ്ടമിക്കോപംസഹിക്കുന്നതെങ്ങിനെ 100
- പാരമ്യമുള്ള രോഷംജപിച്ചവൻ
 ഹോരമാംവണ്ണംപ്രതിജ്ഞചെയ്തിടിനാൻ 101

- “മുഖ്യനായ് പുഷ്പനായുളളൊരുജ്ഞാനിന
ധിഷ്ഠിതനായതുകൊണ്ടു മന്ത്രിമന്ത്രിജൻ 102
- പുജിതനായതുകൊണ്ടു ഗോപകുല
നീലാശ്വതികളെ വെട്ടിവധിപ്പിച്ചു 103
- മഹാഭാരതപ്രഭവവാഴിച്ചിവിടെക്കാൻ
തെറ്റൊന്നുമുൾയെക്കെട്ടുന്നതുണ്ടല്ലോ 104
- ഓഷ്ഠക്കുത്രിയഷ്ടദ്രാമീമുൾയേ!
പെട്ടെന്ന് അന്നതു ചെയ്തു മറിഞ്ഞാലും” 105
- ഘോരമാതിരം പ്രതിജ്ഞയു ചെയ്തവൻ
ധീനായ് കോപിച്ചു പോകുന്നതേതതു 106
- കണ്ടു നിന്നീടുന്ന സജ്ജനമൊക്കെയേ
മിണ്ടാതെ നിന്നിതു കണ്ടു ധാരാളം 107
- “ക്ഷുൽഭം തിരുകൊണ്ടു വിവരണമീടുന്ന
വിപ്രൻ പറയുന്ന ഭാഷിത കേട്ടിട്ടല്ല” 108
- ഭൂമിപന്ഥർ പറഞ്ഞു നാനാഭിജ്ഞേ
കാമമാം വണ്ണമേറ്റിപ്പുകൊണ്ടീടിനാൻ 109
- മാണക്യൻ ചെന്നെത്തെയ്യുതാമരപുഷ്പ
മാനമുൾക്കൊണ്ടവൻ തന്നാടു ചൊല്ലിനാൻ 110
- “നന്ദരാജ്യത്തിൽ ചേർന്നു നീരാവു
മന്ത്രിയാകുന്നതു ഞ്ഞെന്തെന്നറിഞ്ഞാലും” 111
- മാണക്യൻ ചെന്നെത്തെയ്യുതാമരപുഷ്പ
മാനമുൾക്കൊണ്ടവൻ തന്നാടു ചൊല്ലിനാൻ 112
- “എന്തിങ്ങിനെയെന്നു ചൊല്ലുന്നതു വോൻ
എന്തെന്നെന്തിങ്ങി ചൊല്ലുന്നതു വോൻ” 113
- എന്നതുകേട്ടു മവിഷ്ണു പുൻതാനും
മന്നവർ ചെന്നു ധാരാളം തന്നെ 114
- ഘോരമായോരു പ്രതിജ്ഞയുമന്വേദ
മെയ്യുന്നോടൊക്കെയും പരഞ്ഞീടിനാൻ 115
- മന്ത്രി പുൻതാൻ നിരൂപിച്ചിരുന്നതി-
ന്നതരം ക്രോധത്തെ കേട്ടു സന്തോഷിച്ചു 116

തൽപദംകവിട്ടവനെത്തുടവെന്നു കല്പിച്ചുസഖ്യവുംചെയ്തിതുതങ്ങളിൽ	117
മെഴുപ്പുനാടൊക്കെപ്പറയേണ്ടതുംപറ- ഞ്ഞാൽമതിയായമാണക്യഭൂസുരൻ	118
യാത്രയുംചിന്നയവനോടുകൂടെചെയ്തു ധാത്രിസുരൻതന്നിടത്തിന്നുപോയിനാൻ	119
മെഴുപ്പുനായനും മാണക്യവിപ്രനും കാൽക്കൂട്ടുന്നൊന്നുകണ്ടുപറഞ്ഞതും	120
തങ്ങളിൽസഖ്യംതെളിവോടുകൂടെചെയ്തതും എങ്ങുമേയാതമറിഞ്ഞതുമില്ലല്ലോ	121
തന്നിടംപുറക്കാരുവിപ്പുറ്റപ്പൻപിന്നെ തന്നടസബ്രഹ്മചാരിയാണെന്നു	122
ഇന്ദ്രശർമാവാചവിപ്രനോടൊക്കുവേ നന്ദഭൂപാലന്മാർതന്നോടുകൂടെചെയ്തതും	123
ഘോരതരമായ് പ്രതിജ്ഞതാൻചെയ്തതും നേരോടുകൂടെചെയ്തിട്ടുവന്നതരം	124
ജ്യോതിഷത്തിങ്കലുംമന്ത്രവാദത്തിലും ചാതുര്യമേറീടുമിന്ദ്രശർമാവുതാൻ	125
സർപ്പകാൽക്കൂട്ടവനോടുകൂടെചെയ്തു സർപ്പനന്ദന്മാർകലഞ്ഞതൊടുക്കുവാൻ	126
ഉറക്കാനുംകൈക്കൊണ്ടുമുദ്രയുമിട്ടവൻ പൊക്കണകൈട്ടുപ്പറത്തിട്ടുധീരനായ്	127
ദണ്ഡവുംതേച്ചതിനിസ്സ്പഹനായഥ റിസുയമംയൊരുയോഗിവേഷപൂണ്ടാൻ	128
പീലിയുംകൈട്ടിയെടുത്തഥരദ്രാക്ഷ- മാലയുംമാർപ്പിളണിഞ്ഞുവിനീതനായ്	129
ബലമനിമതംആണിച്ചുനിത്യവും ചിത്തമുറപ്പിച്ചുനന്ദരാജ്യത്തിങ്കൽ	130
മുറുമിരുന്നഭിവസംകഴിച്ചവൻ മഹാനിന്നമൊരുകാംക്ഷയുക്തനാതെ	131

ശ്രാവകേത്യേവംപറഞ്ഞുമനികളെ	
പാവനശീലനാമിട്ടുക്കുപണകൻ	132
കിഞ്ചനവഞ്ചനസംശയക്രൂടാതെ	
ചഞ്ചലംകൈവിട്ടുസഞ്ചരിച്ചീടിനാൻ	133
കഷ്ടമായുമേമാരുവിപ്രനിരാസവും	
നിഷ്ഠമായവൻചെയ്തശപഥവും	134
കേട്ടുവിഷാദവുംഭീതിയുംപുണ്ടഥ	
ശിഷ്ടനാമേന്തികലോത്തമൻരാക്ഷസൻ	135
ഭീശ്വരായുണ്ടുഭയംപുണ്ടതിനൊരു	
മാറ്റമെന്തെന്നുവിചാരംതുടങ്ങിനാൻ	136
ഭൂട്ടത്തുകളെകുറിച്ചുവന്തേതാനും	
ആഭിചാരങ്ങൾചെയ്തിട്ടമല്ലോഭൃശം	137
ചന്തമോടിനീതുനിന്തുവാനാരെന്നു	
ചിന്തിച്ചിരുന്നിതുമന്ത്രിപ്രവരനും	138
മരണമാഗ്നമുണ്ടെന്നതിയാതെ	
മുറുമിതുമിരൂപിച്ചിരുന്നിടിനാൻ	139
അക്കാലമൊന്നുകേട്ടീടിനാനിങ്ങിനേ	
യുരക്കാനുഴന്നിരിക്കുന്നോരുരാക്ഷസൻ	140
ഉണ്ടുപോലെന്നൊരുത്തൻമന്ത്രവാദിയായ്	
കണ്ടവക്കൊക്കെപുറത്തിച്ചുനിത്യവും	141
ഉണ്ടായശത്രുബാധാദികൾപോക്കുവാൻ	
കണ്ടിട്ടുമില്ലവനെപ്പോലെയാരെയും	142
നാട്ടിപ്പറടക്കുന്നതുണ്ടവനെന്നതു	
കേട്ടതെളിഞ്ഞൊരുമന്ത്രികലോത്തമൻ	143
കാലവിഭുബന്ധനംകൂടാതവനെയും	
ആളുതപ്പിച്ചുകൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോന്നിഹ	144
മോദനൈവന്നവൻതന്നോട്രാക്ഷസൻ	
ചോദിച്ചിതു “ഭവാനാരെന്നെചൊല്ലുക”	145
ഇതുമമമാത്മൻപറഞ്ഞതുകേട്ടവൻ	
എത്രയുംതാങ്ങുവിനീതനായ്ചൊല്ലിനാൻ	146

“മന്ത്രിപ്രവരമരോമതേ! ഞാനൊരു മാന്ത്രികനാകുന്നതോഗിയംകുന്നതും	147
ജ്യോതിഷംത്രയാദിങ്ങളെന്തെല്ലവി- ന്നേതുമമാവുകവില്ലെന്നറിഞ്ഞൊപ്പം	148
ജീവസിദ്ധിയെന്നിനിക്കുപേരാകുന്നു കേവലംജോജനംതന്നാൽമതിതാനും”	149
ഇതഥാക്ഷപണകൻറെ ചാനതുരകേട്ടവൻ ചിത്തേനീരൂപിച്ചുകൊണ്ടാനതുനേരം	150
സത്യമിബ്രാഹ്മണരുക്ഷപണന്മാരും നിത്യവൃക്കൈരമേറീടുപേരിഷുകരും	151
എന്നതുകൊണ്ടുവിപ്രാഭിചാരാദികരും ഇന്നിവനെക്കൊണ്ടുനിശ്ചിന്നതുണ്ടുഞാൻ	152
നിശ്ചയിച്ചുവമുറച്ചുഥരാക്ഷസൻ വിശ്വസിച്ച്സുപ്താവനോടുമൊത്താൻ	153
വിപ്രകോചാദികളൊക്കെയുപേന- രപ്പോൾക്ഷപണനതുകേട്ടുചൊല്ലിനാൻ	154
“ശ്രാവകശ്രോത്വ! മഹാമതേ! മാനസേ താപവുഷീരിയുമുണ്ടാകരുത്തേതും	155
അന്തഃശയമൊഴിച്ചുപന്മാരവർ ചിന്തിക്കിലെത്രയുഷീരക്ഷമല്ലയോ?	156
കൈയ്യുക്കുമില്ലാപടയുമില്ലാപാതാൽ മെയ്യുക്കുമുട്ടിലുണമാനതിവിരന്മാർ	157
പിന്നെചിലരതിലുഷീചാരാദികരും നന്നാസ്തദിഷ്ടംഭിവസംകഴിപ്പാനായ്	158
ഏതാനുമൊന്നതുകൊണ്ടു ചയ്തീടുകിൽ എന്തെങ്കിലുംതട്ടുത്തീടുവാനാളുഞാൻ	159
ഇന്നതിനെനോട്ടതുല്യനായാരുമി- ല്ലെന്നതറിഞ്ഞിർക്കേണംമഹാമതേ!”	160
ഇതഥാപലവുപറഞ്ഞുഫലിപ്പിച്ചു ചിത്തംതെളിഞ്ഞതാരുരാക്ഷസനന്നേരം	161

മാനിച്ചവനെത്തെയിയിച്ചിരുത്തിനാൻ	
ഉപനംവരാതെയിരുന്നവൻതാനും	162
പുനരപിപതികൾക്കവനമതു കാലം-	
മെത്രയുപോരജപരംപിടിപ്പിച്ചുതേ	163
“ചാണക്യനെനവൻചെയ്യാളി ചാരമീ-	
ക്കാണുന്നതെ” നപറഞ്ഞുക്കുപണകൻ	164
തജപരംപീലിയുഴിഞ്ഞുശമിപ്പിച്ചാൻ	
വിജപരമാരാഹിവന്നിതവർകളും	165
“ഇതുമരോരോന്നുചെയ്യുവിപ്” നെന്നതു	
സത്യമായെല്ലാവരോടുംപറഞ്ഞവൻ	166
സമ്മതിപ്പിച്ചുപ്രവാളരെക്കാണവൻ	
ബ്രഹ്മസ്വമായുള്ള സദ്യമുടക്കിച്ചാൻ	167
നന്ദപ്രപന്മാർക്കുപിന്നെക്കുപണകൻ	
ഭ്രാന്തുപിടിപ്പിച്ചുടനേശമിപ്പിച്ചാൻ	168
ഭ്രാന്തുപനിയുക്കുളഞ്ഞതായോഗിക്ക	
സന്തോഷമുൾക്കൊണ്ടുരാജപ്രവരന്മാർ	169
എണ്ണമില്ലാത്തൊളമുള്ള രത്നങ്ങളും	
പൊന്നുംചെമ്പുംകൊടുത്താരസഖ്യമായ്	170
മംഗലകാന്തികലനാരണങ്ങളും	
മങ്ങാതെയുള്ള സുവർണ്ണങ്ങളുമവൻ	171
കല്പകാണങ്ങളുമിങ്ങമെറിയുപോലെ	
കില്പകൂടാതെയെറിഞ്ഞുകുളഞ്ഞുതേ	172
അന്നതുടങ്ങിക്കിതിപാലകന്മാരും	
മന്നവക്കിഷ്ടനാമന്ത്രിപ്രവരനും	173
എത്രയുവിശ്വാസമോടവനെക്കുറി-	
ച്ചതു നന്വിസ്മയമോടിയന്നീടിനാൻ.	174
പിന്നെകുറഞ്ഞതായകാലംകഴിഞ്ഞപ്പോൾ	
മന്നവന്മാരോടുംചൊന്നാൻകുപണകൻ.	175
“ഞാനിഹലക്ഷണംകൊണ്ടുപറയുന്നു	
മാനിയായുള്ളോരുചന്ദ്രഹ്ലനിവൻ	176

നാട്ടിലിരിക്കുന്നതൊട്ടുമാകാദൃശം ആട്ടിക്കൂളകുപുറത്തിനിലൈകാതെ.”	177
എന്നതുശോഭയാനന്ദദ്രുപാലന്മാർ ചെന്തടനാട്ടിക്കൂളത്തോരവനെയും	178
ആരുമറിയാതെപിന്നേക്കുപണകൻ മെഴുതുൻറപിന്നാലെയുടകുപുറപ്പെട്ടാൻ.	179
പുഷ്പപുഞ്ചിതംനിന്നൊരുനാല്പതും ശല്ല്യമാനുഷ്യമക്കാരംവഴിയുള്ള	180
വർദ്ധനാശ്വമാംഗ്രാമേതിരഞ്ഞവൻ എത്തിയവനെയവിടെമിരുത്തിട്ട്	181
പാടലിപുത്രമാകുന്നപാത്തിക- ലോടിവന്നിടുന്നതാരുമറിയാതെ	182
മാന്ത്രികനാകുംകുലപണകനിഷിന്ധേന ചിന്തിച്ചുപിന്നെയുംലക്ഷണംചൊല്ലിനാൻ.	183
“കാട്ടിലിരുന്നരഹസ്യമായിട്ടൊരു കാട്ടാളരാജനോടുകൂടൊരുമിച്ചു	184
ക്ഷുദ്രപ്രയാഗങ്ങളുടേവെന്നുണ്ടൊരു വിപ്രനെനുള്ളതുതോന്നുന്നിരിക്കാലം	185
എത്തിനിവേണ്ടതരിനെത്തന്നിങ്ങളും ചിന്തിച്ചുകല്പിച്ചുകൊള്ളുകവൈകാതെ.”	186
മന്നവന്മാരുടേകൂടുകോപിച്ചഥ മുന്നംശബരേശപരന്നനൽകീടുന്ന	187
ജീവിതവുംമുടക്കീടിനാരക്കാലം കോപിതനായതുമുഖംബലാലവൻ	188
നാട്ടിന്നയൽനാടുവാഴിയായുള്ളൊരു കാട്ടാളനംവിപരീതമാണ്യസതേ.	189
മെഴുത്തുവഴിപോലൊരിത്തഥ വീശ്വചാനാകുംകിരാതാധിനാഥനെ	190
പാവനമാനസൻപൈതൃകാർത്ഥംകൊണ്ടു ജീവിതവുംനൽകിമിത്രമാക്കീടിനാൻ.	191

പിന്നെയുംതാതനെസ്സഹമുജ്ജാർകളെ നന്നാസ്സശീകരിച്ചീടിനാൻമെഴുത്തും.	192
ചാണക്യനുപേനരിന്ദ്രശർമാവിനെ താനേപറഞ്ഞങ്ങയച്ചോരനന്തരം	193
പുണ്യപുരത്തിന്നനേരവെടക്കോട്ടു കെല്ലോട്ടുപോയാനൊത്തന്റുയോജന	194
ഗർവ്വിതനാതവിടമരുവീടുന്ന പർവ്വതകാഖ്യനാമേറ്റുല്ലാധിനാഥനെ	195
ചെന്നുസേവിച്ചിതുബലിബലംകൊണ്ടു തന്നജ്ജിപുജ്ജതെല്ലാപേറഞ്ഞീടിനാൻ:—	196
“മേറ്റുകൾശപര!വീരശിഖാമണേ! സ്വപ്നമേത!നിൻരൂപയൊഴിഞ്ഞില്ലമേ	197
നന്ദനാമാങ്കീതന്മാരാജ്യത്തിന്നു മന്ദമതികളാമെന്നവർചെയ്യാത.	198
ധിക്രിയകൊണ്ടുകവിതനായോരുഞാൻ അക്ഷലമൊക്കെയൊട്ടക്കിടക്കത്തുടൻ	199
മെഴുത്തുരാജ്യംകൊടുത്തീടുവെന്നു യെയ്യുമോടേവപ്രതിജ്ഞചെയ്തീടിനേൻ.	200
ഇന്നതുകൊണ്ടുതിന്നായമില്ലാഞ്ഞിഹ. വന്നേനഹമെന്നറികൂപാനിയേ!	201
വൻപടയോട്ടമൊരുമിച്ചുപോന്നുനീ കമ്പമിയലാതെന്നന്ദരാജാക്കളെ	202
വെട്ടിക്കൊലചെയ്തുവെങ്കിൽഭവാനുഞാൻ. നാട്ടാലൊരലോപകത്തുതനീടുവൻ	203
ബന്ധുവായിനുഭവാനതുകൊണ്ടിപ്പോ സന്ധിച്ചുകൂടുംമനോരഥമൊക്കവേ”	204
ഭൂസുരനാകിയചാണക്യനിങ്ങനെ ഭാസുരമായിപ്പറഞ്ഞതുകേട്ടവൻ	205
വമ്പരിൽമമ്പനായെത്രയുശേഖരനാം തപ്രിയായുജ്ജാരുവൈരോധകനോടും	206

തത്രമലയകേതുപ്രമുഖന്മാരാം	
പുത്രരോടുംനിജമിത്രജനത്തോടും	207
ബുദ്ധിയേറീടുമമാത്യജനത്തോടും	
ചിത്തമൊത്തേററംവിവാദംതുടങ്ങിനാൻ.	208
“നിതിമാനേററമീച്ചാണക്യഭൂസുരൻ	
ഏതുമതിനില്ലകില്ലെന്നറിയേണം.	209
ശത്രുബാബലവമറിയുന്നവ-	
നൽരാജ്യംവളിച്ചീടുമിതുചെയ്താൽ	210
തുല്യനല്ലോമുരാപൗത്രനതുകൊണ്ടു	
നിശ്ചയമൽമല്ലാകവേയെന്നതും”	211
മന്ത്രിച്ചതമ്മിലീവണ്ണംവിചാരിച്ചു	
മന്ത്രിപദംവിജ്ഞാപനംനൽകിനാൻ	212
ഈന്ദ്രരാജേന്ദ്രപതികളാംപദ്യത-	
മനായുഃപാശത്താക്കിനാൻചാണക്യൻ.	213
നന്ദരാജ്യത്തിനകൂട്ടുന്നതുപട-	
യെന്നുള്ളതാരുമറിയാതിരിപ്പാനായ്	214
മറെറാരുഭൂപനോടേല്പതിനെന്നവർ	
തെറെറെന്നൊരുഘോഷവുംനടത്തിടിനാൻ	215
ഓരനായുള്ളൊരുപദ്യതരാജനം	
ധീരനായുള്ളൊരുവൈരോധകൻതാനും	216
പുത്രനായുള്ളമലയകേതുതാനും	
ഏതയുമുടേജു മന്ത്രിജനങ്ങളും	217
ബന്ധുക്കളുംപഞ്ചസേനാധിപന്മാരും	
സിന്ധുനിവാസികളായശകന്മാരും	218
പാരസീകന്മാർവനഗണങ്ങളും	
വീരായിടുന്നബന്ധുജനങ്ങളും	219
ഈനന്തേർകാലാദംകുതിരപ്പടകളും.	
ഈനകശ്രംഗമുദംഗാദിവാദ്യവും	220
കൈവേതിക്കിത്തിരക്കീട്ടതെക്കോട്ടു	
വെക്കുന്നടന്നുകുലങ്ങിധരിത്രിയും	221

നന്ദരാജ്യത്തിനുപോകുന്നതെന്നതും	
ഒന്നുമറിഞ്ഞീവതിലുള്ളവർകളും	222
ചാരത്തിരിക്കുന്നവർറിയാത്തതും	
ദൂരത്തിരിക്കുന്നവർറിയാവതോ?	223
മാണക്യവാഹന്മാർപോക്കൽനിന്നക്കഥ	
മാനസേനനായ് ഗ്രാമിച്ചുക്കുപണ്ടുകൻ	224
ചെന്നടൻനന്ദസേനാധിപന്മാരോടു	
ചൊന്നാൻരഹസ്യമായ് പ്രത്യേകമന്നേരം:—	225
“ആശാഡകൃഷ്ണപക്ഷാഭിഷേഹസ്സിന	
ഭോഷന്മാര! കരുവാർരവിപുഷനം	226
കെല്ലൊടു കൂടവേവന്നവളയുമി	
പ്പുഷ്പപുരമതിനില്ലൊരുസംശയം	227
അന്നപടയ്ക്കുപോയിട്ടുന്നതാകിലോ	
വന്നുപോയതുവോനെന്നറിഞ്ഞാലും	228
കാലഭോഷഭവാനേറയുണ്ടിക്കാലം	
ഏലാതെനിന്നുകൊറം വാൻകരുതിടയോ!	229
ഇന്നിനിക്കേററവുണ്ണേമുണ്ടാകയാൽ	
വന്നഭവാനോടുകൊന്നേൻരഹസ്യമായ്	230
ഒന്നമൊത്തത്തരോടുമറിയാടായ്	
നന്നല്ലതിൽ ചിലഭോഷങ്ങളുണ്ടോ	231
മുമ്പിരിതുവോഷംകൊണ്ടുവന്നാകിലോ	
വമ്പടവന്നവളയുമതുനേരം	232
ഒന്നുമുപായമില്ലാതെവാലത്തുപോം	
എന്നതുകൊണ്ടുഞാൻപിന്നെയുംചൊല്ലു”	233
പ്രത്യേകമോരോജനത്തോടുഗ്രാഹമായ്	
“സശ്രമിതെ”ന്നുപറഞ്ഞുബോധിപ്പിച്ചാൻ.	234
ലക്ഷണക്കാരനിവൻപറയുന്നതു	
സത്യമായ്തന്നുവരുമെന്നുറച്ചവർ	235
അന്നപടയ്ക്കുപോകേണ്ടിവരുമെന്ന	
തന്നുള്ളിച്ചുള്ളൊരുപേടിപ്പുണ്ടല്ലാതം.	236

ഓരോരോകാര്യമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുടൻ	
ഓരോരോഭിക്ഷിൽ പുറപ്പെട്ടു പോയിനാർ.	257
ഘോരതരമാം പടയോട്ട കൂടവേ	
ധീരതയോട ഗമപൂർവ്വതരാജനം	238
അതർമാത്രിക്ഷടൻ ചന്ദ്രഹ്നുപ്തൻ വാഴും	
ഉത്തമദേശത്തു വന്നാൻ കന്ദിവാഴേ	239
അപ്പോൾ ചെന്ന കാതമു കാക്കിയാൽ മെഴുത്തും	
ശില്പമാണെത്ര ശ്രമാമന്മം പകത്തതിൽ	240
പാതിയും പൂർവ്വതരാജനനല്ലിനാൻ	
ചാതുര്യമോടു ബന്ധു തപമുണ്ടാക്കുവാൻ	241
രാത്രിയും പിന്നെക്കഴിഞ്ഞു താരനത്തരം	
യാത്രയുടെ ഭീതിയിങ്കി പെരുമ്പട	242
പവ്തരാജനം മാണക്യവിപ്രനം	
ഗവാനടി ചോരയെ വരോധകാഭിയും	243
മേൽപ്പുറങ്ങളെ പാരസീകന്മാരും	
ഉച്ചത്തിലാമ്മാർന്നിവിളിച്ചു കേവേ	244
പുഷ്പപരിഷ്കടക്കും കിഴക്കുമായ്	
കെല്ലോടു ചെന്നു വളഞ്ഞാരതു നേരം	245
മെഴുത്തു നന്മനും കാട്ടാളരാജനും	
വീര്യമേറീടും കതിരപ്പടകളും	246
മറെറപ്പറമേയടുത്തിരുഭോഗവും	
തെറെറന്നു ചെന്നു വളഞ്ഞാരവർകളും.	247
ശത്രുക്കൾ ചെന്നു വളഞ്ഞതു കേട്ടു	
ശക്തരായിട്ടെന്ന നന്ദരാജാക്കളും	248
യുദ്ധസന്നദ്ധരാസ്തില്ലാധരിച്ചതി	
ശ്രദ്ധേയായ് സേനാപതികളെ യൊക്കവേ	249
ചെന്നു വിളിച്ചതു നേരമൊരുത്തരും	
വന്നതു മില്ലമരണഭയത്തിനാൽ	250
ഒട്ടുമിലയുന്നങ്ങുമിങ്ങും പോയാർ.	
ഒട്ടുമിലരകം പുക്കൊളിച്ചീടിനാർ	251

അപ്പാരംനിലവിളിച്ചെത്തിയലോകം	
പുഷ്പപരമമുഖിലുള്ള ജനങ്ങളും	252
കൈവളുടിയൊരുവഴുതുമുണ്ടിൽ	
മിക്കനെപ്പാതിപ്പടയോളുടവേ	253
ചന്ദ്രനൂൽക്കുറുത്തുവീർത്തമാക്കവേ	
യന്മരാധിനിച്ചുവിനിച്ചുരാജസൻ	254
ഭക്ഷണാസ്തില്ലാശിച്ചുയുദ്ധത്തിനായ്	
ഭക്ഷണഗോപുരത്തുചേർപ്പുറപ്പെട്ടാൻ.	255
മെഴുതുന്നതനുകിതാതാധിനാഥനും	
വീർത്തുനടിച്ചുനില്ക്കുന്നതിനിപ്പുറം	256
അണ്ണപംപോലേപരന്നപടയുമായ്	
ചെന്നുനിന്നീടിനാൻമന്ത്രിപ്രവരനും	257
തേരിലേറിപ്പുറപ്പെട്ടുസന്നദ്ധരായ്	
വീരമകുടമണികൾഗുപ്തന്മാരും	258
കുടുംകൊമ്പുംപൊരിഞ്ഞഥപൊന്നിനാൽ	
കമ്പമില്ലാത്തതെങ്കിലുംഭവന്മാരും	259
കാറ്റിനെക്കാൾവേഗമോടുംരഥങ്ങളും	
തെറ്റൊന്നുപായുംകുതിരപ്പടകളും	260
വാളുംപരിചയുംവില്ലുംശരങ്ങളും	
മുഖമെണ്ണമുളികെക്കുഞ്ഞുചക്രങ്ങളും	261
കുന്താചവളുക്കുറവേലുകളീട്ടികൾ	
ചന്തമിയലുന്നതോമരജാലവും	262
പട്ടസംനല്ലഗഭകൾശതാസ്തികൾ	
നിഷ്ഠാമായമുസലത്തുവങ്ങളും	263
ശക്തികൾവെണ്മഴുവെന്നിത്തരമുള്ള	
ശസ്ത്രങ്ങളുക്കോടെടുത്തുസന്നദ്ധരായ്	264
ചട്ടയുംതൊപ്പിയുമിട്ടുകെട്ടിക്കൊണ്ടു	
ധൃഷ്ടരാജേവുന്നപത്തിവരന്മാരും	265
നല്ലവടികളെടുത്തുനിലവിളി-	
ച്ചുള്ളതെളിഞ്ഞുള്ളകാഴ്ചപ്പടകളും	266

ശംഖമുദംഗപടഹാഭിവാല്യവും	
ശങ്കവെടിഞ്ഞഥരാജപ്രവരണം	267
ചിത്തമുറപ്പിച്ചാരുമിച്ഛചഞ്ചൽ	
ഉത്തരഭഗാപരത്തുഭേപുരപ്പെട്ടാർ.	268
പവ്തരാജപ്പടയോട്ടകൂടവെ	
ഗർവ്വനടിച്ചുനേറാരവർകളും	269
യുദ്ധത്തിയായ്ക്കു മണ്ടുമന്ത്രിപ്രവരനെ	
ബലേസന്നാഹനായ്ക്കു ഞ്ഞൊരുമെഴുന്നും	270
താണതൊഴുതുനിധിരേഖിച്ചവൻ	
മാനമോഭേവംമോശിപറഞ്ഞീടിനാൻ:—	271
“മന്ത്രികലോത്തമ! കേരംകെമഹാമതേ!	
മന്ത്രശാലാന്തരാളത്തിങ്കലിട്ടുനീ	272
പട്ടിണിയിട്ടുകൊല്ലിച്ചിവയോടെ ചാല്യ	
കഷ്ടംഭോവാൻചെയ്തൊന്നുതെറ്റാക്കയും	273
രാജപുത്രതപമുണ്ടാകയാൽ തെങ്ങരംകു	
രാജൈകദേശമവകാശമുണ്ടുടോ!	274
ന്യായമായുള്ള വകാശംതരികിലി-	
ന്നായ്മതേ! ശമിപ്പിക്കാമഹാരണം.”	275
ഇത്ഥമുരചെയ്തമെഴുന്നോടന്നേരം	
പ്രഭുനായ് രാക്ഷസൻതാനുമുരചെയ്ത:—	276
“പാപമതിയായനിന്നടെറ്റുണ്യം	
കേവലംഞാനിഹേറിഞ്ഞിരിക്കുന്നില്ലം	277
പോരുമിനിപ്പരുഷശരംപറഞ്ഞതും	
പോരിനനേരെവരികവിരവിൽനീ”	278
വമ്പനംരാക്ഷസൻചൊന്നതുകേട്ടവൻ	
മുമ്പിൽപറഞ്ഞതുപിന്നെയുംചൊല്ലിനാൻ	279
“ഇന്നവകാശംതരികെ”ന്നമെഴുന്നും	
“വന്മനീപോർചെയ്ത”യെന്നുമന്ത്രിനും	280
ഐന്നിങ്ങനെവിവാദിച്ചതന്നെയവർ	
നിനാർകലാഹരംതുടരാതിരുവരും	281

പുസ്തകസംഗ്രഹം	282
പുസ്തകസംഗ്രഹം	283
പുസ്തകസംഗ്രഹം	284
പുസ്തകസംഗ്രഹം	285
പുസ്തകസംഗ്രഹം	286
പുസ്തകസംഗ്രഹം	287
പുസ്തകസംഗ്രഹം	288
പുസ്തകസംഗ്രഹം	289
പുസ്തകസംഗ്രഹം	290
പുസ്തകസംഗ്രഹം	291
പുസ്തകസംഗ്രഹം	292
പുസ്തകസംഗ്രഹം	293
പുസ്തകസംഗ്രഹം	294
പുസ്തകസംഗ്രഹം	295
പുസ്തകസംഗ്രഹം	296

വാളംപരിവയ്യക്കൈക്കൊണ്ടുമാനവർ	
ചീമളന്നുതേലീനിറങ്ങിയണഞ്ഞാർ	297
പദ്യതാജപ്പെരുമ്പടക്കൂട്ടത്തിൽ	
നിപ്പിമാരന്മാരതാമ്രവെണുമാടിനാർ.	298
ശ്ലേച്ഛഗണങ്ങളുംകൊടുക്കൊണ്ടെന്നരം	
പാച്ചിൽപിടിച്ചുതുറന്നതുമാണക്രന്ദൻ	299
വമ്പഭവഗേനപായുന്നാനന്ദതു	
മുമ്പിൽക്കടന്നുതടുത്തുചൊല്ലിപ്പിനാൻ;	300
“മണ്ടുന്നതിപ്പൊളുചിടേക്കുനിങ്ങളെ	
ക്കൊണ്ടുവന്നോരുത്താൻകുണ്ടിങ്ങിരിക്കുമോ?	301
വെരുപേർറുപന്മാരേയിവരുള്ളു	
കമ്പകളുണ്ണുപടയ്ക്കുടന്നിപ്പിൻ	302
കൊടിമരിപ്പാനണത്തുപന്മാര	
പേടികളുണ്ണുപൊലമൊയ്ക്കുകൊക്കെതെ”	303
എന്നതുകേട്ടുപരാകെത്തിരിഞ്ഞിങ്ങു	
നന്നായണത്തുപാർചൊല്ലുതുടങ്ങിനാർ.	304
പദ്യതനാഥനുംവൈഭോധകൻതാനും	
പദ്യതപുത്രൻമലരുകേതുതാനും	305
പഞ്ചസേനാധിപന്മാരുമൊക്കുമിച്ചു	
ചഞ്ചലമണ്ണെടുത്താരതുനേരം.	306
കൂട്ടത്തിലാശ്വരകനംകൊണ്ടുനേരം	
കൊട്ടുകൾതട്ടിച്ചുനന്ദപന്മാരും	307
വെട്ടുകൊണ്ടുറവിളന്നിതതുനേരം	
പെട്ടിതാനകന്ററായിരംശ്ലേച്ഛരും	308
തെറ്റുന്നനന്ദപന്മാരെയെന്നേരം	
ചുറ്റുംവളഞ്ഞുപോർചൊല്ലാരതികളും	309
തങ്ങളെപ്പോലൊന്നുപൊളുമാവാൻ	
മങ്ങാതെന്നിങ്ങുപോർചൊല്ലുംഭോജനരേ	310
പദ്യതകാലികൾവെട്ടിക്കൊല്ലുമായ്ക്കു	
സദ്യനന്ദന്മാരെക്കൊന്നുപറയണ്ടു.	311

- സ്വർഗ്ഗലോകത്തിന്നുവരുന്നതും
നീറ്റിപ്പിടിനാർപോയിൽമരിക്കയാൽ; 312
- പേടിയോടോടിനാർശ്വരീപ്പവർകളും
കൂടയത്തോടിയണഞ്ഞാരകികളും 313
- വമ്പകളെടുത്തുനോക്കുവാൻ
വമ്പയ്ക്കുകൾനിവർത്തിയോടും 314
- കേട്ടുകൊണ്ട് പെട്ടെന്ന്പോയ
പെട്ടെന്നുവരേണ്ടെന്നിതാക്കുന്നു 315
- പാർവ്വതിവീണകിടക്കുന്നതുകണ്ടു
പോയെന്നിത്തലച്ചതാക്കുമെന്ന് 316
- ഇങ്ങനെയൊന്നുനേരത്തുവന്നു
തിങ്ങിനോക്കേണ്ടതാക്കുമെന്ന് 317
- അന്നുപോയപ്പോൾവന്നതാക്കുമെന്ന്
വന്നിപ്പോയപ്പോൾവന്നതാക്കുമെന്ന് 318
- മക്കൾമരിച്ചതുകേട്ടുവെച്ചിട്ടു
മക്കൾമരിച്ചതുകേട്ടുവെച്ചിട്ടു 319
- മന്നനെക്കൊന്നുപിടിപ്പിച്ചതാക്കുമെന്ന്
പിന്നെയൊന്നുപിടിപ്പിച്ചതാക്കുമെന്ന് 320
- “അതോടൊപ്പിച്ചതാക്കുമെന്ന്
മെത്രാപ്പിത്താക്കുമെന്ന് 321
- നിങ്ങളോടൊപ്പിച്ചതാക്കുമെന്ന്
നിങ്ങളോടൊപ്പിച്ചതാക്കുമെന്ന് 322
- ഇങ്ങനെയൊന്നുനേരത്തുവന്നു
ഇങ്ങനെയൊന്നുനേരത്തുവന്നു 323
- മന്നനെക്കൊന്നുപിടിപ്പിച്ചതാക്കുമെന്ന്
മന്നനെക്കൊന്നുപിടിപ്പിച്ചതാക്കുമെന്ന് 324
- പുക്കുതലവത്തുവെച്ചതാക്കുമെന്ന്
പുക്കുതലവത്തുവെച്ചതാക്കുമെന്ന് 325
- എന്നപറഞ്ഞുകൊണ്ടുവന്നതാക്കുമെന്ന്
എന്നപറഞ്ഞുകൊണ്ടുവന്നതാക്കുമെന്ന് 326

- മാണക്യശാസനം ചൈകൈശാണ്ടികനായം
 മേഖണാൻ ചർച്ചതരാജൻ പട്ടയ മാമ് 327
- ചൈകൈശാണ്ടികപുരിക - മൂഴിലയും
 സന്നാമമുറൈക്കൊണ്ടുന്നന്നായ്ക്കുത്തേ. 328
- മാനിയായുളളാരുരോക്കുപനനേരം
 സേനാബലകുറഞ്ഞീടുകക്കൊണ്ടുവൻ 329
- പോരിനായ്ക്കുന്നപുറപ്പെട്ടയില്ല
 ധീനോ മന്ദപുരമരുവീടിനാൻ. 330
- ചുറ്റുമുള്ള തരിശ് അന്നരിപുരമും
 അററമില്ലാതുകവർച്ചുര-ഭിനാൻ 331
- മുററുചൊഴിയില്ലാത്തവൃജകളും
 തെററന്നു മാണക്യശാസനമല്ലീടിനാൻ:— 332
- “മുറ്റപ്പാളുജകമാരുവർമ്മി
 കൈപ്പാട്ടു മേലി ചുകാരുകൾ വന്നിനി” 333
- ഇതഥം പ്രജകൾ, റഞ്ഞതു കേട്ടതി-
 ന്ന തെരമായുളള മാമകുതരം 334
- “ശത്രു വായുജ്ജായാമഹിസാമാത്യനം
 വൃദ്ധനായുജ്ജായ നർപ്പു ലംസിദ്ധിയും 335
- അന്തഃപുരമേതുകുടുംബമുടകാരിഹ
 സന്തതം നന്നുരോക്കുവത്ര: മരകനം. 336
- ശക്തിയുണ്ടെന്നീയം, റത്തുപുറപ്പെട്ടി
 യുലംവിരോധമുടയല്ലുടകക്കനം 337
- മാക്കുളമപ്പെട്ടിരിക്കു മന്നാതിശവാ
 ശീശ്രമമഴിഞ്ഞു പുറത്തുപോയിടന്നം 338
- മാകിലുംപോകിലു മി-ശ്രു സമേതം
 ആകുവേധിനന്നെൻതന്നിപ്പുക ഉളുവൻ” 339
- പെശാജനമതു കേട്ടു കേട്ടുത്തു മ-
 നോരോതരം പറഞ്ഞീടിനാമിദ്ധിനെ:— 340
- “മക്കളു മുററവരാ മജനങ്ങളും
 കക്കുവേധത്തിനിശേഷമുളളാർകൾക്കു 341

നാട്ടിൽപൊറുതിയില്ലാതെ വരഞ്ഞിതു കാട്ടിയറ്റുന്നതുകൊണ്ടു തന്നെദ്രുമാ	342
ഭൃഗുരായുക്കളൊരുമത്തുകൾമന്ത്രിച്ചു മന്ത്രഫലമിതുകാണായതെല്ലാം	343
മന്ത്രികളുള്ള ഭൂമിപാലനാൽ കർമ്മമീവണ്ണമകപ്പെടാനിഹ്നം	344
ഒന്നകിൽശത്രുക്കളെക്കൊല്ലവെയ്തിനി നന്നായിത്തങ്ങളെരക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം	345
അല്ലായ്യിവില്ലോളാഴിച്ചുപറപ്പെട്ടു വല്ലഭ്യംപോയിക്കൊണ്ടിടണം"	346
പെരുമനങ്ങളീവണ്ണപറയുന്ന ഘോരവചനങ്ങൾകേട്ടമഹീപതി	347
മന്ത്രിയായുള്ളൊരുമഹീപതിയുടെ മിന്നിച്ചുടയങ്ങുകൊണ്ടിപ്പോഴെന്നയും	348
രാജസനോടുകൂടിച്ചുപറപ്പെട്ടു- നക്ഷിതിപാലൻതപോവനപ്പെട്ടിതു	349
മാണക്യനപ്പോൾജനമെന്നതുമൂലം മാനിച്ചുപെരുമനത്തോടുചാല്പിന്നാൽ -	350
"അതതുവിളിവിളിച്ചീടേണമെല്ലാരു ആത്തമോടൊപ്പമെത്തുകയ്പ്രവേശിപ്പാൻ	351
താപമുൾകൊണ്ടവർമാണക്യകല്പിതം ആവതില്ലെന്നുകല്പിച്ചുവെങ്കിലും	352
രാജസനെയ്തേപ്പെട്ടുപുനരവർ തൽക്കരണമാണക്യനെനയംകൊണ്ടും	353
തത്സമയത്തിൽതവേണ്ടുന്നകർമ്മങ്ങൾ ഉത്സാഹമില്ലാതെവെല്ലാശിഖരവും	354
അതതുവിളിച്ചുജയിച്ചുപറഞ്ഞി- ച്ചാത്തമോടൊപ്പമിപ്പോൾവർകളും	355
പദ്യതരാജനയംകേൾക്കുന്നതുമ- ങ്ങുവരാദേവകലോത്തമൻമാണക്യൻ	356

നല്ലൊരുമന്ദിരത്തിങ്കലിരുത്തിനാൻ	
വെല്ലാവരുലുപൻകാഴ്ചകളോരോന്നേ	357
പറ്റുതരാജനേഹിശ്വാസമില്ലാത്തതു	
ലിപ്യമരപുഷ്പപുരത്തിലിരുതരീവ	358
കാത്തുകുണ്ടാനഥചാണക്യനംപിന്നെ	
പ്ലാത്താലിവൻമേറ്റുനാഥൻമ മാബലൻ	359
കാലംകുറഞ്ഞൊന്നുചൊല്ലുന്നനേരത്തു	
ശീലഗുണമുള്ള നമ്മുടേമരുയ്ക്കുന്ന	360
ബാധിക്കുമെന്നാലിവനെയുംകൂടെത്താൻ	
നീതി ബലംകൊണ്ടുകൊന്നൊടക്കീടവൻ,	361
മന്ത്രികളോത്തമനാകുന്നരാക്ഷസൻ	
ഹന്തവ്യനല്ലൊന്നുകൊണ്ടുനിരൂപിച്ചാൽ	362
നല്ലനായമുള്ള മന്ത്രിജനമി.നു	
ഒർല്ലഭന്മാരതിനില്ലൊരുസംശയം	363
മന്ദമിവനെത്താനേതുകൊള്ളുകിലും	
പരസ്യപുൻതൻമന്ത്രിയാക്കീടവൻ	364
നന്ദകലത്തിലൊരുത്തൻകണ്ടുനാകിൽ	
എന്നമതിനെളുതല്ലെന്നിണ്ണയം	365
എന്നതുകൊണ്ടിഹസർപ്പാർഥസിദ്ധിയെ	
ക്കൊന്നുകളഞ്ഞാൽമനോരഥംസാധിക്കും	366
അല്ലെങ്കിലുണ്ടൊരുവൈഷമ്യമിന്നവൻ	
നല്ലനാംരാക്ഷസനോടുമൊരുമിച്ചു	367
വല്ലഭകാരവുംമരുയ്ക്കുന്നതെന്നെ	
കൊല്ലപുനരവനെനെയുംകൊന്നീടും	368
വല്ലഭകൊല്ലമസ്സർപ്പാർഥസിദ്ധിയെ	
കൊല്ലുകയുള്ള അതിനില്ലസംശയം	369
പിന്നെയുംമന്ത്രിപ്രവരനാംരാക്ഷസൻ	
എന്നമടങ്ങുകയില്ലെന്നിണ്ണയം	370
മരണാരുരാജാവിനെച്ചെന്നുസേവിച്ചു	
തെറ്റുന്നിവിടെപ്പഴയ്ക്കുവരുമെന്നാൽ	371

വല്ലഭകൊണ്ടുതടുത്തുനിൽത്തീടുവൻ അല്ലാതെയെന്തിവൻചെയ്യുന്നതുപിന്നെ	372
ഒന്നുകൊണ്ടുകഴിവില്ലെന്നറയ്ക്കുമ്പോൾ വന്നിവിൻകാക്കൽ ചീണ്ടീടുമല്ലൊദ്രവം	373
ഇതുമന്ദിരപിച്ചുറച്ചുപാണക്രന്ദനം നിത്യവുംമെയ്യുന്നോടൊന്നുപിരിയാതെ	374
സത്യവ്രതൻനിജസത്യവുമുസംധിച്ചു ചിത്തമുറപ്പിച്ചിരുന്നാനതുകാലം	375
ഇതുമമന്ദരമെഴുതത്തെയുമെത്തൽതീ- ർത്തിത്തരംതാനിനിനാളയുടേ ചാല്ല്യൻ	376
ആത്തമോദംപറഞ്ഞുല്ലാവരോടും - അങ്ങനെയൊക്കെകഴിച്ചുതന്നിടുന്നാൾ.	377

ഇതി മുദ്രാങ്കമുദ്രണവനന്തരം സംസ്കൃതഭാഷയിൽ സമാപ്തം.

മുന്നാം പാദം

പ്രാപ്തമാകുമൊഴിയാളേ! ശാരികേ! മനോഹരകേ!	
മാലോകിക്കിതമുള്ള നിന്നുടെവചനങ്ങൾ	1
ഓരോരോതരമതി ചിത്രമാശ്ലേഷരക്ഷണോദ്യം	
പാശാതെവളങ്ങന്നുകെഴുതുകമിനിക്കുള്ളിൽ	2
ഭാഗവതമുദ്യമ്യംതീർത്തുടൻതെളിഞ്ഞുനീ	
ഭോമനമായകഥാശേഷവുപറകെടോ	3
വീരനായോരുമന്ത്രിരാക്ഷസനതുകാലം	
ധീരതയോടുകൊള്ളുന്നതെന്തെന്തപറകുനീ	4
എന്നതുകേട്ടുകിളിപ്പെരുതലുംചൊല്ലിടുന്നാൾ	
ഇന്നതുപറവതിനത്രയുംപണിയത്ര	5
വൈഷമ്യംകഥയ്ക്കിതിന്മേലേമുണ്ടാകയാൽ	
കൈവശമുപറഞ്ഞുകൊൾവാനുമുണ്ടറിഞ്ഞാലും	6

- ക്ഷേമേതിരികയില്ലെന്നതുവരുമെന്നാൽ
 ക്ഷേമാനറിഞ്ഞതടപറയാനകതിവോടെ 7
 നീസേവാർത്തിരിഞ്ഞീട്ടാൻപണിതുലോം
 പാരതിൽസരസവാർത്തിയാമല്ലോതാനം 8
 വാക്കിനസാമത്വമില്ലെന്നുവന്നാലുംപിന്നെ
 കേൾക്കയിൽ മിലക്കിപ്പോളാഗ്രഹമുണ്ടെന്നാകിൽ 9
 ചൊല്ലുവാനില്ലയ്ക്കതല്ലേത്താനറിഞ്ഞതട
 ചൊല്ലാൻപുരക്കമായെങ്കിലോക്ഷേമകാരവിൻ 10
 വിപ്രിയാനാചീടുന്നരാക്ഷസനതുകാലം
 വൃദ്ധപാസ്തവരംശീനന്ദരാജനെക്കണ്ടു 11
 വർദ്ധിച്ചീടുന്നമിന്നിപ്പുലരിനിയ്യത്താൻ
 ജ്ഞാനനിമിത്തമുതൽമുതൽമുതൽ 12
 ഉത്തമമാമന്ത്രമണ്ഡപമകുപ്യകീ-
 ട്വരേതരമോരോതരംവിന്ദിച്ചുതുടങ്ങിനാൻ 13
 ശക്തിയേറിയപ്രാപ്തിയോർമരിക്കയാൽ
 യുദ്ധത്തിനവർകളോടാവതില്ലനിയേതും 14
 വഞ്ചിച്ചപന്ത്രപ്തൻതന്നെനാമിതുകാലം
 പഞ്ചതപഃവരുതുവാൻയതാവുമെല്ലോഭേദം 15
 സർവ്വജ്ഞാമിതിച്ചിങ്ങിനെകല്പിച്ചവൻ
 സർവ്വാർത്ഥസംഗ്രഹംവൃദ്ധനെവനത്തിൽ 16
 ആരുമേറിയാതെരക്ഷിച്ചുനീമുഖ്യൻ
 കൈയ്യുമാറുകൊണ്ടുപന്ത്രപ്തനെച്ചെന്നുകണ്ടാൻ 17
 മാനംശാകാദികളുമൊക്കെവേദിച്ചവൻ
 ഭീനനായമെഴുത്തൻതന്നോടിങ്ങിനേചൊല്ലീടിനാൻ
 “നന്ദനാമഹിപതിതനിക്കുപുത്രനാക്കും
 മന്ത്രിയായിതന്നാളുംവാണാത്തനരികവീ 19
 ഇക്കാലമുവാൻതൻപ്രിയായിരിപ്പതി-
 ന്നരക്കാനിൽകല്പിച്ചുവന്നിടീനേനൃപാനിയേ! 20
 അന്നന്നാജ്യംപരിപാലനംകൊള്ളീടുന്ന
 മന്നവന്മാരെസ്സവിച്ഛിടകെന്നതേയുള്ളു 21

- നന്ദവംശത്തിലുള്ളൊരു നന്ദജനനവും
 എന്നതുന്നിരൂപിച്ചാൽസംശയമില്ലേതുമെ 22
 അന്യവംശത്തിലുള്ള പദ്യതരംജാവിനെ
 വെന്തരേഴവികളെന്നതുമെതുമായിതത്രേ 23
 സ്റ്റോറോമാനും ലുള്ളതിന്നുണ്ടായതുമല്ല
 മോഹംകൊണ്ടുണ്ടായെന്നാലേ നരപാകത്തുനന്നം 24
 എന്നെന്നായി നരപാകിക്കെന്നുള്ള തുടോന്നു പ്പോൾ
 നെന്തെന്നിരൂപിച്ചാൽവെറുതുമെതല്ലാ 25
 രാജ്യ നാമാത്മനവംകിഴിഞ്ഞുപറഞ്ഞപ്പോൾ
 സാക്ഷാതിന്നിതന്നെല്ലെന്നകല്പിച്ചുമെതല്ല 26
 വെന്തെൻമാണകുറോടിക്കഥപറഞ്ഞപ്പോൾ
 മന്നിടസുരവരനിക്കിങ്ങൊല്ലിയിനാൻ; 27
 വ്യാജനാലെന്താകുമ്മാത്രമായിച്ചവർകളെ
 രാജാക്കന്മാർ പരിപാലിച്ചുമതിയവു 28
 എന്തതിൻപ്രയോഗമെന്നുള്ളതുറിഞ്ഞീടാം
 ചന്തമന്ത്രനന്തന്നുരിച്ചുകൊള്ളണന്നാം 29
 ഇങ്ങിനെമാണകുറുമെതെന്നാപലതരം
 തക്കളിൽനിരൂപിച്ചുകൈക്കൊണ്ടാരവനെയും 30
 കേവലംവെരിപ്പാനാർരാക്കുസനതുകാലം
 ഇതുവണ്ണമെതല്ലുൻതൻറെമന്ത്രി ഞ്ഞാണീടിനാൻ 31
 കാനനത്തിങ്കൽമരുവീടിനന്തൻറെ
 മാനസത്തൊടുക്കിമെതല്ലുമെതൊടുക്കുവാൻ 32
 ഗാന്ധർവ്വസമുദളത്തിൽവെച്ചുകൊണ്ടാത്മനം
 ഗ്രഹമാർചിതരെയുംകല്പിച്ചാനതുകാലം 33
 ഹസ്തിപർശിപ്പിച്ചവെല്ലെന്നിവർമററംവിച-
 ശസ്ത്രമോരംവിഷകൊടുക്കുന്നവർകൾ 34
 രാജ്യസമ്പ്രദായത്തൊരാമിവർക്കൊരുത്തർക്കും
 തൽക്ഷണംഏതുപൂനെക്കലവെയ്ക്കുവാൻ 35
 നെന്തെന്നൊരുപഴിതന്നായിവതുകൊണ്ടു
 ധന്വന്തീമുഖൻചന്ദ്രപൂനെനനിഞ്ഞാലും 36

- മന്ദമെന്നിരയതൊരുസംഭ്രമംനടിച്ചുളളിൽ
മന്ദമാസവുംചെയ്തു പലരുംനിറുത്തുനരം 82
- നീതിമാനായകലമന്ത്രിയാക്കുസഭനാട്ടു
എങ്ങരേവാടേവിളിച്ചിങ്ങിനേക്കൊല്ലിടിനാൻ. 83
- “പറ്റുതരാജനിന്നുപോതുക്കൊണ്ടെന്നനരം
സർപ്പാനുതരക്കൊരുബന്ധുപറന്നറഞ്ഞൊരാ 84
- സ്ത്രീത്തമ തുതന്നെപറ്റുതരാജാവിന്നു
പാദാമലകൊടുക്കുന്നമില്ലസംശയമേതും. 85
- ഇന്നിതുചെയ്യുന്തന്നിരിക്കുന്നകല്പിക്കുന്നേരം
നിന്നുമമിവനൊരുവൈരവുമുണ്ടായീടും. 86
- താനൊന്നൊട്ടെഴിഞ്ഞിടുംബന്ധുവാജനങ്ങളെ
സന്തോഷിച്ചുപ്രിയപ്പെട്ടുകൊണ്ടുവരുന്നതേവോ” 87
- നീതിമാനായപറന്നരത്തൊട്ടിനീതി
നിത്യയിൽസമർപ്പിക്കുന്നിന്നൊരുപറ്റുതരം 88
- ഉത്തരംതിന്നൊന്നൊക്കൊണ്ടുതെറ്റുന്നുകല
സത്തമനേയമെതിലൊട്ടൊരുവെണ്ടൊപാനാൻ 89
- ഇക്കഥപറ്റുതകൻതന്നൊട്ടുപറവാൻ
തമമില്ലാതെവന്നരാക്കുസനതുമനരം 90
- എന്തെന്നൊപറന്നകൃഷ്ണൻറടുന്ന്മമോരൊന്നന
മിന്നിച്ചുതന്ത്രിപരൻറുറത്തുപാങ്ങിനിന്നാൻ 91
- പഞ്ചബാണാതിപൂണ്ടുപറ്റുതരാജൻതാനും
മഞ്ചമമിഴിതൊട്ടുകൂടവേരതുഗ്രഹം 92
- പ്രാപിച്ചുമെയ്യുന്തന്നൊക്കൊല്ലുപറന്നിരുന്നവൻ
ആപത്തുതന്നിക്കുവന്നട്ടത്തതറിയാതെ 93
- രാത്രിമിലവളെച്ചെന്നാശ്ശിപ്പാലെയെത്തനരം
യാത്രയിൽവീണമരിച്ചീടിനാൻമിഥിവശാൽ. 94
- പറ്റുതകനെക്കൊന്നരാക്കുസനത്തനാളെ
സർപ്പംപറഞ്ഞിടമെന്നുള്ളമേത്തിനായ 95
- കേന്ദ്രിയിൽതന്നെപറന്നപ്പട്ടരാക്കുസനതന്റെ
മേന്മയായ്പ്രാണസ്തംഭമായുപരിട്ടൊരാള 96

- മാധവഭാസനായകമദ്വിവർത്തകൻതന്റെ
മന്ദിരത്തിങ്കൽകൊണ്ടുവെച്ചുകുളിരുന്ന 97
- മന്ദിരപ്പുറമെഴുന്നിട്ടിരിക്കുമ്പോഴെങ്കിലും
മാനകൃഷ്ണനായകനായൊരുവൻ
സന്തതപരിചാരമിട്ടിരിക്കുമ്പോഴെങ്കിലും 98
- ബന്ധുവാരാധനകൾക്കുവേണ്ടി
അനന്തരമിരിക്കുമ്പോഴെങ്കിലും 99
- അനന്തരമിരിക്കുമ്പോഴെങ്കിലും
മററുചുറ്റുമുറയ്ക്കുമ്പോഴെങ്കിലും 100
- എത്രയുംഗ്രാമപഞ്ചായത്തുവുമായ്
മാനകൃഷ്ണനായകനായൊരുവൻ 101
- മാനകൃഷ്ണനായകനായൊരുവൻ
മാനകൃഷ്ണനായകനായൊരുവൻ 102
- മാനകൃഷ്ണനായകനായൊരുവൻ
മാനകൃഷ്ണനായകനായൊരുവൻ 103
- എന്നതുകൊണ്ടുനിരൂപിച്ചുകാണുന്നതോ
മാനകൃഷ്ണനായകനായൊരുവൻ 104
- മാനകൃഷ്ണനായകനായൊരുവൻ
മാനകൃഷ്ണനായകനായൊരുവൻ 105
- മാനകൃഷ്ണനായകനായൊരുവൻ
മാനകൃഷ്ണനായകനായൊരുവൻ 106
- മാനകൃഷ്ണനായകനായൊരുവൻ
മാനകൃഷ്ണനായകനായൊരുവൻ 107
- മാനകൃഷ്ണനായകനായൊരുവൻ
മാനകൃഷ്ണനായകനായൊരുവൻ 108
- മാനകൃഷ്ണനായകനായൊരുവൻ
മാനകൃഷ്ണനായകനായൊരുവൻ 109
- മാനകൃഷ്ണനായകനായൊരുവൻ
മാനകൃഷ്ണനായകനായൊരുവൻ 110
- മാനകൃഷ്ണനായകനായൊരുവൻ
മാനകൃഷ്ണനായകനായൊരുവൻ 111

- കണ്ടുപിള്ളയുടെഗ്രാമഃശ്രുത്യമാസ്തു ജ്ഞാതവർ
മഞ്ചംവന്നെ "ആഞ്ഞ അധികനടതില്ലെ"ന്നുചൊന്നാർ
"പദ്യതരാജാവിനെരാജാസന്തകൊന്നാ"നെന്നു
സദ്യതാപറക്കുന്നതാരു പലാദവുകൊണ്ടുനടട്ടിൽ 118
അ പാലം പാ ഇന്നുമാറ്റ വിവിജ്ഞാപുന
ഉപകരണ യനിരൂപിച്ചാനെന്താതിടവണ്ടതിപ്പോൾ
മുപ്പതിയൊമ്പതാരുരാജാസന്തേടുകൂടി
മുപ്പതിനാലകർത്തൻറ പുത്രനെന്നുജനം 115
ചെ പരമേശ്വരൻ ആ പന്ത്രണ്ടുപുനക്കൊന്നിടവാൻ
പാലമാരുദ്യ ഗിച്ചുപർവങ്ങളുപരിവരം 116
എന്നതു നിരൂപിച്ചാലിന്ന പർവ്വങ്ങളെ നയാ
കൊന്നിനക്കൂട്ടു മരുതേനെന്നിത നിക്കുള്ളിൽ 117
രണ്ടുപരയെ കൂടിക്കൊണ്ടുവന്നു കിപാതി-
നങ്ങളാരുരാജമതുകൊണ്ടുചൊന്നാകിൽപ്പിന്നെ 118
പദ്യ തരാജാവിനെക്കൊട്ടിച്ചുവന്നു പ്പാൾ
സദ്യതയെ നന്നുനന്നെല്ല യെപറഞ്ഞിടം 119
ഏകനെപ്പറഞ്ഞുതന്നു മേപ്പിച്ച യയെ
രണ്ടു നെ പരതാ നാകൊമ്പു മേ പണമല്ലോ- 120
ചെയർമാറ്റ കൊണ്ടുവരേ യകനെവധിക്കണ
പാലാകതമേറ്റവനെപ്പറഞ്ഞു അനക്കണം 121
ഭാഗ്യയ മമുള്ള പനിക്കുണ്ടനകല്ലു മൂലം
ഭാഗ്യാ മണനാരുതന്നു മടയമിവനെ 122
അതേയോ പാട്ടു പിട്ടിച്ചുവരതമറിയാതെ
മേടനീടേ ന്താനുമവനോടുകൊമ്പൊൻ. 123
"ന മല്ലെങ്കു നന്നിയേനിടന്നാടിയികളം
വിശ്വാസമുക്താൽത്താനെന്താപറയുന്ന 124
പന്ത്രണ്ടുപുനക്കൊന്നു പണ്ടുണ്ടല്ലോപോ-
ന്നിന്നിതരണ്ടിടമുണ്ടെന്നുവരുമാല്ലാ 125
പദ്യ താരജ്ഞാ മമലയകേതുതന്നെ
സദ്യതാകൊന്നുകണ്ടുബന്ധു പാലവന്നുനി 126

- ശതകൃടാതെപുനരവനോദിതുകാലം
 ഏതേവജ്ജാതം ഭവംപറഞ്ഞു ഭിദിപ്പിച്ചു 127
- വേഗമോടിവിടുന്നു പറഞ്ഞു ധാരാളം
 പാകത്തിൽനിന്നുതന്നെവേണമെന്നറിഞ്ഞാലും 128
- ഇഷ്ടമാം തൂതന്നെപറഞ്ഞുകൊണ്ടാലാൻ
 ഇഷ്ടനാസ്തി തുടങ്ങിവാണില്ലസംശയമേതും 129
- ഇത്തരംകേരളീയന്റെവാക്കുകേട്ടവൻതാനും
 സത്വരപേയ്യതകുപ്യതെന്നെച്ചെന്നുകണ്ടു 130
- ഇഷ്ടനാ മാതാപിതാവികളാതെയൊരുമിനും
 ധൃഷ്ടനാമേ മൃച്ഛാപ്രപഞ്ചനോടുമൊത്താൻ 131
- “രാജനവന! ഗുണവാരിയേ! മഹാമതേ!
 വ്യഭാജാമോദനഭിവാദിത്തം പ്രാപ്തം 132
- രാജസന്ദേശകൾ ചെയ്തുപിതാവിനെ
 തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയായ ചാണക്യനറികൾക്കോ 133
- രോഷംകൊണ്ടു മുഖംനീയിനിപ്പുലരോടും
 രോഷംകൊണ്ടു നീട്ടുന്നാകിൽനിന്നെ യുകൊല്ലാൻ
 താതന്റെകയ്ക്കു മരുത്തുള്ളിൽനീ പ്രിയപ്പെടുകൊ-
 ണ്ണതുമെന്തെങ്കിലും നിന്റൊക്കെയോടുകൂടുന്നമെടോ
 നിമ്ന റിയാലി ചെന്ന കാത്തുനിൽക്കേ 134
- സമതമല്ലാത്ത മെന്തിയരിച്ചാലും 135
- കണ്ടിട്ടുകേട്ടിട്ടു ചിലതൊരുമിക്കിൽവന്നാൽ
 കണ്ഠതപാപിണയെതെപോ വാനപ്രസ്ഥനിയത്രെ 137
- ആക്കാനുംവേണ്ടിവന്നു ചാടിയാലുള്ളാലത്തു
 പോക്കാവതല്ലതാനാൽ കണ്ടുനില്ക്കുന്നമെടോ 138
- അന്ധകാരങ്ങൾ മിന്നാൻ ചന്ദ്രനെപുരപുകി-
 ടെത്തിനിവേണ്ടതെന്നു മിന്നിച്ചിട്ടുകേൾവൻ 139
- ഭാഗ്യരായണനെവെറഞ്ഞു പാക്കുകേട്ടു
 വേഗമുറക്കൊണ്ടു മേൽപ്പട്ടൻ മൃച്ഛസുതൻ 140

- പ്രേതകൃത്യങ്ങളൊന്നുംചെയ്യാതെയേതോടെ
പുതിരാനേരംപുറപ്പെട്ടുടൻപോയിടിനാൻ. 141
- നീതിമാനായ ചങ്ങകുത്തമനതുകാലം
ചാതുര്യമോടുപറഞ്ഞീടിനാനെല്ലാരോടും 142
- “ഇന്നുപറ്റുതപുത്രനങ്ങുപോസ്തുവതി-
നെന്നുടമതംകൊണ്ടുപോയിതെ”ന്നുരചെയ്താൻ ()
അക്കാലംപറ്റുതകനെയെവെ വയിപ്പിച്ചു-
തുറക്കാമ്പുൽ ചാണക്യനെന്നുള്ള തുശങ്കിച്ചവർ 144
- എന്തൊരു കഷ്ടതാമൂലമാജനക്കൊല്ലിപ്പിച്ചു-
തന്നെ, പരനായ ചാണക്യനെന്നല്ലോനാം 145
- ശങ്കിച്ചതല്ലെന്നുള്ള തിന്നനിന്നു മേവെന്ന
എങ്കിൽതാൻ പറ്റുതകപുത്രനെയെന്തായ്മോ? 146
- ശത്രു ശയ്യക്കെവെച്ചുകൊള്ളുമോ ചാണക്യനി-
ന്നതുമോഷതപമുജോ നല്ലെന്നുദൂരമല്ലോ 147
- മോഷത്തെ ഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ മോഷതപനേമക്കത്രെ
മോഷിഷാത്തതുമോശ്യമെന്നതേപറയേണ്ട 148
- സംശയമേതു മില്ലരാക്ഷസൻതന്നെയതെ-
ന്നാശ ചങ്ങകുലവർച്ചിടിനാരെല്ലാവരും. 149
- ഉത്തമനായ മന്ത്രിരാജസനതുകാലം
ഉത്തമമായ പുഷ്പ പത്തനങ്ങുകൽനിന്ന 150
- നൂറുയോജനവഴിവടക്കുകിടപോയി-
ട്ടാരുമങ്ങറിയാതെമേയ്ക്കുവെക്കാനീടുവാൻ 151
- എന്തൊരുപായമെന്നു ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചുള്ളിൽ
സന്തതമിരുന്നിതു മറെറാനുംനിനയാതെ 152
- അക്കാലംപറ്റുതകപുത്രൻറെഗമനത്തെ
ചൊല്ലൊരങ്ങാരമുന്ത്യരാക്ഷസന്മാരേകൂട്ടിടിനാൻ. ()
നല്ലൊരു പഴുതെന്നു കണ്ടവൻ പുറപ്പെട്ടു
നല്ലനാമലയകേതുവിനെച്ചെന്നുകണ്ട 154
- വല്ലഭമോടുനേ വിച്ചുവന്നു; തുകാലം
.. ചാല്ലിനാനിതു മുള വാക്കുകൾ മന്ത്രിനും 155

- “മെന്തുനാപെണ്ണുവിനെനിഗ്രഹംമെയ്യാജ്ഞാ
വീര്യപാനാമഭവാനാശ്വാതാൻതനീട്ടവൻ 156
വാട്ടമെന്നിയേരിപുത്രാട്ടത്തെയാട്ടക്കുവാൻ
കൂട്ടകവേണപെടക്കോപ്പകളറിഞ്ഞാവും” 157
പാട്ടുതപുത്രനിരുമാക്കുസൻപറഞ്ഞപ്പോൾ
ഗാട്ടുമാടമാത്രനാക്കിടി നാനവനേയും 158
രാക്കുസനമാത്രസ്ഥാനത്തെയുംകെ. ടത്തവൻ
തൂക്കുനായപ്രതിജ്ഞയുമാക്കിനേമാല്ലീടിനാൻ ()
അപ്പനെക്കൊല്ലിപ്പിച്ചുവിപുനെക്കൊല്ലാത്തൊൻ
നിശ്ചയശേഷമിനമെയ്യിട്ടനതുമില്ല 160
ഇതുപണ്ണപ്രതിജ്ഞയുമായ്ക്കവൻമേറ്റുമാരെ
ചീപടങ്ങിപ്പോക്കുമെറ്റുക്കുവനതതിനാൻ 161
രാക്കുസൻശത്രുക്കളെമണ്ണു നിനായിക്കൊണ്ടു
സൂക്ഷ്മബുദ്ധികളാതന്റക്കുമാരന്മാരെ 162
മൊഴ്കൊണ്ടുപണ്ണപുരുഷൻമേറ്റുമാരെ
ഉൾക്കയ്ക്കത്തുടങ്ങിപ്പിച്ചുവൻമേറ്റുമാരെ 163
യുദ്ധത്തിനവസരപെട്ടതുപാത്തൊരുമ്പട്ട
ബദ്ധമാടത്തൊടിനീടിനാനതുകാലം 164
നിശ്ചലവൃത്തനാംമാണക്യമഹിസുരൻ
മേറ്റുമാരൻറയുമാക്കു സാമാന്യൻറയും 165
കൂടിമാഴ്ചയുയർത്തോളംഗവുപ്രതിജ്ഞയും
പാടവമുള്ള ചാരന്മാർപറഞ്ഞൊക്കെക്കൊട്ടാൻ 166
പിന്നെയുംപരിഭ്രമംകൂടാതെവില്ലുതൂപ്പൻ
തന്റക്കെപ്പക്കുത്തിലുംശത്രുപക്കുത്തിലും 167
ഉള്ളവുത്താനമറിഞ്ഞീടുപാനായിക്കൊണ്ടു
നല്ലസാമന്ത്യമുള്ള ചാരന്മാരെയുംവിട്ടാൻ 168
മാണക്യമഹിസുരൻപിന്നെയുംകൊണ്ടുതനിനം
മാനവകുലത്തോടുനാകിയമെന്തൻതൻറ 169
പുണ്യമനിരപ്രവേശത്തെയുംകേല്പിച്ചുവൻ
ശിശികളെയുംവിളിച്ചിങ്ങിനേമാല്ലീടിനാൻ 170

“മാന്ത്രികപുനരാജ്ഞയർക്കായിക്കന്ന മന്ദിരപ്രവേശത്തിനുള്ളപോൽമുഹൂർത്തവും	171
മൊൽക്കൊമ്പുപുഷ്പരണിയുള്ളമതിനിർപ്പാടും ക്കൈവേലയങ്കുരിച്ചീടുകവേണമല്ലോ	172
തോരണനാട്ടിക്കൊടിശ്ശേരികൾതുക്കീടേണം ചാമ്പവായെണ്ണവിത്രമഴിതുകയുവേണം	173
ഗോപുരങ്ങളുൾക്കേട്ടതിർച്ചയങ്കുരിക്കേണം വാചികൾപ്രപഞ്ചമുനീർച്ചമാക്കീടേണം”	174
സൂത്രകാരന്മാരതുണ്ടുവന്നോട്ടമൊന്നാൻ “ധാത്രിപാലകന്മാരമെഴുത്തുനന്തരം	175
നന്ദമന്ദിരപ്രവേശമില്ലുകാലമുണ്ടാം എന്നുകല്പിച്ചുദാരുവർമ്മാവാശിപ്പിവാൻ	176
കാഞ്ചനതോരണവൃത്തിത്തുറച്ചുരിപ്പേണം ചഞ്ചലമില്ലത്തങ്ങൾകണ്ടുവെന്നറിഞ്ഞാലും	177
വിശൈലകർമ്മനോഹരതോരണമതുചാഞ്ഞാൽ വിശ്വകർമ്മാറിനെക്കൊണ്ടുവർമ്മാവിഷ്ണുവും	178
രാജസമാധ്യമുള്ളതന്തോരണമെടുപ്പിച്ചു രാജമന്ദിരപോരുകൊണ്ടുനവനിഷ്ണുവും	179
ശില്പചാരുക്കുരിച്ചീടമെന്നറിഞ്ഞാലും ശില്പശാസ്ത്രത്തിനവനൊരമ്പലമല്ല	180
തെറ്ററങ്ങുചാനതർച്ചയെണ്ണതന്നെ മററുള്ളവണികളുണ്ടെങ്കിലുംതീർത്താമല്ലോ”	181
സൂത്രകാന്മാരിതരംചൊന്നതുകേട്ടനേരം ഉത്തമനായവിഷ്ണുവുപുനരീന്ദ്രവിഷ്ണുൻ	182
ദാരുവർമ്മാവാകുന്നസൂത്രകാരകനോടു തോരണമുണ്ടാക്കേണമെന്നൊൻപറയാതെ	183
തോരണമുണ്ടെന്തെന്തീർത്തുമെഴുത്തുനന്തരം മാരണത്തിന്തന്നെയില്ലസംഗമമേതും	184
ഓഷ്ഠതയേറുന്നോരരാക്ഷസമാര്യന്തനി- കുഷ്ഠനായുജ്ജ്വലനിയനെന്നനിശ്ചയംവന്നു	185

- വേണ്ടതില്ലതുകൊണ്ടുതന്നെഞാൻമറേറപ്പറം
 കണ്ടിട്ടുണ്ടുപായമെന്നിങ്ങിനേനിരൂപിച്ചാൻ 186
 ഭാരവർമ്മാവിനെയുമേറാവാപ്രശംസിച്ചു
 ധീരനാകെതരിച്ചുനംശിപ്പികഴ്ചാടുചൊന്നാൻ 187
 “തോരണംമുമ്പെചണിതീർത്തുകൊണ്ടുതന്നെ
 ഭാരവർമ്മാവുമുചിതസ്തന്നെന്നറിഞ്ഞാലും 188
 സാമ്രാജ്യത്തെപ്പോലുമവനെയുണ്ടെന്നുവന്നു
 തുരയോടവനനുഭവിച്ചമേതിൻഫലം 189
 പെട്ടെന്ന്നിങ്ങളോരോപണികൾതീർത്തീടുവിൻ
 വന്നിതുമാറ്റത്താലുംകാലവുമിടപാൾ” 190
 എന്നതുകേട്ടുസൂത്രകാരന്മാരുടേറാടെ
 പെരുന്നാരോഷണികളുംവേഗനതടുങ്ങിനാർ 191
 തോരണകൊണ്ടെന്നിന്ദ്രാപുരമുപാരത്തിൽ
 ഭാരവർമ്മാനിവിതീടിനാൻതെളിവോടെ 192
 അർദ്ധരാത്രിയുമാറ്റത്തന്നെങ്ങടത്തുപോൾ
 ഉത്തമവിദ്യകൾതോന്നാതില്ലതല്ലെന്ന് 193
 ശിപ്പികളെയുംപെരുന്തെയുംതെയുതന്നേരം
 ശിപ്പയാൽസമാനിച്ചുചാനസരതളിയിച്ചു 194
 മുന്തിയരംപറഞ്ഞതിനന്തരംവരാജ്ഞാനാഥ്
 വന്ദാർച്ചയനായപദ്യതേശ്വരൻതന്റെ 195
 വീര്യമുള്ളനന്തനാരെവരോധകനെന്നുപൻ
 തെയ്യുന്നൊക്കെപ്പുകമാരുപീംശിന്യേലവെച്ചു 196
 നന്ദരാജ്യത്തെത്തന്നെന്നായിവിഭാഗിച്ചു
 ചന്ദ്രഗുപ്തനെക്കൊണ്ടുചാണക്യനൽഭാജ്യം 197
 വൈശാലികനകൊടുപ്പിച്ചിതുകനിവോടെ
 വൈശാലികളുത്തവൻതെളിഞ്ഞുവന്നിടിനാൻ 198
 രണ്ടുരാജ്യത്തിൽഭലകുമാവനതുനേരം
 രണ്ടുപേരെയുമിടക്കുകയുംചെയ്തിപ്പിച്ചാൻ 199
 പശ്ചാത്യന്ദ്രപുരേശത്തിനപിന്നേതവൻ
 ശിപ്പയായുതയ്ക്കൻതന്നെപ്പറഞ്ഞുപിന്നേനിങ്ങി 200

ചർച്ചതദ്ദേശവിനയപട്ടവകെട്ടിപ്പിച്ചു	201
സർക്കാർമെമ്പർമാർക്കുവേണ്ടി	202
പൊതുജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി	203
കാർഷികവകുപ്പിന്റെ	204
ചെയ്യുന്നതിന്റെ	205
പ്രവർത്തനങ്ങൾ	206
പ്രവർത്തനങ്ങൾ	207
പ്രവർത്തനങ്ങൾ	208
പ്രവർത്തനങ്ങൾ	209
പ്രവർത്തനങ്ങൾ	210
പ്രവർത്തനങ്ങൾ	211
പ്രവർത്തനങ്ങൾ	212
പ്രവർത്തനങ്ങൾ	213
പ്രവർത്തനങ്ങൾ	214
പ്രവർത്തനങ്ങൾ	215

- വാളുറയുരിക്കുണ്ടനേരത്തുകരിണിയും
മീളെനന്നടന്നിതുമീതിപുണ്ടതനേരം 216
- ഭാരവത്താവുംഗതിവേഗത്തെയറിയാതെ
പാരാതെവിട്ടിടിനാൻയത്രാതാരണമപ്പോൾ 217
- പ്രഭുഷുലക്ഷ്യമായിത്തേരണമതുനേരം
അംബയ്യൻതൻറമുഖാവിങ്കൽവീണ ചൻ ചത്താൻ()
തന്നടെയന്നമതുനിസ്സുചാകുകൊണ്ടും
നിണ്ണയമാത്ത പിനാശത്തിനുണ്ടാകുകൊണ്ടും 219
- ഗോപുരത്തിന്റമുകൾമുറിയങ്ങിരിക്കുന്ന
പാപമേ ചതന്നനായഭാരവത്താവുമപ്പോൾ 220
- ഗോപുരമുകളിൽനിന്നാകുമൽ ചാടിവീണ
കോപിതനായിപ്പുറുത്തശാബ്ദാത്മാവിനെ 221
- മെരുക്കുന്നെന്നാത്തുമുക്കൊണ്ടവൻമുഖാവിങ്കൽ
മെയ്യുമുറക്കൊണ്ടുവെട്ടിക്കൊന്നാനെന്നതേവേണ്ടു,
മേറ്റുരംപെരുന്നായമന്നേരംകോപത്തോടെ
തച്ചുകൊന്നിതുപിന്നെദ്രാമദാമാവിനേയും 223
- ചന്ദ്രഗുപ്തൻറപുരപാപ്പിയുംവിജ്ഞാപ്തൻ
മന്ദമെന്നിയെപിന്നെഘോഷിച്ചുകഴിപ്പിച്ചാൻ 224
- അക്കാലമഭയമേതെല്ലെന്നൊരുവെല്ലൻ
ചൊല്ലൊണ്ടൊരമാത്രാക്ഷസൻറനിശ്യാഗത്താൽ
ചന്ദ്രഗുപ്തനുകൊടുത്തീടുവാനായിട്ടൊരു
സിന്ധുപ്പൊടിവിഷമിത്രമായ്ക്കൊണ്ടുവന്നാൻ 226
- മെരുക്കുന്നെക്കുണ്ടുപറഞ്ഞീടിനാനഥവെല്ലൻ
“മീയുമേറീടുന്നോരുമുണ്ണമുണ്ടൻറകത്തിൽ 227
- തെഷയമിതുവോൻസേവിച്ചീടുന്നാകിലോ
ദോഷമേധംദേവത്തിലുണ്ടാകയില്ലൊരുനാളും” 228
- ചന്ദ്രഗുപ്തനുമപ്പോൾചെന്നടനതുഭൂമി-
വൃന്ദാരകേന്ദ്രനായമാണക്യനോടുകൊന്നാൻ. 229
- അന്നേരംമാണക്യനുംചിന്തിച്ചുണ്ടറിഞ്ഞുള്ളിൽ
ചെന്നവനോടുവിഷമുണ്ണുവാങ്ങിക്കൊണ്ടു 230

- ചൊന്നുകിണ്ണത്തിലിട്ടതിരുമിനോക്കുന്നേരം
വണ്ണകൊണ്ടുവിഷമുണ്ണമെന്നറച്ചവൻ 231
- ചൊല്ലിനാൻ "ഈറ്റപ്പനോടി" തുകൊണ്ടുനവൻ
കുളനായുള്ള വെട്ടുനില്പുസംശയമേതും 232
- മുണ്ണത്തിൽവിഷമുണ്ടെന്നുള്ള തുധരിക്കനി
വണ്ണകൊണ്ടറിഞ്ഞുഞാൻസേവിച്ചീടരുതല്ലോ 233
- നിന്നെക്കൊല്ലുവാൻതന്നെരാക്കുസനയച്ചിട്ടു
വന്നവനിവ"നെന്തമെയ്യുന്നോടുചെയ്യാൻ 234
- വൈദ്യനാട്ടു ചൻചൊന്നാൻ "മുമ്പിലിച്ഛുണ്ണമിഹ
വിഭാഗാംഭവാൻകറങ്ങേതാനുസേവിച്ചീടേണം 235
- രാജാക്ക.വാർമ്മു.മ്പിലൊന്നാമഭക്ഷിക്കുന്ന-
താചാരമല്ലെന്നതുകേട്ടിപ്പൊതുവാൻ?, 236
- വിശ്വാസമില്ലായ്മകൊണ്ടെന്നതുശങ്കിക്കേണം
വിശ്വേശ്വരവെട്ടുൻഭാവാന്നറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു" 237
- എന്നതുകേട്ടുവെട്ടുൻമുണ്ണത്തെകറങ്ങേതാനു
ത്നതന്നേരംതൊണ്ടവറ്ററിറിഞ്ഞുൻചത്താൻ 238
- പിന്നെയുംപ്രമോദകനെന്തപേരാവിട്ടേകൻ
മന്നവൻമെയ്യുൻതന്റെശയനാധികാരിയായ് 239
- രാക്കുസപ്രയുക്തനായ് മറ്റുറ്റപ്പനക്കൊൽവാൻ
അക്കുശയനവാനായപ്പരേചാണീടിനാൻ 240
- രാക്കുസൻകൊടുത്തുജ്ജ്വലമംകൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ
നിക്ഷേപംപാക്കിക്കൊടുത്തുതടുക്കിനാൻ. 241
- അന്നേരംചാണക്യനുംമാനസനീരൂപിച്ചാൽ
ഇന്നിവനുമംകനത്തീടുവാണെന്നുമുഖം 242
- ഇഷ്ടിനേനിരൂപിച്ചുചാണക്യമഹീസുരൻ
മംഗലശീലൻവിളിച്ചു നോട്ടുചെയ്യാൻ. 243
- "നിന്നുടേധനാഗമമെങ്ങിനെപറകനി
മന്നവൻ മറ്റുറ്റപ്പൻനിനക്കുതർക്കമൊ?" 244
- എന്നതുകേട്ടുയച്ചെട്ടുവനോരോതരം
ഒന്നിന്നൊന്നായിപ്പറഞ്ഞീടിനാനതന്നേരം 245

വാക്കിനനേരില്ലായ്ക്കൊണ്ടു മാണക്യനത്വം- മൊക്കെയും പഠിച്ചു പന്തന്നെയും കൊല്ലിപ്പിച്ചാൻ. ()	
പിന്നെയും മൊരുദിനം രാക്ഷസനയിച്ചിട്ടു മന്നവൻ ഉത്തുപ്ലവനാടു നേരത്തിങ്കൽ	247
ആരുമേറിയം തെക്കൊട്ടക്കിട്ടു വാനായ് ഘോരമായുള്ള ബീഭത്സാദികളെന്നകൂട്ടം	248
ധാത്രിയിൽ ചൊല്ലേ തന്നായുടമയായി രാത്രിയിൽ കെട്ടേൻ കിടന്നുറങ്ങുമറയുടെ	249
താഴത്തു സുരഗാലം തീർത്തിവിരുന്നിതോ തൃശ്ശിയിൽ പുറപ്പെട്ടു കൊല്ലാമെന്നു ചുവർ	250
യെയ്യും മറ്റും നാരു മാണക്യനോരുദിനം കെട്ടേൻ കെട്ടിയിരുന്നതിൽ പെട്ടെന്നിരിക്കുമ്പോൾ ()	
ഭിത്തിക്കു താഴെ നില്ക്കുന്നേരം മാണക്യനും ഏതായും ചെന്നു താഴെ സിംഹത്തിൽ കൂടി	252
കണ്ടു കണ്ണുകളെടുത്തു നീറും മാന്തുനില്ലേ കണ്ടിതു പുറത്തു സഞ്ചരിക്കുന്നതു മവൻ.	253
മണ്ണിന്നു കീഴേ തുരന്ന് തിരുന്നെണ്ടു ചിലർ ഏതെന്നാലശങ്ക കൊണ്ടു ബുദ്ധിമാൻ വിണ്ണുതുപ്ലവൻ	254
അന്നിലും കിളിപ്പിച്ചു നോക്കിയ നേരത്തിങ്കൽ മണ്ണിൻ കീഴെ തൂങ്ങിയിരിക്കുന്നതു കണ്ടു ന്.	255
ചോറു തളയുമവിൽ നാളികേരങ്ങളിവ മുറുമുറുമാരോരോരോ സേവ്യങ്ങളിവയെല്ലാം	256
ഭാണ്ഡമായ് കെട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നവരെന്നോർത്തും ഭണ്ഡമെന്നിയെ സുരംഗാനന്ദമൊണ്ടിടുന്നു.	257
ബീഭത്സാദികളോടു മഹാറത്തോടുകൂടി ക്ഷോഭമുറക്കൊണ്ടു ഭാരിപ്പിച്ചു മാണക്യനും	258
തീപിടിപെട്ട നേരം ബീഭത്സാദികളൊക്കെ ചേർപെട്ടു യുദ്ധം കൊണ്ടു മാറ്റുവം തീരിതാതെ	259
അററമില്ലാതോരഗിജപാലകൾ പിടിപെട്ടു പാററകൾ പോലെ പൊരിഞ്ഞൊക്കുവ ചത്തൊരവർ	

- ഇതവസ്തംസദാകാലംമെഴുതുന്നെക്കൊത്തുകൊണ്ടു
സാധധാനത്തോടൊന്നിടിനാൻവിഷ്ണുഗുപ്തൻ 261
- ൯൯൯ സാനന്ദരാജ്യമൊക്കവെകൂട്ടത്തൊക്കെ
രജിപ്പിച്ചിതുതന്റെറനീതികൊണ്ടെന്നദിനം 262
- എത്രയുപേധാനപുരുഷന്മാരായിട്ടെന്ന
ഭദ്രഭാഗികൾക്കനീതിമാൻമാണകൃതം 263
- മെഴുതുന്നെക്കൊണ്ടുകൈതവമാജ്ജിച്ചവൻ
കാശ്യങ്ങൾമെഴുതിപ്പിച്ചുബന്ധുതപഃശിപ്പിച്ചാൻ
രാജസാമാന്യൻതന്റെറചക്ഷുപാതികൾമിഥർ
തൽക്ഷണേന മമേദമന്ത്രിവീരന്മാരെയും 265
- ഭദ്രശീലന്മാരായിവികുന്മാരാകിയ
ഭദ്രഭാഗിപ്രധാനന്മാരൊമിവരെയും 266
- ചന്ദ്രഗുപ്തനാട്ടന്മാർക്കറിഞ്ഞുവന്നായ്
ചന്തരായ് പൂരനാമെഴുതിപ്പിന്നാതുകാലം 267
- സർവ്വവുമായുരിച്ചുക്കാലംകൈതച്ചിതും
പദ്യതപത്രനേയുശാക്ഷസാമാന്യനേയും 268
- തഞ്ചിയിൽവിശ്വാസക്കേടങ്ങാക്കിച്ചുപ്പാനായ്
മംഗലശിഖനായകോളരായസൻതന്നെ 269
- ഗുഹമാജ്ജിച്ചുചെയ്യുന്നതുചലേശി-
ച്ചുശങ്കതുകമായച്ചീടിനാൻകനിവോദേ 270
- മറുചുഭദ്രഭാഗിപ്രധാനന്മാരപ്പൊൾ
തെറ്റൊന്നവിഷ്ണുഗുപ്തൻതന്നെടൈന്ദ്രോഗത്താൽ 271
- കാശ്യങ്ങൾമെഴുതുന്നതൊക്കവെയരിച്ചുടൻ
മെഴുതുന്നൊക്കവെയൊരൊന്നേഭാവിച്ചുവർ 272
- “ഒട്ടുമേന്മാകാമെഴുതുന്നെക്കൊണ്ടു
നാട്ടീനപ്പറപ്പെട്ടുവേഗനപോയിടിനാൻ. 273
- എങ്ങിനെരാജസനംമലയകേതുതാനും
തഞ്ചിയിൽപിന്നക്കുന്നചെന്നതനിത്ര പിച്ചു 274
- മെഴുതുന്നെന്നാജ്ജിച്ചാലിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ
മെഴുതുന്നൊക്കവെയൊരൊന്നേഭാവിച്ചുവർ 275

ഇന്ദ്രജിതൻ വായുവു നന്നായതുനേരം	
ഉത്തമശീലനുള്ളിത്തക്കമാശേഷമിനി	276
അന്തർവീന്ദ്രൻ വായുവു നന്നായതുനേരം	
ഒത്തതയ്യസുഖിച്ചുവാണിടിനാളതു കാലം.	277

ഇതി ഭൂതാകാശങ്ങൾക്കനുസൃതമായാൽ രാക്ഷസമലയാർക്കു
സംഹാരം നാമ ശാസ്ത്രവിശേഷം സമാപ്തം.

സാലാം പാദം

ഈ കരുണിസാദരസുഗീഹാണഭാസുരം	
തവമധുരഭാഷണമുദയംസുഖപൂരണം	1
മഹിതനയഭാഷണസകലജനമോദനം	
സർവ്വമോദനമൊ സർവ്വശോകാപനം	2
പലവുമിതിഹിതമാർക്കുട്ടവേനാകിലും	
പലവുമിതിഹിതയുടേകുട്ടുതിന്നാശയാം	3
പലവുമിതിനങ്ങളൊപവവഴിയിലായമൊ	
ഫലമധുസിനാഭിയുപപവവുമുപഭോജനം	4
കഥയിതുമുഷിപ്പിപ്പില്ലായ്കൊണ്ടാശ്രമീ	
കഥയകഥയാദോലിക്കഥാശേഷവും	5
കിളിമകളുമതുചൊഴുതുള്ളിവന്നൊടുമാല്ലിനാൾ	
കെട്ടുകുട്ടികൾക്കൊണ്ടുകേൾപ്പിക്കെല്ലാവരും	6
നന്ദനിപുണനായ മാണക്യമാരിസുരൻ	
നന്ദനിയ്ക്കെഴുതുന്നെക്കാഴ്ചിരിക്കുവിയെഴു	7
മനാൻകെഴുതുന്നെസ്സെമ്മമുജ്ജാർകളും	
മിഥ വരില്ലാത്തവർകളെന്തെന്നു	8
നന്നായറിവതിനാശ്രമമാണക്യനും	
മനമയമുനിപുണകനെനമ്പൻ	9
തവപവുമാനം പൻവേലംവിരിഞ്ഞുകൊ-	
ണ്ടമിതയമേകതിപുണ്ടല്ലാമറിഞ്ഞവൻ	10

- അതിനിപുണനമനിപുണകന്മഴിവാക്ക-
 നായ് വാണകൃതനേത്രപ്പിന്നീടിനാൻ 11
 നിപുണകന്മാരതുപൊഴുതുകനിവിടൊടുചൊല്ലിനാ-
 ളീകിമാനായുള്ള ചെന്നകൃത്യസംഗം [൯
 അതിസമൃദ്ധചൊല്ലുചൊല്ലുവിജ്ഞാപ്യതവു-
 മാകവെമെഴുതുന്നെന്താമിച്ഛിതാജ്ഞം 13
 നയമുടയനിപുണകന്മാരൊഴുതൊല്ലിനാൻ
 നാഥാപുനരതിനേരൊരുനശംശം 14
 അവിചാരപരിപാകവമകമണിമെഴുതുന്നേ-
 കാരുവിചരീതമായില്ലകവലം 15
 മൂന്നുപുരുഷാർത്ഥാതമിച്ഛിവാർ
 മൂന്നുപുരുഷാർത്ഥാതമിച്ഛിവാർ 16
 ബന്ധുക്കളായവർക്കുണ്ടാവാൻ
 മന്ത്രിപ്രവരനെന്തൊരുവർക്കുണ്ടാവാൻ 17
 മെഴുതുന്നാണവൻതന്നെക്കെഴുതുന്ന
 വീര്യവുശ്രീയുപേതാപവുശകമിയും 18
 ഒട്ടുംസമർത്ഥനതല്ലിന്മുമ്പാകെ-
 മിഷ്ടമില്ലാത്തതുമിഷ്ടമില്ലാതെ 19
 തന്നെനിപുണകവചനമിഷ്ടമെന്നെക്കേട്ടുടൻ
 ലിജ്ജവരനുമുത്തരകോപിച്ചുചൊല്ലിനാൻ 20
 അവർകളിഹമുവരജീവിച്ചിരിക്കയി-
 ല്ലവനിയിലതിന്നിനിസംശയം മില്ലെങ്കോ 21
 നയനിപുണനാണുനന്നെചൊല്ലുവാൻനാമവും
 നിപുണകന്മാരിങ്ങനെക്കേട്ടുചൊല്ലിനാൻ 22
 അവർകളെക്കൊണ്ടുചൊല്ലിത്തന്നതു-
 ണ്ടൊരോരമുറക്കൊണ്ടുചേട്ടുകൊടുകുമാരൻ 23
 മന്ത്രിപ്രവരനെസന്തതംബന്ധുവാം
 മാന്ത്രികനേത്രപ്പിന്നീടിനാണവൻ 24
 നമുക്കുണ്ടാവാൻപറ്റുതൊഴുത
 നമ്മുടെയാദൈമാടുക്കുവാൻപണ്ടിവൻ 25

ഓർമ്മയ്ക്കു വാദാൽ വിഷ്ണു നാരിതന്നെയും ഓർമ്മതിനിർമ്മിച്ചതെന്നറിഞ്ഞീടുക	26
മാണക്യനപ്പോളുതുകേട്ടെന്നെത്തു മാനിച്ചിതേറ്റവു ചന്ദ്രശർമ്മാ ചിനെ	27
നന്നെന്നത്രയുമിന്ദ്രശർമ്മാ വെണ പിന്നയുപിന്നയുമാർത്തു സന്തോഷിച്ചാൻ	28
“രണ്ടാമതാമെ”ന്നവനോടുതന്ന ജ്ജിൽ ഉണ്ടായതോരേണമെ ചൊല്ലിനാൻ മാണക്യൻ	29
ശങ്ക വെടിഞ്ഞവനുപേറ ത്തീടിനാൻ “എങ്കിലോരാക്ഷസാമാത്യന്ത നിത്യവും	30
ഇഷ്ടനായുള്ള ശകുന്തലാസാഖ്യനാം ഏഷനായുള്ള കാര്യസ്ഥനറിഞ്ഞതും	31
വരഗുപ്തൻതന്നെനിഗ്രഹിച്ചിട്ടുപോൻ മന്ത്രിപ്രവർത്തിയോഗിച്ചവർക്കുള്ള	32
സന്തതരേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നിതു മവൻ ജാനനമില്ലശകുന്തലാസൻവെൻ”	33
എന്നതുകേട്ടാരുമന്തോസപൂണ്ണ തന്ന ജ്ജിലേവനെനികുപിച്ചു മാണക്യൻ	34
“എത്രയുണ്ണുലിമാനായുള്ള നമ്മുടെ സിലോത്ഥകനെക്കൊൻഗ്രഹമയ്യല്ലിച്ചു	35
കാര്യസ്ഥനാം ശകുന്തലാസനവൻ മായത്തിലുള്ളതെന്തെന്തൊഴിന്തെ”	36
പിന്നെയും ചൊന്നാൻ നിപുണകൻതന്നോടു “മൂന്നാമവൻ പുനരാകെന്തെ ചെല്ലേനി”	37
എന്നതുകേട്ടവൻ പിന്നെയും ചൊല്ലിനാൻ “ധന്യമതേപറഞ്ഞീടുവൻ കേട്ടാലും	38
രാക്ഷസാമാത്യന്തരണ്ടാമതുളളൊരു സാക്ഷാൽ ഹൃദയമായുണേമരുവുന്ന	39
പുണ്യമഖഗപരമായ നഗരത്തിൽ ജപ്പോരും മണികാരശ്ശേപ്പു നല്ലൊഴുന്ന	40

- ചന്ദനദാസനാകുന്നതറിഞ്ഞാലും
നിന്ദനമോടവനോളമില്ലാത്തതേ 41
- രാജസുന്ദരൻറകളത്രയെയുമവൻ
രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമൊരുതേ 42
- മന്ത്രിപ്രവരൻപറപ്പെട്ടുപോയനാൾ
ചന്ദനദാസനാകെ ചട്ടിമുറുന്ന 43
- മന്ദിരമകൊണ്ടുപോയെച്ചിതുന്നിണ്ണയം
ചന്തമായ്ക്കുൻറകുഡംബങ്ങളൊക്കുമേ 44
- ചണകസുതനിതിരിച്ചുണക്കുകൊതികൾകേട്ടു
ചന്തത്തിൽമാനസേചിന്തിച്ചിതന്നേരം 45
- മന്ത്രികളോത്തമനാകിയരാജസുന്ദരൻ
ചന്ദനദാസനുകൂലനകളത്രയേ 46
- വെച്ചിരിക്കുന്നതുമോളംകാണുന്നേരം
നിശ്ചയമാണ്ണതമല്ലൊരുവശം 47
- തന്നോടുതുല്യരായുള്ള ജനങ്ങളിൽ
തന്നെവലിയവർചെന്നിരിപ്പൂട്ടമം 48
- ഇതമംനിരൂപിച്ചുവിട്ടുതുറന്നുചുരുക്കം
തന്നോടുവെറുത്തുനോട്ടംചാല്പിനാൻ 49
- “ചന്ദനദാസനായുള്ള വന്ദനത്തെ
മന്ദിരത്തിങ്കലുമാരുപകളത്രയേ 50
- വെച്ചിരിക്കുന്നവെണ്ണയ്ക്കുതിരൻറരേ
നിശ്ചയംനിരൂപണായതുമെങ്ങിനേ” 51
- ചണകസുതവചനമിതികേട്ടോരനന്തരം
മാതൃമൃഗംവെറുത്തുനോട്ടംചാല്പിനാൻ 52
- “അഖിലനയസനേ!കനിവോടതിൻനിശ്ചയം
അംഗുലീയമിതുകണ്ടാൽവരുമല്ലോ” 53
- സഖലുപനരംഗുലീയമെടുത്തുടൻ
സാരംചാനകൃതകൊടുത്തിടീനാൻ 54
- അംഗുലീയമെടുത്തു ചാനകൃതം
തൻകരതാരിൽപിടിച്ചുനോക്കുന്നേരം 55

ശിഷ്യനിലുണ്ടതിന്മേലുള്ളതീട്ട് 'രാക്ഷസൻ' എന്നൊരുനാമമുമാകയാൽ	57
സന്തോഷമുൾക്കൊണ്ട ചാണക്യനും നരം ചിന്തിച്ചിരുന്നതുകൂടി വന്നിതുരാക്ഷസൻ	58
കെട്ടിപ്പിടിച്ചു സമനിക്കിനേകളിച്ചു കേട്ടതീത്തവമവനോടൊന്നായ്ക്കൊണ്ട്	59
"വിരട്ടിയെന്നീച്ചിനാശമെന്നാഗമം വിരട്ടിനോടൊന്നാകട്ടെ നന്നെന്നത്രയും"	60
അഥ നിപുണകാവ്യം ചാണക്യവിപ്രനോ- കതിനിപുണമാസ്തവത്തിനെന്നിരിക്കേ	61
"ഇന്നു കേവലം ചാണക്യസേനാപതിയുടെ കേട്ടുകൊണ്ടാലും ഇതിനുള്ളതും ചാണക്യൻ	62
താവവചനമേകുന്നതുകൊണ്ടുപോയതാൻ താനതപഃപ്രവാചിപ്പുനീളാവ	63
തെളുപ്പമേകുന്നതായ്ക്കുണ്ടെന്നാർ തെളിവുമാകുവാനുണ്ടെന്നാർ	64
നഗരമധികം നോക്കുവതിന്മീട്ടിലും തിരമാട്ടനവ് വെവ്വേറേകൊണ്ടെന്നറിഞ്ഞാലും	65
യമപടവമഴകിന്നൊടുതന്നിവിൽത്താൻ യമകഥകളാക്കുവാമിങ്ങൊരാൾ	66
അതികൂടുതൽ കൊണ്ടുതുനിന്നെന്നത്രയും അഞ്ചു വയസ്സാകുമ്പോൾകേൾക്കുമെന്നൻ	67
മണ്ടിവരുന്നോരുന്നേരമകത്തുനി- ന്നുണ്ടായിരിക്കുന്നെന്നു കോലാഹലം	68
അയ്യോ! കിടവിനെ ചെന്നു ചിങ്ങേണം പൊയ്ക്കുളിന്നെന്നൊരാപത്തുവരുമെന്നും	69
ഉണ്ണിപ്പറത്തുപോകാതെ മന്നംമില- പെണ്ണക്കുടുംതങ്ങളിൽ മന്നംപറകയും	70
കണ്ടിരുന്നോരൊരുനാൾ മന്നംഗിതാൻ മണ്ണിവന്നാശുവാതിൽ മറഞ്ഞിട്ടു പരം	

കോമളമായുള്ള കൈകൊണ്ടുബാലനെ കാമനീഗാശംപിടിപ്പിച്ചയ്ക്കുവിയെഴ	71
ബാലനതംകറഞ്ഞിടിനാനന്നേരം നീലവിഭാലനാഗാശംപിടിച്ചെട്ടാരം	72
അപ്പോൾപുത്തൻ ചിരശ്ശുപാകത്തിനായ് ശില്പമായിത്തുളച്ചാരംഗുവീമുദ്രിക	73
കനൽമിഴിയുടെകൈവിരൽമേൽനിന്നു തിണ്ണമഴിഞ്ഞു നിലത്തു പീഠാപോയി	74
ഏതു മറഞ്ഞിപെട്ടതുമെ നുടെ പാദത്തിന്നോളമുണ്ടു വന്നുബാൽ	75
ഞാനതുകാലിൻ മുവട്ടിലാക്കിപ്പന- ത്ര നാശമാതെയെടുത്തുകൊണ്ടിടീനേൻ	76
രാക്ഷസനെ നന്നിന്നെടുത്തുവീടിനോ- രക്കുശൈലകണ്ടുവിസ്തരിച്ചുവാനും	77
ഞാനതുകൊണ്ടു മണ്ടിപ്പോന്നുവന്നടൻ മനമൊഴാത്തു മാനനൽകീടിനേൻ	78
അംഗുവീമുദ്രയിൽ പൂവു കാമ്പും ഇങ്ങിനെയുള്ളൊന്നറികുമൊമതേ"	79
ചെന്നകസുതനിങ്ങിനെ വരണപുനകോതികൾ പരിവിനൊട്ടുകൂട്ടൻതെളിവിനൊട്ടെ വാല്പിനാൻ	
"നന്നനെന്നത്രയുനിന്നുടെ സാമർത്ഥ്യ- മിന്നിതിനേതു മേസംശയമില്ലേടോ"	81
ഏതപറഞ്ഞുടൻമെഴുത്തുകൊണ്ടഥ മിന്നുന്ന കാരിയുടെകൈയെപ്പട്ടകൾ	82
ഇത്തരമൊക്കെക്കൊടുപ്പിച്ചിതാദരാൽ ഉത്തമനായനിപുനകനന്നേരം	83
അശാലമിങ്ങിനെ ചൊന്നത്രഭൂസരൻ ഉൾക്കാമ്പിഴവാത്തുകണ്ടാൻ മാനാബുദ്ധിമാൻ	84
പറ്റുതരാജനുള്ളാദരണങ്ങളെ സർവ്വരംഭാക്ഷസാമത്രയവിശ്ലേഷം	85

ഇതഥാനിരൂപിച്ചുകല്പിച്ചു; മാണക്യൻ ഉത്തമരായവിഭാവസുവാദിയാം	86
മൂന്നുപേർവിപ്രരെച്ചൊല്ലിവിട്ടാത്തതാൻ. മന്നവനാംചന്ദ്രഗുപ്തനെക്കൊണ്ടഥ	87
മൂന്നാദേശം കേൾക്കൊടുപ്പിച്ചവൻ പിന്നേയവർകളോടിക്കൂടിനേരെചൊല്ലിനാൻ.	88
“ഇഷ്ടമനിങ്ങൾമറച്ചുമാത്രേന വിശ്വേണമാദേശങ്ങളിവുമുനം”	89
“അങ്ങിനെയെന്നതൊരന്തരമെന്നിയേ ഞങ്ങളിതുകൊണ്ടുചെന്നുചന്ദ്രീന്ദ്രൻ	90
വിപ്ലവനതല്ലെ” അതചെയ്തയാത്രയും വെക്കമറിയിച്ചുപോയാരവർകളും.	91
ഇത്ഥാർഥിസ്മരനാർപെറഞ്ഞത- ച്ചാത്തനായുള്ള മാണക്യനുകാലം	92
പെരുജനങ്ങൾപറഞ്ഞുകേട്ടിടിനാൻ “ഘോരനാർദ്ദ്രാജൻപടശ്രുതത്തിൽ	93
അഞ്ചുപേർസേനാധിനായകരുണ്ടുപോൽ ചഞ്ചലമെന്നിയേരാജസന്ദനോടവർ.	94
മോൻമരുവുന്നതിഷാലമേററവും ഉന്നതനായുള്ള താലുകരാജനാം	95
ചിത്രപർവ്വവും, മലയസ്തമ്പനായ ശത്രുവിരോധനൻസിംഹനാദൻതാനും	96
ഗ്രീഷ്മസമാനൻപ്രതിയോഗികൾക്കൊക്കെ കാശ്ഠിനായുള്ള പുഷ്പരാജൻതാനും	97
സിന്ധുനിവാസിയായുള്ള ശകാധിപൻ സിന്ധുചങ്ങാണായുള്ള രാജവീരനും	98
പാശ്ചാത്യന്മാർക്കുനാഥനായുള്ള രാജ ഘോരപരാക്രമമുള്ള മേലാജനും”	99
ഇതഥാചരന്മാർപറഞ്ഞറിഞ്ഞീടിനോ- രുത്തമൻ മാണക്യനിത്തരചിന്തിച്ചാൻ	100

- വ്യാജമായോരുകറിയെഴുതിച്ചുഞാൻ
രാജപുരംതാമിരുന്നൊരിടത്തു 101
- ഭേദമില്ലാത്തതൊക്കെയും കൈമാറ്റം
നിശ്ചയം ചെയ്തതൊക്കെയും കൈമാറ്റം 102
- ഇതൊന്നിരുന്നിരുന്നിരുന്നിരുന്ന
സുതപതപതപതപതപതപതപത 103
- മിത്രമായ് താൻ പറഞ്ഞതൊക്കെയും
സിദ്ധതാമകനായ രാജപുരത്തു 104
- മന്ദമതികേവലിച്ചു നിശ്ചയമായ്
മന്ദമാസം പൂണ്ടുവന്നോടു ചൊല്ലിനാൻ 105
- “ധന്യമേതേനാണു ചരിയേകേകളോ
നിന്നുണ്ടെന്നു വിളിക്കുന്നതൊക്കെയും 106
- വേണ്ടുന്നതൊക്കെയും കൈമാറ്റം
നാണുകേവലം സമുദയനിൽ ചാനേ 107
- മുമ്പിനാൽ വേണ്ടതൊക്കെയും ചൊല്ലി
കമ്പംവരാതെ തരുകതരുകതരുക 108
- ചെന്നൊരുവേലയെഴുതിക്കൊണ്ടുവേണം
ഇന്നുതാമകമെന്നു ചൊല്ലിത്തരാം — 109
- “ഭൂതാനന്ദംതരുന്നതൊക്കെയും തരണം
നേരംകൊടുത്തതൊക്കെയും കൈമാറ്റം 110
- “ഉദ്യോഗസ്ഥംവാചു” മെന്നമതിൽവേണം
ചൊല്ലുന്നതൊക്കെയും കൈമാറ്റം 111
- ഇതൊന്നിരുന്നിരുന്നിരുന്നിരുന്ന
വ്യക്തമല്ലാത്തതൊക്കെയും കൈമാറ്റം 112
- ലേലയുണ്ടെന്നു കൈമാറ്റം വേണ്ടി
വേഗമുറ കൈമാറ്റം വേണ്ടി 113
- ഞാൻ ഉപമാനതെന്നുള്ളതു ചൊല്ലുകിൽ
ഉപമാനമെന്നതെന്നിത്തരാം 114
- എന്നതൊക്കെയും തരുന്നതൊക്കെയും
ചെന്നതൊക്കെയും കൈമാറ്റം 115

അഭിനേതനേയതെന്നരമെല്ലവൻ	
ഇങ്ങിനേവിപ്രൻ പറഞ്ഞുതന്നു	116
കാഴ്ച സ്ഥനായശകടനക്കൊണ്ടൊരു-	
പായംപറഞ്ഞുവൻപത്രമെഴുതിച്ചു	117
വിരവിനൊടു ചെന്നകത്തനായംപ്രാപിച്ചു	
വാമികപത്രികയുടെകൂടുതലിനാൻ	118
വാമകം... രക്ഷിചെന്നകത്തനായം	
വായിച്ചുവന്നൊടുപിന്നെയും ചൊല്ലിനാൻ	119
“രാജാ സാമാന്യനുള്ള ഇഹീമുദ്രയെ	
ശിക്ഷയിൽവെച്ചിതിനൊപ്പമിടുകനീ”	120
ഇതുമരമെല്ലമുദ്രയുപേത്രവും	
സിലോത്ഥകൻപരമപാത്രനല്ലീടിനാൻ	121
ചെന്നകസുതവചനമിതുകൂട്ടാശ്ചര്യമകൻ	
മലവിഹിതപത്രത്തിലൊപ്പമിട്ടിടിനാൻ	122
സുവിതയൊടുവന്നമഥമാണക്യവപ്രനെ	
സാരമെവമിട്ടു ചൊല്ലിനാനിങ്ങനെ	123
“എന്തിനങ്ങനെയൊന്നുണ്ടാവുന്നതുള്ളതും	
അന്തരമെന്നിയരുടെമെല്ല സാമ്പ്രതം”	124
അതുപോഴേതു മാണക്യവിപ്രനും ചൊല്ലിനാൻ	
“അതിവിരുതനായനീയൊന്നുണ്ടാവേണ്ടതും	125
മുദ്രയാമുദ്രിതപേത്രവുമുദ്രയും	
മുദ്രിതകൈക്കൊണ്ടുടനെപറപ്പെട്ടു	126
മുന്നംശകടകാസൻതന്നെക്കൊല്ലുവാൻ	
തിണ്ണമരക്കകയിട്ടുകൊണ്ടുപോയ്	127
മാതൃശ്ശാമാടകഴിവേററുവാന്മഥ	
ഘോരകന്മാർതുടങ്ങിപ്പോശാന്തരേ	128
കൂരനായ് ഘോരകന്മാരാരംഭണമുനീ	
ഘോരങ്ങളായവ ചെന്നരുൾമൊഴുത്തു	129
ഘോരകന്മാരതുനേരമെല്ലാവരും	
ഭീതിയുപ്യാദനപൂണ്ടുണ്ടുവിധയത	130

- കുലിതമുദമശകടാസകനസ്സാരം
കുലനിലമതികുന്ദവേർപെടുത്താട്ടുനീ 131
- സന്തോഷമുൾക്കൊണ്ടു ചെന്നയുണ്ടൊണ്ടുപോയ്
മന്ത്രിപ്രവരനെ പൂണസേവിക്കേടോ 132
- അതുപൊഴിതിവശകടാസനെക്കാർത്തി-
ന്നാഭിമുഖ്യത്തോടുകൂടവേരാക്ഷസൻ 133
- വല്ലതുമാണനിനക്കുസമാനിക്ക-
മില്ലെന്തസംശയമെന്നാലതുംവാങ്ങി 134
- മുദ്രയുപിന്നെക്കൊടുത്ത മാത്രേന്ദ്രൻ
ജഗദാസ്തിനെനീസേവിക്കയുംവേണം 135
- പടവരവതുടരുമളവഥവഴിയിൽനിന്നുനീ
പരിചിന്നൊടുപറ്റുതപത്രനാത്തുതും 136
- കാട്ടിക്കൊടുക്കാപുനരപൻനിന്നോടു
മുട്ടിച്ചുനിർപ്പുന്ധമാകുമെന്തവിധമു 137
- വാചകനെന്നാസ്താഞ്ഞതിച്ചുനീ
സാവിത്രിമുളളാരുരാക്ഷസാമാത്യം 138
- മേല്പൂണക്കൊണ്ടുപെരിച്ചുസുതപരം
നിശ്ചയവിത്തനാസ്തോനു കളകൻ" 139
- ചണകസുതനി ചപലതുമചെന്നൊടുപരേരിച്ചു
ചഞ്ചലമെന്നിയെമുദ്രയുപത്രം 140
- കുലിതമുദമതിചതുരനായസിലാ തമകൻ
കരമതിലവൻകൊടുത്തിക്കിനെമൊല്ലിനാൻ 141
- "അതിസമൃദ്ധകുണ്ഡംസാധിച്ചുനീയമി-
ന്നഴകിനൊടുപോരികെ"ന്നാമിഷമൊല്ലിനാൻ 142
- അഥചാനകസുതവരണവന്ദനമെന്തെന്നു
അതിമുദിതനായ്തടന്നീടിനാനന്നേരം 143
- നന്മന്തപുണമതിചണകതന്മന്തനന്മന്തരം
നിതിമാനാകുംകുലപണകൻതന്നെയും 144
- നിജനികളു വിവിചവിനോടുവിളിച്ചുപൻ
"നമുക്കുശത്രുവാംരാക്ഷസൻതന്നെയും 145

ഉന്നതനാശമുദാജനൈതന്നെയും ചെന്നനിതങ്ങളിൽഭേദംവരുത്തുക”	146
എന്നപോൾ ഉപവനോടുഗ്രഹമായ് പിന്നെയവൻകുലപാശ്ചകൻതന്നെയും	147
ഉന്നതനാശബാധാശികൻതന്നെയും തിണ്ണവീളിച്ചുകാലിച്ചുചൊല്ലീടിനാൻ	148
“ഛിതിപതികൾഭേദമില്ലാത്തവരകയാൽ കുലപണകനെയും ക്ഷണാലോട്ടിക്കളയണം	149
നമ്മുടെബന്ധുവാചേറ്റുതരാജനെ മേൽനോക്കുന്നവൻകൊന്നതറിഞ്ഞാലും	150
രധകിതിപുനപിശകിടോസനൈതന്നെയും ചായിലുമിട്ടുകഴിഞ്ഞുവെളുപ്പിൻ	151
ശകടനീയാക്ഷസമാധ്യൻപറകയാൽ പ്രസ്തുപുനതന്നെയുംകൊന്നോടുകീട്ടവൻ	152
ചിലവിവിടമരുവർകൾക്കവൻ ന്യായം ചിലവിനകൊടുക്കുന്നതുമെന്തെന്തിന്നും”	153
അവർകളുതുകേട്ടുടൻ കുലപണകനെയുംക്ഷണാൽ പ്രഥമമതുട്ടിനാൻഭയമൊടവനോടിനാൻ	154
അഥശകടോസനൈരധകിതിവിട്ചെട്ടവ- രതികുപിതരായടൻകയറരയിലട്ടുമൊ	155
കൊലകരുതിയാത്തുകൊലൻ ലമതികുല- ങ്ങളകിന്നോടുവെച്ചുപോതതികുപിതനായ്ക	156
അതുലബാധാതന്നോട്ടിക്കളഞ്ഞുട- നഥശകടോസനൈതന്നെയുംശിശുവർകൾ	157
കനിവിനൊടൊഴിച്ചുകൊണ്ടവനോടുമായ് പരിചിന്നോടുപോയിതെരാക്ഷസവീക്ഷിതും	158
നീതിമാനാകിയവിഷ്ണുഗുപ്തനായ് ഓരോന്നും നാവിളിച്ചുചൊല്ലീടിനാൻ	159
“മനോഹരസനാചൈതിപ്രവരനെ മനുഷ്യാതിഷ്ഠിപ്പിക്കുകയോ”	160

മാണകസുതവചനമിതികേട്ടവന്മിച്ചവൻ	
മന്ദനദാസൻനമിരേവഷ്ടൻ	161
പെട്ടിക്കുളയ്ക്കു പുഴനക്കണ്ടു ചൊല്ലിനാൻ	
ശ്ലേഷകാലാതദവശ്ലേഷൻദശാസനാൽ	162
“ശ്ലേഷപ്രവര!ധനപതേ!ഭൂസുത”	
ശ്ലേഷനായുള്ള മാണകുനയപ്പുത്താൻ	163
വടനാൻ വോനെയുംകൊണ്ടുണ്ടു ചല്ലവാൻ	
തിണ്ണപ്പറപ്പുട്ടുപോരികയുവേണം”	164
എന്നതുകേട്ടാരുമാന്ദനദാസനും	
നിന്നവിമാരത്തുടങ്ങിനാനിക്കിനെ	165
“അയ്യോ!മഹാപാപി മാണകനെന്തൊന്നു	
പയ്യവെകുല്ലിപ്പിരിക്കുന്നതീർപ്പോ!	166
മാണകനെന്തുകുട്ടിപ്പണമേന്മയ്ക്കു	
തന്നറിയാതെനടുക്കുകെല്ലാവരും	167
ഇത്രകൃപയുതില്ലാതവരെമററു	
ധാരാപി ചെക്കുളകുണ്ടിട്ടുമില്ലത്താൻ	168
ഏതുചൊരുപിഴചെയ്തവർകൾക്കു-	
മാതങ്കമുണ്ടൊരാ മാണകപ്രിയനെ	169
ഏറ്റാമുപരാധമുണ്ടുരിനിക്കിഹ	
മററുചൊരുതിയില്ലാതെവരുമെല്ലാ	170
എന്നവനാലിന്നമാതൃകളത്രത്തെ	
തിണ്ണമിവിടെന്നുവാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടുത്താൻ	171
ചെക്കുകളീടുവാനായുമാണകനെ	
പിന്നെയമാതൃകളത്രത്തെയുമവൻ	172
എന്നൊടുകൊണ്ടുവരികെന്നു ചൊല്ലുമ്പോൾ	
എന്നുമിനിക്കുകൊടുത്തുകൊടുത്തും	173
അളയപ്പുന്നേരമാത്രമാണകനും	
നീക്കു തിരയിക്കുമെൻനഗ്നനും കൽ	174
കണ്ടിടയെന്നവരുന്നോന്നതരം	
ഉണ്ടാവതെല്ലാമനുഭവിക്കേയുള്ളു.	175

വിശ്വാസവഞ്ചനയെ ചൊല്ലാലമാത്യൻ - മീശപരനും വിപരീതമാണ് അപേക്ഷ	176
എന്നെക്കുറിച്ചു മല്ലിമുഖിമാർക്കു സന്ദർശനം തന്നെപ്പെട്ടതുകൊണ്ടിരിക്കുകയും	177
എന്നുടെ മന്ദിരത്തിങ്കലാക്കിയിട്ടിരിക്കുന്നു - ലെന്നാലിരിക്കിതുകൊണ്ടിരിക്കുകയും വേണം	178
ഇന്നിതുകൊണ്ടു ചരണതന്നെ ചി- ക്കുന്നുവെന്നു മറ്റൊരാൾ വരില്ലെന്നു മെ	179
ഇന്ദ്രനീതിപ്രിയകളായിട്ടു തന്നെ ഭൂതനായുള്ള ധനോ സന്ദോഹൻ	180
“തെറ്റുന്നതാകട്ടെ തുടർച്ചയായിട്ടു മറ്റൊരേയൊരു കാര്യം പോയിട്ടുനി”	181
ഇന്ദ്രനായനോടുകൂടി പറ്റാത്തതും - നന്ദനാകട്ടെ പറ്റാത്തതും	182
പട്ടുകൾക്കും അടയ്ക്കുന്നതും പെട്ടികളിൽനിന്നു വെട്ടിയെടുത്തു	183
മന്ദിരസംസ്കാരം പറ്റാത്തതും മന്ദിരസംസ്കാരം ചെയ്തതും	184
ചാണക്യനോടു തന്നെത്തന്നെ ചൊല്ലിനാൻ “ചന്ദനം സന്ദർശിക്കുകയും ചെയ്യണം”	185
എന്നതുകൂടി ചാണക്യനോടു ചൊല്ലുന്നതും ചാണക്യനോടു ചൊല്ലിനാൻ	186
“ചൊല്ലാമെന്നോടു ചൊല്ലുന്നതും ചൊ- ല്ലാമെന്നോടു ചൊല്ലുന്നതും	187
രാജനീതിയോടുകൂടിയതും വന്നതും രാജനീതിയോടുകൂടിയതും	188
“ചന്ദനം സന്ദർശിക്കുകയും ചെയ്യണം ചൊല്ലുന്നതും ചൊല്ലുന്നതും	189
ചൊല്ലുന്നതും ചൊല്ലുന്നതും മന്ദിരസംസ്കാരം ചെയ്തതും	190

അവനിസുരവരനെതവനാശ്ശുകന്വിട്ടുതാ-	
നാചാരവുംചെയ്തുവാങ്ങിനിന്നീടിനൻ	191
ഉവിതമതിനഥസഖലുചണകസുതനാഭരാജൻ	
മാനിച്ചവനോടുചല്ലവേചൊല്ലിനാൻ	192
“മാന്ദനദാസ!നിന്നെക്കുഞ്ചിനിക്കൊരാ-	
നന്ദവരുവതുചൊല്ലാവതല്ലെടോ	193
കഷ്ടനേടനുവലഞ്ഞിതെല്ലൊരാ-	
നോട്ടമേവൈകാരിയിൽപലകമേൽ”	194
സമ്മാനവാക്കുകൾകേട്ടവൻചൊല്ലിനാൻ	
“ധർമ്മമുദാതെതരുംചെയ്യതതല്ലോ	195
ഇല്ലെല്ലാമിതമായുള്ള സമ്മാന-	
മിപ്പരിഷൽ.അപാശ്ചാത്യകാണുന്നതും	196
ഭവത്തിനുള്ളതുതന്നെനിത്യവിചിതം	
കൈയറിഞ്ഞതളുന്നിതല്ലോഭവാൻ	197
ഞാനീനിലത്തിരുവീടെന്നരുൾചെയ്തി-	
ലുനവരാതെന്നിന്നീടണമൊവൊളം	198
വൈശിഷ്ട്യമുള്ള ഭവാനരുൾചെയ്തില-	
മൗഢിത്വമായതെചെയ്തുകൂട്ടുഭംഗം”	199
“ഞങ്ങളോടൊപ്പമിരിപ്പാൻഭവാനിപ്പോ-	
ളെങ്ങുമൊരുക്കുവരില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും	200
തന്നപലകമേലറിയിരിപ്പതി-	
നിന്നമടിയായ്”യെന്നചാണക്യനും	201
കഷ്ടമിക്കശ്ശവനൊന്നുണ്ടകണ്ടിട്ട-	
മൊട്ടമെന്നോടുപലിക്കയില്ലെന്നവൻ	202
കല്പിച്ചെന്നാൻനിന്നതുതന്നെപുന-	
രപ്പൊഴുംചെയ്തുകൗടില്യവിപ്രനും	203
“ശ്രേഷ്ഠപ്രവര!ധനപരത!സാമ്പ്രതം	
ശ്രേഷ്ഠനായുള്ള ഭവാനവിശേഷിച്ചു	204
വാണീടങ്ങൾക്കുകശലമൊസന്തതം	
നാണിയത്തൊടുലാളങ്ങളുൾവരുന്നിതൊ”	205

- “ആയുനായുജ്ജഭവാൻഠഗുണകൊണ്ടു
കാശ്യാരുദംവാണിഭജരുകുണ്ടിതുകാലം” 206
- “ചന്ദ്രഗുപ്തൻനരപാലകനാകയാൽ
നന്ദനരവരന്മാരാമവർകളെ 207
- ചേദാൽനിരൂപിച്ചുപീഡയുണ്ടൊതഭാ
മേദിനിതന്നിൽപ്രജകളിലാക്കാൻ” 208
- ചന്ദനദാസനതുകേട്ടുകണ്ണുരു
നന്നായ്ക്കരകൊണ്ടുപൊത്തിനിന്നീടിനാൻ 209
- “നല്ലനാമമെഴുതുന്നരപതിയാകയാൽ
ചൊല്ലാവതല്ലൊരുതുകമെല്ലാക്കും 210
- പെരണ്ണമാസിക്കുദിച്ചീടുന്നചന്ദ്രനും
പുണ്ണഗുണമുള്ള ചന്ദ്രഗുപ്തന്താനും 211
- ഏതുംവിശേഷമില്ലിപ്രജകൾക്കിഹ
ചെയ്തൊരാന്നംവിറയുന്നതെയുള്ള” 212
- “രാജഗുണക്കാൽപ്രജകൾക്കുസന്തോഷ-
മാശയത്തിരുവുണ്ടെങ്കിലിതുകാലം 213
- എല്ലാവരുംനരപാലകനായ്ക്കൊണ്ടു
വല്ലതുമിഷ്ടമായുള്ള തുചെയ്യണം” 214
- മോദമുൾക്കൊണ്ടിഹ ചന്ദനദാസനും
മേദിനിഭേദനോദിക്കിനെചൊല്ലിനാൻ 215
- “എന്തൊന്നു അറിഞ്ഞുചെയ്യേണ്ടതെന്നുള്ള
തന്മരഃക്രൂരതയർചെയ്തയുദ്ധവേണം 216
- അന്തമേതാനുംഘപനനൽകീടവാ-
നെത്രവേണമെന്നരുൾചെയ്തുകൊള്ളുക” 217
- ചാണക്യനമതുകേട്ടുസഹിയാതെ
മാനിച്ചവനോടുപിന്നെയുംചൊല്ലിനാൻ 218
- “ചന്ദനദാസ!നീയൊന്നാധരിക്കണം
ചന്ദ്രഗുപ്തൻതൻറരാജ്യമിതോക്കുനീ 219
- നന്ദരാജ്യമെന്നൊരുനിയമുണ്ടെങ്കി-
ലിന്നതെന്നെന്തുദൂരക്കളകനീ 220

നന്ദനപന്മാക്കൊത്തമാഗ്രഹമുള്ള -	
തിന്നമെഴുത്തുൻതന്നിക്കില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും	221
അമ്മമാക്കുകൊണ്ടുസന്തോഷവുംപുന-	
രിത്രയുമില്ലാമുരാപെഴുതുന്നമെടൊ	222
ചന്ദ്രനപ്പനിപ്രജകൾക്കുനിശ്ചയം-	
നന്മുണ്ടെങ്കിൽപ്പിന്മമതെന്നോക്കുനി"	223
ചന്ദനമാസന്മാരെമാന്നാനതുനേരം	
"ചന്ദ്രനപ്പൻമഹാജനത്രൈശ്വര്യം	224
അമ്മമല്ലാതെതന്നെത്തന്നാശ്വസനീന്മ	
ചിത്തമൊരമ്പലത്തേങ്ങതിഹവയം"	225
ശ്രേഷ്ഠികുലാത്തമൻപൊന്നതുകേട്ടുടൻ	
ശ്രേഷ്ഠനാംപാണക്രിയത്തമൊല്ലാലിനാൻ	226
"രാജാവിനോടുവിപരീതമായായ-	
മാമരിച്ചീടാത്തുചരറംപ്രിയമെടൊ"	227
"യാതൊരുത്തൻറുപനോടുവിരുദ്ധമായ്	
നിതിശാസ്ത്രംബുദ്ധകാട്ടുനതുമിപ്പോൾ?"	228
ശങ്കകൂടാതെപറഞ്ഞുതരുവൻതാൻ	
"എങ്കിൽനീതന്നെയെന്നുധരിച്ചാലും"	229
അയ്യോശിവ!ശിവ!ഞാനൊരധാനിയെ!	
പൊയ്ക്കുപറയുംവിളക്കുകൊണ്ടായ്താൻ	230
ഇന്നുതന്നെക്കുറുപ്പിന്നെക്കുറുമാവുന്നിടയാ-	
തെന്നുള്ളതുംചാനോർത്തുള്ളെന്നമെ"	231
"എങ്കിലതുംതുടങ്ങിപ്പുനരിക്കാലം	
സങ്കടമില്ലതുകൊണ്ടിങ്ങറഞ്ഞാലും	232
മെഴുത്തുനാളുപതിതെന്നാടിയുകാലം	
വൈരാനദിച്ചിരിക്കുന്നൊരാത്യന്തൻ	233
പുത്രകുമാരികളെയുംനീതവ	
പത്തനെയെച്ചുക്കുറുക്കുന്നതില്ലതൊ?"	234
"പൊയ്ക്കായവാക്കുകേളവംചാനോടു	
മെഴുത്തുപറഞ്ഞതാരിക്കാലമിശ്ചര!"	235

ഭൂപാദവീരരോദേതാനമൊന്നുകൊ-	
ബാപത്തകുപ്പട്ടാണ്ടമൊരൊന്നും	236
നാട്ടിലെങ്ങാനാമിപ്പൊരുന്നതെന്റെ	
വിട്ടിലവരുടെസമ്മതംകൂടാതെ	237
കൊണ്ടുപോയ്ത്തന്റെകുടുംബത്തെ യുദ്ധമു-	
മണ്ടിമരുന്നാട്ടത്തേടുകനീ	238
ഏനാവതിനെമറയ്ക്കുമാമില്ലാത്തം	
നിന്നെചൊഴിച്ചുയരണിയീട്നിണ്ണരം"	239
"അങ്ങിനെകേട്ടതുനേരത്തന്നെപുന-	
രങ്ങുമന്ത്രിനോരവാട്ടമിപ്പൊതുതെ	240
മന്ത്രിപ്രവരൻപറപ്പെട്ടപോയനാ-	
ളനാശിതവർത്തനമെന്റെഗുഹ്യം ഇതും	241
കൊണ്ടുവന്നാക്കിമരുത്തുചെയ്യുന്ന	
കൊണ്ടുപോയാനമിടുന്നതിനുമുന്നമെ"	242
"മുമ്പിൽപറഞ്ഞുനീയില്ലെന്നതുതന്നെ	
പിന്നെപ്പറഞ്ഞതുണ്ടെന്നതുമെങ്ങിനെ?	243
വാക്കിനതങ്ങളിൽമെച്ചമില്ലേയെന്നെ	
ഭോഷുപറഞ്ഞായ്മകളുകയില്ലെങ്കൊ	244
നേരുകേടാമിപ്പറയുന്നതേറെ	
മേരുന്നതെപറഞ്ഞായ്മനിരപ്പുളയം"	245
നേരുകേടേതെപറഞ്ഞാമൊന്നിന്ന	
നേരായ്മത്തേതുമിനിക്കില്ലനിണ്ണരം"	246
"മാനസാസംഭാവമൊന്നതുകേൾക്കണീ	
എന്തിനോരോതരംഗുരജാതുകണ്ഠം?	247
മന്ത്രിപ്രവരൻറൊരുതന്നെകക	
മാത്രമല്ലാവനീനാഥനായ്ക്കൊണ്ടുകൊ!"	248
"ഏതുമാണക്യ! മഹീസുരനെന്നമെ!	
മെത്രയുംമീ, പതിക്കുകൊടുത്തിട്ടുവാൻ	249
രാജസാമാന്യകളത്രമെന്നതിനെ	
സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചുപിടിക്കുന്നതുമില്ലൊൻ	250

- അന്നശലശലിൽകൊണ്ടുവന്നീടിനാൻ
പിന്നെപ്പുറകാലെക്കൊണ്ടുപോയിടിനാൻ” 251
- “എതിരെയിടക്കുകൊണ്ടുപോയാനെന്ന
ശതാവിഹീനപെറകയുവേണമേ” 252
- “എങ്ങുപോകുന്നതുഞാനറിഞ്ഞീടലതു -
മെങ്ങിനെഞാനറിയുമെന്നൊന്നിടയ!” 253
- മന്ദനദാസനോടാശുവാണകൃതം
മന്ദമാസപൂണ്ടുപിന്നെയുംചൊല്ലിനാൻ 254
- “മന്ദനദാസനിനല്ലതില്ലാക -
ളിന്നുതൂങ്ങുനന്തെന്നു മറിഞ്ഞു: ചു
ഈതുമൊന്നുമറിയുന്നതില്ലുവോൻ?
മേതസ്സന്നായ്നിരൂപിച്ചുചൊല്ലിനീ 256
- ആപത്തുപന്തലയിൽകദാമിയാ -
ലാവതെന്നെന്തിനാലിടയുവേണം 257
- നന്ദനപന്തലയെന്നതുപോലെ
ചന്ദ്രനൂപ്തൻതന്നെങ്ങനെയൊത്തു 258
- നാശവെള്ളത്തുപോന്നുനിനമൊ -
രാരപുനരതുസാധിക്കതില്ലെടൊ 259
- നന്ദവിപുലബാഹുതവർകളായുള്ളതു
നകുനാസാദികളാകുന്നമന്ത്രികൾ 260
- തെളിവ്നൊടുയണിപതിനന്ദനുള്ളനാൾ
തിരമോടിമലക്കുഴിയെക്കെട്ടിനിർത്തിടിനാൻ 261
- അക്കെട്ടഴിച്ചുത്താൻമെത്രസ്തനയങ്കൽ
നല്ലകെട്ടയന്നുറപ്പിച്ചുകെട്ടീടിനാൻ 262
- ഇക്കെട്ടഴിച്ചുകെട്ടിപ്പാൻപാരിതി -
ലിക്കണ്ടുവരാമില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും 263
- പ്രഭവരത്നധികണസേകശോണാദയാൽ
തെളിവിനൊട്ടുസ്യക്കണ്ണെമാന്തിന്നു 264
- ശിശിരകരമന്ദിതകലനെന്നുപോലെക്കൊത്ത
സിന്ധവദനതന്മിളക്കുളാണുവേദന 265

- പരിചോദപരിച്ഛകൊണ്ടിങ്ങുപോന്നീടുവാൻ
പാരതീദൈവൻനിന്നെക്കുന്നതോക്കുനീ” 266
- വിവിധമതികേടുംനൂതനാശിപ്രവരനും
നിഗമമതിങ്ങിനേമിന്തമെല്ലീടിനാൻ 267
- “പലവിധത്തുപാക്കിനങ്ങളെത്തവരികിലും
പാലമിനിമറിത്തുകൊള്ളാമെന്നതെവേണ്ട” 268
- അഗ്രകലാത്തമനാകിയ ചാണക്യ-
നഗ്രഹസ്തിന്നെയുംചൊല്ലിനാനിങ്ങിനെ 269
- “ശ്രേഷ്ഠകലാശ്രേഷ്ഠകേട്ടാലുമെങ്കിൽനീ
കാട്ടുന്നപ്പറമ്പുംകൊണ്ടുള്ള നദീവം 270
- ദൃഷ്ടൻഷപണകൻചെയ്തുദോഷംകൊണ്ടു
നഷ്ടിനപ്രായത്തുകേട്ടില്ലതൊടേവാൻ 271
- ചിന്നെരുകടദാസനെയെല്ലാദോഷത്താൽ
ചെന്നവൻകാലപുരിപുക്കിരിക്കുന്നു 272
- മന്ദഗ്രഹൻമഹാദാജനിതുകാലം
മന്ദനദാസനിൻശത്രുകളെത്തള്ള 273
- ഒട്ടംസമിക്കയില്ലെന്നുവന്നാൽദോഷം
കഷ്ടമാംദണ്ഡമനുഭവിക്കുമല്ലോ 274
- എന്നതുകൊണ്ടുനിനക്കുതാൻബന്ധുവായ്
ചൊന്നതുകേൾക്കുന്നല്ലതവനിന്റെയം 275
- കാൽക്കണ്ണനുംവൈകാതെരാജാക്കണ്ണയാദോഷം
രാജസന്തൻറകളത്രത്തെയുംനൽകി 276
- ചിത്രമായുള്ളരാജപ്രസാദങ്ങളും
എത്രയെന്നായനുഭവിച്ചിടേക്കൊ” 277
- “ഉള്ളതേതന്നെകൂട്ടമെന്നിന്റെയം
ഇല്ലാത്തതെങ്ങിനെനൽകുന്നതൊന്നൊ 278
- “ഇല്ലതൊരാജസന്തൻറകളത്രത്തെ
ചൊല്ലുനീവെമുരക്കിക്കുന്നതില്ലതൊ 279
- നിൻറകളത്രത്തെയുംപ്രാണനെയുംമാ-
രാൻറകളത്രത്തെയുംകൊണ്ടുതടുത്തുനീ 280

- കാത്തുകൊണ്ടീടു ചാനാവിള ചിക്കനിൻ
 പിത്തമതിലെന്നെ നു നാമ്പരുന്നിണ്ണയം” 281
- “ഭീഷണമായുള്ള വാക്കുകളെത്തിൻ
 ഭോഷ ചിമീന നാമമെന്നോടു ചെയ്യുന്നു 282
- സത്യ മമാത്യകളത്രമെൻപത്തനെ
 നിത്യവുമെച്ചുരക്കിച്ചുകൊള്ളുന്നു ഞാൻ 283
- ഏതാശങ്കികയുമില്ലെന്നിണ്ണയം
 ഏനാൽവരത്തുവതെക്കെവരത്തുക 284
- ഇല്ലെന്നതുമുഖമാല്ലിയാവുപുന-
 മില്ല പിശാസമെന്നാലേ ന്നു ക മ ണ്ണയം” 285
- “ഇങ്ങൊഴിജ്ഞാവകുന്നെല്ലനിണ്ണയം
 മിത്തത്തിൽനി ശ്വയവേനിക്കൊഴെല്ലനി” 286
- “നന്നായുറച്ചുകൊത്തൊന്നിശ്വരം
 വന്നുകിടക്കുന്നിതില്ലൊരുസംശയം” 287
- ഇത്തരസോമമാനാദികൾക്കൊണ്ടവൻ
 ചത്തമിളകെതെക്കുണ്ടാണക്രന്തം 288
- ഏതായുംചെന്നുമാസനെമാനിട്ടു
 ചിത്രമിവൻതൊഴിച്ചെന്തെന്നിത്ര പിച്ഛാൻ 289
- പിന്നെയുരേഘാദിവനോടു ചെയ്തിനാൻ
 നിണ്ണയെന്നായിവന്നി തൊമാനസെ?” 290
- ഏന്നു ചാണക്യൻപറഞ്ഞതാനന്തരം
 “നിണ്ണയവെന്നിതെ” നാൻമണിക്കാരനും 291
- അതുകൊരിതനായുടൻചാണക്യചിപ്രൻ-
 മസിലരയുലച്ചുനിന്നിഷ്ടിനൈക്കൊല്ലിനാൻ 292
- “സ്വദിതിതരഗളരലമുപ്പനിനോഷ്ണാൻ
 ചന്ദ്രപ്പാവനീശാജ്ഞയാമുജ്ഞതെ 293
- ഖലവണിജശംഘഭയസാപ്രതനെന്നെയും
 കാത്തുകൊണ്ടീടുമോരാക്ഷസൻവന്നിപ്പോൾ” 294
- വാളുമെടുത്തുകോപിച്ചാണക്രന്തം
 ചീളെന്നുപാഞ്ഞു വരുന്നതുകണ്ടഥ 295

ചന്ദനദാസനം ചഞ്ചലഃ ക്രോധതേ	
മന്ദമാസം കദാന്നിശിനൈ ചാല്പിനാൻ	296
“എന്തുമോദയേമില്ലമമഭവാൻ	
ചാതുര്യമോദതലവരതീടുകാ	297
എന്തുകൊണ്ടുവുമങ്ങമു വാളുമാ-	
യൊന്നിച്ചുവന്നാൽമടിക്കേണമോ പിന്നെ	298
ആശമിഥവന്തകൈപിടിപ്പാനില്ല	
നേരതലവിതാവെട്ടീടുകഭവാൻ”	299
ചന്ദനദാ സന്ദീവസ്താപരത്താപ്താർ	
മന്ദിച്ചുവാങ്ങിനിന്നാൻ ചണകാത്മജൻ	300
ഉറക്കത്തിൽ കിളിത്തന്നോരുകോപേന	
മിക്കനെച്ചാണക്യവിപ്രകലോത്തമൻ	301
താക്കാലപാശികൻതന്നെയുമെന്നരം	
മുർച്ഛനാകുമേധപാശികൻതന്നെയും	302
ചന്ദനമോകാന്തവിളിമുടിനാനന്ദം	
കന്തവഴങ്ങിപ്പിടിച്ചുവരുവന്നാൻ	303
“അന്യനായുന്തിക്കബന്ധവായിടുന്ന	
ചന്ദനദാസനായുജ്ജ്വാലിവനെയും	304
ബന്ധിച്ചിവൻറെകളത്രപുത്രാദിയും	
ബന്ധമല്ലായവനുള്ള ജനത്തെയും	305
കൊണ്ടു ചെന്നന്യതാമിസ്രാസമാനമാം	
കുലഭരതന്നിലിട്ടീടുകവൈകാതെ	306
എന്നല്ലിവനുള്ള ഭണ്ഡാരമോക്കവെ	
തിണ്ണംകാന്നിങ്ങുകൊണ്ടുപോസീടുക	307
ചന്ദ്രഹസ്തൻ നൃപതിജിഹ്വകല്പിച്ചു	
ചന്ദനദാസനോടെന്നറിഞ്ഞീടുവാൻ”	308
ചണകസുതവ ചന്ദനമകുടമയൊടുക്കേട്ടോരു	
ചന്ദനദാസനമന്തമാമിന്തിച്ചാൻ	309
“സുഹൃദിമമകുതനപുനരനന്ദമുണ്ടാകയാൽ	
സുഹൃദപരാനിവരിക്കെന്നതുംവന്തു	310

ബന്ധുനിമിത്തവേദനവിചിത്രകരം സന്തതമൊക്കെസ്സമിക്ഷണമവതൂ	311
എന്നനിരൂപിച്ചനിൽക്കുന്നനേരത്തു ചെന്നപിരിച്ചിതുചന്ദനസാസനെ	312
കാലാന്തകൊപമാരായുരവ്വന്ന കാലപാശാഖ്യനുംഭണ്ഡപാശാഖ്യനും	313
കാലംകരവുമ്പരിഞ്ഞവൻതന്നുടെ കാലദോഷത്താലവർകളിരുവരും	314
പുത്രകുളത്രാദികളോടുകൂടിയ- ങ്ങത്രയുൾചെന്നമാനിപ്പറഞ്ഞവർ	315
കണ്ടകപാഷാണസഞ്ചിതമായുള്ള കണ്ടനത്തിൽപിടിച്ചുതള്ളീടിനാർ	316
വാതിലുംപിന്നെയുംമുഖമുതീർന്നാൻ ജീതിപുണ്ടയൊവിധിബലമെന്നോത്തു	317
ധേനുസിവുന്നാശേഷപുണ്ടവർകളും ജന്തുനന്മാരായതിൽകിടന്നീടിനാർ	318
പിന്നെയവർകളുംമറ്റുള്ളവരുമാമ് ചന്ദനസാസനെററീട്ടിലകപ്പെട	319
അററമില്ലാതോളമുള്ള നിധികളും അററമില്ലാതുള്ളതാജ്ഞാണങ്ങളും	320
വൈധ്യപ്രപത്തരാഗേന്ദ്രനിലാഭിയാം വൈശിഷ്ട്യമുള്ളരണങ്ങൾനിറച്ചുള്ള	321
രത്നകുടങ്ങളുവധികൂടാതെയും രത്നപതിച്ചുള്ള മമത്രഗണങ്ങളും	322
സ്വപ്നങ്ങൾകണ്ടിടുന്ന കിരീടമിട്ടുള്ള - തെണ്ണമില്ലാതോളമെന്നപറയാവു	323
പട്ടുകളോരോതരംനിറച്ചീടുന്ന പെട്ടികളോരോലപ്പെട്ടിപാത്രങ്ങളും	324
ഒക്കവെകത്തിക്കുവൻകൊണ്ടന്നവർ വെക്കേന്ദ്രപന്തളെമുമ്പിൽവെച്ചീടിനാർ	325

മാന്ദനദാസനജ്ഞാതമേപ്രഭവമേ	
മാന്ദനപുത്രൻതന്നിഷാദയോനനന്തരം	326
സന്തോഷമനുഭവിക്കുകയെഴിവുവിപ്രനം	
അന്തഃശരണത്തിലിരിക്കുന്നെ ചിന്തിച്ചാൻ	327
“രാജാസാമാന്യനെച്ചൊല്ലിയിവനിന്നു-	
പേക്ഷിക്കുമെല്ലൊന്നു ജാതജീവിതം	328
മാന്ദനദാസനെകൊല്ലുന്നതെന്തു	
മന്ത്രിപ്രവരൻമരിക്കുമെന്നുദ്രവ്യം	329
സാരമായുള്ളതു സാധിപ്പതിനൊരു-	
കാരണമാണുതന്നെ മാന്ദനദാസനും”	330
ഇതുമരോദരാതരം ചിന്തിച്ചുചിന്തിച്ചു	
പുത്രിപിസുന്ദരിനിമിക്കുദേശാന്തരം	331
ദ്രേദേശംപുരുഷഭരണാഖ്യന്തരം	
ദ്രേഖലയുള്ള ഡിംകാതെന്താനും	332
വന്ദനായുള്ള ബാലപുത്രംചിന്തെ	
കന്യാമില്ലാതെയാജാ സന്തൻതാനും	333
ഉത്തമനായുള്ള രോഹിതാക്ഷൻതാനും	
ശക്തൻവിജയവർമ്മാവെന്നവിാനും	334
ഉത്തമമന്ത്രിയായ്ക്കത്രവാണീടുന്ന	
ബുദ്ധിമാനാംദോശ്ഠായണനെനവിചർ	335
മുനംപറപ്പെട്ടുപോയതു ചിന്തിച്ചു	
വന്നിതുസങ്കടംനട്ടിവുഴച്ചാർകരം	336
കെഴുതിയെന്നല്ലാവരോടുപോഞ്ഞവ-	
ക്കാലുണ്ണായതുപോക്കിനാനന്തരം	337
വിഷ്ണുപുത്രൻറനിയോഗവുമകെക്കൊണ്ടു	
ധൃഷ്ടനാകുമോളായണമന്ത്രിയും	338
വിചിന്തൊട്ടുബലമയകേതുതന്നെക്കണ്ടു	
വിശ്വാസമുള്ളതുമന്ത്രിയാതീടിനാൻ	339
അവനമതുകാലമപ്പറ്റുതരാജാനം-	
ഭയംവിട്ടുമായതു പറയുന്നൊപ്പിടിനാൻ	340

“വരസവിവനായുഷ്കാഞ്ചസമന്ത്രിഷ് തുമയോടൊന്നുസമാനീഷയുവേണം”	341
പ്രിയസവിവനയാവനനിശമനശോന്തരെ പദ്യതപത്രനരോക്ഷസാമാന്യനെ	342
ചൊല്ലിവിട്ടിങ്ങവർത്തിയവനോട് ചൊല്ലിനാനൈത്രയനല്ലമധുരമാ”	343
“കോപ്പുകളൊന്നുഭോനില്ലാത്തതെന്തൊ ഉറപ്പുവില്ലെന്നൊരുമിനിക്കൊക്കെ	344
സ്വാമിവിനാശംനിനച്ചുവാനൊരു കാമമൊന്നിങ്കലുമില്ലെന്നിരിക്കിലും	345
ഞാനൊരുഭ്രഷണതെന്നാലതുഭവാൻ മാനിച്ചലംകരിക്കേണംമൊരാളോട്”	346
ഇതഥമരചെയ്തതെന്തുകഴിഞ്ഞീന സതപതനല്ലാമമാലയഴിച്ചവൻ	347
മന്ത്രിപ്രവരനകാട്ടിയനേരത്തു സന്താപമരക്കൊണ്ടവനുമരചെയ്താൻ	348
“ശ്രാ!സുകമാര!വീരശിഖാമുഖേന! തീരാതദൃഷ്ടങ്ങളെന്നിരിക്കിലും	349
ചിന്തിക്കുമാറില്ലമന്ദിതകഴിഞ്ഞതു എന്തുഫലമതുചിന്തിച്ചിരിക്കുമൊ	350
നിന്തിരുവുള്ളമെന്നെപ്പറിച്ചുണ്ടതി- ചെത്തിനിക്കുമതുസങ്കടംഭൂപതെ	351
വീര്യവാനോപവാനൊന്നവുവേദവും ശൈത്യുവുമില്ലാതെയുള്ളഭോരത്തിന്മേൽ	352
പേരുകയില്ലാഭവാൻതന്നഭ്രഷണം പോരാത്തതൊന്നെന്നുചാങ്ങുന്നതാപിനെ	353
മെയ്യുന്നിരിക്കുമെഴുനിലമാടത്തിൽ വീര്യമേറീട്ടെന്നുവിരോസനമേറി	354
കാണാൻഭവാനെയവകാശമുണ്ടെങ്കിൽ വാങ്ങാതിതന്നൊന്നേതുമെടിമാലെ”	355

എന്നതുകേട്ടമലയകേതുതാനം	
മന്ദസ്തിതഃചെയ്തവനോഽപചാല്പിനാൻ	356
“അതിനെല്ലുതുതവമനസികാരുണ്യമുണ്ടെങ്കി-	
ലന്തരുവാന്തിതല്ലെന്നറികെടോ	357
ഇന്നിതുവാങ്ങുകവേണംഭവാൻപുന-	
രെന്നെക്കുറിച്ചൊരുകാരണ്യമുണ്ടെങ്കിൽ”	358
ഇങ്ങിനെകേട്ടുപറഞ്ഞതാനമാത്രനും	
“അങ്ങൊത്തവണ്ണമുണ്ടാകുകൊള്ളുക ”	359
പദ്യപത്രനതുകേട്ടനേരത്തു	
ദിവ്യമായുജ്ജ്വാലപൊന്നുനിമലയും	360
മോദമുറക്കൊണ്ടുമന്ത്രിന്ദ്രൻകഴുത്തില-	
ങ്ങാദരപൂർവ്വമലംകെട്ടിപ്പിടിക്കാൻ	361
സന്തോഷമാൻവൽക്കരണപ്രദത്തിതു	
മന്ത്രിപ്രവരൻപുരംപുക്കുമേവിനാൻ	362
“രാക്ഷസനായുള്ള മാത്രപ്രവരന	
സാക്ഷാൽസഖിയാമിരായഗ്ദ്ധാപ്തവൃന്തം	363
കെൽപ്പുള്ള രാക്ഷസൻതന്റെറനിയോഗത്താൽ	
ശില്പമാരോരാഹിതൃണ്ഡികരോഷമായ്	364
പാമ്പിൻകലകൾകെട്ടിയെടുത്തവൻ	
പാമ്പുമാടിച്ചുനടന്നുകൊണ്ടുക്കൊലം	365
പുഷ്പപരത്തിങ്കലുജ്ജ്വാലവൃന്താന്ത-	
മെപ്പേരുമേയറിഞ്ഞിങ്ങുവന്നീടിനാൻ	366
ഉത്തമമന്ത്രിതൻമുമ്പിലവൻതാനും	
മിത്തുകലതയാചെന്നുനിന്നീടിനാൻ	367
നല്ലനായുള്ള വിരായഗ്ദ്ധൻതന്നെ	
വല്ലാതെയുള്ള മിതൃണ്ഡികവേഷമായ്	368
കണ്ടതുനേരമാത്രപ്രവരന-	
മുണ്ടായതില്ലവനാരെന്നതുതോ	369
പിന്നെയുംപിന്നെയുംസൂക്ഷിച്ചുനേരത്തു	
ധന്യനാമന്ത്രിക്കുതന്നുള്ളിലുണ്ടായി	370

ഉണ്ടായതേതമാത്യപ്രവരൻ-	
മുണ്ടായപ്പോൾ വേഗം കൈയേറുന്നവൻ	371
കണ്ണനീരോടൊപ്പമിങ്ങുപോകയാൽ	
നന്നായവനെ മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നവൻ	372
കയ്യുപേടിച്ച് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതാൻ	
പയ്യുകുസീമനിന്നായിത്തീർന്നവൻ	373
താനെതിരുന്നവനെ വെന്തെന്നോടു	
ഭിന്നനായോർ പാപത്തെ തുടങ്ങിനാൻ	374
“കയ്യുകേറവനെ നവോദയമിഷ്ടയോ-	
ലൊട്ടും വേദനയറിഞ്ഞീലൊന്നനോ	375
മംഗലരൂപനായ്ക്കൊണ്ടിന്നെന്നൊ-	
ന്നിങ്ങിനെ കണ്ടു നിന്നുകാലമിശ്ചര-	376
രൂപാലവീരനായോർ ജ്ഞാനമുണ്ടെ	
ദേവനാം സർവ്വതത്വസിദ്ധിയോർ ജ്ഞാനം	377
ആ പാദമുൾമണിനൊരാളോണ്ട-	
ളാ വാമമുണ്ടു പദവിയോടുകൂടി	378
കേവലം നിന്നൊന്നാൻ കാണുമാറാകുവാ-	
നാവതില്ലല്ലൊ വിധിവിധിതമിടം”	379
ഇതഥം പറഞ്ഞു ജോരോന്നെ നിരൂപിച്ചു	
ചിത്തവിഷാദാൽ കരഞ്ഞു തുടങ്ങിനാൻ	380
മന്ത്രിപ്രവരൻ കരയുന്നതു നേര-	
മന്ത്രരക്താതവനമുരശോകം	381
മന്ദമന്ദമോടിക്കൊണ്ടു മാത്രനെ	
മന്ദവിരാധഗുപ്തൻ പറഞ്ഞിടീനാൻ	382
“അലമലമിതരുതരുതടുചോരമാമതെ	
ആശുഭവാനിഹന്തെ അല്ലെങ്കൊക്കെ	383
കനിവിന്നൊടുപണ്ടുള്ള പോലേ പദവിയെ	
കാലാന്തരം കൊണ്ടു നേരിട്ടിട്ടിട്ടു”	384
നീതിമാനാകിയ രാക്ഷസൻ പറന്നെയു-	
മാതൃനായവൻ തന്നോടു ചൊല്ലിനാൻ	385

- “കഷ്ടമത്രേതുലോപോസ്തുകാണനേനരം
നഷ്ടമാണ്ണാനിതനന്ദകചസഖേ! 386
- വൃഷ്ടികചംഭുനിശാപാലതുലോലൈ
വിഷ്ണുഗുപ്തന്തരൈർനരൈർമരൈകാഞ്ചനൈഃ 387
- നന്ദകലത്തിനവാനിതനാശവും
മന്ദനായുജ്ജ്ഞാൻശേഷിക്കയുപകയ്ക്കു 388
- അന്നഅൻചാകാതിർപ്പാനവകാശം
മനമിട്സ്തേഹമില്ലായ്മയുമല്ലുകൾ 389
- മാനഷഭൂതിയിലാശകൊണ്ടുമല്ല
പ്രാണവിനാശമേകൊണ്ടുമല്ലടോ 390
- ഇത്തരക്കൾനിരൂപിച്ചല്ലടോസഖേ
നന്ത്രപേരദാനുവാദമുതന്നെവയം 391
- സ്വപ്നമനുഭവമുപരിഷ്കരി
പശ്ചാത്താപമൊഴിക്കുന്നതേതതു 392
- സന്തോഷമുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതാസ്തത്ത്വം
സന്തതമാവതുകയെന്നതുമെങ്കോ 393
- ഒന്നാകാണ്ടുപ്രവൃത്തിനുമില്ലതി-
ന്നൊന്നനിരൂപിച്ചാലൊക്കെയുണ്ണുവം 394
- മിത്തിയെക്കണ്ടിലെവിത്രമുള്ളുസഖ-
യിത്രവെട്ടുമോശങ്ങൾക്കുകിഫലം 395
- സ്വാമിവിനാശംനിനച്ചുനിനച്ചൊരു
കാമമില്ലനിന്നൊന്നിടവുമെങ്കോ 396
- രാത്രിയിൽചൊന്നുകിടന്നാലുറക്കുവ-
മോതേതാതേതാതാതമില്ലനിന്നൊട്ടുമെ 397
- അനറമില്ലതൊരുമുഖമുഴക്കയാൽ
മോഹറിനമില്ലമിത്രേതുമെസഖേ! 398
- എന്നതെസ്വാമിയാനേനമഹിപതി
എന്നെമീടണ്ണമാക്കിച്ചമച്ചീടിനാൻ 399
- മാക്കുസന്നേനമുള്ളതൊട്ടെമേയുള്ള
കാൽക്കണമെന്നെപ്പിരിഞ്ഞാൽപൊറുക്കുമോ 400

ഞാനെന്നകാൽപ്പിനീരൂപിച്ചറിയിച്ചാൽ	
മാനസേദ്രപനകാൽപ്പമതുതന്നെ	401
ബന്ധു ചാരുജ്ഞാതചന്ദനമാസകൻറ	
മന്ദിരത്തിങ്കൽ കടുംബത്തെയുംവെച്ചു	402
യെയ്യുറ്റുകൊണ്ടുപറപ്പെട്ടുപോന്നുഞാൻ	
കാൽപ്പല്ലാതൊന്നുമെല്ലതുമില്ലെടൊ	403
ബന്ധുജനമനോയെയ്യുമുണ്ടാപതി-	
നെന്നൊന്നുവേണ്ടതെന്നാലതുംചെയ്താൻ	404
തീർത്ഥ്വന്നനായുജ്ജ്വാതമെഴുതനെക്കൊല്ലുവാൻ	
തീർത്ഥ്വന്നരസവാദികളെയുംകേളിച്ചു	405
അതിനവർകളെഴിവിട്ടുചാനായിത്താൻ	
അഥശകടമാസനെകളിമയ്ക്കുചെയ്തു	406
അനലിനമതാതിവൃത്താന്തമറിവതി-	
നതിനിപുണരാക്ഷപനാദികൾതമ്മെയും	407
കസുമപുരിതന്നിലാർക്കീട്ടുചാർത്തൊ	
കിമിഹഥമമെന്നതോന്നതുമുണ്ടെടോ	408
എന്നടസപാമിതാശ്വർമ്മസീലിതാൻ	
തന്നടമക്കളാമെഴുതിപ്പിഴക്കു	409
ശാസ്ത്രപ്രചാരങ്ങളെപ്പോലെപോററിനാൻ	
നിർദ്ദയനിന്നവരിൽവെച്ചൊരുക്കുവാൻ	410
കാരണമെന്തെന്നുപ്രപന്നനാശവും	
മാറുമെന്താപമിനിക്കതുവിന്തിച്ചാൽ	411
എന്നതുകൊണ്ടുഞാൻകാലാന്തരംകൊണ്ടു	
മാനനംസ്തംഭിതമാനാശ്വർമ്മസീലിതാൻ	412
കൊന്നപരിഭവംതീർത്തുകൊടുവൻവൈ-	
മിന്നൊരുവർമ്മമായ്നിന്നീലവനെങ്കിൽ	413
കുനിവിനൊടുകസുമപുരിതാന്തമൊക്കവെ	
കഥയകഥനാശ്രമകൾക്കേണമെക്കൊസകല	414
ഇത്ഥമാകണ്ണുവിശാധനാപുനാന-	
മുത്തമാരാത്രിനാടോളമൊല്ലീടിനാൻ	415

“ഏതൊരുദിക്കുപിടിച്ചുപറയേണ്ട തേതുമറിഞ്ഞീലങ്ങാനെന്നറിഞ്ഞാലും”	416
എന്നതുകേട്ടുകലമന്ത്രിവീരനും ചൊന്നാൻ ചിരാധഗുപ്താഖ്യുനാടിക്കിനെ	417
“ചന്ദ്രഗുപ്തൻറപ്പുരപ്രഭുശാഭിയും മന്ദനാമെഴുത്തുനക്കൊന്നുകൂ ചാനായ”	418
തീക്കു് ണരസവാദികളാമവർകളും ശ്രദ്ധതയോടെത്തുചെയ്തതെന്നുള്ളതും	419
ഭാരവർമ്മാമുദംബര്യനുംവെളുനും ഘോരമാമയനൊന്നുമെല്ലതെന്നുള്ളതും	420
ശത്രുജനത്തിൻപ്രവൃത്തിയെന്തെന്നതും ഇത്തരമൊക്കെപ്പറകുന്നീയെങ്കൊതെ”	421
എന്നതുകേട്ടുചിരാധഗുപ്തൻതദാ മന്ദസ്തീതാചെയ്തു ചനോടുചൊല്ലിനാൻ	422
“സൈന്ധവിച്ചീലപിന്നെന്തവർകൾക്കു വന്നിതുനാശവുമെന്നുപറയേണ്ടു	423
ഭാരവർമ്മാവിൻറതന്ത്രപ്രയോഗങ്ങൾ മെഴുത്തുനല്ലംബര്യനായിഫലിച്ചിതു	424
ഭാരവർമ്മാവഥമെഴുത്തെന്നോത്തുള്ളിൽ ചൈരോധകനെയുംകൊന്നാനതുനേരം	425
പെരുജനങ്ങളുംമുറ്റുപുരുഷന്മാരെന്നും ഭാരവർമ്മാവിനെയുംതച്ചുകൊന്നിതെ”	426
ആർക്കറിയാമഹൊ ചാണക്യനീതിക- ളൊക്കവേയുമാൻതൻറപ്രയോഗങ്ങൾ	427
ഭോഷനായുള്ള ഭീഷണിനെക്കൊണ്ടവൻ ഭോഷമുണ്ണുമാതതന്നെഭജിപ്പിച്ചു	428
കൊല്ലിച്ചിതുചനകാത്മജൻപിന്നെയും നല്ലധനവാൻപ്രമാദകൻതന്നെയും	429
കേളാഭമുൾക്കൊണ്ടുധനജനുകൊല്ലിച്ചു ബീഭേസനാദികൾതന്നെയുംകൊന്നിതെ”	430

ബന്ധുവെന്നുവെളിയിനെക്കേട്ടു-	
നന്തരാളഭവനമൊല്ലിനാൻരാജസൻ	431
“അയ്യോനിതപിച്ചുകൊണ്ടുനീമെഴുതെൻ	
ദൈവാനുകൂല്യങ്ങളെത്തുടരാല്ലായതും	432
പൂർവ്വമവനെ വധിപ്പാൻനീയോഗിച്ചു	
സർവ്വമനോഹരിയൊവിഷകന്യകാ	433
ഉദ്യോഗത്തിനായമെഴുതുന്നതുകൊണ്ട്	
പൂർവ്വതരാജനകളെപ്പറ്റിയുണ്ഡാൽ	434
അർദ്ധരാത്രിയെക്കൊല്ലിപ്പാനിരുന്നവൻ	
ചത്തതുംമെഴുതുന്നതെന്നുമാത്രം	435
കുഞ്ഞുപുമാനൊരാളെത്തന്നെ	
വിട്ടുവൻനാഥൻകൊടുക്കൊരുവേൽകൊണ്ടു	436
അയ്യോനിതപിച്ചുകൊണ്ടുനീമെഴുതെൻ	
നല്ലപലവിധിനല്ലാത്തതൊന്നും	437
കുഞ്ഞുപുമാനൊരാളെത്തന്നെ	
വിട്ടുവൻനാഥൻകൊടുക്കൊരുവേൽകൊണ്ടു	438
നന്നായതെന്നൊരുവേൽകൊണ്ടു	
കൊണ്ടുവെട്ടുന്നതൊന്നൊന്നായിട്ടു	439
എന്നപോലെത്തന്നെത്തന്നെ	
കൊണ്ടുവെട്ടുന്നതൊന്നൊന്നായിട്ടു	440
കൊണ്ടുവെട്ടുന്നതൊന്നൊന്നായിട്ടു	
കൊണ്ടുവെട്ടുന്നതൊന്നൊന്നായിട്ടു	441
കൊണ്ടുവെട്ടുന്നതൊന്നൊന്നായിട്ടു	
കൊണ്ടുവെട്ടുന്നതൊന്നൊന്നായിട്ടു	442
കൊണ്ടുവെട്ടുന്നതൊന്നൊന്നായിട്ടു	
കൊണ്ടുവെട്ടുന്നതൊന്നൊന്നായിട്ടു	443
കൊണ്ടുവെട്ടുന്നതൊന്നൊന്നായിട്ടു	
കൊണ്ടുവെട്ടുന്നതൊന്നൊന്നായിട്ടു	444
കൊണ്ടുവെട്ടുന്നതൊന്നൊന്നായിട്ടു	
കൊണ്ടുവെട്ടുന്നതൊന്നൊന്നായിട്ടു	445

- ചിന്നൈതൈല്ലാഃപ്രയോഗിച്ചതുമവൻ?"
 എന്നതുകേട്ടുവിയോഗ്യപുൻചൊന്നാൻ
 "ചിന്നൈപ്രയത്തിച്ചതെങ്കിലൊക്കട്ടാവും 446
 പറ്റുതരാജനൈക്കൊന്നതുമുഖമായ്
 നിവൃത്തിപ്പിച്ചാൻമന്ദപദനകനക്ഷണാൽ 447
 ദാരുവർമ്മാദിപരിപാലനംകൊണ്ടു .
 ചോലാമംഗലംശകഭാസാഖ്യനെ 448
 കൊന്നശ്രൂപത്തിന്മേലിട്ടോന്നത്തരം
 ചന്ദനദാസനോടൊതു ചാണക്യനും 449
 ചെന്നുവോളൻറകളുരുമെങ്ങനിട്ടു
 എന്നു മവൻകൊടുത്തീലതുകൊണ്ടഥ 450
 ബന്ധിച്ചുവരുകളുതാടികളോടും
 അന്ധകാരങ്ങളായിമിട്ടീടിനാൻ 451
 അന്ദമവനുള്ളതെപ്പോഴുമേചിന്നൈ
 കത്തിക്കൊരിച്ചുകൊണ്ടുചോരീടിനാൻ" 452
 ഇത്തരംകേട്ടുവിയോഗ്യപുൻചന്ദന
 മിന്നമുഴന്നവനോടുചൊല്ലീടിനാൻ 453
 "അന്ധജനങ്ങൾക്കുടവമുണ്ടാക്കുവാൻ
 അന്ധനാംതൊന്നൊരുക്കാരനായോ 454
 നന്ദ പിന്നാലേ രമിയായ്ക്കൊണ്ടിപ്പോൾ
 ചന്ദനദാസാദികളായഅന്ധക്കൾ 455
 അന്തമില്ലാത്തൊരുമുളള ഭവങ്ങളു
 ഏതൊരുക്കുലാമനമേവിക്കുന്നതും 456
 മോഹമോഹാനേനിനച്ചുനിനച്ചുങ്ങൻ
 ഹാഹമരിയാതി ഭരണനിയുക്താമൊൻ 457
 വിശ്വാസമേറുന്ന ചന്ദനദാസനേ
 നിശ്ശേഷനാശംചെയ്യിതെല്ലാരിവ 458
 ബ്രഹ്മാദികൾമനമേവിച്ചു നരോ
 ശ്ചിപതുന്നമുള്ള നല്ലശകന്ദനം" 459

- ഇതിനമന്ത്രിപ്രവരൻപറകയും
തിങ്ങിനശോകചൊറഞ്ഞുകരകയും 460
- മന്ത്രിപ്രവരനീവണ്ണവിരോധിച്ചൊ-
രന്ധനപ്പോലെമരുവുശോന്മയെ 461
- “ഉണ്ണുവരുന്നശകടോസ”നെന്ത
മണ്ടിവന്നിങ്ങറിയിച്ചൊന്നൊട്ടുതൻ 462
- അപ്പോളതുകേട്ടമാത്രപ്രവരനും
ഉൾക്കാമ്പിലുണ്ടായമോദാകലതയാൽ 463
- ചൊന്നാൻവിരാധഗുപ്താഖ്യന്ത“കേന്തമോ-
വനതെന്തിപ്പോൾമരിച്ചശകടനം”? 464
- എന്നതുകേട്ടവനാപറഞ്ഞീടിനാൻ
“കൊന്നുകളവാൻതക്കതുകയറിട്ടു 465
- കൊണ്ടുപോകുന്നൊരുനേരത്തെവിട്ടു
കണ്ടുത്താൻചിന്നെയുഴിവന്നിളിനേൻ 466
- ഇതശപതാനഗ്രഹകൊണ്ടുവാകാഞ്ഞതും
ഇതശപതനംവിപരീതമല്ലോകർക്കോ” 467
- അഥശകടോസനംസിദ്ധാത്മകനുമായ്
അതിവിനയമോടമാത്രംവണങ്ങീടിനാൻ 468
- അതുചൊഴിതിലഥശകടോസനെച്ചെന്നവൻ
അതികരുതമോടുഗാഢാലിംഗനംചെയ്താൻ 469
- കരമതുപിടിച്ചുകിടന്നിരുത്തിക്കൊണ്ടു
കണ്ണുനീർവാർത്തവൻതന്നോടുകൊല്ലിനാൻ 470
- “അധികമേതന്നെമിഥവന്തന്നിന്നൊക്കേണ്ടോ-
രാനന്ദമുള്ളിൽപറയാവതല്ലോ 471
- തവമരണഭയമകലുവതിനപുനരെന്നമോ
പ്രിയസുമുഖകാരണമൊല്ലൊചൊല്ലാത്തുനീ” 472
- സമിവാരവചനമിതികേട്ടോരനന്തരം
ശകടനതികൈതുകുപുണ്ടുകൊല്ലീടിനാൻ 473
- “വീരവിനോടുകലനിലമമന്നിതൂങ്ങാതമോ
പ്രിയതരസുഹൃത്തായസിദ്ധാത്മകനിവൻ 474

അതൃഷ്ടിജ്ഞതൃടൻഘാതകന്മാരെയും കൂട്ടിയിടക്കുന്നതുംകൊണ്ടുപോന്നീടിനാൻ”	475
ശകടഗിരമിങ്ങിനെകേട്ടോരനന്തരം സന്തോഷമുള്ളിൽനിറഞ്ഞുവഴികയാൽ	476
പൊല്ലിനാനിങ്ങിനെരാക്ഷസാമാത്യനും സല്ലാപമോടഥസിലോത്ഥകനോടും	477
“സിലോത്ഥനായിതുഞാനുമെടോസർവ്വേ ഏകന്താത്മവസ്തുതരേണ്ടതിതിനെന്ന്	478
ചിന്തിച്ചുകണ്ടാലിതിനെത്തേസമ്മാനം ഏതുമില്ലെന്നുവരികിലുംഞാനിപ്പോൾ	479
തത്ത്വവനിതൂതവ”പുനരിവണ്ണംപറഞ്ഞവൻ തന്മന്ദകഴുത്തിൽകിടന്നോരുപൊന്മാല	480
പണ്ടുമലയകേതുക്കൊടുക്കുന്നതും ഉണ്ടാത്തമോദാൽകഴുത്തീന്നഴിച്ചവൻ	481
സിലോത്ഥകനക്കൊടുത്താനതുതേനം ബലമോദത്തൊടുവാങ്ങിടിനാനവൻ	482
മാലയുംവാങ്ങിച്ചുമന്ത്രിപ്രവരൻറ കാലിണകമ്പിട്ടവനുമരചയ്ക്കാൻ	483
“മുനമിവിടെക്കുമന്ത്രികലോത്തമ വന്തപരിചയമില്ലിനിശ്ചേതുമേ	484
എന്നതുകൊണ്ടുപോന്നവിശേഷിച്ചു- മെന്നെക്കുറിച്ചുകാരുണ്യമുണ്ടാകേണം	485
ഇങ്ങിനിക്കുണ്ടൊരുമോഹമിതുകാലം അങ്ങുന്നിനിക്കുതന്നെള്ളൊരുഭ്രഷണം	486
അംഗുലീയമിതുകൊണ്ടുടയാളമി- ട്ടിങ്ങുള്ള ഭണ്ഡാരമഞ്ചയിൽവെണ്ണണം	487
പിന്നേതൊരിക്കലൊരാവശ്യമാകുമ്പോൾ തന്നാൽമതി”യെന്നവനരചയ്ക്കപ്പോൾ	488
രാക്ഷസൻതൻറനിയോഗാൽശകടനും തൽക്കുടേണഭ്രഷണംവാങ്ങിച്ചുവനോടു	489

ഭണ്ഡാരമഞ്ചയിൽവൈപ്പതിനായിട്ടു	
കൊണ്ടുപോകുമ്പോളുമാത്രനാമാങ്കിതം	490
അംഗുലീയംകണ്ടുമാത്രനോടോതിനാൻ	
“അങ്ങുള്ള നാമമീദ്രുമേൽക്കാണുന്നു”	491
രാക്ഷസനപ്പോളവനോടുവാങ്ങിച്ചു	
സൂക്ഷിച്ചുനേരത്തുകണ്ടുനിരൂപിച്ചാൻ	492
“പണ്ടുതാനിങ്ങുപറപ്പെട്ടുപോരുമ്പോൾ	
വണ്ടാർതഴിക്കഴിവാളായകാണയും	493
ഉണ്ടായശോകംപൊറാഞ്ഞതുനേരമുൾ-	
ത്തണ്ടാർവിനോദാത്മമായവളെന്നുടെ	494
കൈവിരൽമേൽനിന്നുഴിച്ചുകൊണ്ടാളവൾ	
ഏ പമിവന്നുകിട്ടിയതെങ്ങിനെ”	495
ഇന്ദ്രമംനിരൂപിച്ചുരാക്ഷസനെന്നരം	
സിദ്ധാത്മകനോടുചെല്ലുന്നാനിങ്ങിനെ	496
“അയിസുമുഖപറകുതവകയ്യിലിതുകാല-	
മംഗുലീ മമിതുകിട്ടിയതെങ്ങിനെ”	497
കനിവൊടുതുകേട്ടവരുംപറഞ്ഞീടിനാൻ	
“കസുപുരവാസിയാംചന്ദനദാസന്റെ	498
ഗ്രാമനികടഭൂമിയിൽവീണുകിടന്നിതു	
കിട്ടിയിരിക്കുന്നറികമഥാമതെ!”	499
“കക്കമൊക്കമതെന്നപ്പോളുമാത്രനും	
ഇക്കണക്കേയുള്ള വയ്പുപലതരം	500
വാണിക്കോരുടെപീടികമുററത്തു	
വീണുകിടക്കുമതിനില്ലസംശയം	501
കാരോജനങ്ങൾക്കകിട്ടുമാതിങ്ങിനെ	
അരുമതുതിരക്കിടുമാറില്ലല്ലോ”	502
അതുപൊഴുതുശകടനവനോടുചെല്ലിടിനാ-	
“നംഗുലീയമിതുമന്ത്രിനാമാങ്കിതം	503
മതിയിൽമതിവരുമളവുമന്മാരമാമരോ	
മാനിച്ചുമന്ത്രിക്കിതുകൊടുക്കേണം”	504

ശകടഗിരമിങ്ങിനെകേട്ടുസീതാത്മകൻ	
“ചികടമകലേഷജ്ഞേതനെന്നചോല്ലിനാൻ	505
ഏതുമൊരുകിലിതിനിലെടോസഖേ	
ചേരസ്സീദലററപ്രസാമമേത്രമമി	506
മററമമാത്യുതനെന്നയുളളോന്നിതു	
ചെറററചവേഷമൃമിങ്ങിലെങ്ങാൻതരാം”	507
ഇതഥംപറഞ്ഞവനംഗുലീമുദ്രയു-	
മുത്തമാമാത്യുപ്രവരനനല്ലിനാൻ	508
“നെഞ്ചിനിക്കുചുരുക്കിപ്പറയണം-	
തെന്നവൻകന്ത്രിചരണാട്ടുചോല്ലിനാൻ”	509
“എങ്കിൽപറകെന്നരാക്ഷസൻചോല്ലിനാൻ	
ശങ്കാചിമീനംപറഞ്ഞാനവൻതാനം	510
“അരികുവണകാപതുവിപ്രിയചെയ്യയാൽ	
അവനെയൊരുപേഴിയുണ്ടകേയാൽമാനസെ	511
പാടവിപ്രതുപുറത്തിന്നുപോവതി-	
നാടലുണ്ടൊറമളുകൊണ്ടുഞാനിനി	512
നിത്യമാത്രനെന്തുശ്രദ്ധയുചെയ്യ	
ചിത്തമോത്തോലിവിടേവസിക്കുന്നേൻ”	513
“അങ്ങിനേതന്നെയൊറത്തരമില്ലിതി	
നെങ്ങിനേനിന്മനമെന്നറിയാഞ്ഞുഞാൻ	514
മുന്മുഖപറയാഞ്ഞതെന്നറിഞ്ഞീടുന്നീ	
കമ്പകളുഞ്ഞിവിടേത്തന്നെവാളോടോ”	515
എന്നുപറഞ്ഞൊരുരാക്ഷസമന്ത്രിക്കും	
നന്നായവനിഷ്ടസേവകനായിതെ	516
തുഷ്ടനായുള്ള ശകടനംരാക്ഷസ-	
നിഷ്ടനായുള്ളൊരുപേഖകനായിതെ	517
പിന്നെയുംമന്ത്രിവിരാധഗുപ്തൻതന്നോ-	
ടസ്തനരാഗംപറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ	518
”വിരവിവിവർകനിവിനോടുമദ്യേവരികയാൽ	
വൃത്താന്തശേഷംപറഞ്ഞുളിലല്ലൊ	519
ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെറപ്രദീപകരംകേനമ്മിലും	
നന്ദനുംനിമിഷേസ്സമംമറഞ്ഞിതൊ?”	520

- മോദമുറക്കൊണ്ടുനേരംപറഞ്ഞപ്പോൾ
 മോദമുറക്കൊണ്ടുവിനാധിപ്പൻചൊന്നാൻ 521
- “പ്രജകളിഹവിഹവീനൊടുപോരുമല്ലാവരും
 പാരംപൊറ്റിതുകുടുംബവക്കൊക്കവേ 522
- ഭദ്രഭോദിപ്രധാനപുരുഷന്മാർ
 മമിദ്രിച്ഛിദിനപോയാതീഞ്ഞാലും 523
- പദ്യതകാതജനപോന്നോരനന്തരം
 സദ്യകാർയ്ക്കുതീന്നമന്ദരംകാണുന്നു 524
- മാണക്യനുംചന്ദ്രഗുപ്തനുംതങ്ങളി-
 ലൂന്നിച്ചിതുചൈവരമെന്നുണ്ടുതോന്നുന്നു 525
- മാണക്യവിപ്രകൻറകല്പനാശക്തികൾ
 മാനസമെഴുതുംസമീപനതല്ലതും 526
- എന്തൊരുശക്തിയുണ്ടെന്നുപറയണു
 നിണ്ണാംവന്നീലപക്ഷേവരുമേകോ!” 527
- ചന്നകസുതമെഴുതവെരാകുമാരംഭവും
 ശക്തരാഭദ്രഭോദിപ്രവാസവും 528
- ദേവതീമോളംകലനഗർഭജസൻ
 പെട്ടന്നവനെയുംമാനിച്ചയച്ചവൻ 529
- സ്തനകലശനെന്നൊരുവൈതാളികനോടു
 താല്പര്യമുറക്കൊണ്ടുചൊല്ലിനാനിഷിനെ 330
- “കുസുമപുരമഴകിനൊടുചെന്നുപുക്കാശ്ശനീ
 കായുംചിലതിനിവേണതുമുണ്ടുഭോ 531
- മെഴുതുകൻറകല്പനകെഴുതില്ലഭൂസുരൻ
 ചൈവമുറക്കൊണ്ടുതോൾക്കുറവരുത്തുമ്പോൾ 532
- മെഴുതുന്നായുചെളാരൂപതിതന്നുടെ
 വീര്യങ്ങൾവാഴ്ത്തിസ്തുതിക്കണമാശ്ശനീ” 533
- കനിവൊടവനെപ്പറഞ്ഞവമയച്ചുടൻ
 കരഭിക്കനെയുംവിളിച്ചിഷിനെചൊല്ലിനാൻ 534
- “കുസുമപുരവൃത്താന്തമൊക്കെയറിഞ്ഞുനീ
 കനിവൊടുചരിക്ക”നയച്ചാനുചരനായും 535

ശക്തനതുപൊഴുതു ചിലവിപ്രർകൊണ്ടെന്നിട്ടു	
ശോഭതേടുന്നൊരുമുന്നാഭരണങ്ങൾ	536
വില്പതിനായിത്തുടങ്ങുന്നതുകണ്ടു	
ക്ഷിപ്രമമാത്രനൈക്കണ്ടുചൊല്ലിടിനാൻ	537
“ഭാസുരമായിതാമുന്നാഭരണങ്ങൾ	
ഭൂസുരന്മാർ ചിലർ വില്ലാൻതുടങ്ങുന്നു	538
കൊള്ളുണ്ടുവൊന്നതെ”ന്നിങ്ങിനെകേട്ടപ്പോൾ	
കൊള്ളുവാനാശമുഴുത്തൊരുരാക്ഷസൻ	539
മുമ്പിലെഭ്രഷണം സിദ്ധാർത്ഥകൻതനി-	
ക്കവിൽകൊടുത്തൊന്നുമില്ലാത്തുകൊണ്ടവൻ	540
തന്നുടെമെയ്യെല്ലെങ്കൾകരിച്ചീടുവാൻ	
നല്ലതരമായൊരവുങ്കൊടുത്തവൻ	541
ശോഭിതമായതിഭാസുരമായിടം	
ആഭരണത്രയംകൊണ്ടാനതുനേരം	542
സന്തുഷ്ടനായഗമന്ത്രിപ്രവര-	
മന്ത്രികരണത്തിലിങ്ങിനെചിന്തിച്ചാൻ	543
മെന്തെന്തുമൊരാളുമായിത്തൊന്നെന്നൊരു	
വീർവുണ്ടാവിച്ചിരിക്കുന്നിതിക്കാലം	544
മന്ത്രിവെല്ലവംകൊണ്ടവനിക്കാലം	
നന്മയിൽപ്പുനമീറ്റനായിവാഴുന്നതും	545
എന്നൊരുധിക്കാരമുണ്ടു ചാണക്യനും	
എന്നതുകൊണ്ടുദിശേഷിച്ചുചിന്തയും	546
ആധിപത്യമിന്നുകീട്ടിയെന്നേകനും	
സാധിച്ചിതുമൽപ്രതിജ്ഞയെന്നേകനും	547
ഉണ്ടാകുകൊണ്ടുമിരുവർമ്മമന്ത്രിമാന്ത്രി-	
മുണ്ടാംവിരോധമതിനല്ലസംശയം	548
ഇതഥമോരോന്നേനിരൂപിച്ചുരാക്ഷസൻ	
ചിത്തമോദത്തോടിയുന്നാനതുകാലം	549
ആവതല്ലേതുമിനിക്കിനിചൊല്ലുവാൻ	
ആമെങ്കിൽനാളെയുംചൊൽവെന്നെങ്കിലി-	550

പ്പെട്ടതൽപറഞ്ഞുപെരുമാറ്റമിടുന്ന
ചൈതീതിന്നിന്നാരുപരിചോടുകാലം.

551

ഇതി മുദ്രാക്ഷേപസംഭവനനാമഗാനവിശേഷം

സ മ ങ്ക്ര മ.

അഞ്ചാംപാദം

- ശാരികമാർമെഴുതിമാലേ! മനോരമേ!
- ചാരുശീലേ! കഥാശേഷവുണ്ടൊല്ലനി 1
- ആയുർവാണകൃതതുകാലമെന്തൊന്നു
- ധീരതകൈക്കൊണ്ടുപെയ്തതുമോമഖേ! 2
- മെഴുന്നായുള്ള മഹിപതിവീരനും
- കാഴ്ചയെന്തൊന്നുപെയ്തതെന്നുള്ളതും 3
- പാവിളനീരുമേധുവാനകൻനി
- മാർകലംപരിചാതുചൊല്ലീടേടോ! 4
- ശാരികപ്പെട്ടതലതുകേടനേരത്തു
- ചാരുതരമാസ്തറഞ്ഞുതൂങ്ങിനാറും 5
- ആയുർവാണകൃതൻറനീതിപ്രയോഗവും
- മെഴുമഹിപതിതന്നെവെറുത്തുവു 6
- ശേഷമിനിക്കുണ്ടൊല്ലതിന്നേററവും
- വൈഷമ്യമുണ്ടതുചൊൽവാനതതേതും 7
- ആർക്കറിഞ്ഞുകൂടാതൊന്നിതെങ്കിലും
- കേൾക്കുന്നതിനുള്ളിലാഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ 8
- ചൊല്ലുവാനേതുംമടിക്കുന്നതില്ലത്താൻ
- ഉല്ലാസമാന്നിതുകേൾപ്പിനെല്ലാവരും 9
- ആയുന്നായുള്ള ചണകസുതനൊരു
- കാഴ്ചമിതുകാലമിങ്ങിനേമിന്തിച്ചാൻ 10

- “മെത്രയ്ക്കനോടാകയാരുദ്ധ്വാജമുറകൊണ്ടുഞാൻ
വൈരവുംഭാവിച്ചിരിക്കേണമിക്കാലം. 11
- രാക്ഷസാഭാത്യൻകുലഭരിതനുകേട്ട
ഭക്ഷമായ്ക്കൊണ്ടുവരുംപടനിണ്ണയം. 12
- പുഷ്പപരികൂടത്തിടുന്നാനന്ത
കെൽപ്പുള്ളമാത്യനേമുറ്റക്കൊണ്ടുഞാൻ. 13
- നല്ലനയപ്രയോഗങ്ങൾകൊണ്ടുററവും
കള്ളനാക്കീടുമതില്ലൊരുസംശയം” 14
- ഇതഥനിരൂപിച്ചുവച്ചുമാണക്യനും
പ്രഥമപീഠനിയുമായുള്ളൊത്തുതങ്ങളിൽ. 15
- ഭാരാണകാർയ്ക്കുടംകൊണ്ടിടത്തുററവും
വൈരവുംഭാവിച്ചുനോക്കുന്നതരം. 16
- ചന്ദ്രഗുപ്തൻമാമീപാലകനെന്നായ
ചന്ദ്രമോത്തവരുംഭാവിച്ചുകുറ്റിച്ചാൻ. 17
- മാണക്യനുംപാളനുകേട്ടുകാപിച്ചു
മാനിച്ചതിനെമുടക്കുവാൻപയ്യതേ. 18
- ആനന്ദസ്തംഭംഗംവരുത്തിയെന്നന്ത
വിജ്ഞാനമേറിയ ചന്ദ്രഗുപ്തൻനാഥൻ. 19
- ഭോഷനടിചൊരുത്തനെവിട്ടുടൻ
ഭോഷരമിതനായുള്ള മാണക്യനെ. 20
- രാജസഭയിൽവരുത്തിവിരോധം
പൂജയുമാരോറാടുകപരയ്ക്കുററവും. 21
- മാണക്യഭൂസരശ്ശേഷൻറകാലിണ
താണതൊഴുതനമസ്സരിച്ചീടിനാൻ. 22
- തൻപദംകവിട്ടമെത്രയ്ക്കനാമെന്നനെ
സംഭ്രമത്തോടെഴുന്നല്ലിച്ചുസാദരം. 23
- “ശ്രീ!സുകുമാര!മെത്രയ്ക്കമഹീപതേ!
വീരനായുള്ള ഭവാനവിജയങ്ങൾ. 24
- പിന്നെയുംപിന്നെയുംവന്നുവന്നുററവും
ധന്യനായിട്ടുകെ”ന്നാശിഷ്യരൊമാല്ലിനാൻ. 52

- “ഇത്ഥംപരഃപരവതിനോഭവാൻ
സതപരമെന്നവരുത്തുവാൻകാരണം?” 41
- “ആയുനോടുണ്ടോപരഃപരത്തുണാൻ
കായുപറഞ്ഞതേയുള്ളമഹാമതേ!” 42
- “കായുചരിയാതെകല്പിക്കയില്ലത്താൻ
കായുഃപോനറിവേറെയില്ലേയ്യമേ 43
- പാത്താൽഭവാൻമമശിഷ്യനത്രേദ്രവം-
മോതുപറയേണമെന്നോടിവയെല്ലാം” 44
- “സത്യമത്രേശിഷ്യനല്ലെന്നിരിക്കില്ല
ഭൂത്യനല്ലീയെന്നുസംശയമുണ്ടുള്ളിൽ 45
- കായുചരിയാത്തപരമാനുഭവാലി പാൽ
കായുചരിഞ്ഞവർക്കുമാല്പിക്കാതെകൂടാ 46
- മാണക്യനമതുകേട്ടുപാല്പിതനാൻ
ക്ഷാണിക്കനാഥനാമമയ്യനോടിക്കിനെ 47
- “മൂന്നുപ്രകാരമായുള്ള നൃപതികൾ
മൂന്നുപറയാമെന്നുഭൂതനുകൂട്ടിനി 48
- സ്വായത്തസിദ്ധികളായുംചിലർസചി-
വായത്തസിദ്ധികളായുംചിലരെടോ 49
- രണ്ടുംസമങ്ങളായുംചിലരിക്കിനെ
കണ്ടുപോരുന്നുനൃപന്മാരെയ്യഴിയിൽ 50
- മൂന്നുപ്രകാരംപറഞ്ഞതിലിന്നനീ
നിഷ്ഠയിക്കിൽസചിവായത്തസിദ്ധിയും 51
- എന്തിനുപിന്നെനീയോരോന്നുകൂടവ-
നാന്തരാപുഷ്കകയർന്നിതുമെടോ? 52
- മറ്റൊന്നുപതിയാസ്താഭനീയ്യഴിയിൽ
മറ്റൊന്നുമനേപണംചെയ്യവേണ്ടതോ” 53
- ഇത്തരംകേഴുകിലുപാഷകൾകേട്ടതി-
നത്തരമൊന്നരിയാതെമെഴുന്നും 54
- രോഷമുഴുത്തുമുഖവുമതിരിച്ചഥ
വേഷമുമാണുപകർന്നാരനത്തരം 55

മന്ത്രിപ്രവരനയച്ചവൈതാളിക-	
നന്തരംകൊള്ളാമിതെന്നകണ്ടന്നേരം	56
വന്ദിപ്രവരൻ 'സ്തനകലശൻ' ചെന്ന	
ചന്ദ്രഗുപ്തൻ തന്റെ റമുന്ധിൽനിന്നാദരാൽ	57
വീര്യം അർദ്ധം ശ്ലീസ്തരിച്ചു തുടങ്ങിനാൻ	
"മെഴുതു മഹീപതിവീര! ജയ! ജയ!!	58
ദാതാവു തന്നുടെ വൈഭവമോർക്കുമ്പോൾ	
ചേരോഹരമെന്നതേ പറഞ്ഞീടാവൂ;	59
ഭാരോജനങ്ങൾ ധൂപനാമരവനക-	
ങ്ങോരോതരം സവചെയ്തുകൊണ്ടേറി	60
ക്ഷോഭനീശനായിത്താനെന്നാഹംഭാവിച്ചു	
വീണ്ടുപോകുന്നതിനുകയുമില്ലമോ!;	61
മത്തഗജത്തിൻ കഴുത്തിൽ കരയേറി	
ചിത്തമുറപ്പിച്ചിരുന്ന ചേവകൻ	62
കുത്തുകൊള്ള അങ്ങൊഴിച്ചു ഗജാപതി	
ചിത്തമിളകാതെ തന്നെ വസിക്കയും	63
ചിത്തത്തിലിരുത്തുമെന്നൊരു മത-	
മിത്തിരിപോലും വിചാരവുമില്ലല്ലോ;	64
വാരിധിക്കുള്ളിലടങ്ങിയ ഭൂമിക്കു	
മെഴുതുന്നൊരുത്തനധിപതിയെന്നുമോ	65
സത്യലോകത്തോളമുണ്ടൊരു കേളിയും	
ചിത്രമത്രെ പുനരിത്തൊഴിലെത്രയും;	66
രാജാവുകല്പിച്ചൊരാജ്ഞനടത്തുന്ന-	
താചരിയാതവരില്ല മഹീതലേ;	67
സർവ്വഭരണമലംകരിച്ചാൽ ധൂപ-	
സർവ്വീപതിയാകയില്ലെന്നറിഞ്ഞു	68
ആജ്ഞയ്ക്കൊരന്തരം കൂടാതെ നിത്യവും	
പ്രാജ്ഞനായുള്ള രാജാവു രാജാവല്ലോ;	69
ഇത്തരം ദോഷങ്ങൾ കൂടാതെ ഭൂപനാ-	
യുത്തമഭൂപതെ! നിത്യം ജയ ജയ!"	70

ഇത്തരമോശീവ്ചനങ്ങൾകേട്ടപ്പോൾ -	
തുത്തമൻകൈയടിച്ചുനീങ്ങിനെചിന്തിച്ചാൻ	71
മന്ത്രിപ്രവരനയച്ചുവന്നോനിവ -	
നന്തരംകൊള്ളാമിതെന്നുകണ്ടിക്കാലം	72
കോപപ്രവർത്തനംഘോഷത്തിനായിവൻ	
ഭൂപതിതന്നെസ്തുതിച്ചാനവകാശം	73
രാജാസന്തർപ്പനയാഗങ്ങളു, റിഞ്ചയുത്താൻ	
സൂക്ഷ്മമെന്നാകിലുപദ്രവകഥിലുമോ	74
ചിത്തത്തിവിതരണിരൂപിച്ചുവാണക്യ-	
നിതരിമനമമിരിക്കേദശാന്തരെ	75
ഉത്തമചിത്തനാംചന്ദ്രഗുപ്തൻനിജ -	
ഭൃത്യനത്തരൂവിളിച്ചുചൊല്ലീടിനാൻ	76
“പട്ടംപുടവയുമാഭരണങ്ങള -	
മൊട്ടുമേക്കവകാതെക്കെ പരാളികന്തനി	77
കൊണ്ടുവന്നാശ്രകൊടുത്തയച്ചിടുക	
കണ്ടിട്ടമില്ലിവനെപ്പോലെയാക്കെയും”	78
അപ്പോൾഗുഹയോടുമാണക്യവിപ്രനും	
കെല്ലോടുകോപംനടിച്ചുചൊല്ലീടിനാൻ	79
“ഭണ്ഡാരമായുള്ള തെപ്പരുമിന്തനി	
കണ്ടുവക്കൊക്കെകൊടുക്കേന്നുകല്പിച്ചാൽ	80
വല്ലാതെവന്നുപോമെന്നറിഞ്ഞീടുക -	
യെല്ലാംനിനക്കൊത്തവണ്ണംവരാദ്രുരം	81
സ്ഥാനത്തുവേണമ്പ്രയങ്ങൾചെയ്തിടുവാൻ	
സ്ഥാനപ്രതികൂലംസാധ്യവുമല്ലേടോ”	82
മെഴുന്നുനതുകേട്ടുകോപംകലർത്തുമ്പോൾ	
ആയുരോടിങ്ങിനെപുതുതൊല്ലീടിനാൻ	83
“ആജ്ഞയുടേംഗവരുത്തുവാനെത്രയും	
പ്രാജ്ഞനത്രേവാനില്ലാത്തസംശയം	84
ഒന്നുമിനിക്കൊത്തവണ്ണമല്ലായ്യാതാൽ	
ഭണ്ഡാപ്രജകൾക്കുമേൽക്കുണന്നറിഞ്ഞാലും”	85

ഇത്തരംകേടുവാ... ൧൭ ആദിന-	
മുത്തരംചൊന്നാൻപചയമിരിക്കെ	86
“കേവലമൊത്തവണ്ണംനടന്നീടുകി- ലീവണ്ണമുള്ളമോഷങ്ങളകപ്പെടും	87
ഇല്ലാത്തതേതുംസഹിക്കുന്നതല്ലെങ്കിൽ വെച്ചുഞാനിന്നധികാരമറിഞ്ഞാലും	88
നീനിനക്കൊത്തവണ്ണംനടന്നീടുകിൽ എന്തമരികൾക്കഭ്യുക്തനാണീടും	89
എങ്കിലിനിശ്ശേഷമതമതുകൊണ്ടു സങ്കടമെങ്കിലുമില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും;”	90
“കെരമുദിനാമമായുള്ളമരോത്സവം ഭൂമിദേവശ്രേഷ്ഠനായധ്വാനീശ്ചോരം	91
എന്തുതൂലാമുടക്കീടവാനെന്നുള്ള- തന്തരമില്ലപറഞ്ഞമതിയാവൂ”	92
വിഷ്ണുപുൻപന്ത്രപുരനാടുന്നേരം ഉണ്ണിച്ചുചൊന്നാൻവിനയവക്ത്രഭാരം;	93
“കെരമുദിനാമോത്സവത്തുടങ്ങീടവാൻ കാമിച്ചതെന്തെന്നിനിജമറിയണം”	94
“ആഞ്ഞക്കടംഗവരുത്തുമെന്നോർത്തൊ- ന്നുണാനിയാതിതുകല്പിച്ചതുമിച്ഛോരം”	95
“ഞാനമതുതന്നെവാഞ്ചമിച്ചതുമെടോ മാനമറിടുന്നചന്ദ്രഗുപ്തപ്രഭോ!	96
ഉഴയിലുള്ളതൃപന്മാരെന്നിന്നുടെ കീഴാക്കിവെച്ചതുമാരെന്നതൊന്നന്ത?	97
ആരുമറിയാത്തതല്ലെടോനിന്നുടെ ധീരതയേറുംപ്രഭുത്വവുംപ്രൈശ്ചര്യം”	98
“അത്രവൈശ്വല്യംഭവാനമുണ്ടെങ്കിലോ ഭദ്രഭോളീപ്രധാനജനത്തെയും	99
രാജസാമാന്യനായുകുളഞ്ഞീടവാൻ ശ്രദ്ധമാമെന്നപരാധമവർക്കുമോ!”	100

“എങ്കിലോകേടുകൊറുകെന്നചാണക്യനും ശങ്കക്രൂരതപറഞ്ഞുതരുവൻഞാൻ	101
വാരണാശ്വകുന്ദനാംഭ്രഭേദനശപ- കാരകനായപുരുഷഭത്താഖ്യനും	102
മദ്യപാനമൊയ്യമത്തരായേററവും ഹൃദ്യമാരായുള്ള നാശീജനങ്ങളെ	103
കണ്ടെടുത്തൊപ്പിപ്പിപെട്ടുപുൽകയും കണ്ടജനങ്ങളെക്കൊന്നുമടിക്കയും	104
തങ്ങൾക്കുവേണ്ടുപ്രവൃത്തിയുക്കെവിട്ടു തിങ്ങിനിറഞ്ഞൊരുമാനമുടങ്ങളും	105
ഇതവണ്ണമുള്ള ധിക്കാരങ്ങൾകണ്ടുഞാൻ ജീവിതംനീക്കിവെച്ചുത്തിവിരോധിച്ചു;	106
കോപിച്ചുപോയാരവരുമതു കൊണ്ടു സേവിച്ചിതുചെന്നുപട്ടുതരാജനെ.	107
രാജഭണ്ഡാരങ്ങൾവെച്ചുരക്ഷിക്കുന്ന രാജസേനൻതവസൗകനാമവൻ	108
ഭണ്ഡാരമോഷണമൊയ്യതന്നെയവ- നങ്ങായിതുധനമെന്നറിഞ്ഞീടനീ,	109
എല്ലാവരുമറിഞ്ഞീടുന്നനേരത്തു കുള്ള നാംതാനെന്നശങ്കമുഴുത്തവൻ	110
ഉൾക്കനംവിട്ടുപറപ്പെട്ടുപോയുട- നുകനാംമേറ്റുറ്റുനെയെച്ചുസേവിച്ചതും;	111
പിന്നെബലഗുപ്തധിക്കാരതന്മാർക്കു മന്നവനീകൊടുത്തിടുന്നജീവിതം	112
ലോഭമുഴിക്കയാൽപോരായ്മയെന്നിട്ടു ലാജമിതിലേററമുണ്ടെന്നുകണ്ടവർ	113
തിണ്ണംമലയകേതു ക്ഷിതിനാഥനെ ചെന്നുസേവിച്ചാരുവർകളുംഭൂപതെ!;	114
പിന്നെയുംകേൾഭാഗ്യായണനാമവൻ മുന്നമെപറുതസേവകനാകയാൽ	115

- തൽപ്പത്രനോടൊന്നുചെന്നുപറഞ്ഞുപോൽ
'തപസ്വിതാവശ്യമെന്തെന്നു ചൊല്ലുവാൻ' 116
- ഇതഥപറഞ്ഞുതലയുടേതെന്ന
സതപതന്നിടത്തിനയച്ചിടിനാൻ; 117
- ചന്ദനദാസൻതുടങ്ങി മുളച്ചു ചാർകരം
നിന്നു നൊക്കിപ്പോയതു മുളച്ചു 118
- ഭണ്ഡമകപ്പെട്ടമെന്നുതന്നെപ്പട്ട
കണ്ണനായ് ചെന്നവൻതേറ്റു കണ്ടുവിട്ടാൻ; 119
- 'എന്നുടങ്ങി വന്നെത്തിച്ചതു മിവൻ'
എന്നുനിന്നു ചിലുപുറത്തുപുറത്തു 120
- അപ്പുറത്തുനിന്നു മുളച്ചു ചെന്നു കാക്കയാൽ
തേറ്റു ചിലുപുറത്തു ചെന്നു നെത്തു 121
- മന്ത്രിപ്രവരനാക്കിക്കൊണ്ടുനന്നം
സന്തോഷമുൾക്കൊണ്ടിരിപ്പുന്നിരിക്കാലം; 129
- മാനമേറീടുന്നലോഹിതാക്ഷൻതന്നെ
ജ്ഞാനമില്ലാത്തവിജയവർമ്മാവായ് 123
- പുത്രഭയത്തെ വെറുപ്പിച്ചുതു മുളച്ചു
ഉത്തമനായ ബാലകന്മാരവർ 124
- വീട്ടിൽ പാറുതിയില്ലാതെ പുറപ്പെട്ടു
കഷ്ടം പരവശപ്പെട്ടു കരഞ്ഞവർ 125
- സങ്കടമെന്നോടറിയിച്ചുതു മുളച്ചു
നിൻ കഴൽ കൂപ്പിച്ചു ബാലകന്മാരെത്താൻ 126
- അത്ഥമതാനമവകുകൊടുത്തഥ
ചിത്തം തെളിയിച്ചു വെച്ചോന്നെന്നതും 127
- ഒട്ടുമതികനസഹിതാത്തവരുടെ
ധൃഷ്ടിയായുള്ള പിതാക്കളുടെ വരും 128
- കണ്ടുപോൽ ചെന്നുടൻ പർവതരാജനെ
പണ്ടിതു ചെയ്ത മാറില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും; 122
- ഇതഥ മവകുപരാധങ്ങളാകുന്ന
ധാത്രിപതെയരിച്ചീടുകമാനസ 130

ഇത്തരമുള്ള മാനകാര്യമുണ്ടാകയിടക-	
ട്ടത്തരമെ വാനാനവനാടുമെത്തന്നും	131
“ഓരോജനങ്ങളുടെപരമധർമ്മിണിനെ	
ഓരോതരത്തിലുണ്ടാക്കിയെന്നിങ്ങനെയും;	132
വീര്യപുഷ്പങ്ങൾക്കിതുകണ്ടുന്നിരിക്കിലും	
കാത്യായനൻകളെ പാമോമഹീസര!	133
പെട്ടുകൊള്ളാതെകളഞ്ഞതെന്തിനേ	
വിചാരിച്ചു ചൊന്നതെന്നധരിച്ചാലും”	134
എന്നതുകേട്ടുകേൾവിവെന്തൊരാളിനാൻ	
“ഇന്നതുകൊണ്ടിവിടെക്കൊന്നുവെ”	135
മനമാസപൂർണ്ണമെന്നുമിങ്ങിനെ	
മന്ദ്രപൂർണ്ണമിതിനായകൻചൊല്ലിനാൻ;	136
“കേൾക്കുമില്ലാത്തതൊന്നുണ്ടോക്കുമ?	
വശിവിടിച്ചതൊഴിച്ചുകൊടുക്കുമോ?”	137
“നീതിക്കുകൗശലമെന്തൊന്നുണ്ടല്ല	
മാതൃമോദമെ ചൊല്ലിത്തരുവൻഞാൻ	138
നാട്ടിൽപ്രജകൾക്കൊരുവിനേക്കറി-	
ച്ചൊട്ടുമൊഗമില്ലാതെവരുവിയെഴ	139
രണ്ടുപ്രകാരംപ്രതിവിധാനമുണ്ടു	
രണ്ടുപേരയാമനഗ്രഹംനിഗ്രഹം	140
മിത്രഭേദനംപുരുഷഭേദനം	
മുദ്രമതികളായിട്ടുകൊണ്ടെങ്ങോ	141
സപ്തവൃന്ദനങ്ങളെക്കൊണ്ടുപ്രമത്തരായ്	
ക്ഷിപ്തധികാരികളായുള്ളവർക്കുള്ള	142
മണ്ടാമതുതന്നിന്നാക്കിട്ടുകിഴ്പുന-	
യങ്ങളാമതിനാലനേകദന്തർമ്മങ്ങൾ	143
ഹസ്തികലത്തെയുഗപഗണത്തെയും	
പൃഥ്വിപത്തെമുടിചീട്ടമറികുനീ;	144
ഏവമനഗ്രഹമകുന്നിതുമെക്കൊ	
കേവലമോഷമല്ലാതെയില്ലെന്നും,	145

ഏതിലൊരുകേൾക്കുമഹീപതെ! പിന്നെയും	
‘ഡിതാരതാത്രെൻ’ ബഹുതപ്തനെനിവർ	146
എത്രയുലുണ്ണുപ്രകൃതികളാകയാൽ	
ധാത്രിയെത്തന്നെകൊടുത്തുവെന്നാകിലും	147
പ്രീതിവരാതവക്കെഴ്ന്നെരൂപതെ!	
ചേതസിചാത്താലനഗ്രഹംനൽകുന്നു?	148
രാജസേനൻദാതാധനാനനുപിന്നെ	
രാജധനപ്രാണനാശഭയത്തിനാൽ	149
ഏറ്റവുംപരവശപ്പെട്ടവക്കെഴ്ന്നെ	
മുറുമുറുഗ്രഹംനൽകുന്നുസാംപ്രതം?	150
ലോഹിതാക്ഷാബ്ധിവിജയവർമ്മാബ്ധി	
സാമന്തകാരികളാകുകൊണ്ടല്ലയൊ	151
പുത്രരോടേറ്ററുമുത്തുവക്കെഴ്ന്നെ?	
ധാത്രിശക്തൻകുന്നതിപ്പോളനഗ്രഹം;	152
രണ്ടുപക്ഷത്താൻപറഞ്ഞതിൽമുന്നേതി-	
ലുണൊന്നിരൂപിച്ചുകണ്ടാലവകാശം?	154
പിന്നെപ്പറഞ്ഞപക്ഷത്തിന്നുവൈഷമ്യ-	
മെണ്ണയതാരോളമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാലും	154
നന്ദരാജ്യംനിനക്കിന്നുവഴിക്കയാൽ	
നന്നായിണക്കീലനാട്ടിലുളളൊരല്ലാം	155
എന്നുവരുമ്പോൾ “പ്രധാനജനങ്ങൾക്കു	
ദണ്ഡമകപ്പെട്ടപ്പോ” ലെന്നുകേൾക്കുമ്പോൾ	156
വിശ്വാസമില്ലാതെയാംപ്രജകൾക്കിഹ	
വിലൈപകവിര! മഹീപതെ! നിണ്ണയം;	157
എന്നതുകൊണ്ടിഹനിഗ്രഹാനഗ്രഹം	
മന്നവ! രണ്ടിനുംദോഷമുണ്ടോക്കുനീ	158
പവ്വതപുത്രൻമലയകേതുപ്രഭു	
ഗർവ്വിക്കനായ്നമുക്കുള്ളജനത്തെയും	159
രാക്ഷസമാത്രനേയുമവനനുഭവ	
പക്ഷത്തിലാക്കിവെച്ചാദരവുവകും	160

മേല്പുറംചെങ്കുമടയോടുമൊരുമിച്ചു വാച്ചുവീചോഷമകത്തുവർഷിക്കയാൽ	161
ജലത്തിനായൊരുവെട്ടുവൻനമോടു ബലോരാഷ്ട്രത്തോടിലിക്കോശോന്യരെ	162
ഉത്സവത്തിന്നൊരുവെട്ടുതെന്തിന്നനീ- യുത്സാഹമുണ്ടെങ്കിലൊന്നിഹവേണ്ടതും	163
അസ്രുശസ്ത്രാഭ്യാസവുംചെയ്തുനിശ്ചവും ധാതൃശവണത്തിൽ,കോട്ട,കിടപ്പുകൾ,	164
നന്നായുറപ്പിച്ചശത്രുപതംവിധൗ നിന്നുകൊൾവാൻകരുതീടുകമാനസേ;	165
എന്നതുകൊണ്ടുഞാൻചന്ദ്രമഹോത്സവം ചന്ദ്രതുല്യവനീതഥ!വിമുക്തിനേൻ"	166
പാടവമേറുന്നകെട്ടിത്തൂണുസരൻ കേട്ടരീടങ്ങവംപറഞ്ഞൊരനന്തരം	167
മെഴുതിനായുളന്നവെഴുത്തുനും അതുനോടിങ്ങിനെചാർന്നുചാല്പിടിനാൻ;	168
"ബന്ധുപാതമുണ്ടുപെട്ടുതപത്രനെ എന്തുശുലഭംവോൻദൂരകൂട്ടത്തത്?"	169
"എങ്കിലോകേൾക്കനീചന്ദ്രതുല്യപുഷ്പം! ശതകൂടാതെപറയാമതുമെടൊ!	170
വർപ്പുതപത്രനിവിടെയിരിക്കുമ്പോൾ പൂർവ്വപ്രതിശ്രുതമായുള്ളരാജ്യത്തിൽ	171
പാതിപകത്തുകൊടുക്കയാവേണ്ടതും ചേതസിപാതതാൽവധിക്കയാവേണ്ടതും	172
കൊന്നാലവനതെന്തൊരനക്കൊന്നതും നിണ്ണയംനാമെന്നുചൊല്ലുചല്ലാവതും	173
ആനമതിനാൽകൂതപ്പെടുന്നതെല്ലാം നാനായംനീളെനടക്കുന്നമുക്കക്കൊ	174
നാടിഹപാതിപകത്തുകൊടുക്കിലും കേടതിനുണ്ടെന്നറികൾപാപതെ!	175

- മോനി ചാപവ്വതമാജനക്കൊന്നതിൽ
 ന്നനക്രമം തമരം ത്രം ഫലമെക്കൊ! 176
- ഇതെല്ലാന്നതെക്കൊന്നിരൂപിച്ചുകണ്ടുണൻ
 ഭേദമില്ലാത്തതെക്കൊളവാതവകാശം;” 177
- “മന്ത്രിപ്രവരനാരാക്ഷസൻ തന്റെ
 അന്തർഗതത്തിൽ വാഴ്ത്തേണ്ടതെ 178
- എന്തൊന്നെങ്കിലും ചേർത്തു ചേർത്തു
 ചിന്തിച്ചതൊന്നിവിടെ” നമെത്തുനം; 179
- “ഓലാലാമതും നാപരായ്ക്കു നീകേളെക്കൊ!
 വല്ലായ്ക്ക കാട്ടുന്നതും നീരാക്ഷസൻ 180
- ഉള്ളിൽ കിടന്നാലവനിമനമെയ്യ
 വല്ലവകാരവകൊല്ലമറിഞ്ഞാലും 181
- ഒരെയകറ്റിക്കളഞ്ഞാൽ വന്നിടം
 നാമനെയ്യും ചെന്നുവെച്ചുകാണുവൻ 182
- കാട്ടുന്നതുതന്നെ നീട്ടാതേത്തമ
 വാട്ടമി പ്പെന്തെറുകമറിപെന്തെ!” 183
- “എന്തിനെത്താൽ നാപരായ്ക്ക നാഗിച്ച
 സകലകൃതമാക്ഷസാമാത്മന 184
- ഒരെയകറ്റിക്കളഞ്ഞതിനെത്ത
 നെതെപറക്ക” നമെല്ലാന്നാൻതെത്തുനം 185
- “എന്തറിഞ്ഞുവാനെന്തെന്തെന്തെ
 ഉന്തകൃതമാക്ഷസാമാത്മന 186
- ഉള്ളിൽതറച്ചുകൊതകിക്കുന്ന
 ശല്യം പെരിച്ചുകൊള്ളുന്നതുപോലെ 187
- തെളിശ്ശെന്തെന്തെന്തിനെത്താവാ-
 നെല്ലെന്തൊന്നൊന്നെന്തൊന്നെന്തെന്തെ!” 188
- “അതെവെല്ലെന്തെന്തെന്തെന്തെ
 വിശ്വതമെയ്യ പാടാഴി വെല്ലെന്തെന്തെന്തെ?” 189
- “വിശ്വതമെയ്യ പാടാഴി വെല്ലെന്തെന്തെന്തെ
 മുറക്കുന്തെന്തെന്തെന്തെന്തെന്തെന്തെന്തെ 190

പ്രാണൻകളയുമതല്ലാത്തതിന്നിങ്ങനെ	191
ചേണാൻവൻപടകൊന്നുമുടിമീടും	
രണ്ടുപ്രകാരമെന്നാകിലുമാകാ	
കണ്ടുകളഞ്ഞുതൊന്നെന്നറിഞ്ഞീടനീ	192
ഏറ്റുമുതിച്ചുവെന്നാകിലതിനൊരു	
കററുനന്നെന്നല്ലൊമന്ത്രിസത്തമൻ	193
കാട്ടിൽകിടക്കുന്നകാട്ടാനയെപ്പോലെ	
വിട്ടിൽവരുത്തുവാൻതന്റവുചെയ്തീ	194
ആയുസ്സുപറഞ്ഞാൽമടക്കുവാനുള്ള	
കാലമറിയാനവർകളിൽവെച്ചുമൊ	195
രാക്ഷസമാത്രംനോക്കത്തവരാരുമി-	
ല്ലിക്കിതിക്കുന്നതിനില്ലസംശയം	196
“കൈമാക്കുമെങ്ങൊരാക്ഷസമാത്രന-	
ങ്ങിക്കൊല്ലമെന്നൊന്നിശയമാമതു?”	197
“ഏതു മറിഞ്ഞതില്ലെങ്കിൽവേറൊന്നൊൻ	
ഭൂതധാതീഭവ!ചൊല്ലിത്തരാമിപ്പോൾ	198
നന്ദനപതികൾനിത്യമാണ്ണുന്ന	
മന്ദിരമിങ്ങുവളിച്ചോരനന്തരം	199
തന്നിൽനിന്നച്ചകാലംനീജമംസിതം	
നന്നായിവന്നിതെറിപ്പാമനവിമ	200
കല്പിതംസാധിപ്പതിനറിയാതെന്നും	
കല്പാത്തവംവരിച്ചീടുകയോഗമൊ?	201
വാണാനതുമുഖ,മേറുപ്രജകൾക്കു	
കാണാതെയാണുനമമിലനരാഗം	202
ഭൂസുരനാകിയചാണക്യനമതി-	
ഭാസുമായതിനന്തരംചൊല്ലിനാൻ	203
“രാഗംപ്രജകളിലേറിച്ചമകയു-	
മേകരുവാസംവളരക്കഴിക്കയും	204
നന്ദനപതിയെശ്ശുറുള്ളവർകൾക്കു	
നിന്ദകളാതെചരികയു ഭൂപതെ	205

അ പ്പുരുഷാരുണാകയുംനിജ-	
ബുദ്ധിവിഖാസംവിളങ്ങിച്ചമകയും	206
കുറുത്തു ബന്ധുക്കളേറയുണ്ടാകയും-	
മേറുന്നകേതിറുപനിവുണ്ടാകയും	207
ഇത്തരമുള്ളതുകൊണ്ടുമാത്രൻപണ്ടു	
മിത്തമുറപ്പിച്ചിവിടെവസിച്ചതും;	208
രാക്ഷസാശ്വന്തനന്തജ്ജിലുണ്ടാത്ത	
സാക്ഷാൽകിടന്നമുറകുന്തസന്തതം	209
നന്ദനപന്മാരെതൊക്കെവധിപ്പിച്ചു	
ചന്ദ്രവപുപ്രഭോനിന്നൊന്നൊന്നൊൽ	210
ഭൂമിപ്പനാഥനാസ്സാഴിച്ചതുപോലെ	
കാമിച്ചിരിക്കുന്നപട്ടുതപുത്രനെ	211
വാഴിച്ചതിൻഭവാകെക്കലകൊയ്ക്ക	
മോഷതപമേറുന്നരാക്ഷസൻകുശലൻ	212
നന്ദനെക്കൊന്നതൂനിന്നൊമ്പാഴിച്ചതും	
പട്ടാംഗലചാല്യനീമറന്നതായതാ	213
ഭൃഷ്ഠനാംരാക്ഷസൻനോക്കിപ്പിരിക്കവ	
ധൃഷ്ടനായ് ചെയ്തോരവസ്ഥകളൊന്നമെ	214
ത്തൊല്ലതൊചൊല്ലുതത്വരംകൈവിട്ടു	
മാനമുഴിഞ്ഞൊരുമെയ്യുമച്ഛീപതെ!"	215
"ദൈവമത്രെന്നവനന്ദനപന്മാരെ	
ഇയവല്ലുമാക്കിച്ചമച്ചതറിഞ്ഞാലും	216
ആയുരെന്നുളളാരഥമോവമുണ്ടങ്കിൽ	
മെയ്യുന്നെന്തുള്ളതിന്നിങ്ങുതോന്നുന്നു"	217
"ദൈവംപ്രമാണീകരിക്കുന്നവർകളെ	
ക്കേവലംമൃഗമെന്നുള്ളതറികനീ"	218
"മൃഗമല്ലാത്തവർവന്യപറയുമൊ	
പ്രേരണിമയക്കോട്ടമൊവിപ്രകലപതെ!"	219
ഇത്തരംവാക്കുകൾകേട്ടുമാണകൃതം	
മിത്തത്തിലേററംവളന്നിതുകോപവും	220

ഗാത്രംവിറച്ചുകുറ്റസ്തം ച്യവത്തിശ്ശാഞ്ച	221
ധാതൃശരണോഽപരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ	221
“പോയമെന്നോടനീയിത്തരംചൊന്നതു	
മേറ്റുപറഞ്ഞുപോകാതെമുരാത്താവെ	222
ദൃത്യനാടെന്നപോലേനീപലതരം	
ഉത്തരംചൊന്നതുപോയ്ക്കുളപ്പുരോ	223
സത്യംവൃദ്ധനല്ലാനീനിരൂപിക്കി-	
വൃത്തമനായുളള ഭൂസുരൻത്താനെടോ	224
മന്നവരാണവനന്ദവധകൈകാഞ്ച	
മന്ദമടങ്ങുന്നമത്യുദനനെ	225
ഉജപലിപ്പിക്കയാചാത്രനീനക്കിന്ന	
നിശ്ചയംനാശമേവിക്കുളളപ്പുരോ	226
ഐനീൽവലിത്തൻതാക്കുസന്തെന്നാണു	
നിന്നുള്ളിവുണ്ടെങ്കിലേതുചേരവെകാതെ	227
വാളിതാവെക്കുകൊടുക്കനീരാക്ഷസ-	
ന്നാളല്ലത്താനിത്തരങ്ങളുംശരിത്തരം ചും”	228
ഐന്നപറഞ്ഞഥവാളുമെറിഞ്ഞാശു	
തിണ്ണമെഴുന്നോറുമാണച്ചഭൂസുരൻ	229
മന്നനോടൊന്നുമെമിണ്ടാതെന്നോക്കാതെ	
തന്നിടപേക്കിത്തനിക്കിനെചിന്തിച്ചാൻ	230
“രാക്ഷസനിപുരോഗങ്ങളെപ്പോയമെ	
സൂക്ഷ്മതരമായറിഞ്ഞവനൊക്കവെ	231
മാണക്യനോടുവിപരീതമാക്കിത്താൻ	
തന്നമിച്ചുതന്നുപാവനിനാഥനെ	232
ഇപ്പോൾജനിക്കുന്നതുണ്ടെന്നറച്ചവൻ	
കെൽപ്പോടുമെയ്യുംപ്രയാഗങ്ങളൊക്കവെ	233
നിസ്സവമാസ്തരമെന്നതുചല്ലേടോ	
തൽഫലംനീതാനന്ദവിഷംഭ്രയം”	234
ഇത്തരമേരോന്നുചിന്തിച്ചുതന്നതെ	
പത്തനത്തിൽവാണിടിനാൻവിപ്രനും	235

കോപിച്ചുപോയോരുവനെക്കണ്ടു താപംകലൻ ചിന്തിച്ചിതു മേയ്യനും	236
“ആയുനെന്നെന്നോടുകോപിച്ചതുമിഹ കായ്മായ് തന്നെ വന്നതോക്കെവരേ!	237
കോപിച്ചതാലംനിരൂപിച്ചുകാണുമേരും ഭാവിച്ചതല്ലെന്നതോന്നുമാനസേ	238
വല്ലായ്മമേയ്യൻപറഞ്ഞതുകേട്ടിട്ടു വല്ലായ്മന്നാൽപൊറുക്കുന്നതേയ്യല്ല”	239
ഇരാനിരൂപിച്ചുവന്നുപോകുന്നതേ ഒതുനോടിങ്ങിനെപാശ്ചാത്യർക്കിനി	240
“ആയുധാനുകൂലികൾക്കൊക്കെ വൈരപരാധമുപോയി” എന്നിങ്ങിനെ	241
നാട്ടിൽപ്പോകുവാൻകൊണ്ടുപോയതേ കട്ടേമക്കൾക്കുതന്നെല്ലാമിനി	242
എല്ലാവരുമറിഞ്ഞതായതൊക്കെ മെല്ലെക്കുറേതാഴെത്താഴുകൊണ്ടുത	243
“ചെല്ലുപോൽസദ്യായ്കൊരവനകുരു സ്വപ്നനാസ്തു മോനായിതുമേയ്യനും”	244
എന്നിങ്ങിനെപയസാപറഞ്ഞിനി കൊന്നമറിഞ്ഞീലതുകപരാജയത്തേ	245
മേയ്യനുംചിന്നയത്രതന്നെചിന്തിച്ചു യെയ്യുമുറപ്പിച്ചിരുന്നാനതുകാലം	246
ഏതുമരുതിനിമൊഴുവാതിനിടക്കേ മാതൃത്വമാടുകൊല്ലാറുകിളിമകൾ	247
പശുപതുമുറക്കുന്നതുകണ്ണ പാൽമൊഴിയല്ലാത്തതുകണ്ണിനാൾ	248

ആറാം പാദം

<p>വരികരിക്കിൽനീയർയശാരിക പരകശേഷമാകെകളൊക്കവെ വരുത്തരിയവിൽപൊരിവരുത്ത ജ്ഞം കരുതപാലതിൽകഴിച്ചുസാരം വെളുത്തവല്ലുവെപ്പൊടിച്ചതിലിട്ട- ണിളക്കിമേളിച്ചുനിനക്കുഞാൻതരാം മടിച്ച്തിരുത്തേളിച്ച്മിളമധു കടിച്ചുതോറുമിട്ടച്ചുലാല്ലെടൊ വിമിത്രമെത്രയുനിനച്ചുകാണിവി- ചുരിതമെന്നാലുപറയാവുദൃഢം ഞാതിപ്രവർത്തനമേകേതുവു മതിപ്രയോഗമുള്ള മാതൃസാപിന്നെ പ്രവൃത്തമാഗമാനിയവയതൃടി പ്രവൃത്തമുക്കുതന്നെക്കെവർത്തി ഞാനുകേട്ടകിളിപ്പാട്ടുണിയുമതി- മധുരമായുനതെളിഞ്ഞുവല്ലിനാരം:- കഴിഞ്ഞതുകഥാവിഷമിമേറ്റുറവു- മൊഴിഞ്ഞുഞാനെന്നതറികയുവേണം ഉരചെമ്പറ്റാൻപുണിപെരുതെന്നാകിലു- മൊരുവണ്ണംകഥാകഴിവോളംനേരം പരകെന്നവനം, വലസിസാമത്വം കറയുമെങ്കിലുതെളിഞ്ഞുകേട്ടാലും; മലതകേതുവാഗ്ദേവതിവീരനെ പലകാലംസേവിച്ചുമാതൃരാജാസൻ ഇരിക്കുകോലത്തുക്കൊരുമിനത്തു കരുത്തുതന്നുരംഭിക്കുകാലികളെയും</p>	<p>1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13</p>
--	--

അഭിമതത്തിനടിയികമുള്ളൊരു	
കുലപണനെയുംകണ്ടതിമോരപ്പൊളം;	14
അവരിൽവെച്ചുതന്നെയൊന്നുനമുന-	
മവനിനാഥനാമെങ്കിലുംകേതുതാൻ	15
ഇരിക്കുമെന്തിനമകംപുഷ്പം-	
വരനെക്കണ്ടവനവസ്ഥകളെല്ലാം	16
അറിയിച്ചിടുന്നതുകാലംമന്ത്രി	
വരനാക്കിടുന്നവനെയുംമേൽപ്പൻ	17
പടക്കനാഥനാശിഖരസേനനെ	
പട്ടുപമുള്ളൊരുമുദ്രാഭിഹിതം	18
തിരഞ്ഞുകണ്ടവരോടുകൂടി	
വിരിഞ്ഞുപുറപ്പെട്ടവനെക്കണ്ടതി-	19
കടലനായുള്ള ചങ്ങമ്പുഴനോ-	
ടിഞ്ഞുപോന്നതുമറിയിച്ചിടുന്നാൻ;	20
അതിനപ്രകാരംസന്തതവർകളെ	
തന്നിനായിട്ടുപിപതികളാക്കിനാൻ	21
അതുകാലംമേൽപ്പൻതന്നോടവ-	
രതിഗ്രന്ഥമായൊന്നുരചെയ്തിടുന്നാൻ	22
“ശിഖരസേനനോടൊരുമിച്ചുണ്ടാകും	
അഖിലനാഥനാമെങ്കിലുംകണ്ടതി-	23
ന്നൊരുവസ്തുവുണ്ടെന്നറികൂടാതെ	
പറഞ്ഞറിയിക്കാമതുമിഹത്തൊന്നും;	24
തപസ്വിവനാമമാതൃപാദസന്ദർശനം	
അവനിനാഥനായ് മരുവുമെഴുത്തോ-	25
ടൊരുമിച്ചിടുന്നവസരമിപ്പോൾ	
കരുതിപ്പാടുന്നു; ചരിക്കാരാക്കുസൻ,	26
അതുവുമമാതൃകനെകൂടാതെ	
ചരിക്കുമെന്നുള്ള ഭയംകൊണ്ടുണ്ടാകും	27
ശിഖരസേനനോടൊരുമിച്ചുവന്നി-	
ട്ടുഖിലനാഥനാമെങ്കിലുംകണ്ടതും”	28

അവർകളിങ്ങിനെപറഞ്ഞതുകേട്ടി-	
ട്ടവനിനാഥനാംമലയകേതുമ്പം	29
തദനഭാഗുരായണനെയുംവിളി-	
ച്ചതുസമസ്തവുമറിയിച്ചീടിനാൻ;	30
അരിയോൽഭാഗുരായണവന്നേരം	
പെരികെടമാദംപുണ്ടാരെയ്യിടിനാൻ;	31
“കുപസുപതിക്കുവളുപ്പിന്നായി	
സുപതിയേസ്സേവനംപെരികെയ്ക്കേതാനെ	32
കപടംകൈവിട്ടാത്രയിച്ചുവന്നവർ	
സുപശിഖാമരണ!ഭവാനെക്കണ്ടതും”	33
അതുകേട്ടനവരനുംചൊല്ലിനാൻ	
“ചതിവെടിഞ്ഞുള്ളോരമാത്യനൈപ്പാലെ	34
പെരികേസ്സേവനമുള്ളവർകളായതി-	
ലോരണിയിലില്ലെന്നറിഞ്ഞാലുമെടൊ”	35
ചിരിച്ചുഭാഗുരായണനമനേരം-	
മിരിക്കുംമേല്ക്കോട്ടുമെച്ചയ്യിടിനാൻ	36
“അതിനേതുമൊരുവികല്പമില്ലതാ-	
നതുകൊണ്ടല്ലെടൊപറഞ്ഞതുമിപ്പോൾ	37
ചന്നകപുത്രനോമാത്യനേററവും	
ചിണക്കമാകുന്നധരിക്കമാനസ	38
ചിണക്കമില്ല ചന്ദ്രശ്ചന്ദനക്കറി-	
ച്ചിണക്കമീവഴിനിനക്ക് ലുണ്ടല്ലൊ	39
കുടിവചിണനാംചന്നകപുത്രന്റെ	
കുടുംബമെല്ലാട്ടുംപൊറുക്കാതെമെയ്യൻ	40
അധികാരംകാപി ചൊഴിപ്പിച്ചീടുകി-	
ലതിഗുണമെന്നൊമാത്യരാക്ഷസൻ	41
മരിച്ചുനന്ദനക്കുറിച്ചുകേൾക്കൊ-	
ണ്ടൊച്ചീട്തന്റെനമസ്സിലിങ്ങിനെ:-	42
“നിനച്ചുകാങ്ങിലിസുപതിമെയ്യനും	
ജനിച്ചതുംനന്ദകവത്തിൽനിണ്ണും	43

നിനച്ചിതുവഴിയുറച്ചരാക്ഷസൻ	
മനക്കുരുത്തുമരിയമെഴുതുന്ന	44
ചെരുത്തമത്സരംകളഞ്ഞുകണ്ടുട-	
നിരിക്കമില്ലാത്തവികല്പമേതുമെ;	45
അവർക്കെക്കുറിപ്പുതന്നെതോവാ-	
നവിശ്വാസംചെയ്തതുകണ്ടിട്ടല്ലൊ	46
മികവേറുഭേദമേവേദിതുകൾ	
ശിഖരസനമാശ്രയിച്ചുവന്നതും!"	47
സഖിവനായതോതായണൻതന്റെ	
വചനംകേട്ടുപറ്റിയപ്പോൾചൊന്നാൻ	48
"പരമാർത്ഥംസഖപറഞ്ഞതൊക്കെയെ	
നിന്നിനിതന്റെവചനമേറ്റവും	49
ചണകജന്തന്റെകുട്ടമകൊണ്ടൊരോ	
ജനങ്ങൾമെഴുതുന്നവെടിഞ്ഞുപോയത	50
നമുക്കിതുകാലംപടുകൊണ്ടുചെന്നി-	
ട്ടുമാർന്നമെഴുതുന്നവണകജന്തരെ	51
മമതാതൻതന്നെക്കുറിച്ചിനിക്കൊരു	
മമതയില്ലെന്നുപറയുന്നജനം	52
കഴിഞ്ഞുപത്തുമാസവുമെന്റെയപ്പൻ	
കഴിഞ്ഞതുമുതലറിക്കൊടുത്തു!	53
ചരിച്ചതാതന്നെക്കുലയെല്ലുമുലം	
പ്രതിജ്ഞയുണ്ടോപിച്ചിറങ്ങിയെല്ലൊൻ	54
പിതൃഹന്താവിനെകുലയെല്ലൊൻ	
പിതൃഹിതയെന്നുതുമില്ലെന്നുമെ	55
കുലത്തനായൊൻപ്രതിജ്ഞയെന്നെ	
പൊറുക്കുന്നതെന്റെവെല്ലൊൻ	56
കുറുത്തരികുളവധിച്ചുവെക്കൊരു	
മരിച്ചതാതന്റെവെല്ലൊൻ	57
എത്രത്തോഴംചെയ്തുമരിച്ചുവെല്ലൊൻ	
വിധിച്ചതൊക്കെയെല്ലൊൻ	58

അതിനമാത്രമേൻറകരുത്തുണ്ടെന്നാകി- മിതുകാലപ്രകാരമുപദേശമൊ	59
ശിരസി വേദനകലനാരാക്ഷസൻ പരവശപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നിതിപ്പോൾ,	60
അതുതകാണ്ടമന്ത്രിപ്രവരനെക്കണ്ടാൻ അധികമായിപ്പോളുഴിവാങ്ങാൻ	61
പുറപ്പെട്ടുകനാമതിനവൈകാതെ പരക്കുവേണാമിരുവരുമതി"	62
പലതരമിത്ഥംപറഞ്ഞുഴറേറാടെ മലയകേതുഭാഗുരായണനായ്	63
പുറപ്പെട്ടുചെന്നാരുമാത്രിൻവാഴുന്ന പുരത്തിനചെന്നുണ്ടുതന്തുനരം	64
വസുസമനായുമ്മമാത്യരാക്ഷസൻ കസുമന്തിനെതിലെവിശേഷങ്ങൾ	65
അറിവതിന്നതാൻപറഞ്ഞതമൊരു കരഭകനൊരുപഥികൻചവചമായ്	66
പരമാർത്ഥമല്ലാമറിഞ്ഞുവന്നടൻ തിറങ്ങേറുമന്ത്രിപ്രവരനെക്കണ്ടാൻ	67
പുരംപ്രവിഷ്ണനാമവനെക്കണ്ടഥ ചിരിച്ചുമാത്രമിവണ്ണൊചാല്പിനാൻ	68
"പെരികനെന്നോടോവരികരികിൽനി പറകമെഴുതേൻറവരിതമാക്കവെ"	69
മഹസ്വഭാവംവണ്ണപറവതിനപ്പോൾ മഹത്വമുള്ളരാക്ഷസൻനിനച്ചുള്ളിൽ	70
ശകടഭാസനോടി"വരേയംകൊണ്ടി- ങ്ങകത്തുപോരികെ"ന്നരചെയ്തീടിനാൻ	71
അഥശകടനംകരഭകൻതാന- മതിഗുണനയമുടയമന്ത്രിയും	72
അകത്തുപ്രക്കടനമുവാതിലു- മകുതെളിഞ്ഞുടനീളന്നാരോവതാ	73

മലയകേതുവുംസമിവനംകൂടി	
മിലകാത്തുനിനമുമാത്രനെകാണാൻ	74
പുരാപുക്കനേമറയിലെന്നുകേ-	
ട്ടിരു പരംകൂടെയവിടെച്ചല്ലെന്മാറം	75
അറവാതിൽനന്നായമുക്കുണ്ടപ്പോ-	
ളിറപാത്തുനിന്നാരവരുമെന്നും	76
കുതുകേനകരുകേനോടുമന്ത്രി	
പതുക്കെച്ചോരിച്ചതുടങ്ങിയെന്നും	77
“കരുകേനീയസ്സനകലശനെ	
യരിപുരത്തുകൽപനരുടെഭാകണ്ടു?”	78
അതുകൂട്ടുകരുകേനയെ ചൊല്ലിനാൻ	
“മതിമാനാമവനേയുംകണ്ടെന്നും”	79
മലയകേതുവുമതു കേട്ടുമാറ്റം	
കലനംകേതുവായണനോടു ചൊന്നാൻ	80
“അരികുനിപ്പുപ്പുരവുത്താനരു-	
ളറിയിക്കുന്നതുമൊരുവൻമന്ത്രിയെ	81
രഹസ്വമായൊരു പലനംചൊല്ലുമ്പോൾ	
ബഹുതപവുമാക്കീടരുതല്ലൊപാതാൽ	82
ഇറപാത്തുകേട്ടാലറിയാമെന്നല്ലൊ-	
മുറവുകളെന്തെന്നുയരിക്കെടൊസലെ”	83
“പരമാത്മതന്നെ പറഞ്ഞതുപോ-	
നറിയാമൊക്കെ”യെന്നവനും ചൊല്ലിനാൻ	84
അതിവിദഗ്ദ്ധനാംകരുകേന്തെന്നോ-	
ടതു നന്നമ്മന്ത്രിപുരനാം ചൊന്നാൻ	85
“മനക്കരുത്തരുംകരുകേയിപ്പോൾ	
നിനമുകാരിയൊഫലിച്ചിതൊപാതാൽ?”	86
“ഫലിച്ചിതേററവുതവനയത്തിനൊ	
വലിച്ചുരുക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു”	87
അതുകൂട്ടുപറവതകുപുത്രനും	
അതിനുമുള്ള സഖിയോടോതിനാൻ	88

“നിനച്ചുകാൽമെന്നിതാപരയന്നു ഇനിക്കതെന്നെത്തിരിയുന്നില്ലെടോ”	89
“സുപതികൾമുട്ടമെടുത്തേതേ കുപമെന്നുകൾമരിതമെക്കിനെ അറിയുന്നപുനരിനിയുപോക്കുവാ- ളറിയാപെക്കു”യെന്നുമെല്ലീടിനാൻ	90
അകത്തിരുന്നപ്പോളമാത്രാക്ഷസൻ അകക്കുന്നേററതെളിഞ്ഞുമൊല്ലിനാൻ	92
“പരകവിസ്തരിച്ചഖിലവുമെടോ” “പരകാമെങ്കി”യെന്നവനുംമൊല്ലിനാൻ	93
“തവനിയോഗത്താലഗതിവേഷപൂ- ണ്ടിവിടന്നപുറമെക്കുമെന്നാൻ സ്തവകരണനേടുകയാണവ മനസിപ്പിന്തിതമുമെല്ലീടിനേൻ	94
ചങ്ങകപ്പുറനേടവനിശ്ശർമയ്യൻ പിണങ്ങുന്നമപ്പുതറിഞ്ഞുനി	95
ധരണീശൻതന്നെത്തുതിക്കണമെന്ന പറഞ്ഞുതന്ത്രിയെന്നുമെല്ലീടിനേൻ	96
അതിനേതുമൊക്കുകവിനീക്കില്ല- ന്നതിവിശ്വനാമവനുംമൊല്ലിനാൻ	97
അനന്തരമെഴുതൽപ്രകടമെല്ലാ മനംകേട്ടുനന്ദനിധനചിന്തയാ	98
നിജസാമേനകളവർക്കുസന്തോഷം വശത്തേണമെന്നനിനച്ചുകണ്ടുമ്മിൽ	99
പുരത്തുളക്കുവെരുലംകരിപ്പിച്ചി- കട്ടാരുചന്ദ്രാസ്തവതെളിഞ്ഞുകല്പിച്ചാൻ	100
അതിനാലാനന്ദകലൻലോകക്കും അതിനൊരുദ്യോഗംവളന്നനന്തരം”	101
അതുതേക്കുകണ്ണിപ്പുറന്നവെള്ളമോ- ടധികത്തോപേനപറഞ്ഞുരാക്ഷസൻ	102
	103

“മമഗുപന്തന്ദൻധരണിക്കിന്നൊരു കമലോന്മുഖനേസന്നിഭൻ	104
ഗുണഗണങ്ങൾമുസതതംവാഴ്ചാൻ മണികലശനംഗുപനെശ്ചാതെ	105
നിറക്കുമോചന്ദ്രമഹാസ്വമിപ്പോൾ മറക്കുമോമഗുപനെന്താനോ	106
പലതരമിതമാപറഞ്ഞമാത്രം- മുറിവീണിതുപേരുത്തടുത്തൊരു	107
കരകേന്താനംശകടനംകൂടി പരവശംകണ്ടുപിടിച്ചുമാത്രം	108
നിവർത്തിനാൻവെള്ളത്തളിച്ചതാപത്തിൻ നിവൃത്തിയുമൊട്ടുവരുത്തിനാരോ	109
കരകേന്താനംകൂടി “പറകേഴും”മെന്നുചെയ്തീടിനാൻ	110
അതുകേട്ടുചെന്നാനവൻ“മെങ്കിലൊ ചതിയേറീടുന്നചണകനന്ദൻ	111
മുക്കിനാൻ ചന്ദ്രമഹാസ്വമിപ്പോൾ കുട്ടുമെങ്ങിനെപറഞ്ഞു കൂടും?”	112
അതുകേട്ടുമെന്താൻ ചണകപുത്രനോ- കടികപിതനായുമെന്തെന്നോ	113
സ്നാനകലശനപ്പൊഴുതുമെന്താൻ ഗുണഗണങ്ങൾമുസതതംവാഴ്ചാൻ	114
ഗുപനാജ്ഞാദംഗംസമിച്ചുകൂടാതെ കുടുംബത്തിൽചെന്നുചെന്നു	115
അധികാരത്തിൽക്കൊന്നാഴിപ്പിച്ചാൻതവ മതിഗുണങ്ങളെപ്പരംസിച്ചതെന്ന”	116
പറഞ്ഞു വാക്കൻറവ ചന്ദ്രമഹാസ്വമി നിറഞ്ഞതാനന്ദംവഴിഞ്ഞുവെക്കുസൻ	117
പറഞ്ഞു“നെന്നുസെസ്നാനകലശൻറ വിജയകളെന്തൊന്നുമില്ലാത്തു	118

- ചെരികനെന്നല്ലോ സ്തനകലശന്റെ
വിമഞ്ഞഭേദത്തെ മുളപ്പിച്ചുവാറും 119
- ശിശുക്കളേനിജകളിലിരുത്തുന്നാൽ
നശിപ്പിച്ചാലതു സമിക്കായില്ലവർ 120
- നരവരനെങ്ങൊപുനരാജത്തെംഗം
പൊറുത്തുപാർക്കുന്നു മനസിസന്തതം 121
- പലതരമവർപറഞ്ഞതുകേട്ടു
മലയകേതുവുമുരചെയ്തിടിനാൻ 122
- “ഗുണജ്ഞാതാലയണ! നീകേട്ടില്ലേ
ഗുണപ്രശംസകൊണ്ടുമാത്രന്റെ മെയ്യൻ
ചണകപത്രനെയൊഴിച്ചുതോർത്തോർ
ഇണക്കമുണ്ടെന്നു ധരിക്കേക്കാവശ്യം 123
- “ഗുണപ്രശംസകൊണ്ടുവിയണമെന്ന്
ചണകപത്രനെയൊഴിച്ചുതോർത്തോർ
ഇതില്ലാമെന്നെന്ന് പറിവതിനെന്ന്
മതിമാൻമാറ്റായണനാലൊല്ലിനാൻ 124
- പുനരപികരകേതോടുമന്ത്രി
വിനയമുറക്കൊണ്ടുപറഞ്ഞാനിങ്ങനെ 125
- “നരപതിചാണക്യനാടുകോപിപ്പാൻ
നിറമേറും ചന്ദ്രമഹോത്സവത്തിന്റെ
മുടക്കും ചെയ്തതിലൊടുങ്ങിയൊമറും
കടുപ്പമേതാനുമിനിയുംകേട്ടിതൊ? 126
- അതുകേട്ടുചൊന്നാൻ മലയകേതുവും
മതിമാനായുള്ള സചിവനോടേവം 127
- “നരവരൻകോപിച്ചതിന്മുഖത്തിര-
ഞ്ഞറിഞ്ഞിട്ടെന്തൊരുഫലംമന്ത്രിക്കിപ്പോൾ? 128
- “ഫലമതിനെന്തെന്നുരചെയ്യാ”മെന്ന
മലയകേതുവോടുകൂടെയെഴുതിനാൻ, 129
- “മതിമാനായുള്ള ചണകനന്ദന-
നിയുകാലമൊരുഫലവും കൂടാതെ 130

ഗുപ്തനേകോപിഷ്ടിഷ്ണുചിഹ്നപാതം-	
മുപകാരമെല്ലാംമറക്കുമൊരുമുതൽ	134
അതുകൊണ്ടല്ലയൊരുശരീരത്തിന്നു-	
അധികാരത്തിന്നുണ്ടാകില്ലമിപ്പോൾ	135
പലപ്രകാരംനിരൂപിച്ചുകണ്ടാൽ	
നിഖവിട്ടുവെരാമുഴുത്തിട്ടമത്ര	136
അകന്നിരിക്കയില്ലിവർക്കിനിയെന്ന-	
തകുമെചിന്തിച്ചുപറവാൻകാരണം	137
കരകേന്ദ്രത്തിലുപവരനോടപ്പോൾ	
ചിരിച്ചുചൊല്ലിനാനിനിയുമുണ്ടോ	138
മലയകേതുവാണൊപതിയേയും	
പലതണമുള്ളവോനെയുംചിന്ത	139
കളഞ്ഞതതുമെന്തെല്ലിത്തീലാമെന്തു-	
നിളക്കുമുണ്ടതിലറികസാംപ്രതം"	140
അതുകേട്ടമന്ത്രിപ്രവരനാരുളി-	
ഞ്ഞതിന്റേയുമുള്ളശകടനോടപ്പോൾ	141
ഉരചെയ്തിടിനാ"നിനിയെന്തുനേർ	
കരത്തിലായിതെന്നറികകൊസഭ!	142
ഇനിമുന്തദാസനംസുഖംവന്നു.	
നിനക്കുനിന്നുടേഗ്രാമഭനത്തിന്നു	143
സുഖംവന്നുസുഖപനരിതുകാരം	
സുഖംവന്നുബന്ധുനേക്കൾക്കുമെല്ലാം"	144
മലയകേതുവുമതു കേട്ടുനന്നം	
ചലനമേനായ്സമിവാണോടവം	145
പറഞ്ഞതു"മേന്മയുടേതേനിൽവന്നിതേ-	
ന്നമെല്ലാമന്നമിപ്പോൾമിപ്പോൾ	146
കരുത്തറുമന്ത്രിപ്രവരനോടൊരാ	
നിരക്കുമൊരുമുതൽസുഖംവന്നാലോ?"	147
ചിരിച്ചുതാഴെയെന്നുപറഞ്ഞു	
കരുത്തറുമെല്ലാസുഖംവന്നാലോ	148

- “ഗുപതിഖാമണയതിനമരേറത്തു
കുപകോട്ടനമാണകനന്ദനൻ? 149
- വെടിഞ്ഞമാത്യനാംഗുപതിവീരനോ-
ട്ടമതേടുവാൻഭിപ്രായമെങ്ങോ” 150
- ഗുരുസമനായോരമാത്യനന്നേരം
കരഭേനോടുപറഞ്ഞുചിന്നെയും 151
- “അധികാരംവെച്ചു ചണകജൻവടു-
വിതുകാലംകുറുപസി അന്നുചൊൽനീ?” 152
- അവനതുകേട്ടുപറഞ്ഞു “മാണക്യ-
നവിടന്നങ്ങുമഗമിച്ചതില്ലല്ലോ 153
- അടവിമിൽപുഷ്പതപസ്സുചെയ്തതി-
നടുത്തുയാത്രയെന്നതുകേട്ടേനഹം” 154
- മുഖപ്രസാദവുംകുറഞ്ഞുരാജസ-
നകമേമിന്നിച്ചശകടനോടപ്പോരം 155
- പറഞ്ഞിതു “തമ്മിളിടഞ്ഞു മാണക്യൻ
നിറഞ്ഞുകാപത്തോടധികാരംവെച്ചു 156
- പുറപ്പെട്ടപ്പോകാത്തതുംപ്രതിജ്ഞയെ
വിരവോടമയ്ക്കാഞ്ഞതുംനിരൂപിച്ചാൽ 157
- ശകടോസ! കേളതിനമേച്ചി-
ല്ലകമേചിന്നിച്ചാൽവികല്പമുണ്ടെങ്ങോ 158
- നാപരന്മാർക്കുകടമായുള്ള
നിറമെഴുംമഗ്തഗുപതിനന്ദനൻ 159
- ഭൂതമഗ്താസനംപിഴ്ചിപ്പോന്നതും
മതിയില്ലൊട്ടുമേസഹിയാഞ്ഞതാരിവൻ 160
- വൃഷഭിപുത്രനെനിജബലംകൊണ്ടു
വസുമതിക്കധിപതിയാക്കീടിനാൻ 161
- അറഞ്ഞതികൊണ്ടുള്ള വൻറധിക്കാരം
സഹിച്ചുവിടഞ്ഞാനിരുന്നതെങ്ങിനെ?” 162
- പലവിധമേവംപറഞ്ഞവാരകേൾ
മലനകേതുകേട്ടുകിയിവാണീടും 163

പ്രിയസഖിവനോടുകൂടെയല്ലിടിനാൻ	
“പ്രിയസഖ!ദ്രവാനിതൃധരിച്ചീലെ	164
ചണകനന്ദനൻപ്രതിജ്ഞയെല്ലിട്ടും	
വനംഗമിച്ചിട്ടുമൊത്യാനിക്കാലം	165
ഒരുപലമെന്തെന്നറിഞ്ഞതില്ലെ”ന	
പറഞ്ഞഭൂപനോടുകൂടെയല്ലാനവൻ	166
“അതുപറവാന്നൊവിഷമേഭൂപതേ?	
മതിമാൻചാണക്യനകന്നീടുംതോറും	167
തനിക്കുമെഴുന്നോടടുത്തുകൊള്ളുവാ-	
ന്മനക്കെന്നതിലുറച്ചുപാക്കു”	168
അഥശകടലാ ഹനമൊത്യാനോ-	
ടതിപ്രമോദനോപരത്താനാക്കനെ	169
“വികല്പമില്ലിതിനിമിത്തമിച്ഛാ-	
ലകല്പമെഴുന്നോടുകൂടെയല്ലാൻ	170
ചണകപുത്രൻപെരികെയുണ്ടെന്ന	
മനസിതോന്നുന്നിതിനിത്യം	171
“അതിനവകാശംപെരികെയുണ്ടല്ലോ	
മതിയിൽമറ്റൊന്നതിനയ്ക്കു യുദ്ധേണ്ട	172
അഖിലഭൂപതികലമിതുകാലം	
പകലിരവുവന്നടിപണിയുന്ന	173
ധരണിക്കിന്നൊത്തൊടുകുറിയാകം	
നരപതികളിലധിപതിമെഴുന്ന	174
പൊറുക്കുമോദംഗംവരുത്തുന്നാത്തക്കം	
ഉറയ്ക്കുമോചാണക്യനമതുചെയ്യാൻ	175
കുടിലനാംചണകജവടുവിൻ	
കടുമകോപിച്ചാൽപെരുത്തന്നാകിലും	176
പ്രതിജ്ഞയെല്ലിടുന്നിമുന്നമവ-	
നതിപ്രമത്താചെയ്യാതവണ്ണമതും	177
വിധിബലംകൊണ്ടുകടന്നാനക്കാലം	
അതുപോലെവെറുത്തുനയ്ക്കുമോസദാ	178

കനത്തേക്കാൽമുണ്ടതിന്നാശത്തെ നിനച്ചുശങ്കയുംവളരെയുണ്ടല്ലോ”	179
“പറഞ്ഞുകൊള്ള”മെന്നരചെയ്തെന്നാ കരകൻതനിക്കുമാത്രരാക്ഷസൻ	180
തരിവളനല്ലപ്പുറപട്ടുകൾ പരിചൊട്ടുകൊടുത്തിതുസന്ദോഷത്താൽ	181
വിശ്വനാഥഭാഗ്യായണനപ്പോ- ളതിളമുജ്ജ്വലപനോട്ടമൊന്നാൻ	182
“ചരിക്കുന്നമൊരാക്ഷസനെനുള്ളൊരു മതിളമെങ്ങുപുറത്തുകാട്ടാതെ	183
പരഷമായ്തൂണിപ്രവരനോടൊന്നും പറയാതെമൊന്നടങ്ങിപ്പാർക്കണം	184
പരമാത്മനമുക്കറിയാമെങ്കിലും നാറ്റപ്പിച്ചിടീനാനവന്ദമുപ്പനെ	185
പരമാനന്ദംഗുണമകരകൻ പറഞ്ഞുമാത്രമൊത്രനോടപ്പോൾ	186
തൂറുവാതിലുമകളുത്സന്നവ- നിറങ്ങുമ്പോൾകണ്ടതൊഴിതുമന്നനെ	187
ഉടനെഭാഗ്യായണനോടുംകൂടെ കടന്നുപറ്റുതേശപരനജനം	188
അഴികേറുറ്റുപകുമാരെക്കണ്ടി- ട്ടേഴുന്നീറുന്നിന്നാനമാത്രരാക്ഷസൻ	189
പരിതോഷംപൂണ്ടുപരിയകുവെച്ചി- “ദിശുന്നരുളുക”ന്നരചെയ്തിടീനാൻ	190
മലയകേതുവുമിരുന്നൊരാളിനാൻ “തലനോവിക്കൊട്ടുശമനംവന്നിതൊ?	191
വശമേക്കെന്നുകേട്ടുപിവന്നജാൻ വസിക്കണംകിവാതരുതല്ലോനില്ലാൻ	192
അതുകേട്ടുകാതമിരുന്നൊരാളിനാ- നിതുകാലംതന്നെപരമചെയ്തവോൻ	193

ശിരസിപട്ടംകൈട്ടുകൊണ്ടിറങ്ങുന്നതന്റെ	
ശിരസിവേദനശമിക്കതില്ലേതും	194
“മതിമാനാകിയഭാൻനിരൂപിച്ചാ- ലതിനെളക്കെ” നമ്പരത്തുഭൂപനം	195
“അരികളോടുപോയിനവട്ടംകൂട്ടി പെരികെക്കാലമുണ്ടിവിടെപ്പാക്കു	196
കുതപ്തനുകുണ്ടുതൊമെന്നതോ- ൽക്കിത്തന്നതൊട്ടുമെഴിച്ചതില്ലല്ലോ	197
ഇനിവൈകാതേനാംപുറപ്പെട്ടുകെ” ന മനംതെളിഞ്ഞുചൊല്ലിനാനമാത്യനം	198
“അരികളോടുപോയിനഭവാനിപ്പോൾ പരിമോടെക്കൊണ്ടുപോയതുകണ്ടതും”	199
“അതുപരമാർത്ഥമെന്നൊരുമിടത്താ- നതികടിയനാംപകുന്നനന്ദനൻ	200
ഒരുപ്രാസവാചകക്കൈതൃതാൽ നരപതികോപിച്ചുധിക്കേപിച്ചുപോൽ	201
അതിനമെഴുന്നോടിയെഴുമാണക്യ- നധികാരംവെച്ചുക്കുടങ്ങിപ്പാക്കു	202
“സമിവനോടിയെത്തുകൊണ്ടുതുമി- ല്ലവിതമല്ലക്കെ” നരചെങ്കാൻമേൽ	203
“നരപതേമെഴുന്നോഴിത്തുമറുള നരവരന്മാർസമിവവിപ്രിയം	204
വരികിലേതുമില്ലതുപോലെപാത്താൽ വരികയില്ലെന്നറികൂടാതെ!”	205
നിരൂപിച്ചാലിഹവിശേഷിച്ചുമെഴു- ന്നൊരുമതമില്ലെന്നിരിക്കതോന്ന	206
അറികതിനകാരണമെന്തെന്നിഹ പറയ“ചന്ദ്രനാമ്പനാമ്പനടെ	207
പ്രകൃതികൾക്കിഹമണകപുത്രന്റെ പ്രകൃതിഭാഷയാവനരാഗമിപ്പോൾ	208

കറഞ്ഞുപോകുന്നുവെന്നുവെച്ചാൽ	
നിരാകൃതനായിത്തീർന്നാൽ	209
അതുകൊണ്ടുസുഖിച്ഛിതുകാലംനര-	
പതിയെസ്സഹജീവജകൾക്കുവീടും"	210
മലയകേതുതൻവചനംകേട്ടഥ	
കുലമന്ത്രിതാൻപറഞ്ഞാനിങ്ങിനെ	211
"അതുപരികനില്ലിതുനിരൂപിച്ചാൽ	
ഇതുകാലംനാട്ടിൽപ്രജകളൊക്കെയ-	212
മറുത്തുണ്ടല്ലാവിധമറിഞ്ഞാലും	
മരിച്ചുനന്ദനക്കുറിച്ചുനരാഗം	213
മിലക്ഷിപ്പിന്നെമെഴുതുന്നതെന്നപാർത്താൽ	
മിലവെക്കുന്നമണകുപ്പുതൻറ	214
മരിതടേഴുംകൊണ്ടുനരാഗക്ഷയം	
നിനയ്ക്കുമെന്നമതിനിഷേധാനീല	215
നവനന്ദനരാഗികൾക്കുമെഴുതേ-	
ടിവനല്ലോനവനന്ദനയല്ലാം	216
കൊലമെഴുതിച്ചതെന്നകത്തുവിചോഷം	
മുളയെഴുത്തുമറച്ചവർകളും	217
ഒത്തരില്ലല്ലോപരിചാലിപ്പാനെ-	
ന്നറച്ചുമെഴുതുന്നഗമിച്ചുപാർത്ത.	218
അരിവയലുമെഴുതുന്നതെന്നെന്തുകൊണ്ടു	
പരിചോടുകാണുമല്ലാകവെ	219
മറുത്തുമെഴുതുന്നതുജിച്ഛവനെക്ക-	
ണ്ടിരിക്കമാത്രയിച്ചറികളുപതേ!	220
അവസ്ഥയില്ലാമിരിക്കുന്നതവ-	
കത്തുണ്ടെന്നാകിൽകഴിവുണ്ടാക്കുവൻ"	221
ഉരഞ്ഞമാത്രതൻറവചനംകേട്ടപ്പോൾ	
മരിച്ചുപറ്റുതന്നെയനുംചൊന്നാൻ	222

- “കലഹകാരണമൊരുമോത്തവം
വിപരോധയുതില്ലാപ്പനയുണ്ടോ?” 223
- “പലവിധമുണ്ടെന്നിരിക്കിലുദിപ്പോൾ
കലഹത്തിനകാരണമതുതന്നെ” 224
- “കലഹത്തിന്നകാരണമിതെങ്കിലും
പലവിധമുണ്ടെന്നിരിക്കിലുംമെത്രയ്ക്ക്
ചണകജന്തെന്നത്രജ്ഞിച്ചവനാകി-
ലിനിയൊരുവനെസ്സു ചിവനാക്കീടും,
സചിവനില്ലെന്നുവരികിലുമവൻ
നിജനയംകൊണ്ടുസമസ്തകാര്യങ്ങൾ
പ്രയത്നംകൂടാതെതനിയ്ക്കുസാധിപ്പാൻ
നയത്താൽമെത്രയ്ക്കെന്നറികമാനമേ” 225
- “തനിക്കുതാൻപോന്നനരപരമാർക്കു
നിനച്ചുകാര്യങ്ങൾതനിക്കുസാധിപ്പ
സചിവായത്തനായുരുവീടുംമെത്രയ്ക്ക്
സചിവനോടുവർപിരിഞ്ഞതാകിലൊ
പൊടികുറ്റമെന്നൊരുതന്നയാകൂതെ
കൊടുക്കാട്ടിൽകിടന്നുഴലുംപോലെയും
സ്തനന്ധയരായചെറുപിള്ളർതന്റെ
ജനനിമത്താലുള്ളവസ്ഥപോലെയും
വരികയെന്നിമരൊരുവസ്തുവില്ലെ-
ന്നറികഭൂമിപാലകശിഖാമുണ്ടേ!” 226
- “ഗുണജ്ഞനാമിഹാൻപറഞ്ഞതൊക്കെയും
നിനച്ചുക്കണ്ടുവോൾപരമാർത്ഥതന്നെ
ചണകപത്രനെപ്പിരിഞ്ഞവനോടു
തന്നത്തുടങ്ങുമ്പോൾജയംവരുമല്ലോ” 227
- “അതിനേതുമൊരുവികല്പമില്ലെങ്കോ
ക്കിതിപതികലമകടരണമേ! 228

പലവസ്തു കോണ്ടുനിരൂപിച്ചുകളഞ്ചൽ	
ബലംഭാഗേനോവിപുവിനേക്കാതിൽ	237
കരുത്തു മൂലപദജനമുണ്ടാകയും,	
ഭരിപ്പുതിന്നാളുണ്ടായത്തനാകയും,	238
പ്രതിപക്ഷത്തിലു മൂല വർകളിൽ ചിലർ.	
ഇതുകാലാമരുന്നിറവരികയും,	239
ചണകനന്ദനനധികാരംവെച്ചു	
പിണഞ്ചിമെത്തുന്നാടുകുന്നിരിക്കയും	240
നവഗ്രഹതിരുമരിക്കുണ്ടാകയും	
നവനന്ദനാദാനന്ദവാരമാരെ	241
പെരുതെത്താരുഗംഗപ്പുളി കുറുക്കപ്പുളി	
മറക്കാതെത്തന്നുകിടക്കയുംമെടോ	242
ഇവയെല്ലാമേവംവർകളൊണ്ടിപ്പോൾ	
തവജ്ഞംകേരതലഗതമല്ലെ	243
മലയകേതുവുമതുടകട്ടെമാനാൻ	
“കലഹത്തിന്നുല്ലവസരമിപ്പോൾ	244
പടപറപ്പെട്ടവരികത്തേദിനം	
ഉടനേകല്ലിച്ചുപറപ്പെടുകനാം	245
അടുത്തിരസ്സുമിപ്പതിനുസ്യുതം	
അടുത്തനാളെ”നുപറഞ്ഞുയാത്രയും	246
നടന്നുഭാഗ്യമായണന്നത്താമാ -	
യുടനേചെന്നതൻപുരിപുഷ്പീടിനാൻ;	247
ഗിരിഗ്രഹസുതൻഗമിച്ചനന്തരം	
തെപ്പതജ്ഞനവിളിച്ചുരാജ്ഞസൻ	248
ഉരചെയ്തീടിനാൻ “ക്ഷപണകൻതന്നെ	
വിരചിന്തകൃതിക്കൊണ്ടിറവരികനീ”	249
വിരിയേച്ചെന്നവൻക്ഷപണകൻതന്നാ -	
ടുരചെയ്തീടിനാ “നമാത്മരാജ്ഞസൻ	250
പറഞ്ഞു പന്നത്താൻഭവാനേയുകൊണ്ടു	
വിരിഞ്ഞുചെയ്തവൻ,പുറപ്പെട്ടുകൊടോ”	251

കുലപണകൻതാനമിതു കേട്ടനേരം	
കുലമുദ്രയുടമിച്ചുഴറേറാടെ	252
പുറപ്പെട്ടുമന്ത്രിപ്രവരൻവാഴ്ന്ന	
പുരച്ചുകീടിനാൻകുലമയോഗീശൻ	253
പരമബന്ധുവാമവനെക്കണ്ടഥ	
പരമാനന്ദപൂണ്ടമാത്രരാക്ഷസൻ	254
“ഇരുന്നാലു”മെന്നുപറഞ്ഞവനോടു	
പറഞ്ഞാനിങ്ങിനെചിരിച്ചുമല്ലവേ	255
“രണത്തിനുപുറപ്പെട്ടവതിനൊരു	
ഭിന്നത്തെനീയിപ്പോലവിധിക്കയുദ്ധണം”	256
ചിരിച്ചതുകേട്ടങ്ങിരുന്നവൻതാനും	
നിരത്തിനാൻചരമമെടുത്തുമല്ലവേ	257
കുറഞ്ഞതാനേരമെന്നുചിന്തിച്ചു	
പറഞ്ഞിതു മന്ത്രിപ്രവരനോടവൻ	258
“ഗുണനിയെ!നന്നാമ്നിതുചിട്ടേച്ചനമം	
ഭിന്നമടുത്തനാൾശ്രമമെല്ലൊ	259
തിരിഞ്ഞുപഞ്ചമപട്ടത്തിനതന്നെ	
നിറമുള്ളതിമിതുകഴിവാവല്ലൊ	260
അനിഴമാകുന്നതരികനക്കൂതും	
ധനമെല്ലൊരാശിപുറപ്പെട്ടുപാനം	261
ബൃഹസ്പതിവാമതുതന്നെപ്പാതാൽ	
മഹത്വമേറുമഭിനത്തിനേററവും	262
അറികലഗത്തിൽബുധനാകുന്നതും	
പരമതൈകത്രയുദിച്ചുമാകുന്നു	263
വടക്കുനിന്നഭങ്ങിന്നദിശിപോധാൻ	
പടക്കെന്നവന്നാൽശശിബലംവേണം	264
ശ്രമമാംശ്രമയോഗവുമുണ്ടാത്തും	
അഭിമതംനേൽകുംഗുരുസൗത്ത്യുച്ഛവുമാ	265
അരികളോടുപോരിനേചാകുന്നരം	
ഗുരുസൗരിയോഗംപെടുകെന്നല്ലൊ	266

അതു നിരൂപി വ്യാഖ്യാനനാൾക്കെന്ന കരുതുകൾക്കൊണ്ടുപറപ്പെടുന്നാകിൽ	267
ജയംകരതലാമലകമാണ്ണും മേഘപ്രതിയോഗി അതുപോലെതന്നെ"	268
ക്ഷപണകനേവംപറഞ്ഞുനേരം കപടംകൈവിട്ടുപറഞ്ഞുരാക്ഷസൻ	269
"മരിട്ടമകൊണ്ടൊപറഞ്ഞു? ചാവുന്നാൾ പിതൃകൃിയയൊഴിക്കെന്താവസ്സുവില്ല	270
പടയ്ക്കു വാവുന്നാൾപറപ്പെട്ടുകെന്ത കടുപ്പത്തിലെന്തുപായുന്നതിപ്പോൾ?	271
ഇനിക്കിതെന്തെന്നതിൽ ഒന്നിപ്പറ ഗണിതക്കാളോടൊന്നിരുന്നില്ലേനി"	272
അതു പറഞ്ഞപ്പോൾ ക്ഷപണകൻതാനും അതിശങ്കാലോകവന്നൊരു ചയ്യിടിനാൻ	273
"ഒരുത്തരോടും ഞാൻ നിരൂപിക്കേണ്ടതി- ല്ലൊരിക്കലുമെന്നു കേൾക്കുന്നു കൊണ്ടാലും	274
ഇനിക്കുള്ള പക്ഷം തൃപ്തിപ്പെടുന്നില്ലോൾ നിന്നെക്കുമോ പിന്നെ പരന്നു കടപക്ഷം?	275
പലരോടും ചെന്നു നിരൂപിപ്പാനിപ്പോ- ളിളകേണ്ടാതോന്നതിനുള്ളല്ലൊൻ	276
കറവുകളെത്തുമിനിമതിപോരും വിരോധിക്കാലമിതാപോകുന്നു ഞാൻ."	277
കുചിതനായേററും രക്ഷംകൊല്ലുന്ന ക്ഷപണകനോടു പറഞ്ഞുരാക്ഷസൻ	278
"അലമലംനിന്റെ പരപ്പു വാക്കുകൾ കലഹിച്ചാലെന്തു മലംനിരൂപിച്ചാൽ?"	279
"കലഹിച്ചീലൊന്ന മാത്രനോടേതും ഹലമിനിക്കെന്തുകലഹിച്ചാലൊരാ!"	280
പരപ്പുമിഷിനെ പറഞ്ഞുകൊപിച്ചു വിരോധാഭിപ്രായം രക്ഷപണകൻതാനും	281

ചെരിയകളെക്കാലിക്കുമെന്നുപണയ്ക്കുകൾ	
വരുമിനിയുടേന്നുറച്ചുരാജ്യസൻ	282
വരകിരണൻചോയ്ക്കുറഞ്ഞനന്തരം	
പുരംപരംപുക്കുസുഖിച്ചുമേവിനാൻ	283
എളുതല്ലേതുമിന്നിരിക്കെ ചാൽവാണൊ	
കിളിമകൾതാനും പറ്റത്തുളളല്ലവ	284
ഫലമധുനുള്ളകളിപകുപ്പങ്ങൾ	
പലതരംകൂടി ചിന്തിക്കുന്നാളക്കാലം	285

ഇതി മുദ്രാക്ഷരസമാധികം തുറാം പാദം

സമാപ്തം

ഏഴാം പാദം

ഈ വിവശകുതന്നുടിയിണന്നിയുടേന്നിരണമേ	
ജനനചീയുഷസാരസ്വതൃപമേ!	1
തവവ വനമധുരമധുരമവിയിണകൾകൊണ്ടുമേ	
താപംകെട്ടുപടിപീതമാഞ്ഞെരിയും	2
കിളിമകളെ! മമമതിയിലിററമതി പരായ്ക്കായ്	
കേളിയേ ദാകമാശേഷവും ചൊല്ലേടോ!	3
മധുരതരകളേഫലമുള്ള മധുസിതാദികൾ	
മാനിച്ചുത്താൻ നിനക്കാനുതന്നീടുവൻ	4
നരപതിയിൽ പരമഗുണമണിമലയകേതുമ്പം	
നീതിമാനായുള്ള രാജ്യസാമാന്യനും	5
അരികളൊട്ടുപൊതുവതി നകരതിമയവീടുവോ-	
രാമോദമുരുകൊണ്ടു ചെയ്തതു ചൊല്ലുനീ	6
കിളിമകളുമതുപൊഴുതുകതുകമാടുകൊല്ലിനാൾ	
“കേട്ടുകൊണ്ടാലുമെങ്കിൽ പറഞ്ഞീടുവൻ:—	7
യേശുതമഗവിപുലബലമുടയരാജ്യസൻ	
ഭൂപതിമിന്നി പൂർത്തുമറിയാതെ	8

- അരിത്രപതിയുടെനഗരിസ്ഥിതിപൊടിയാക്കുവാൻ
 ആശുപടക്കോപ്പുകുതിപ്പറപ്പട്ടാൻ 9
- മദകരികൾതരഗതതിപെരിയരഥപംകതിയും
 മേൽഗുണങ്ങളാംകാലാർപ്പടകളും 10
- അസിമുസലപരശുമുഖവിവിധതരശസ്ത്ര-
 ളാക്കംകലനേടത്തുള്ളവീരന്മാരും 11
- രണമതിനവിരുതയനെടിയശകവീരരും
 നീണ്ടുനിവന്നുള്ള പാരസീകന്മാരും 12
- ചതികരുതിമരുവിനൊരുസുഭടവരവീരരും
 ചാഞ്ചലമെന്നിയേഭദ്രഭടാദിയും 13
- ഗിരിത്രപതിതനയനനിബന്ധക്കളാകിക
 ഗംഭീരരായുള്ള പഞ്ചരാജാക്കളും 14
- നരവരസുതതമൊരുസമിവവരനാകിയ
 നീതിമാനാംഭാഗ്യരായണവീരനും 15
- ഉദയിയൊടുസമമിയലുമതിയസേനാധിപ-
 ന്നക്കനായുള്ള ശിവദേവനന്താനും 16
- പുനരപിചശകമുഖസിരോത്ഥകാദിയും
 പാടേപരനുള്ള കാഴ്ചപ്പടകളും 17
- നിജമനസികലരുമൊരുശങ്കമറച്ചതാൻ
 നീതിമാൻരാക്ഷസനെന്നോത്തുരൂപനും 18
- ഒരുകനകമയവിമലലഭൂവികരേറിനാൻ
 ഓലപോലെയുലയുന്നോരുവാളുമായ് 19
- മദസലിലമൊഴുകി നൊന്തകർമുതുകിൽവില്ലമാ-
 യ്ക്കുന്തികലോത്തമൻതാനുംകരേറിനാൻ 20
- അലറിനൊരുപടപടമുമുഖവിവിധവാദ്യവു-
 മാലവട്ടങ്ങളുംവെഞ്ചാമരകളും 21
- കടന്തഴുകുകൊടികൾചിലവിരുതകളുമോരോരോ
 കൂറക്കടിഞ്ഞിൽക്കുസംഭാജാലവും 22
- വൃഷകഴുതമുതുകിലഥവെച്ചുകെട്ടിക്കൊണ്ടു
 ചേരുന്നതിന്നുള്ള ചാലന്മാരങ്ങളും 23

- മുഖ്യഃ കോടസമമിഖ ലുക്മാത്പടസ്തചാതണാ-
 ലുക്ക്കോടപുസ്തപരികുനടന്തതെ 24
- ഇമകിഷ്ണാത്പടനടുവിൽ ചാലുക്ക്കോടപുസ്തപരികുനടന്തതെ 25
- മദേകികൾകുറിക്കുന്നതരമലറുന്നതിനാലും
 മാനിച്ചുകാലാരംഭമലവിളക്കുവാങ്ങലും 26
- തരഗതത്തിനൊഴിയുമൊരുമോഷോഭനവണ്ണമും
 തേജസ്സമുച്ചയംജ്ഞാനാലിനാലും 27
- കർത്തവ്യപരപടഹവിപുലതരനാലും
 കാലംകുറഞ്ഞുള്ള ശോഭനാലിനാലും 28
- ഇതിവിവിധതരനിനദഭീഷണമാപട-
 യ്ക്കീശനായുള്ള മലയകേന്ദ്രപുളി 29
- കസ്യമപരിനി കേളവിമലനപടയുമായ്
 കൂറകൊടികളംകത്തിമരവിനാൻ; 30
- അഖിലജനമവനിപതിയുടെ മുഴുവലുംപുന-
 രാവാസശാലയുക്കെട്ടിമരുവിനാൻ 31
- അതുപൊഴുതിവഥമലയകേന്ദ്രവാമനനോ-
 ടാശ്ശുചൊന്നാൻഭാഗ്യായണമന്ത്രിയും 32
- “അമാഹൃതനയ! തുണഗണസദന! സാംപ്രത-
 മാശ്ശുചമുക്കൊന്നുകല്പിക്കയുവേണം 33
- തൈവനിഹകടകമതിൽനിന്നുഗമിപ്പാനും
 മോക്ഷജനങ്ങളിതിൽപ്രവേശിപ്പാനും 34
- മമനികടഭൂവിഗ്രഹ! തവാജ്ഞനാവന്നവൻ
 മുദ്രവാങ്ങിക്കൊണ്ടുവേണമറിഞ്ഞാലും 35
- ചണകസുതകപടമറിവാന്തരതാർക്കമേ
 ചാണക്യവില്ലൻചതിക്കുമറിഞ്ഞാലും 36
- ചതികൃത്യമരുമൊരുചണകസുതവിപ്രന്റെ
 ചാരജനങ്ങളുംനടക്കുന്നതുണ്ടിപ്പോൾ 37
- അതിലുക്മാത്പടവിരുതവർകൾതമ്മിലറികതി-
 ലുക്ക്കോടപുസ്തപരികുനടന്തതെ” 38

- നിജസചിവവചനമിതികേട്ടുചാന്നാൻതുപങ്
 “നിയിപ്പറഞ്ഞതുസത്യംമഹാമതേ! 39
- വിരവിനൊട്ടുകടകമിതരക്ഷിപ്പതിന്നീ
 വിരനാംഭീഷ്മാക്കുന്നെന്നിരോഗിക്കൊട്ടൊ 40
- ഇഥമമതുകടകളുചിനിന്നുപോയിട്ടുവോ-
 ക്കിന്നനീമുദ്രകൊടുക്കവരുവോക്കും” 41
- അവലഗുപതനയഗിരമിങ്ങിനെകേട്ടവ-
 നാശുഭീഷ്മാക്കുന്നോടേവമരചെയ്തൻ 42
- “കടകമിതുകനിവിടനാടുകാത്തുകൊണ്ടിടവാൻ
 കാവൽക്കൊല്ലുപുറത്തുമാളാക്കിനി 43
- പുഷ്പരതിൽവരുവതിനമാശുഗമിപ്പാനും
 വരുംമമദവാൻകുറഞ്ഞുയരുവാവ 44
- തെവനൊരുപോഴുമിവിമുദ്രയുൾക്കാതെ
 കാടിറ്റമിക്കിൽപിടിച്ചുകൊണ്ടുനാലും” 45
- അവനുമസചിവനൊട്ടുകനിവിനൊട്ടുചൊല്ലിനാ-
 നന്തരമില്ലാപിടിച്ചിങ്ങുകൊണ്ടുപരാം 46
- തന്നെപുറഗുപതിഗ്രാമമാശുപക്ഷിടിനാൻ
 ധീരനാകുംഭാഗ്യാനന്തൻനീശിമാൻ 47
- അവനുമനിജമനസിപാർത്തുകണ്ടീടിനാ-
 “നശ്യാമലയഃകരുക്ഷിതീനാമകൻ 48
- ഉയിസതതമധികരവിശ്വാസമാന്മാരും
 മാനിച്ചമാത്രനാശുചിരിക്കുന്നതാൻ 49
- അവനെയിഹശിവ!ശിവ!വതിക്കുന്നതെങ്ങിനെ?
 ആയുവാണക്യാൻറടൻതംപേടിയാം 50
- ചാണക്യസൂത്രചവനമിതുകടയ്ക്കീലത്തൊന്നെങ്കിൽ
 ചന്ദ്രവമില്ലവന്നെന്നെയുംകൊന്നിടും 51
- വിധിവിഹിതമിതുമലയകേതുതനിക്കെ”ന്ന
 വിചാൻവിചാരിച്ചുറപ്പിച്ചുമാനസേ; 52
- തന്നെനിജസചിവനെവിളിച്ചുടൻമുട്ടുന്നും
 താല്പര്യമുണ്ടെക്കൊണ്ടുചൊല്ലിനാനിഷ്ഠിതന 53

- “നയവിനയവിചാരിച്ചവനഴകടയരാക്ഷസൻ
നമ്മെച്ചുതിക്കയില്ലേയെന്നശങ്കയാൽ 54
- സുമുഖ! മമമനമുരുകിമുക്തിമുഖനതെ
സർവ്വസത്യമായെന്നവരുമത്ര 55
- വിവിധനയനിഖനനിഹരാക്ഷസൻനന്ദനാം
വീംഗ്ര പനിലേഭയതിവിശ്വാസത്താൽ 56
- നിഖിനനയവിശമേതിമെഴുതുന്നാമന്നവൻ
നന്ദവശോത്തപനെന്നനിരൂപിച്ചു 57
- മണകസുതനൊടുസപദിവേർപട്ടവൻതന്നെ
ചെന്നുസേവിക്കുമെന്നമെവടിഞ്ഞിപ്പോൾ?” 58
- പലവചനമിതിമലയകേതുപറഞ്ഞപ്പോൾ
പാർത്തു ചാനാൻഭാഗ്യമായണമന്ത്രിയും 59
- “കപടസമിവരക്കൈതമെങ്ങിനെഭൂപതേ!
കിഞ്ചനപോലുദിച്ചു നസാംപ്രതം 60
- കസുമ്പരിപരിപിന്നൊടുമുളയമുളവാക്കവെ
കാനാംപ്രവാഹങ്ങളെക്കൊന്നപറയാവു” 61
- അവർകളിവപലമുതിപ്പറയുമുളവിൽതദാ
ആരുറിയാതെപാളിക്കുപണകൻ 62
- മിമകസ്യതികരുതിയുടനദിവന്നാദരാൽ
ചൊല്ലിട നാൻഭാഗ്യമായണനോഭവം 63
- “ഗ്രഹസവിചിതകിമമുദ്രയസ്സാംപ്രതം
നല്ലവണ്ണമിന്നിന്നിതാചാകുന്ന” 64
- അപണകനൊടുപൊഴുതുസമിവനരമെമയിതു
“ക്ഷിപ്രമാത്രനവേണ്ടിമിക്കുകയോ?” 65
- “സമിവാരപുനരിനിരരാക്ഷസാമാത്രനെ
സേവിച്ചതൊക്കെയപോയമിനിക്കയോ” 66
- ഉഴറിയവനതൊപ്പാഴ്തിലിവിനൊടുമെമയിതു
“ഉരക്കളരാക്ഷസനൊടുപിണങ്ങുവാൻ 67
- റിവിധനുന്നഗണസനേ! ചൊല്ലതിൻകാരണം”
“വീര! വിശേഷിച്ചു ചൊല്ലുവാനില്ലേതും” 68

- അരികിലൊരുപരതരബന്ധുവഃസ്താണകൊ-
ണ്ടയ്യൊചതിക്കുമാചെയ്തതുംരാക്ഷസൻ?" 84
- വിധിധമിതിജനകനെന്നിനച്ചുകേണീടുന്ന
വീരനെയാശ്ചസംഗിച്ചുസചിവനും 85
- "ക്ഷപണഗിരമിനിയുമിഹകൂട്ടുകൊറുകുവാൻ
ക്ഷോണീപതെ!കരഞ്ഞെന്തിനിക്കാരിയം?" 86
- തദനപുനരവനൊടുമെചയ്ക്കാൻക്ഷപണകൻ
'തത്രത്താൻചിന്നെയുംവാഴുംശോഭനമര 87
- അചലഗുപ്തവരനെയിവനായതുകൊന്നതെ-
ന്നായ്ചാണക്യനെന്നോടതിരുയ്യനായ് 88
- വിരവിനൊട്ടനഗരമതിൽനിന്നതച്ചാട്ടിനാൻ
ദേശമോടോടിത്താനിങ്ങുപോന്നീടിനേൻ 89
- അഹമിവിടെവിവശമൊടുവെന്നോരനന്തരം
ആയുനാംരാക്ഷസനെന്നൊടുചൊല്ലിനാൻ 90
- ഒരുപൊഴുതുരമൊരുജനവുമേതുളറിയാതെ
ന്നെണ്ടുവേണ്ടതുനീയെന്നറിഞ്ഞാലും 91
- രണധരണിയതിലിനിയൊരാളിചാരമെയ്ത
രണ്ടുപുറവുമടുത്തുചൊരുന്നേരം 92
- ധരണീപതിമകുടമണിമെഴുതെക്കൊല്ലുവാൻ
ധീരപറഞ്ഞുചിപരീതമാരേണ്ണനും; 93
- കസ്യതിപെരുകിനകമതിരാക്ഷസനിങ്ങിനെ
കന്ധിതമായിപ്പുറഞ്ഞതുകേട്ടുത്താൻ 94
- 'തവസചിവ!വചനമിതുചെണ്ണാനന്ദിനം
തക്കത്തിലുണ്ടായൊരാളല്ലത്താനിപ്പൊറും 95
- വിഷതരുണിഗിരിഗുപ്തതിയെക്കുലചെയ്തയാൽ
വിശ്വാസമാർക്കുമില്ലെന്നക്കുറിച്ചുചൊ' 96
- മമവചനമിതിസപദികേട്ടമാത്രേന്ദ്രനും
മാനിച്ചുചൊന്നാൻകുചിതനായേററവും 97
- 'അതിനുപുനരതിവിഷമമെന്നവരുനാകി-
ലാശുനീപൊയ്ക്കാറുകയെന്നുചൊല്ലിടിനാൻ' 98

- “അതിനഭിശിദിശിമഗമിപ്പതിനായിപ്പോൾ
ആയുതനീടുകുദ്രാകൃപാനിധേ!” 99
- അഥാസചിവവരനമതികതുകമൊഴുകചാലിനാൻ
“അർദ്ധരാജ്യത്തെകൊടുപ്പാൻമടികൊണ്ടു 100
ചണകസുതഥതകനിയുചെയ്തെന്നിങ്ങിനെ
ചിന്തിച്ചിരുന്നിതുചിത്തത്തിന്മേലും” [ൻ
അപണകനമതുപൊഴുതുസചിവനൊഴുകചാലിനാ
“ക്ഷുഭങ്ങൾചെയ്തേമമാണക്യസൂത്രം 102
വിഷതയ്ക്കിനിയുടെചരിതമതുമറിഞ്ഞീല
വിശൈലകവിചാൻചണകവിദ്യതന്മേൽ” 103
അവനിവരസചിവനഥമുകുകൊടുത്തു -
മുന്ധനാംമുഹൂർത്തമിങ്ങിനെചാലിനാൻ 104
“കടുമകളുമഖിമിമിവകേട്ടിരല്ലേവോൻ
കഷ്ടമിതന്നേപറഞ്ഞുകൂട്ടുലും 105
ശ്രമമഖിലമത്സുമഖിലമുപാതോപമൻ
ചിന്തിച്ചുകണ്ടാലമാത്യനാർക്കസൻ 106
അരികിവിഹമരുമുജ്ജ്വലതന്നേദൃശം
അത്യന്തബന്ധവെന്തുള്ളതുംസംഭ്രമം 107
മമജനകമരണമിഹചിന്തിച്ചിനിക്കിപ്പോൾ
മന്ത്രിപ്രവരനെകൊന്നവൻചോരയിൽ 108
മമജനകനടകമിഹനരുകിപ്പരാഭവം
മാനിച്ചുപോക്കുന്നതുണ്ടിനിനിസ്തം” 109
ധരണിപതിവിവിധമിതികോപിച്ചുകൊല്ലേവോൻ
ധീരനേവംഭാഗുരായണൻചിന്തിച്ചാൻ:— 110
“സകലഗുണഗണമുടയരാക്ഷസാമാത്യനേ
സർവ്വധാരാക്ഷിച്ചുകൊൾകെന്നുമാണക്യൻ 111
പലവരുവുനിട്ടുതരമെന്നൊഴുകചെയ്തു
പാൽക്കാൽതട്ടേക്കുണ്ടകാലമെന്നാൽപൻ 112
അരചെന്നൊഴുകമസിപുന്നരിങ്ങിനെചാലിനാൻ
“ആവശമാണുവെടിഞ്ഞിവകേട്ടാലും 113

- അഖിലനന്ദനിപുണതകരതേടുന്നവർകൾക്കൊ-
രാദ്രഭാവമൊഴിഞ്ഞതുമില്ലാക്കെടൊ! 114
- അമിതഗുണമുടയനിജസ്വാർത്ഥസിദ്ധിയെ
ആശുഭ്രമിക്കധിനാഥനാക്ഷീടവാൻ 115
- നിജമനസിസതതമിതു ചിന്തിച്ചരാക്ഷസൻ
നീതിമാനായുള്ള മെഴയ്യുസ്തപനേക്കാൾ 116
- തവജനകന്ധികതരശത്രുവെന്നാർത്തവൻ
താതനെക്കൊല്ലുവാൻകാരണമോക്കുനീ 117
- അതിനപുനരധികമൊരുഭോഷവുമില്ലേടോ
ആവതല്ലാഞ്ഞിതുമെഴയ്യുരാക്ഷസൻ; 118
- നന്മമുടയജനമറികൾശത്രുജനങ്ങളെ
നന്മയിൽബന്ധുവാക്കുകൊണ്ടുശത്രുവാൽ 119
- ഹിതജനവുമൊരുപൊതുശത്രുവാല്ലെന്നപോം
ഹന്താപ്തനല്ലതുകൊണ്ടിഹരാക്ഷസൻ 120
- അരികൾകലമറുതിപെടുവോളമമാത്രനെ
ആദരവോടരികത്തുവരുത്തണം; 121
- അപരമിഹതവമനസ്സുതോന്നംപ്രകാരമാം
അത്രനാളുംകളഞ്ഞിടാസ്സഭൂപതെ!" 122
- പ്രിയസഖിവനിതുവിപുലനന്മമൊഴരമെഴയ്യതും
ഭൂപതികേട്ടുടൻസമ്മതിച്ചിടുന്നാൻ 123
- അഥപണകസുതമരരിലരിയസിദ്ധാർത്ഥകൻ
ആദരാൽമന്ത്രിക്കൊടുത്തുള്ള മാലയും 124
- പണകസുതമലവിഹിതപത്രവുമുദ്രയും
മാതൃമുദ്രമൊരുപെട്ടിയിലിട്ടവൻ 125
- കപടമതിവിരവൊടൊരുക്കുംബളത്തിൽവെച്ചു
കെട്ടിപ്പറഞ്ഞൊരുഭാഷ്യമാചിട്ടവൻ 126
- കടവടിയുമുടമയൊടുകരമതിവെടുത്തുടൻ
കളമനോപ്താലതാൻമുദ്രയുംകൂടാതെ 127
- വിരവിനൊടുകടകമതിൽനിന്നുപോയിട്ടുവാൻ
പാളിനടന്നതുകണ്ടുദീപ്തരാക്ഷകൻ 128

- അഥ സഖ്യേ യദിതി പിടിപെട്ട സിദ്ധാന്തം
 അഞ്ചുസാക്ഷികൾ വരിഞ്ഞവൻ 129
- ഗൃഹത്തിൽ വിനയം കഴിയാതെ കൊണ്ടുവന്നവൻ
 നാഥനോട് കൂടെ വെച്ചു ചൊല്ലിയിട്ടുണ്ടാകണം:— 130
- “അധികപുനരവതരണമില്ലാത്തതും
 ആശുപുരത്തു പോവാൻ തുടങ്ങിയവനും 131
- കുടുംബമൊഴിവു നൽകുന്നതിനായിട്ടുണ്ടാകട്ടെ
 കെട്ടിയിടുകയും ചെയ്യാവുന്നതാകുന്നു” 132
- അതുപോഴുതന്നെ സമീപിക്കാത്തതും
 “നാശനീമോപദ്രവനോടുകൂടിയതും” 133
- ഗൃഹത്തിൽനിന്നു സഖ്യം കേട്ടുവന്നവനും
 നിത്യേനയും അതേപോലെയാണെന്നു ചൊല്ലിയാൽ 134
- “കുടുംബത്തിൽനിന്നു യാതൊരു വിധത്തിലും
 കളഞ്ഞുവെന്നു തെളിയിക്കുന്നതോ?” 135
- സമീപിക്കാത്തതും പുനരവതരണമില്ലാത്തതും
 “സാക്ഷാൽ അതേപോലെയാണെന്നു ചൊല്ലിയാൽ” 136
- അതിനു പുനരവതരണമില്ലാത്തതും ചൊല്ലിയാൽ
 “അതുപോലെയാണെന്നു ചൊല്ലിയാൽ” 137
- ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു വിരമിച്ചവൻ
 ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു വിരമിച്ചവനായിട്ടുണ്ടാകണം” 138
- അതിൽനിന്നു സഖ്യം സിദ്ധമാകുന്നതും ചൊല്ലിയാൽ
 “അതുപോലെയാണെന്നു ചൊല്ലിയാൽ” 139
- വിപുലമായതും ഗൃഹസംസ്ഥാനം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും
 “വേറെയൊന്നും കൂടാതെയാണെന്നു ചൊല്ലിയാൽ” 140
- അതിൽനിന്നു വരുമാനം വരുമാനം സമീപിക്കാത്തതും
 മനസ്സാൽ അതേപോലെയാണെന്നു ചൊല്ലിയാൽ 141
- “മതിയായതും കൂടാതെയാണെന്നു ചൊല്ലിയാൽ
 മറ്റൊന്നും കൂടാതെയാണെന്നു ചൊല്ലിയാൽ” 142
- അതുപോഴുതന്നെ സമീപിക്കാത്തതും ചൊല്ലിയിട്ടുണ്ടാകണം
 “നാശനീമോപദ്രവനോടുകൂടിയതും” 143

- “അറികമകിമചിനഫിമാറാപ്പി” എന്നവൻ
 അത്യന്തനീതിമാൻചൊന്നോരനന്തരം 144
- സഖിവനകമഖരിലതിരോഷംകലർന്നു
 സിദ്ധാർഥകനോടുചൊല്ലിനാനിങ്ങിനെ:— 145
- “കുറിനത്തമവർകളൊടുതാഡനംകൊള്ളുമ്പോൾ
 കാട്ടുചിത്തനാരമിപ്പൊരുസംശയം” 146
- “മരണമിഹവരികിലുമിതെന്തമേമാറാപ്പി
 മന്ത്രിപ്രചരണാൻകാട്ടുകയില്ലേടോ” 147
- “സഖിവനതുപൊഴുതിഖിവനെപ്രഹരിക്ക”ന്നു
 ഭീഷ്മാക്കുന്നോടുകാപിച്ചുചൊല്ലിടിനാൻ 148
- കരുവകടമഴകിനൊടെടുത്തുഭീഗ്വാക്ഷനം
 ഓങ്ങിപ്പിടിച്ചുകിട്ടുമ്പോഴൊന്നര 149
- മേയൊടവനവരിട്ടുശമാഴുകിയതിരോവു
 ഓണ്ഡവുമ്പോളഴിഞ്ഞങ്ങുപിന്നെ 150
- സഖിവനതുസപദിനിക്കെകെക്കൊണ്ടെടുത്തുടൻ
 സംഭ്രമത്തോടുകെട്ടഴിച്ചിടിനാൻ 151
- ചണകസുതകപടമുതലത്രുമുദ്രയും
 ചാതുര്യമോടൊരുപൊന്നിമാലയും 152
- തെളിവിനൊടുസഖിവനമപെട്ടിയിൽകണ്ടപ്പോൾ
 തേറിനമോദകലനൊടുത്താലാൽ 153
- ഗിരിഗുപതിതനയനടകയ്യിൽകൊടുത്തിതു
 കാഞ്ചനമാലയുംമുദ്രയുംപത്രവും 154
- നരപതിയുമതുപൊഴുതുപത്രമെടുത്തുടൻ
 നന്നായ്നിവർത്തിവായിച്ചുതുടങ്ങിനാൻ:— 155
- “കരുവനെഴുതിയമുറിയിതൊരുവനറികാലാൽ
 കൈവകല്ലിച്ചുവണ്ണംവാനിപ്പോൾ 156
- മയിരിപുതപെരുകിയവനെക്കളഞ്ഞീടിനാൻ
 മൽപ്രസാദാത്മമതിനില്പുസംശയം 157
- അവർകളിഹതുപപരിയബന്ധമൊക്കെയും
 അനുപറഞ്ഞുവണ്ണംവയ്ക്കുകൊണ്ടാമു; 158

- ത്വമനസിപുനരതിനസംശയമുണ്ടേതിൽ
 സപാത്രയൊന്മുഖനചെയ്തതന്നേയവർ 159
- തവചരണനളിനയുഗമാത്രയിങ്കുദ്രം
 താല്പര്യമുൾക്കൊണ്ടവീരപുരുഷന്മാർ 160
- ചിലരിവരിലരിനഗമിച്ഛിച്ചിരിക്കുന്നു
 ചാതുര്യമുള്ള ഗജങ്ങളെയും ചിലർ 161
- പ്രണയമൊടുമമലയുടേ പർവ്വതങ്ങളത്രയും
 പണ്ടുകൊടുത്തുടനുംലഭിച്ചിടീനേൻ; 162
- കനകമണിശബളതരമായൊരുമാലയും
 കൂടെക്കൊടുത്തുവിട്ടിട്ടുണ്ടറിഞ്ഞാലും 163
- വിമലമണിവ വിതരമാരുമാതിരമുദ്രയും
 മണവ! വിശദമായിട്ടുവന്നായിത്താൻ 164
- ദ്രവഹൃദയനതിനിപുണനായസിദ്ധാർഥകൻ
 തന്നൊടു ചന്തമാനങ്ങളെപ്പോലെയെ 165
- നിദ്രതരമറിവതിന്നൊരാളിവിട്ടിട്ടുണ്ടു
 നീതിനിരൂപിച്ചുവെഴുത്തുവെക്കവെ" 166
- "പ്രിയസചിവ, സകലമിതിൽവാചകമിങ്ങിനെ
 പാർത്താലമാന്ത്രിന്റെറമുദ്രതന്നെ ദ്രവം 167
- മണികനകമിടസരികൾനുള്ള മാലയും
 മാനിച്ചുമാന്ത്രിനൽകിത്താനായത്ത് 168
- നിമിശമിവമമനസിസംശയമൊക്കെയെ
 നിണ്ണയിക്കാമതിനില്ലൊരുസംശയം 169
- നയനിപുണ! പുനഃവിനീതാർക്കനൽകീടുവാൻ
 നന്മയിൽകൊണ്ടുപോകുന്നനിഗ്രഹമായ്?" 170
- നൃപതിയുടെവചനമിതികേട്ടുസചിവനും
 നീതിയിൽസിദ്ധാർഥകനൊടുചൊല്ലിനാൻ 171
- "പരൈകമുറിയെഴുതിയുടനാർക്കനൽകീടുവാൻ
 പോകുന്നതില്ലൊരുശങ്കറൊടുക്കിനി?" 172
- അതുപൊഴുതുസചിവനൊടുചൊന്നാനവൻതാനും-
 "മാർക്കുന്നറിഞ്ഞീവതാനോമഹാമതെ" 173

- “അതികൂടിയ! ചെറുകെതിരുന്നെന്നൊടൊപതുവു-
മാക്കു നാറിയാതെമേടിച്ചുതെങ്ങിനെ?” 174
- അടികൾക്കെടുത്തൊടുമുതുകിലേറ്റുന്നതുമന-
മാക്കുന്നധുത്ത്! നീചൊല്ലുമറിഞ്ഞാലും” 175
- “മുറിയറിവതിനപണികളുണ്ടാകുകൊണ്ടിപ്പോൾ
മരറത്തുവെത്താനങ്ങൾചൊല്ലീട്ടതും 176
- കിമചിനഹിനഹിസുമുഖവെത്താനങ്ങളും
കുണ്ടാലറിഞ്ഞുകൂടെമുറിവാമാകു?” 177
- അതുപൊഴുതു സവിവനതികോപംകലർന്ന-
നാശുചീപാക്കനോടിങ്ങിനെചൊല്ലിനാൻ 178
- “ഏതേതമഖിലമിവനിന്നുപറവോള-
മാശുവടികൊണ്ടുതൃണസാഗൃതം” 179
- അവനുമതിരേപ്പൊഴുതുമിഴാമകൾതന്നെ
അമർത്തുവെട്ടിത്തല്ലിനാനന്ദനും 180
- അടിച്ചൊടിച്ചതിലടികൊണ്ടാറനന്തരം,
അയ്യോശിവശിഖയെന്നുവന്നീടിനാൻ 181
- “അഖിലമപിവനനിഹതച്ചുകൊല്ലേണ്ടത്താ-
നായ്യാഗ്രപതിയാക്കാക്കവെചൊല്ലുവൻ” 182
- തന്നെനരപതിയുമതിനവനോടിതുചൊല്ലിനാൻ
“താറുപിടവേണ്ട; ചൊല്ലീടുകവാൽകൾ” 183
- ഉടലിലൊഴുകിനരുധിജലമതുവെട്ടിച്ചുവൻ
ഉച്ചത്തിലേററുകരഞ്ഞുഗ്രഹനട 184
- പരേതഗുളമതിലധികമേമൊട്ടനമിച്ചുവൻ
ഭൂപതിവീരനോടിങ്ങിനെചൊല്ലിനാൻ 185
- “അയ്യമിഹതരികമപവനഖിലപ്രഭോ!
അയ്യോക്രൂപാനിയെ! കാത്തരുളണമെ!” 186
- അവനിചൊരുകുത്തൊടുമുതമഖയകേതുവു-
മപ്പോളയേക്കൊടുത്തുചൊല്ലീടിനാൻ:— 187
- “സുമുഖ! ഭയമിഹകിമചിനമിപറകസർപ്പം
സർപ്പാമാമനേല്ലോ നീയറിഞ്ഞാലും” 188

തൊഴുതവനമതുചൊഴുതുപനൊടുപറഞ്ഞുതെ	
“തുമയിൽചൊല്ലവൻകേട്ടുകൊൾകേവാനു	189
നയവിശദമതിസർവ്വരാജസാമാന്യകൻ	
നല്ലൊരുമാലയുംമുദ്രയുംപത്രവും	190
പ്രണയമൊടുധരണിപതിമെഴുത്തുനൽകവൻ	
പ്രീതിപൂർണ്ണകൽകൊടുത്തയച്ചുവിഭാ!	191
പരീചിനൊടുപറവതിനവർത്തമാനങ്ങളും	
ഭൂപതേ!ചൊന്നതുചൊല്ലവൻകേട്ടാലും;—	193
അധികതരബലമുടയകൈവൃതരാജനാം	
അമ്പുള്ള ചിത്രവർമ്മാവെന്നവീരനും	193
വിരുതയമലയപതിശതവിധപംസന-	
നന്ത്യന്തധീരനാംസിംഹനാദിൻതാനും	194
കലശിഖരിസമനധികഭീകണനായുള്ള	
കാശ്മീരനാഥനാംപാഷ്ടരാജാജനതാനും	195
ഉദധിയതിൽമരുവുമൊരുസിന്ധുപ്രേമനാക-	
മുനാതനായുള്ളസിന്ധുദേശോദ്യമനും	196
പലവിരുതപടനടുവിൽവടിവിനൊടുകാട്ടുന്ന	
പാരസികേശനാംമോഹാജവീരനും	197
ഇവർപെരിയബലമുടയപഞ്ചരാജാക്കളും	
ഇപ്പിപ്പിരികണമേറ്റുനൊക്കോല്ലവൻ	198
അവരിലിഹപുനരരിക ചിത്രവർമ്മാദിയാം	
ആതുരുവർശതരാജ്യമിപ്പിക്കുന്നു	199
പുനരിവർക്കരികളെയുമിപ്പിപ്പിരിക്കുന്നു	
പണ്ടുപറഞ്ഞവണ്ണമേവാനിഷാലും	200
ചങ്ങകതനയനെവിരവിൽനീക്കിക്കളകയാൽ	
ശോഭനമാണ്ണ ചിന്തിതമൊക്കവെ	201
ഗുവരപുനരരികയിതരാജസാമാന്യന്റെ	
നീതിയിമുള്ളൊരുസന്ദേശമായതും”	202
സവിവരവചനമുഴനിങ്ങിനെകേട്ടഥ	
തന്നുള്ളിലേവാനിരൂപിച്ചുഭൂപനും	203

ചിരമരികിൽ മമമരുവുമരിയ നരവീരരാം	
ചിത്രവർമ്മാദികളാമവരേവരാം	204
കലകരുതിയരികിൽ മമവർഗ്ഗം സന്തതം?	
കന്യാശാമാത്രൻ നസവകന്മാർവർ	205
നിജമനസിവിവിധമിതിമിതിച്ചുപ്രപതി	
നീതിയേറുംമാക്കുസനൈവതത്തുവാൻ	206
ഔചര്യനവീരവിനൊടുവിട്ടുന ചിത്തത്തി-	
ലോഭോത്തരംനിരൂപിച്ചിരുന്നീടിനാൻ	207
അതുപൊഴിതുസമിവവരനാകിയമാക്കുസൻ	
ആശുതാൻ ചിത്രവർമ്മാദിയാംവീരരെ	208
നികളു വിവടിവൊടുവരുത്തിപ്പറഞ്ഞിതു	
“നിങ്ങളെല്ലാവരും പറ്റുതപത്രമെ	209
കസ്യമുപരിയുടനടനടക്കുംഭഗവാനരെ	
കൂടെപ്പിരിയാതെ ചുറ്റും നടക്കേണം	210
ശകടകനമഗമഗയാഗുണരോടുകൂടി	
ശങ്കാവിഹീനനടക്കാമുഴുവരും”	211
അവർകളൊടു സമിവവരനിതരംപറയുമ്പോൾ	
ആശുവന്നാൻ ഗുപ്തതരമനേരം	212
ധരണിവരചരണമഗമചിഹ്നനൊടു ചൊല്ലിനാൻ	
“ധന്യമുതലുവാണൊടുമെവൈകാതെ	213
ഗിരിഗുപതിസുരനരുളിയങ്ങു ചെന്നീടുവാൻ	
കാൽക്കുണം വൈകാതെ പോയികയുവേണം”	214
സമിറകുവരണമതു കേട്ടു ചൊല്ലീടിനാൻ	
സംഭ്രമത്തോടു ശകടനോടിങ്ങിനെ	215
“പടനടുവെ ഗുപതിയുടെ സന്നിധൗ ചെല്ലുമ്പോൾ	
പണ്ടുനാം കൊണ്ടുളളൊരാളെന്നതായം	216
അതിശകടവിരിയെയതെടുത്തുകൊണ്ടെന്നാലും”	
വേഗമെടുത്തുകൊണ്ടെന്നാൻ ശകടനം	217
വിവിധമണിഖചിതമരിലൊന്നൊരു കണ്ഡലം	
വിസ്മയമോചനത്തക്കമനോഹരം	218

കനകകൃതവിമലതരകാഞ്ചികാമരേറതു കൗണാദ്വാഭരണങ്ങൾമററുള്ളതും	219
മുടിയൊക്കിതിടയവനലതരിച്ചേററവും മുമ്പിൽമരുവുശകടനോടോതിനാൻ:—	220
“ഇവിടെമരുവുകശകട! ഞാൻവരുവോളംനീ” ഇതുംപറഞ്ഞുനടന്നാനമാത്യനും	221
അഗസമിവപരിമലയകേതുമരുവിട്ടു- മാലയപ്രാപിച്ചുമന്നനെക്കണ്ടപ്പോൾ	222
അകമലരിൽനിറയുമൊരുസേവുമുതൽവൻ “അയ്യുനിന്നാലു”മെന്നുചൊല്ലിനിന്നാൻ	223
മധുരതരഗ്രാപരിഗിരിമിങ്ങിനെകേട്ടഥ മന്ത്രിപ്രവരനിയന്നിതുമെല്ലവ	224
അതുചൊഴുതിലവനിപതിരാജസാമാന്യനോ- ടാദരവോടിയുചൊല്ലിനാനിങ്ങിനെ:—	225
“അരികളൊടുചൊരുവതിനപോന്നതില്ലെന്നൊ- ന്നായ്നക്കണ്ടിലകുട്ടനിലെത്തുമെ”	226
അതിനവനമകമെന്നൊടുമധുരമൊടുചൊല്ലിനാ- “നന്ദുത്താനോരോത്തരമുള്ളകോപ്പുകൾ	227
പരിമിനൊടുമിലരെയുമുറപ്പിച്ചുപോന്നൊൻ രൂപതെകാണാത്തതിന്നിതുകാരണം”	228
സമിവനൊടുതദനനരവീരനൊചൊല്ലിനാൻ “സദ്യനയജ്ഞരിൽമുൻപനാകുമേവൻ	229
മിലരൊടിമുചരിമൊടുപറഞ്ഞുറപ്പിച്ചതും ചന്തമോക്കെത്തന്നരചെയ്തസാമ്പ്രതം”	230
“മലയപരിമുഖഗ്രാപരിമീരരെനിൻപോക്കൽ മുറമിനിപ്പിരിയാതെമുഴുവവും	231
കസമപുരമുനടനടത്തുമെല്ലാമിയെ കാത്തുകാൾവാൻഭരമുറപ്പിച്ചുപോന്നൊൻ	232
സമിവനിതപറയുമെല്ലവിങ്ങിനെമുട്ടുന്നും സംശയക്കൈവിട്ടുകേമനിരൂപിച്ചാൻ:—	233

- അരികിൽ മരം പഴുവു മിവർ നടക്കുന്നതു
മയ്യാ ചതിപ്പാനരി നില്ലസംശയം— 234
- ജ്ഞാനസികതയിലധരാക്ഷ സാമാന്യനോ—
കീഴ്ച്ച വെടിഞ്ഞു ചൊന്നാൻ മേൽപ്പട്ടം 235
- “മരുവനിഹ കസമപ്പരിതന്നിൽ ഗമിച്ചിതോ?
ഓതു കണ്ടാലിതു കാലം മറ്റൊരതേ!” 236
- “അവനിവര! കസമപ്പരിതന്നിൽ ഗമിക്കയ്യ—
മിന്നനിരൂപിക്കിൽ സാധ്യമല്ലൊടുമേ, 237
- കസമപ്പരം കേകിനൊടു ചെന്തവളയന്നോ
കററമില്ലയൊറുനാളിലകത്തൊടൊ” 238
- “തവ ചരയിലൊരുവനൊരു ചെന്തൊരു കൊണ്ടിപ്പോൾ
തൽപ്പരത്തിന്തലമുട്ടുവാറല്ലതോ?” 239
- “മരുവനെ നോക്കിത്തൊഴുതു മല്ലു മിഴിക്കൊ—
നോത്താലൊരു മരുവനെ നോക്കിത്തൊഴുതു” 240
- “ഇവനൊക്കെ പരിമിതിനൊടു ചൊല്ലിക്കൊന്നതും”
ഇതരം കേട്ടു മരുവനെ നോക്കിത്തൊഴുതു 241
- സകലജനനടുവില്ലാമടുക്കി മിഴിയിൽ അന്ന
സിലോരുകൻ തന്നെ അങ്ങു ചൊല്ലിപ്പിന്നാൻ 242
- “കിമിദമിതിരൊഴുതു ചൊല്ലിപ്പിന്നാൻ” എന്ന
കല്യാണശീലനോടൊന്നിപറഞ്ഞു പൊൾ 243
- നരനജലമധികമവാളു കരഞ്ഞവൻ
നീതിമാനോടൊക്കെ സനോടു ചൊല്ലിപ്പിന്നാൻ— 244
- “തവ കരുണയൊഴികെ മമരൊന്നാമില്ലാത്ത
താവനം കൊണ്ടു ചൊല്ലിപ്പിന്നാൻ 245
- തവ മനസിനിഹിതമവ ലഹരണത്തനനം
താന്നാൻ ഓർപ്പി ചെന്നോളം വെളുത്തല്ലൊന്നും” 246
- “അധിസുമുഖമമനസ്കീട്രശംഖിനിതം?
ആന്തരിയെന്നൊടു നേരേ ചൊല്ലിപ്പിന്നാൻ 247
- അവനൊരു ചരയിലൊരു ചൊല്ലിപ്പിന്നാൻ
“അയ്യോ പുനരൊരു ചരയിലൊരു ചൊല്ലിപ്പിന്നാൻ? 248

- കരിനതമമതിമുതു കിദവററതുകൊണ്ടുഞാൻ
കല്പിച്ചിരുന്നതുംചൊന്നേൻകൃപാനിയേ!” 249
- അതുപൊഴുതിലഥമലയകേതുവുചൊല്ലിനാൻ
അതമസു ചിവനെത്തന്നെവിളിച്ചുടൻ:— 250
- “ഇവനധികയേവമോരുവജയമുണ്ടല്ലോ
ഇങ്ങിനെചൊദിച്ചാൽമിണ്ടുകയില്ലേഭോ! 251
- ഇതിനസു ചിവനൊടുപറകാശ്ശനീതാൻതന്നെ”
അപ്പോളുവാനുപറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ:— 252
- “നയവിശദിഗൃദ്ധേ!പുനഃചിവനമിതുകൊല്ലുന്നു—
നിതിയേറുംകലം ശ്രീയാംരാക്ഷസൻ 253
- പരിചൊടൊരുമുറിച്ചെഴുതിമെഴുത്തുനൽകുവാൻ
വർമ്മാനുജയമൊക്കുപ്പറഞ്ഞുടൻ 254
- കസ്യുപുരമതിൽവിരക്കുവാടേന്നേയച്ചതും
കേൾക്കേയാനിവനിങ്ങിനെചൊല്ലുവ” 255
- എന്നൊടുതുപൊഴുതു കലമന്ത്രിയുംചൊല്ലിനാൻ
“ചൊല്ലനീ,ചൊന്നതസത്യമോമുതമതെ?” 256
- “അപ്പോൾമലസു മിമളാഭംതാഡനംകൊണ്ടുപോ-
ളശ്ശനഭീരുനായ് ചൊന്നേനഖിദ്യുവും” 257
- ഇണമടയകുലസു ചിവനിങ്ങിനെകേട്ടപ്പോൾ
“കഷ്ടമന്ത്രമേതെ”നചൊല്ലിപ്പിനാൻ 258
- ബലമടയഗിരി വൃപതിപുത്രനുംചൊല്ലിനാൻ
വീരനാമുരോശുരായണനോടപ്പോൾ 259
- “പ്രിയസമിവ!പരിമിതനൊമാത്യനുലേഖനം
പാരാതെകാട്ടിക്കൊടുക്കെ”.നുകേട്ടവൻ 260
- ഉഴറ്റിയതുമഖിലസു മിദവശനകാട്ടിനാൻ
ഉരക്കനാംരാക്ഷസൻവാഴിച്ചുചൊല്ലിനാൻ:— 261
- “ചന്നകസുതകുപകൃതപത്രമിദംപ്രേഭോ!
ചഞ്ചലമേതുമതിൻ ഭൂപ്രഭതെ!” 262
- വൃപനമതിനവരൊടുമൊത്തൊന്നൊരുവസ്തു
നന്മയ്ക്കുഭൂടെകൊടുത്തയച്ചിട്ടതും 263

- ചണകസുതകുപടകൃതമോ?" യെന്നുരചെയ്തു
മാഞ്ചുലമെന്നിയെകാട്ടിനാൻമാലയും 264
- കനകമണിമളിതമൊരുമാലയുംകണ്ടവൻ
കുഷ്മമനോരൂതുപരോടുചെല്ലിനാൻ 265
- “അരികുറ്റപ! പരിചൊടിയുസിദ്ധാർക്കനാണാൻ
ആമോദമറിച്ചുമണത്താപസ്ഥയിൽ 266
- അഴകൊടിമറിവിവറ്റുപവീർകൊടുത്തതും
ആർക്കിതെങ്ങുംകൊടുത്തയച്ചില്ലാണാൻ” 267
- അതുപൊഴുതുസമിവനൊടുസാദരംചൊല്ലിനാ-
നാതുമുദാഭാഗുരായണമന്ത്രിയും:— 268
- “പ്രണയമിഹറ്റുപതിവരനേരിച്ചമകരാൽ
പ്രീതനായ്ക്കൻറകഴുത്തീന്നഴിച്ചുടൻ 269
- തരികതവസമിവവരപയ്യതറിഞ്ഞാലും
താനതുമോയ്ക്കുലണിയാതെസാംപ്രതം 270
- തരുപയ്യനിതുസമിവ! നൽകീടുകിൽപുന-
രോതു്കണ്ടാൽഭവാന്തരുതാത്തതും 271
- മനസിതവപെരികുകയൊരുസന്തോഷകാരണാൽ
മെയ്യുനായ്ക്കൊണ്ടിതുനൽകുസാംപ്രതം” 272
- ഇതി ചണകസുതകുപടവിഹിതമായ്ഭൂപതെ
ഇല്ലൊരുകില്ലതിന്നെന്നമാത്രേന്ദ്രനും 273
- അചലറ്റുപതനയനതിന്മത്തരംചൊല്ലിനാൻ.
“ആരുടെമുദ്രയിക്കാണുന്നതുമെടോ?” 274
- “കുപടജനവിഹിതമതിൽമുദ്രകാണുന്നതും
കശുലന്താർക്കുതരുതാതെയുള്ളതും?” 275
- സമിവനിതുറ്റുപതിയൊടുചൊന്നോരനന്തരം
ശങ്കേതരംഭാഗുരായണൻചൊല്ലിനാൻ 276
- “സമിവനിഹസകുലമപീചൊന്നതുന്നേരെയിൽ
സിദ്ധാർക്ക! ചൊല്ലെഴുതിയതാരെന്ന?” 277
- തന്നെപ്പുറത്തിനവനുമൊന്നുമേമിണ്ടാതെ
ദൃഷ്ടിയുംകീഴ്ക്കാട്ടുനോക്കിനിന്നീടിനാൻ 278

- ഗുപസവിവനതുപൊഴുതുകോപിച്ചുചൊല്ലിനാൻ
 “നന്നല്ലെടൊതല്ലുകൊള്ളമറിഞ്ഞാലും” 279
- പ്രമരഭയമകതളിരിലുണ്ടാകുകൊണ്ടവൻ
 പേടിച്ചുചൊന്നാൻപരമാർത്ഥമിങ്ങിനെ 280
- “മുറിയെഴുതിയതുശകടനെ” നുപറഞ്ഞപ്പോൾ
 മന്ത്രിപ്രവരനമിങ്ങിനെചൊല്ലിനാൻ 281
- “മുറിയെഴുതിയതുശകടനെങ്കിൽഞാൻതാൻതന്നെ”
 മന്നവനമതുകേട്ടുചൊല്ലിടിനാൻ 282
- “ശകടനെയുമിഹവിരവോടെങ്കിൽവരുത്തുക
 ചാരജനങ്ങളിൽപോവതിനാരുള്ളു?” [ൻ
 പ്രിയസവിവനതുപൊഴുതുന്നപരിയോടെചൊല്ലിനാ
 “പാത്താൽശകടോസൻപണ്ടാകൊണ്ടിപ്പോൾ 284
- നയമുയസവിവനമെടുമ്പിൽനിന്നെങ്ങിനെ
 ഞാനിതെഴുതിയതെന്നുപറയുന്നു? 285
- അതിനപുനരൊരുമകഴിയാതാൻപറഞ്ഞീടുവൻ
 ആശുശകടനെഴുതിയപത്രമെന്താ 286
- ഇവിടെബഹുവിധമനികയുണ്ടതിലൊന്നിപ്പോൾ
 ഇങ്ങുകൊണ്ടുനുകണ്ടാലറിയാമല്ലോ” [ൻ
 ഗുപനമരതളിവിൽനിജസവിവനോടുചൊല്ലിനാ
 “നീചെന്നതിലൊന്നുകൊണ്ടുപരിചകടോ” 288
- അവനമശകടനെഴുതിയതിലൊരുലേഖനം
 ആശുകൊണ്ടുനഗുപനകാട്ടിടിനാൻ 289
- അചലഗുപതന്നനതരണ്ടിലുംതുച്ചാ-
 യക്കുശകടമൊച്ചൻപക്കുവെന്നരം 290
- നിജമനസിതിമളമൊരുഭസമൊടുനൽകിനാൻ
 നീതിമാൻരാജസൻവാങ്ങിച്ചുവോരേമ്പോൾ:- 291
- ശകടകൃതമിചികളതിലൊന്നമയൊടുകണ്ടവൻ
 ശകുലൻമുള്ളിലിങ്ങിനെചിന്തിച്ചാൻ-- 292
- “ശകടകൃതമിതുമിയതമിപ്പോളവൻതാനും
 ശത്രുപക്ഷാശ്രമംചെയ്തിരോടെവമേ?” 293

പലവുമിഹമനസിമമവിനിമ്യകാണാമ്പാറ	
പാപംശകടാസൻചെയ്തനിശ്ശം	294
ശകടനകടകമതിലിരിക്കേണ്ടുമാറ്റയും	
സിലാത്മകമിത്രമല്ലോശകടനം	295
അപരലഖിതവുമിതിനൊക്കെയില്ലാറ്റും	
അയ്യോമതിച്ചാൻശകടനമിക്കാലം	296
മാണകസുതപടുവചനമേദനംകൊണ്ടിപ്പോരും	
ശത്രുക്കളോടുസന്ധിച്ചവനിക്കാലം	297
നിജമണിയുമധികമുണ്ടാകകൊണ്ടിപ്പോരും	
നിശ്ശഞ്ചമിച്ചതിചെയ്തശിവാശിവ:-	298
നിജമനസിവിവശമിതിവിവിച്ചരാക്ഷസൻ	
നിൽക്കുന്നനേതയ്ക്കുപട്ടുതപസ്സനാ	299
നിജജനകനെയ്യതൊരുമനമേന്തിതൻ	
മെന്തുതിൽക്കണ്ടുചൊല്ലിടുന്നതേങ്ങ:-	300
“വിവിധമസിഗണമവിതമാഭേണമിദം	
വക്രമാത!തന്നതാരെന്തൊരുമേ!”	301
കുലസവിവനതുപൊഴുതുപതിയൊടകൊല്ലിനാൻ	
“കൊണ്ടേനിദംവിലവിപ്രരോടേണാൻ”	302
അധികതരരഭസഭേമമമലയകേതുവും	
അയ്യനാരോക്ഷസനോടകൊല്ലിടുന്നാൻ	303
“മമജനകസതതപ്തമാഭേണമിദം	
മെന്തുതൻനമസ്സഗതമായതിക്കാലം	304
മിലധാന്നിസുരാരാദിരുകൊണ്ടുവെണമേ	
പേരുന്നതോമന്ത്രിസത്താ!ചൊല്ലേടോ	305
അമിവഗുപതകമെന്തിമെന്തുതന്നായലാഭ-	
മാഭേണംവിറവുചണമോടുമതേ!	306
ശാ!കരിനന്ദയ!മതിപെരുകിയൊത്താപ!	
ചൊന്നീമെന്തുതെന്തേപ്പിച്ഛകൊണ്ടാലും”	307
അമലഗുപസുതവചനനിശമനശോനരോ	
അന്ധനായെന്നെചിന്തിച്ചരാക്ഷസൻ	308

അമാലനാചരവിമലശ്രദ്ധണംമാനകൃ-	309
നന്ദോപരിച്ഛവിദ്വിക്കരയാചെയ്തും	
സൂത്രമിഹമമനിഖിലമറിഭരാരഭവമേ!	310
ആശ്വത്ഥാസ്തദോഷപ്രയോഗങ്ങളും	
കപടമൊടുഖിവിതകരലേഖയുഗ്രയും	311
കണ്ടാലിതെന്റനയല്ലെന്നവരായല്ലൊ	
പ്രസാദിഹശകടനമുത്തുകുളഞ്ഞുകൻ	312
പത്രികയുടെയുതിക്കാട്ടത്തീടിനാൻ	
അഖിലഗുപതതമാണനാമന്ദഗുഹ്യം	313
അഭോജംവിററതാർക്കവിശ്വാസമാ	
ശിരസിമമഖിവിതമിമൈന്നേപറയാവു	314
ചൊല്ലുവാൻതന്മകളീവിതിന്നു ഞാൻ--	
അകമുകിമറുകിയൊത്താർക്കസന്ധിനെ	315
അന്ധനാശിങ്ങാതെനിൽക്കേക്കേന്തരെ	
എവനൊടതിനമേകൊട്ടക്കൾശൈശവപാശമജൻ	316
ആശ്ശചൊന്നാ“നാശിനോടൊന്നുചൊല്ലൂ”	
അവനിപനൊട്ടുചൊഴുതുരാർക്കസൻചൊല്ലിനാൻ	317
“ആശ്ശനല്ലാങ്ങാനനാശ്ശനത്രേദൃഢം”	
ക്ഷിതിപരിയുമതിനവനൊട്ടുതരേചൊല്ലിനാൻ	318
“ക്ഷുദ്രമതേ!തവസപാമിപുത്രൻമെഴുതൻ	
പിപുതനനനികതം ഞാനായതുമെടോ	319
ഭോഷമെന്നെക്കറിശ്ശുദുംഭാവാനല്ലൊ	
ബലിമതമൊടധികതരവിത്തവുതെന്നുഞാൻ	320
ആദരാൽമന്ത്രിപദവാരവനൽകി	
മരുവുളവൊരുചതിശിവാശയുണ്ടാകയാൽ	321
മറുമനാശ്ശനത്രേവോൻനിഷ്ഠനം”	
സമിവകലപരിയുമതിനവനൊടിയൊല്ലിനാൻ	322
“സത്യമേ ഞാൻചരിച്ചിടമെല്ലപതെ!	
അരികളുടെകന്യതികമുഖിശ്ചാസിച്ചുവോ-	323
ന്നത്രേവിശ്വകമില്ലാതെചമഞ്ഞതും	

- ഗിരിഗുപതിതനന്ദ! വിധിവിവരസിതമിതൊക്കവേ
കൗടില്യഭോഷംപറയേണമോവ്വഥാ? 324
- അതികുചിതനഥമലയകേതുവുമനോ-
മത്യന്തരൂക്ഷനായിക്കിനെചൊല്ലിനാൻ 325
- “അലമലമിതരികവിധിവിവരസിതമിതൊക്കവേ
ആക്കറിയാംനിന്റെററ്റന്നയരീതികൾ 326
- കൊടിയവിഷതജ്ഞിയെയുമാശ്വസിപ്പിച്ചു
കാഞ്ചീയേറുമമതാതനെരാത്രീയിൽ 327
- കടിലതരഹൃദയശരകൊല്ലിച്ചുനില്ലയോ
ശൂന്യത്തിരികണകാലത്തുദമ്ഭതേ 328
- ഇതുപൊഴുതിലരികളൊടുചേർന്നുകൊണ്ടെന്നയും
ഇപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതില്ലയോകൊല്ലുവാൻ? 329
- കുറിനതാവചനമിതികേളിപ്പാക്ഷസൻ
കന്യാകുലംപിന്നിച്ചുചൊല്ലിപ്പിന്നാൻ 330
- “കടുമപുനരതിനസമമൊന്നുമില്ലെന്ന”മോ
കൂനിൽക്കരുവെന്നതുപോൽപുനരിനും 331
- ഇതിമനസിവിവരമൊടുചിന്തിച്ചുരാക്ഷസൻ
ഇക്കിനേമനാവൻതന്നോടുകലയാൻ 332
- “അരികുഗുപതവജനകനേവധിപ്പിച്ചതും
അഹന്തത്തൊല്ലവീരശിഖാമനേ!” 333
- “സകലഖലകലവൃഷഭ! നീയല്ലയോചൊല്ല
താതനെവഞ്ചിച്ചുകൊന്നതുംദമ്ഭതേ!” 334
- “ഗുപതികുലതീലക! തവവായ്ക്കുതിർവാക്കില്ല
നിത്യനാമീശപരനെല്ലാമറിയുന്നു.” 335
- “ക്ഷപണനൊടുകുലസമിവ! ചൊന്നാലറിഞ്ഞീടാം
ക്ഷുദ്രനാണിങ്ങമിത്രമല്ലേതവൻ?” 336
- അതുതധിപ്പിച്ചുചെയ്തിനയിലേററമാത്രേന്ദ്ര-
മന്തമില്ലാതൊരുചിന്തയുംതേടിനാൻ 337
- ക്ഷപണകന്തമീമചണകതനയനടെചാരനോ?
ക്ഷുദ്രൻമഹാപാപിയെന്നെച്ചിരിച്ചിതോ? 338

- മമഹദ്യമചിരിപുണ്യംകൊണ്ടുപോയിതോ?
മനറന്തിതില്ലമയ്യോശിവശിവ! 339
- ഗിരിധരണിപതിതനയനമശിഖരസേനനെ
കോപമുഴുത്തുവിളിച്ചുചൊല്ലിടിനാൻ 340
- “കലസചിവനൊരുമയൊടുസന്തതംവാഴ്ന്ന
ഘോരരാമിത്രവർമ്മാദികളെണ്ണതും 341
- ചതിയൊടതിട്ടശരവർകളെന്നെവധിച്ചിപ്പോൾ
ചന്ദ്രഹസ്തൻതന്നെക്കാണാനിരിക്കുന്നു 342
- അതിനവരിലധികവലനാത്മിനിത്രമാ-
മാശ്വനീവിത്രവർമ്മാവിനെയുംപിന്നെ 343
- മലയഗ്രപതധികതരദ്രോണായേവന
മത്തനാംസിംഹാഭയാമഹാഭയമ 344
- കുപടമകുന്ദരിമുക്കുനരിമുഖീടുന്ന
കാശീനോപപാഷ്ഠരാക്ഷനെയുമിപ്പോൾ 345
- ധരണിതലമഴകിനൊടുക്കുഴിച്ചതിൽമുട്ടുക
ധാത്രിയെക്കാതില്ലതുകൊണ്ടുസാപ്രതഃ; 346
- ശാഖിലതിബലമുടയ്ക്കുവഴുഷണൻതന്നെ
ശക്തനാംപാരസീകേരണായേവിടം 347
- അതികസ്ത്രതിപെരുകിരൊരുമോലാഭനെയുമായ്
ഹസ്തിവരമവർകാംക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടു 348
- മദസലിലമൊഴുകിനൊരുഹസ്തിയെക്കൊണ്ടുടൻ
മത്തമെക്കുഴിച്ചുകൊല്ലിക്കൈവകാതെ” 349
- ധരണിപരിയുടുകുറിനശാസനംകൈക്കൊണ്ടു
സേനാപതിയാംശിഖരസേനന്താനും 350
- അവനിതലമഴകൊടുക്കനാഴിക്കുഴിപ്പിച്ചു
ഹാഹന്തചിത്രവർമ്മാദിയാര്യവരെ 351
- ചതിയൊടവനമന്യസിതിപെരുപിടിപെട്ടു
ശസ്ത്രംപിടിച്ചുപരിച്ചുകഴികളിൽ 352
- അപകുത്തനമവനമപിടിച്ചുതള്ളിക്കുത്താൻ.
“അയ്യോശിവത്തെക്കേതുപിഴച്ചില്ലേ” 353

പലതരവുമതികരുണമവർകൾക്കുയുവിയെഴു	
പ്രാണനോടേതെന്നമുടി അളഞ്ഞുതേ	354
അവതമതിലധികമവർവീഴ്ചമുട്ടിത്തന്നെ	
ആശു മരിച്ചാർവിധിവശംവിങ്ങിനെ	355
പുനരിതവരെയുമൊരുമരത്തോടുബന്ധിച്ചു	
പദ്യതാകാരനാംമസ്തിയെക്കൊണ്ടവൻ	356
ഉദരമഥപരിചിന്നൊടുകത്തിച്ചുകാല്പിച്ചു	
തുമയിൽചീന്തച്ചെറിയിച്ചുദൂരവേ	357
അവർകളെയുടമശിവരസേനകുനിക്കിനെ-	
യാശ്രവധിച്ചതു മന്നാനെക്കൊല്ലിച്ചാൻ	358
അതുപൊഴുതിലഥമലയുകേതുവെശ്രദ്ധനാ-	
യക്കിമണിയുമുത്സൃജ്വരഞ്ഞിതു	359
“അരികതവകുസൃതികളിവുമൊരനുഭവ-	
മാഹന്തരാക്ഷസ്!രാക്ഷസൻതന്നെനീ.	360
ഇവനെയിഹകടകമതിൽനിന്നുപുറത്തുട-	
നിക്കുണ്ടുചരാരുപരിമുണ്ടുനാ	361
കളെകവണകുജനമിവനുംമെയ്യനുംകൂടി	
കാട്ടുന്നാളിന്നുകൊന്നാമതേവേണ്ടു”	362
ഈചതിയുടെവചനമിതികേട്ടുഗ്ഗ്വാക്ഷനും	
നീണ്ടുനിവൻശിവരസേനനായനും	363
രസമൊടുസധിതിപിടിച്ചെട്ടമാത്രേന്ദ്രനെ	
ശ്രദ്ധതയോടുകൂടിപരിമുട്ടൻ	364
കടകളുവിചണമുടയരാക്ഷസാമാത്യനെ	
കഷ്ടം വിടിച്ചുപുറത്തുതള്ളിടിനാർ	365
വിവശതയോടഥസഖലരാക്ഷസാമാത്യനും	
വേവുമനമോക്കൊരുക്കവാളുമായ്	366
ഗമനമൊരുശിമനസിനിശ്ചയംകൂടാതെ	
തേശിച്ചുപോകുന്നനേരംനിരൂപിച്ചാൻ	367
“അമിതകുബലമുടയചിത്രവർമ്മാദിക-	
ളെയുംനിഹതരാജ്യനശിവശിവ!!	368

- അഖിലസുഹൃദേകലകരഃചയ്യിച്ഛതിന്നത്താ-
നയ്യാമരിക്കാതിരിക്കുന്നിരീശപരാ!! 369
- കിമപിമയികരുണനഹിഭവേവത്തിനമിച്ഛേദം
കഷ്ടമിനിയെന്തുവണ്ണത്തോന്നമോ! 370
- അടവിതലമഴകിനൊടുപ്പു ജ്ഞാപിക്കയോ?
അന്തരാവൈരമിതിനാൽശമിക്കുമോ? 371
- മമധരണിപതികളുടെസമഗമനമോനല്ല?
മുറുമരിക്കലംജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, 372
- യുവതിജനചരിതമിളമില്ലോതസംശയം
യുരംകനിവോടുചെയ്തുമരിക്കയോ? 373
- അതിനമമ വിഷമമൊരുപന്ദനദാസനേ
അന്തരാപാതാൽമരിച്ചീടതതെല്ലോ" 374
- അഴൽപെരുക്കിവിവിധമിതിമിന്നിച്ചുരാക്ഷസ-
നംകലമിത്തനായ്യാകുമിശാന്നരേ 375
- ചണകസുതചരണോരുവന്ദനകാച്യന-
മാരുമറിയാതമാത്രമെൻറപിന്നാലെ 376
- സചിവവരഗമനമെവിടേക്കെന്നറിവാനായ്
താല്പര്യമുരക്കോണ്ടുപോയാനവൻതാനും 377
- അഥവിപുലബലമുദയപവ്തപത്രന-
മാന്തുവിളിച്ചുനാലംഗപ്പടയോടും 378
- കുസുമപുരമഴകിനൊടുചെന്നുവളഞ്ഞിതു,
കൌടില്യഭൃസുരൻതാനതുകണ്ടപ്പോൾ 379
- അരികുറുപ്പുരിവളയുമതിൽമുന്നംപടകൂട്ടി
അന്തരാപാതത്തുന്തിതമുരക്കോണ്ടവൻ 380
- കുതിരഗരഥനികരവിവിധകാലാളുമായ്
കാറിനേക്കാൾവേഗമെത്തിയെന്തുതുടൻ 381
- ശരണികൾപലവഴിപൊഴിഞ്ഞന്നഞ്ഞതാക്കവ-
പാതയ്ക്കുമോടുടൻവെട്ടുതുടന്നുപോൾ 382
- ഗജതൂരഗരഥനികരപത്തിപ്രവരന്മാർ
കാലപുരിപുക്കിതെണ്ണമില്ലാതോളം 383

പരവശതയൊടുപടകളിളകിമണിത്തദാ	
പവ്തപുത്രനമോടിയേത്തിനാൽ	384
ബലമുടയമലയപതിചിത്രവാജമദിയാ	
വന്യജ്ജരികളരികെച്ചില്ലായ്യാൽ	385
അരികിലൊരുചതികരുതിമരുവുമരിചീരൊ-	
മത്യുന്നതരായദ്രോഹദികൾ	386
രണശിരസിശിഖരസുതേസനാദികളെയും	
രാജസമീപവധിച്ചമുത്തുടൻ	387
കടുമയൊടുഗുപതിയെയുമെത്തിപ്പിടിപെട്ടു	
കാലംകരവുപിടിച്ചുവരിഞ്ഞവർ	388
ജയപദമധികതരഘോഷാലച്ചിടൻ	
ശേഷിച്ചശത്രുസൈന്യത്തെപ്പൊടാക്കി	389
ചണകസുതനടൈവചനഗൈരവംകൊണ്ടവർ	
ചാതുര്യമോട്നിലവിളിച്ചാത്തുടൻ	390
കസുമപുരമഴകിനൊടുപൂക്കുവർമെത്തുടൻ	
കാക്കൽവെച്ചിടിനാർപവ്തപുത്രനെ	391
ചണകസുതനൊടുതന്നെമെത്തുനംചൊല്ലിനാൻ	
“ശത്രുവായ്ക്കുവുമീശ്ലേച്ഛതനയനെ	392
വിരവാടിനിയൊരുവിപുലകാരാഗ്രഹംതന്നിൽ	
നിക്ഷേപണാചെയ്തസൂക്ഷിക്കയുംവേണം”	393
അവനിസുരവരനമതുകേട്ടുടൻശ്ലേച്ഛനെ	
യാത്രകാരാഗ്രഹംതന്നിലാക്കീടിനാൻ	394
വിപുലബലമഹിതനയനിപുണതകലനോരു	
ദ്രോഹദികപ്രധാനജനങ്ങൾക്കും	395
ചരലിലതിവിതതുടയ്ക്കിലോർത്തകനായ	
ജീവസിദ്ധ്യാഖ്യന്തപണകനംതദാ	396
മനസിമതിവരുമളവുചന്ദ്രഗുപ്തൻഗുപൻ	
മാനിച്ചുപട്ടകളാരണങ്ങളും	397
കനകമണിഗണമറുതികൂടാതെന്നൽകിനാൻ	
മറുജ്ജ്വലാരജനത്തിന്നുനല്ലിനാൻ	398

തന്ധികമുദമേകതളിയിൽവച്ചുവക്കരാക്കവെ- യാർച്ചമാണക്യനേയുഹ്വചിന്തനെയും	399
പ്രണയരോഗദയമൊടുവന്ദിച്ചുമാരേന വാഴിസ്സുതിച്ചുസന്തോഷിച്ചുപോയിതേ	400
അഥ ചാണകജനമഖിലനാഥനാമൈശ്വര്യം- മാതൃവിജയലഭിച്ചുമാരനന്തരം	401
കസ്യമപുരമതിൽനിയതമുന്മുഖകൻതന്നെ കണ്ടുകൊംവാൻപാതിർത്തന്നാരതു കാലം	402
കിളിമകളുമിനിയതതു ചൊൽചാനിനിക്കിന്ന കേടുതീർത്താലിനിനാളെയുംചൊല്ലുവൻ	403
അമൃതരസമധുരമാഴിത്താനുമേവപേറ- ഞ്ഞാമോദമുൾക്കൊണ്ടുതന്നാമൃതകാലം	404

ഇതി മൂർദ്ധാക്ഷരേണ ചാണക്യസൂത്രം പൂർണ്ണം

സമാപ്തം

റഗ്ഗട്ടാംപാദം

[തീർത്ത്

ബ്രാഹ്മണൈപതിച്ചിപ്പെണ്ണതേൻമൊഴിയാളേപാ

കാലത്തേക്കളയാതെചൊല്ലുകോശേഷകഥാ	1
പാലോടുപഴംപഞ്ചസാരയുതേനൊല്ല നീലമാംകരിമ്പിൻറചൊറതുതെന്നീടുവൻ	2
പൈലാമകളുതെയുള്ളതെളിഞ്ഞുമനോരമേ പൈതലേകഥാശേഷകഥയകഥയനീ	3
തത്തയുമതു കേട്ടുമിത്തമോദവുകല- ന്തത്തമായകഥാശേഷവുമെചൊന്നാളെല്ലാ:—	4
മേല്പുനാലുപേക്ഷിതനായൊരുമന്ത്രിവരൻ വാമോരുചരിതാചാൽഖിന്നനാസ്സോകന്നേരം	5
ചാണക്യപ്രണിധിയാമുന്മുഖകാഴ്ചൻതാനും കാണാതേനടന്നിതുപിന്നാലേമറഞ്ഞുതാൻ	6

- മെന്തെന്തിന്നുദ്വാനംപുക്കേനമാത്രം
 വിന്നനാത് മുടിപ്പുതച്ചിരുനനിദ്രപിച്ചാൻ 7
- എത്രയുക്കപ്പമോൽമാൽശ്ലേച്ഛനന്തൻതൻ
 മിന്നത്തിൽവിവേകമില്ലായ്മയെന്നുമിപ്പോൾ 8
- സ്വാമിജനാശംഭവിച്ചീടീനേനാരെങ്ക
 തുമയിൽപരാഭവവീണ്ടുകൊള്ളുവാനരം 9
- പവിത്രശാസ്തൻതന്നെസ്സവിചുതനാചെയ്തു-
 ഏവീശനവൻതാനുമരിച്ചാൻവിധിവശാൽ 10
- തൽപത്രനക്കന്നാസ്സവിച്ചീടീനേൻപുനരോ
 നിസ്സുഖയാസ്സനിയതയസുഖാചമിപ്പോൾ 11
- തൊന്നൊരുപുരുഷൻതാൻകുഴിമിക്കവേതന്നെ
 മാനവവീരോദയംകൊണ്ടുപുനരവതന്നെ 12
- മെന്തൊന്നാകാശംതന്നെപറഞ്ഞാൽമനസ്സിൽ
 തോന്നിയതാകാശംകൊണ്ടുതന്നിൽബലമത്രേ 13
- ദൈവനാമപരമതനായവനൊരിക്കലും
 കൈവന്നീടുമൊന്നുപോക്കിൽനിദ്രപിച്ചാൽ 14
- മാനഷക്കുള്ളതന്നഭോഷണമല്ലാതാകും
 കാണു നിജതാരാകാലമോരാരോതമല്ലോ 15
- നന്ദപ്രതിഭാബലംപാണുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
 മനവൻതൻതമസ്സിസത്തമനായിടീനേൻ 16
- തെൻമുമ്പാഗമന്തിൽകൂപനാർകാർപ്പശാൽ
 കാണാനാസ്സന്നകെട്ടിക്കിടക്കുന്നവരോടും 17
- കൂടിത്തൊന്നൊരുമിച്ചുരാജധാനിക്കുപോപോൾ
 വീടതിരിയുന്നുള്ളപെരന്മാരെല്ലാവരും 18
- രാജസമാത്യാനിതാപോകനവെന്നുമുണ്ടി
 പ്രേക്ഷകന്മാർകാട്ടിക്കൊടുക്കുമല്ലോപുരാ 19
- രാജാവിനോളമുള്ളപദവിതോടുകൂടി
 രാജാജ്ഞാകരനായിവാണുകൊണ്ടിരുന്നൊൻ 20
- അയ്യോകാൻവിധിബലകേളനേപ്പോലെനിപ്പോൾ
 പയ്യവലീസ്സാദ്വാനംപുക്കോളിച്ചിരിക്കുന്നു 21

- ഇക്കാലാനിനക്ഷിതെന്നീശപരൻനിയോഗിച്ചാ-
 ലക്കാലമതു മനുഭവിക്കേണതേവത്ര 22
- ചന്ദനദാസൻതന്റെറവൃത്താന്തമറിവാനായ്
 മന്ദനാമിനിക്കുള്ളിലാഗ്രഹമിനിയുള്ള 23
- ആരാനംപറഞ്ഞതുകേൾക്കുന്നീലയെന്നുള്ളി-
 ലോരോരൊത്തമീതഥംചിന്തിച്ചമന്ത്രിശ്രേഷ്ഠൻ 24
- ചിത്തത്തിൽനിറഞ്ഞൊരുതാപത്താൽവിഷണ്ണനാ-
 യുത്തമൻജീണ്ണോദ്യാനംതന്നിലങ്ങിരിക്കേമ്പാൾ 25
- ഉന്മൂലകാഖ്യനായ ചാണക്യൻതന്റെറചാരൻ
 മന്ത്രിതൻവൃത്താന്തങ്ങളെപ്പേരുമറിഞ്ഞുടൻ 26
- പാടലിപത്രപുരംപൂക്കവൻമെഴയ്ക്കനോടും
 കെഴലിച്ചുവിപ്രനോടുമീവണ്ണമറിയിച്ചാൻ 27
- “രാക്ഷസൻജീണ്ണോദ്യാനത്തികുലുങ്ങിരിക്കുന്നു
 കാംക്ഷിതമാകുന്നതു ചന്ദനദാസൻതന്റെറ 28
- വൃത്താന്തമറിവാണെന്നിരിക്കേതാനുന്നതു-
 മുത്തമവിപ്രകുലസത്തമ!ധരിച്ചാലും” 29
- എന്നതുകേട്ടുപറഞ്ഞീടിനാൻ ചാണക്യനും
 ഉന്മൂലകാഖ്യനോടുമെല്ലവേചിരിച്ചപ്പോൾ 30
- “നീയൊരുകായ്കു മുണ്ടുവേണ്ടതെന്നറിഞ്ഞാലും
 കായനാശത്തേ ചന്ദ്രാൻജീണ്ണോദ്യാനത്തിൽചെന്നു
 രാക്ഷസൻകാക്കൊത്തെന്നുകാണാതേവലിയൊരു
 വൃക്ഷാഗ്രത്തിന്മേൽകെട്ടിത്താണു ചാവതിനായി 32
- ദാവിച്ചീടുകവേണമെന്നേരുംമന്ത്രിവരൻ
 താപത്തോടുന്നീയെന്തു കാട്ടുന്നതെന്നു ചൊല്ലും 33
- അന്നേരംചിലവസ്തുപറയേണ്ടതുമിപ്പോൾ
 കണ്ണത്തിലുപദേശിച്ചീടുവൻവരികനീ” 34
- അന്നേരമടുത്തു ചെന്നീടിനാനവൻതാനും
 കണ്ണത്തിലുപദേശിച്ചു ചൊൽ ചാണക്യനും 35
- പിന്നെയസ്സിലോത്ഥകൻതന്നെയും ചാണകജൻ
 ഉന്നതനായ സമുദ്ധോത്ഥകനെയും പിന്നെ 36

- തന്നരികത്തുവിളിച്ചിങ്ങിനേചൊല്ലിനിനാൻ
 “മനവാജ്ഞയാദിവാകീരതിവേഷത്തെപ്പൂണ്ടു 37
 ചന്ദനദാസൻതന്നെക്കൊണ്ടുപോയെന്നീടുവിൻ
 ഉന്നതനായമന്ത്രിവന്നതുവിരോധിച്ചാൽ 38
 കൊല്ലാതെയത്രേനരനിക്കുള്ളിലൊരുവൻതാൻ
 മെല്ലേവേവന്നിങ്ങറിയിക്ക”യെന്നയച്ചതെ 39
 കണ്ടുതുറന്നവർചെട്ടിയെപ്പറത്താക്കി
 കണ്ടഭീഷണങ്ങളാംവാക്കുകൾപറഞ്ഞതറം 40
 പാശുവാമരക്കബന്ധിച്ചവർകവിതരായ്
 വേഷവുംചപലനാരെപ്പോലെധരിച്ചു 41
 ചന്ദനദാസൻതന്നെക്കൊല്ലുവാനായിക്കൊണ്ടു
 മന്ദമെന്നിയേകവനില്ലതുകൊണ്ടുപോംപോരും 42
 ശ്രേഷ്ഠിതൻകുഡുംബിനിതാനുംതൻപുത്രൻതാനും
 ഇഷ്ടായുജ്ജ്വലിതുമുദ്രാഭൂഷണങ്ങളെ 43
 ആകവേമറവിളിച്ചയ്ക്കാപാപമേകൂടെ-
 ച്ചാകയെന്നുവർകൂടെവേദനീതു 44
 വല്ലഭാലയുമണിഞ്ഞുതെമനാകശ്രേഷ്ഠി-
 സത്തമൻകവനിലാതന്നിൽപുക്കുന്നതരം 45
 ഉദയകൻതാനൊരുപാശുവാമെടുത്തു
 മന്ദമെന്നിയെജീർണ്ണാഭ്യാനത്തിലകപ്പെട്ടു 46
 രാക്ഷസമാത്മൻകാണാൻകരഞ്ഞുകരഞ്ഞൊരു
 വൃക്ഷശാഖമേൽകെട്ടിത്താലുവാൻതുടങ്ങുവോരും 47
 മന്ത്രിയുമതുകണ്ടുണ്ടിറുന്നരചെയ്താൻ
 “കിമിദംചിന്തിച്ചതെന്തെന്നീപറഞ്ഞാലും” 48
 എന്നതുകേട്ടുമാറത്തടിച്ചുകരഞ്ഞവൻ
 ധന്യനാമമാത്മനോടിങ്ങിതെചൊല്ലിനിനാൻ 49
 “എന്തുഞാൻപറയുന്നതയ്യോപപമമമ
 ബന്ധനാശത്തേചിന്തിച്ചിങ്ങിനേചെയ്യുന്നുഞാൻ” 50
 ഇത്തരംകേട്ടു ശ്രീസത്തമനരചെയ്താൻ
 ഉത്തമന്മാരിൽവച്ചുതത്വമന്ദ്യോഭുവാൻ 51

- മിത്രനാശം താൽനിജഗാത്രനാശത്തേക്കു ചയ്യാ-
നത്തമന്മാക്കുപുനരേതരമെന്നറികുന്ദി 52
- ബന്ധനാശത്തിന്നെന്തു കാരണമെന്നഭവാ-
നന്തരം കൂടാതെ കണ്ടെന്നോടു പറയണം 53
- എന്നതു കേട്ടമന്ത്രി ചീരനോടു വൻതാനും
ഖിന്നനായുരക്കു ചയ്യാനെത്തു പറയുന്നു 54
- “ബന്ധവിനോടു ചിരത്തിരിപ്പാനർത്ഥം
മന്തന്താൻ ശക്തനല്ല സാംപ്രതം ചാകുന്നു ഞാൻ 55
- എന്തതിൻ മൂലമെന്നു ചൊല്ലുവാൻ നിഷേ-
ധത്തിന്നു ചൊല്ലുന്ന ഞാൻ കാലത്തെക്കളവാറോ?” 56
- മന്ത്രിയുമതു കേട്ടു പറഞ്ഞു നീർണ്ണയിച്ചാ-
“നെന്തതിൻ മൂലമെന്നു ചൊല്ലിയേ മതിയാവൂ” 57
- “ആവതല്ലല്ലോ വാനിഷ്ടനേ നീർണ്ണയിച്ചാൽ
ചാവതു മൂടുകയായിട്ടു ചൊല്ലാമെന്നവൻ ചൊന്നാൻ”
- “ചാക്കു ഞാൻ മൂടുകയില്ലോടാ! ഞാനും കൂടി
ചാക്കിനുകൊപ്പിട്ടു തൂങ്ങിപ്പോകുന്നതിൽവന്നു” 59
- ഇങ്ങിനെ മന്ത്രിയോടുകൂടി ചൊന്നതു കേട്ടു നര-
തിഷ്ഠിനതാപം തൊടേ ചൊല്ലിനാവൻ താനും 60
- “എങ്കിലൊ സപ്തർഷിർഷിഷ്ഠഭാസാഖ്യനിർപ്പാദം
തങ്കുലക്കു തമമല്ലാം വിപ്രകുടാനം ചെല്ലു 61
- ഖിന്നനായ് നഗരത്തിൽ നിന്നു കൻപറപ്പെട്ടു
അഗ്നി മിൽ ചാടി ചിപ്പോരും മരിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നു 62
- ഏതയുപേചനല്ലോ ജിഷ്ണുഭാസാഖ്യൻ മമ
മിത്രനാശത്താൽ ഞാനും പ്രാണനെക്കളയുന്നു” 63
- മന്ത്രിയുമതു കേട്ടു സങ്കടത്തോടുകൂടി ചൊന്നാൻ
“എന്തു നിന്നുടെ ബന്ധു ചാകിയ ജിഷ്ണുഭാസൻ 64
- ഏതൊരു മൂലമിപ്പോരും വഹ്നിയിൽ വീണീടുന്നു?
സന്തതം ഗ്യാധികളാൽ ഭീനനായ് ചമകരയോ? 65
- കുട്രനാമമേതർത്ഥം തന്റെ നടുവിലിത്തരമാ?
ഉത്തമജനങ്ങളെ കൊന്നു പോകുകയോ സഭവേ! 66

- കാണരുതാതകലസ്രീകളേഗമിക്കുകയാ?
മാനത്തിന്നൊരുമാനിസംപ്രതംവരികയോ?"
- എന്നതുകേട്ടുനേരം ചൊല്ലിനാമ്പൻതരണം 67
- "ഇപ്പറഞ്ഞതിലൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലവനിപ്പോൾ
സൽപുരുഷരിൽ മുന്മാകുന്ന ജിഹ്വദാസൻ" 68
- രാക്ഷസനതുകേട്ടുപിന്നെയും ചൊല്ലു ചെയ്യാൻ
അക്ഷമനായിത്തദാപ്രകലപ്തയനായ് 69
- "ചൊല്ലേടോസുഹൃത്തർ നത്തിനുള്ള വകാശം
നല്ലതെത്രയും ജിഹ്വദാസനെ നന്നറിഞ്ഞാലും" 70
- എന്തതു പറഞ്ഞിരിക്കാരിയൊരാളാമതേ?
ബന്ധു നാശത്താൽ മനം വെറുത്തു കുന്നുമേ 71
- കിഞ്ചനപറഞ്ഞിടാമെങ്കിലോകൾക്കുമാൻ:--
"വഞ്ചി യുള്ള ചൊ കാരുജ്യനിമോഗത്താൽ [൨
ചന്ദനദാസൻതന്നെ കൊല്ലുവാൻ കൊണ്ടുപോംപോ
ബന്ധു പാഞ്ചിജിഹ്വദാസനെത്രയും ഭയത്തോടെ 73
- ചന്ദ്രപുഷ്പനോടപക്ഷി ചൂതുപലതരം
ചന്ദനദാസൻമേ ബന്ധു പാകുന്നിതാഹ്! 74
- ബന്ധു നിഗ്രഹംവേണ്ടാഭൂതേ! മഹാധനം
ചിന്ത ചെയ്യാതേതരാമൊക്കുവേമഹാമതേ! 75
- സങ്കടമതു മൂലമേറ്റമുണ്ടിനിക്കിപ്പോൾ
നിൻകൃപ ചൊഴിഞ്ഞതതു രരണകൃപാനിധേ!? 76
- ഇത്തരമവനാപക്ഷി ചൂതുകേളായ് മാൽ
സതപരമനിപ്രഭവശത്തിനതുകണ്ടു" 77
- രാക്ഷസനതുകേട്ടു കണ്ണുനീർമാടുകൂടി
തൽക്ഷണം സഗൽഗഭമിങ്ങിനേ ചൊല്ലിനിന്നാൻ:--
"എത്രയും ചിത്രം ചിത്രം ജിഹ്വദാസൻറെയൊരു
മിത്രസ്സേ മത്തിൻ ബലമെന്നതേ പറയവ്യ 79
- അർത്ഥകാരണം കൊണ്ടു പുത്രനെ കൊല്ലും ചാതൻ
പുത്രനും നിജതാതൻതന്നെയും കൊല്ലുമല്ലോ 80

ബന്ധുക്കൾ തമ്മിൽ തന്നെ കൊണ്ടുപോയത് മാത്രമാ	
അന്യനെ കൊണ്ടു കൊണ്ടു പിന്തുടരുന്നതിനും	81
കാണുന്നവന്റെയും വേദനാർഹികൾ വധിച്ചിട്ടും	
കാണുന്നതിന് ജ്ഞാനാധിപനായ ചാണക്യന്റെ	82
അർത്ഥമാണെന്നുള്ളതിൽ പാർശ്വകാണ്ഡത്തിൽ	
മിത്രമില്ലാത്തവർ തമ്മിൽ യുദ്ധമുണ്ടാകരുത്	83
കുടുംബസ്ഥിതിക്കു നൽകുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യം	
ഇക്കാരണത്താൽ ഉണ്ടാകരുത് ജ്ഞാനാധിപൻ	84
ഉത്തരമതിനെത്തുടർച്ചയായി ചെയ്യുന്ന-	
തുടങ്ങുന്നതായും യുദ്ധം ചെയ്യരുത് എന്നതാണ്	85
അന്യരെ കൊണ്ടു കൊണ്ടു കൊണ്ടു കൊണ്ടു	
“ചന്ദ്രവർമ്മൻ ചന്ദ്രവർമ്മൻ ചന്ദ്രവർമ്മൻ	86
അർത്ഥമാണെന്നുള്ളതിൽ പാർശ്വകാണ്ഡത്തിൽ	
സത്യാർത്ഥമാണെന്നുള്ളതിൽ പാർശ്വകാണ്ഡത്തിൽ	87
രാജ്യം കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതിൽ പാർശ്വകാണ്ഡത്തിൽ	
സുഖമുള്ളതായും കൊണ്ടു കൊണ്ടു കൊണ്ടു	88
എത്രയും വളരെ നൽകുന്നതിൽ പാർശ്വകാണ്ഡത്തിൽ	
മന്ത്രാധ്യക്ഷൻ തന്നെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ	89
മന്ത്രിയുടെ കയ്യിൽ തന്നെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ	
ചിന്തിതമാകുന്നതിൽ കാണുന്നതിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള	90
കൊല്ലുകയും ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ	
നല്ലതിന്നായിട്ടുള്ളതായും ചെയ്യുന്നതിൽ പാർശ്വകാണ്ഡത്തിൽ	91
ജ്ഞാനാധിപനായ ചാണക്യന്റെ	
ഉദ്ദേശ്യമാണെന്നുള്ളതിൽ പാർശ്വകാണ്ഡത്തിൽ	92
മിത്രത്തെപ്പറ്റിയുള്ളതായും ചെയ്യുന്നതിൽ	
സത്യാർത്ഥമാണെന്നുള്ളതിൽ പാർശ്വകാണ്ഡത്തിൽ	93
മിത്രനാശനാൽ തന്നെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ	
യത്രയും വളരെ നൽകുന്നതിൽ പാർശ്വകാണ്ഡത്തിൽ	94
ചെയ്യുന്നതിൽ പാർശ്വകാണ്ഡത്തിൽ	
ഇതിൽ പാർശ്വകാണ്ഡത്തിൽ	95

- മിത്രമെന്നിവണ്ണമെങ്കിലും ചമച്ചതി-
 നെത്രമാഹാത്മ്യമെന്നു ചൊല്ലാമോ ചിരിച്ചെന്നും?" 96
- ഉദ്യമകോകത കേട്ടുരാജാസൻ ചൊന്നാനന്തപാദം
 "ചന്ദനദാസൻതന്നെ കൊണ്ടിതോശിവശിവ" 97
- ചൊല്ലിനാനതുകേട്ടമന്ത്രിയാടവനപ്പോൾ
 "കൊല്ലുവാൻ വകാശമില്ലത്രേ മഹാമതേ!" 98
- കാലത്തിൻ വിചാബനമാകുന്നതിപ്പോൾതവ
 നീലക്കാർകഴിച്ചതെക്കാട്ടുവാൻ നിബ്ബന്ധിച്ചു 99
- കീഴ്ചയുമായിട്ടുള്ള വാക്കുകൾ പരകയും
 പൂർവ്വങ്ങളെത്തന്നെ ചെന്നെയും പരകയും 100
- ഇവയണ്ണമോരാതരം കൊണ്ടിപ്പോൾത്രേ ഏതനും
 കേവലമരണത്തന്നെ കാണുവിളംബനം 101
- ധന്യനാമോനടങ്ങിയ സത്യത്തിന്നിതുമ്പൻ
 എന്താമതവകയാബതെന്തെങ്കിലുമുനം" 102
- ഇത്തരമവൻ പറഞ്ഞിടീനോരനന്തരം
 ഉത്തമനായ മന്ത്രിയത്തമൻ തൂപ്പിച്ചാൻ 103
- 'ചന്ദനദാസൻതന്നെ' കേൾക്കുമൊരുമിപ്പു
 നിണ്ണയമൊരുപുരം നൃസിയിൽ പാറുതുകണ്ടാൽ 104
- ബന്ധുസ്തോമത്താൽ ഭവാനെന്തെല്ലാം ഭണ്ഡങ്ങളും
 എന്തൊരു കഷ്ടമനുഭവിച്ചതോർത്തേനരം' 105
- എന്തിനിവേദിക്കതെന്നൊരാവേശമനക്കാമ്പിൽ
 ചിന്തിച്ചുനില്പുന്നേരം ജപിച്ചതോഷാഗ്നിയും 106
- കണ്ണിണ ചുവന്നിതെന്തെന്തെപ്പുകിടക്കും
 മിന്നുന്നകാവാളം കൈത്തലേപിടിച്ചുടൻ 107
- ഉച്ചത്തിലിടവെട്ടും പോലെയങ്ങു ചൊല്ലാൻ
 "നിശ്ചയമേരിക്കണമൊന്നാണെന്നറിഞ്ഞാലും 108
- കൃഷ്ണ പർത്ഥാവിൽ പ്രവേശിപ്പരിനൊരുനൊട്ടു
 ജിഹ്വദാസനതെടുത്തിടുകൊണ്ടൊരുപോയ് 109
- ചെന്തൊൻമിപ്പുകയെടുത്തൊന്നു നൂത്തുടൻ
 ചാഞ്ചല്യം കൂടാതെത്താക്കീടുവാനവർകളെ" 110

- സന്തോഷിച്ചു ചന്ദ്രോദമന്ത്രിതൻ കാക്കൽവീണ
വന്നിപ്പുഞ്ചെഴുന്നീറ്റുനിന്നുരചെയ്തീടിനാൻ 111
- “ആയുരൻറകൃപയൊഴിഞ്ഞതുമില്ലിനിക്കുമോ
വീര്യപുഷ്പങ്ങൾമുഖനല്ലയോഭവാൻ 112
- ഞാനൊന്നു പറയുന്നതു ഞ്ഞിനിമഹാമതേ!
മാനമേറീടുംഭവാൻ ചാളമായടുക്കുമ്പോൾ 113
- സുതപഃഭവാനെന്നെന്നതിൻമുന്നംതന്നെ
വല്ലഭനെഗലാശക്തൻകൊന്നടനോടിപ്പോകും 114
- എന്നതുകൊണ്ടുഭവാനായുധംകൂടാതെപോയ്
ചന്ദനദാസൻതന്നെവേർപെടുത്തയച്ചാലും 115
- ഞാനിതാജിഷ്ണുദാസനാകുന്നസുഹൃത്തിനെ
മാനമോടഗ്നിപ്രവേശത്തിന്നൊഴിക്കുന്നേൻ” 116
- “പോകുന്നീ”യെന്നുപറഞ്ഞ ചമുനവനെയു-
മാകലംകളഞ്ഞമാത്രേന്ദ്രൻമഴുനിററി- 117
- ദ്രായുധംകൂടാതെവൻചെന്നതുപോലെതന്നെ
വായുവേശനവയഭ്രമിക്കുന്നടന്നതേ 118
- ചന്ദനദാസൻതാനുജായുധപുത്രൻതാനും
കുന്തങ്ങൾകരങ്ങളിലേന്തിച്ചമണ്ഡലവരം 119
- ചെന്നടൻകലനിലുപുക്കതുനേരത്തിങ്കൽ
ഉന്നതന്മാരാംഭിവാകീർത്തികൾചൊല്ലീടിനാൻ 120
- “ശ്രേഷ്ഠികൾകുലശ്രേഷ്ഠ!കേളഭോഭവാനിപ്പോൾ
നിഷ്ഠാമായകുലഭൂമിയിലകപ്പെട്ടു- 121
- മന്ത്രിതൻകുടുംബത്തെനൽകുകമടിയാതെ
ചന്ദ്രഹാസനായുള്ള ഭൂപതിതനിക്കിപ്പോൾ, 122
- ഇന്നുമാക്കുയുംഭവാൻചെയ്തതില്ലെന്നവന്നാൽ
വന്നുപോംഭേമത്തിന്നാശമെന്നറിഞ്ഞാലും” 123
- ഇത്തരമവരുടെവാക്കുകൾകേട്ടിട്ടുവ-
ന്നത്തരമവർകളോട്ഞിനെചൊല്ലീടിനാൻ 124
- “മിത്രകാശ്വത്താൽമരിക്കുന്നതിനിനിക്കിപ്പോൾ
മിത്രത്തിപ്പുറവശമില്ലെന്നുധരിച്ചാലും” 125

- കണ്ണനീരോടുകൂടിപ്പിന്നെയും മന്നിക്കാരൻ
തന്നരിക്കത്തുനില്പു മോയ്ശെയോടുകൂടെ ചെന്നു 126
- “വല്ലഭേ! പൊയ്ക്കൊരുകന്ദീബാലകനോടുകൂടി
വല്ലഭം വിചാരിച്ചുവേദിച്ചിടത്തല്ലൊ 127
- ബാലനെപ്പരിപാലിച്ചിടുകഭവതിനീ
കാലദോഷത്താൽ വന്നതൊഴിച്ചുകൂടാനാഥമ!” 128
- മേന്മാവിൻ വചനങ്ങളിങ്ങിനേകേട്ടിട്ടുവരും
ചിത്തതാപേനകരഞ്ഞി വണ്ണമുരചെയ്യാറും 129
- “എന്തെങ്ങെന്താവെ! ഞാൻ നിന്നോടു പിരിഞ്ഞായ്യാ
മന്നിടത്തിങ്കലിരിക്കുന്നതെങ്ങിനെനാഥ? 130
- നിന്നോടുകൂടെപ്പരലൊകത്തു പോന്നു ഞാനും
ധന്യനാണെന്നു സ്തബ്ധിച്ചിടുകെന്നുതേയുമു” 131
- “ബാലേ! നീ കൂടെ മരിച്ചിടുകെന്നാകുപ്പിനെ
ബാലനാമി വന്നെന്തു ശരണം ജീവനാഥമ! 132
- വാണിമോചെയ്ത കാലം കഴിച്ചു കൊരും വാനേതും
വാണിത്തേജസ് പരിചയിച്ചി വല്ലോ ബാലൻ” 133
- “അയ്യോമൽ പാണനാഥ! ബാലനേക്കാത്തീടുവാൻ
പൊയ്ക്കുകുലമൈവമുണ്ടെന്നു ധരിച്ചാലും 134
- അത്രയമില്ലാതെ വർഷിശ്ചരൻതന്നേപുന-
രാത്രയമാകുന്നതുമെന്നല്ലൊ പറയുന്നു” 135
- അന്നേരം പുത്രൻ താനും താൻ പോവതിച്ചഥ
കണ്ണനീരോടുകരഞ്ഞിങ്ങിനെ ചൊല്ലിപ്പിന്നാൻ:— 136
- “താതനെപ്പിരിഞ്ഞു നാഴികനേരം പോലും
ചേതസി പാർത്താലറിയുന്നതില്ലയ്യോ ഞാനും 137
- പിന്നെ ഞാനെവിടേക്കു പോകുന്നു മഹാമതേ!
മുന്നെ ഞാനറിയുന്ന ദേശവുമില്ല പാർത്താൽ 138
- ആരിനിപ്പരിപാലിച്ചിങ്ങിനെ ലാളിപ്പാനും-
മാരിനിത്തരിവളുമോതിരാതരുവാനും” 139
- ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞവൻ കണ്ണനീർ തുക്കിത്തുകി
തിങ്ങിനടു ചെന്നു വന്നു ചൂത്തിൽ കരകയും 140

അ ചന്ദ്രജയനോടുകൂട്ടിയിട്സാമുത്തു ചാത്താ-

“நிபுநிசெயு வளகாறு அநிலாசெனாறு. 141”

ഭിക്ഷയിൽ മാനുവസി ചുറ്റുകയാണ്! നീയു-

മിഷിഖന്മാർതിന്നെക്കൊല്ലമല്ലാത്തീൽത്തന്നം" 142

ഒന്നുപാണിതെച്ചൊലുകനുമുദമന്തിത്തമാ

ചണ്ഡാലന്മാരുടിയുപറഞ്ഞതിന്നു കാരണം 143

“നാട്ടിനകത്തു ചിന്തേലോരടു ചാൻതിന്നൊത്തൊരും-

கொடியேவையகிழ்ச்சியெனயறிதலாடி 144

ഉഴുതിയിരിക്കുന്നാലും മാറ്റത്തുകയടയ്ക്കുന്നതി-

“പ്രായം പ്രതിബാധം അധികമില്ല. അധികം അറിയാം”

“അർദ്ധശതകത്തു നൂറുനാൾക്കു മുമ്പാകെ ഭാരതം

തെരുവുകളെ കീറിയൊന്നിച്ച് നഗരം നശിപ്പിച്ചു" 146

മാനദാസനതാൽ പത്മംകൈവർത്തമാനം
താമരംകൈവർത്തമാനം

“എന്നിങ്ങനെയാണ് കേരളം പരമേശ്വരനായത്.

എന്നതീയാവാം! എന്നതീവികാരങ്ങളാവാം

അവലോകനം

தாபக ஸ்கைப்போனெரு தூக்கிதிக

ബന്ധുക്കൾക്കിടയിൽ മാത്രമല്ല സമൂഹത്തിനുമിടയിൽ അറിവ് വേർതിരിച്ചു കൊടുക്കാനും പദ്ധതിയുണ്ട്.

മിസ്സിയുൾമുരളോ അപേക്ഷാണുവന്നതുമാത്രം

എന്നതുകൊണ്ടു കരഞ്ഞീടുവാനവകാശം

കുനാൽനെർമിഴിയൊളെ! പൂവ്വു കണ്ടാലി

അന്നേരം പിടിച്ചെടുത്ത ചന്ദനദാസൻ തന്നെ.

കണ്ണിനെ ചുവത്തിയ ചണ്ഡാലാഭിരുചി

പ്രദേശവാസികളുടെ പങ്കാളിത്തം

“നമുക്കിതാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

கிஷ்கிந்தாமங்கலம்" எனது கையெழுத்தால்.

നെയ്യകുളിത്ത് വൻകൈവിട്ടു നവനെയ്യം

പത്രങ്ങളുടെയും പരിഭവങ്ങളുടെയും പരിധിയിൽ

மாணவர்களுக்கான புதுசாக்ஸ் நகல் உபயோகம்

“ബാവ! നീ ഹിരകാശം ജിഹ്വിക്കെ” നാശീയാമേ
 കാലോദ്ധവീഴ്ചകളെ നീശോഭനമാല്ലീടിനാൻ 156
 തക്കത്തിൽ പിടിക്കുന്നതൊല്ലിതരപചമനാർ
 മിക്കനെപ്പിടിപെട്ടാർ ശ്ലോഷിതരതനേരമേ 157
 തൽപ്പത്രകളത്രമേള ചുത്തിലതനേരമേ
 “മല്ലേതേ! താത” യെന്നവാവിട്ടുകര കയ്യേ 158
 “ആരയ്യാപരിപാവിപ്പാ” നെന്നപറകയ്യേ
 പാരാതെ “ഞാനുണ്ടെ” നതക്ഷസാമാത്യന്താനം
 ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുടൻ പറഞ്ഞു വരുന്നതും
 ആശ്ചര്യപ്പെട്ടുകണ്ടീടി നാനവർകളും 160
 ശ്രദ്ധ നായ്ക്കുവനിലം പൂക്കടനമാത്യനും
 സന്തപനമാണുമാത്രം അതമമാല്ലീടിനാൻ:—
 “വന്ദനാഭസൻ തന്നെക്കൊല്ലുകയാണു നിങ്ങൾ
 മന്ദനാഭനെ തന്നെ കൊല്ലുകയെന്നുവെണ്ട 162
 സ്വാമിനാശത്തിന്നുണ്ടാണസനാൽ മരിയാതെ
 ഭൂമിയിലിരുത്തേള ബന്ധുനാശവാകുണ്ട 163
 ശത്രുക്കൾ പെട്ടുപൊയ്ക്കൊന്നു കൊല്ലാതൊരു
 പാത്രമായിട്ടിയാതെന്നാണമില്ലാതൊരേൻറ 164
 കണ്ണത്തിൽ വലമാലബന്ധിപ്പിച്ചിയാതെ
 മണിപാലന്മാരെ! നിങ്ങൾ കൊല്ലുവിൻ ദൈവകീടാതെ”
 മന്ദനാഭസൻ താനും വിന്നനായതനേരമേ
 മന്ദനാഭ മന്ത്രികൾ വീരനാട്ടുകൾ പൊന്നാൻ 166
 “എന്തിനതുടങ്ങുന്ന മിന്നെ ചെയ്യാതെ ഭവാൻ?
 ബന്ധുകാളുന്തിൻ ഫലാനിഷ്ടവമാക്കിയാതെ 167
 മിത്രത്തെ പൊല്ലിമരിച്ചീടുകിവിതി നില്പൊര
 മിത്രമാം വിഷ്ണു പദം പ്രാപിക്കാമല്ലോ ഹവ!” 168
 കണ്ണ നിർവാളതു പറഞ്ഞീടിനാനമാത്യനും
 “നന്മനെന്നു ഓതവബന്ധുവല്ല യാജ്ഞാനം 169
 നിമെ പയ്യബന്ധു തപത്തിന്നു കേരളത്തൊ പയ്യൻ
 നീ വമാനസനായൊഹിനി അകായനേണോ?” 170

- എന്നതുകേട്ടുചണ്ഡാലന്മാരിലേകൻശീഘ്രം
ചെന്തെന്നവനോടും ചാണക്യനോടുംചൊന്നാൻ 171
- “ഈനടാസൻതന്നെകൊല്ലുവാൻതുടങ്ങുമ്പോൾ
മന്ത്രിരാക്ഷസൻവന്നുതടയ്ക്കുവീരോധിച്ചു” 172
- ഇങ്ങിനെകേട്ടുചന്ദ്രഗുപ്തനും ചാണക്യനും
തിങ്ങിനമോഹപുണ്യവേഗനപുറപ്പെട്ടാൻ 173
- ചെന്തെൻകലനിലംപുഷ്പമാത്രമെൻറപാദം
വന്ദിച്ചനിന്നാർചണകാതമമെഴുത്തുനാമം 174
- മന്ത്രിയോടുകൂടുന്നേരം ചാണക്യമഹീസുരൻ
മന്ദഹാസവുംചെയ്തുചന്ദ്രഗുപ്തനെ ചയ്ക്കാൻ 175
- “ചന്ദ്രഗുപ്തനുംഞാനുംവന്ദിച്ചനിൽക്കുന്നേരം
എന്തൊരാളോടൊന്നിങ്ങിനെത്തന്നെചെയ്തു” 176
- പിന്നെയുംവിജയഗുപ്തമന്ത്രിനാർചണകാക്ഷൻ
വീണുതന്നമസ്തുരിച്ചീടുവാൻതുടങ്ങുമ്പോൾ 177
- കണ്ഠിതരോഹപുണ്യചാല്പിനാനമാത്രനും
“ചണ്ഡാലസ്വർഗ്ഗംകൊണ്ടുദ്യമിതനഹമിപ്പോൾ 178
- എന്നതുകൊണ്ടുതൊട്ടുപോകരുതെന്നിങ്ങിൾ”
എന്നുചെയ്തുവാങ്ങിനിന്നിതുമന്ത്രിനരം 179
- കെഴടിപുനതുകേട്ടുചന്ദ്രഗുപ്തനുംപുണ്യ
കേട്ടതീർത്തവംമന്ത്രിരാക്ഷസനോടുംചൊന്നാൻ 180
- “ചണ്ഡാലന്മാരല്ലിവർ ചണ്ഡാലാക്രതിയത്രെ
കണ്ടറിവതിനവകാശമുണ്ടിവർകളെ 181
- പണ്ടിവർതവഭൃത്യന്മാരെന്തയരിച്ചാലും
ഭണ്ഡാധികാരിയാകംസിലാത്മനിവനല്ലോ 182
- വ്യാജേനശകടനെക്കൊണ്ടൊരുലേഖപണ്ടു
രാജപുരുഷനെഴുതിച്ചതുമിവനല്ലോ 183
- അന്യനെയറിഞ്ഞതില്ലേദവാൻമഹാമതേ!
ധന്യനാകുന്നസമുദായംകനറിഞ്ഞാലും 184
- വ്യാജങ്ങൾഭവാനോടുസന്ധിചെയ്തതിന്നത്രേ
ആചരിച്ചിതുങ്ങൾസാംപ്രതംമഹാമതേ! 185

കിഞ്ചനപോലുംഭവാനോടൊരുവിഭവേഷത്താൽ	
അഞ്ചിതമതേങ്ങങ്ങൾമൊയ്ക്കതല്ലറിഞ്ഞാലും	186
മേഖയുംഭദ്രഭാദികളുംസിംഹാർത്തം	
ഭദ്രമായ്ഭവാനുകൊണ്ടുണ്ടെന്നത്രയമത്രം	187
മിത്രമായരികത്തുവന്നൊരുക്കുപണനം	
ഇന്നമാജിണ്ണാലാനേവെന്നൊരുപുരുഷനും	188
ചന്ദനദാസൻതന്നെങ്ങനെയിപ്പിച്ചതുമെല്ലാം	
ചന്ദ്രഗുപ്തനോടിനക്കീടുവാൻഭവാനെത്താൻ	189
ചെയ്തുകർമ്മങ്ങളെന്തുകേവലമറിഞ്ഞാലും	
എന്നതുഭവാനുള്ളിൽക്കുമിട്ടുകൊള്ളേണമെ	190
ചന്ദനദാസൻതന്റെറർപ്പിച്ചതുംവേണമെങ്കിൽ	
ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെറമ്പ്രിയകയ്യേറുന്നമല്ലോ	191
ഞാനധികാരബമാനമെടുത്തശത്രുഭവാനെ	
മാനമുൾക്കൊണ്ടുധരിച്ചീടുകനടംബുധേ!”	192
രാക്ഷസനതുകേട്ടുവിപ്രനോടുരചെയ്താൻ	
“സാക്ഷാൽഞാനതിന്നധികരിയല്ലറിഞ്ഞാലും	193
യോഗ്യനായുള്ള ഭവാനെടുത്തശത്രുമിപ്പോൾ	
ഭാഗ്യാദിനന്മാർക്കുടതീടുകയരുതല്ലോ	194
അത്രയുംവേണ്ടിയിനിമോഹമില്ലിതിനേതും	
മിത്രത്തെവധത്തിൽനിന്നുരക്കിച്ചീടേണം”	195
വിഷ്ണുഗുപ്തനതുകേട്ടുചെയ്തീടിനാൻ	
ഉണ്ണിച്ചമന്ത്രികലത്തേപ്പോനോ“ഒന്നാവിപ്പോൾ	196
ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെറമ്പ്രിയകയില്ലെന്നുണ്ടെങ്കിൽ	
ചന്ദനദാസൻതന്നെകൊല്ലുകയുള്ളതും”	197
മന്ത്രിയമതുകേട്ടുവിപ്രനോടുരചെയ്താൻ	
“ബന്ധുസ്സേഹത്തെക്കാളില്ലപ്പറമിനിയേതും	198
കാർയ്യത്തെസാധിച്ചീടുന്നതുബന്ധുസ്സേഹം	
വീഴ്ത്തുന്നിതാനമസ്സാമെന്നതേവേണ്ട”	199
എന്നുരചെയ്തശത്രുവാക്കിനാനമാത്യനും	
അന്നേരംവിഷ്ണുഗുപ്തനേററവുംമോദത്തോടെ	200

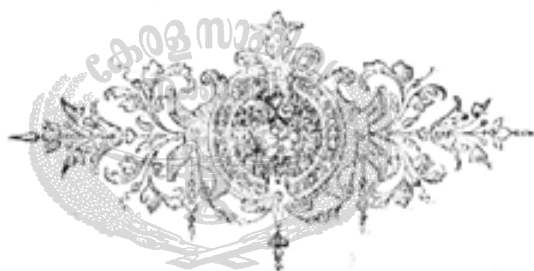
- മെഴയ്ക്കുന്നോടുമചെയ്താൻ “രാക്ഷസൻ പ്രോരതവ
കാത്ത്സാധകകരനായിത്തന്നറിഞ്ഞാലും 201
- എന്നുടെബലിയിലാസങ്ങളുപിന്നെത്തവ
മന്നവവിചിത്രമാംഭോഗ്യത്തിൻവിലാസവും 202
- രാക്ഷസമാത്യൻതൻറെനീതിയുമിച്ഛുന്ന
ഇക്കിതിതവത്തിതലൊന്നായിക്കളിക്കുമ്പോൾ 203
- ദേവകൾപോലുമതികിലുണവരുമിപ്പോൾ
കേവലംഗൃഹനായിവാഴ്ന്നീമരമാമത! 204
- മെഴയ്ക്കുന്നമതു കേട്ടുമാംപൂണ്ടുചെയ്താൻ
“ആയുന്മാരുടെബലംകേവലമെങ്കിലും” 205
- സന്തോഷിച്ചല്ലാവരുമിന്നെപ്പോയ്വരപൂജ
സന്തതംസമ്മാധിച്ചുനീതിയെഗൃഹത്താൻ 206
- മെഴയ്ക്കുന്നതികാലംകൈയ്യിൽപറകയാൽ
ആയുന്മാമമാസ്യനോടിക്കിന്നെചൊല്ലിടിനാൻ 207
- “പുതുപുതുൻതന്നെബന്ധിച്ചുകൊണ്ടു
സർവ്വതവമതത്തിന്നതക്കവണ്ണമാം” 208
- ഉത്തമനായമന്ത്രിസത്തമനതുകേട്ടി-
ട്ടുത്തരംഗപതിയോടിക്കിന്നെചൊല്ലിടിനാൻ 209
- “പുതുപുതുനായമലകേതുവെന്നെ
സർവ്വാരക്ഷിച്ചയച്ചീടുകവേണമല്ലോ 210
- ആശ്രയമവനായിക്കഴിഞ്ഞുവന്നമെന്നാ-
ലാശ്രയശ്രുതൻതന്നെസമ്മാനിച്ചയക്കണം” 211
- മെഴയ്ക്കുന്നമതു കേട്ടിട്ടായ്തൻറെമലകേനോക്കി-
‘ക്കൊല്ലമാകുന്നതെ’ സപരഞ്ഞുമാണക്യനും 212
- ബന്ധവുമഴിച്ചിട്ടുനേരംപവർതക-
നന്തനൻതനിക്കുള്ളപടയുണ്ടേധാരവും 213
- പ്രാണനന്നേഗരവുംമൊക്കെയുകൊടുത്തഥ
മാനവവീരന്മാനിമുയർച്ചാനതുകാലം 214
- ആയുന്മാരുടെമനംതെളിഞ്ഞുപുനമഥ
മെഴയ്ക്കുന്നാമഹിപതിചന്ദനദാസൻതന്നെ 215

- തന്നരികത്തുവിളിച്ചാക്കുവെപ്പിനെ
മന്നവൻസമ്പന്നനാക്കത്തുപ്രാകാടുത്തുടൻ 216
- മുന്നത്താനടക്കിയഭണ്ഡാരങ്ങളുമെല്ലാം [ൽ
എണ്ണമോരോന്നേകോടുത്തീടിനാൻസന്തോഷത്താ
- ബന്ധിച്ചുജനങ്ങളെയൊക്കെയയച്ചവി-
ദന്തമോരേപൊപ്പിച്ചീടിനാനവരെയും 218
- ചന്ദ്രഗുപ്തൻററുനവൈഭവങ്ങളെക്കൊണ്ടു
സന്തതംതൃഷ്ണമുള്ളിന്റേറ്റാവുവളന്നത 219
- മാണക്യൻതാൻചെയ്തൊരുപോരാമ്പ്രതിജ്ഞയെ
മാനത്താൽസന്ധിച്ചുകെട്ടീടിനാൻകുടുംബവും 220
- ഏതായുംനിൽക്കെന്നാകിലുംമാണക്യനു
വിരുദ്ധമനവധിനതുകിനാൻചന്ദ്രഗുപ്തൻ 221
- “ഭൂമിനായകകലമെന്തവിനായകക്കല്ലേ!
ഭൂമിയെപാലിച്ചുനീജീവിപ്പുവിരുകാലം” 222
- ആശിയുപേലതരമിങ്ങിനെചൊല്ലി ചൊല്ലി
ദേശികനായവിഷ്ണുഗുപ്തനാചിങ്ങത്രേയൻ 223
- യാത്രയുംപറഞ്ഞുപോന്നാത്രമപ്പേക്കുപിന്നെ
നിത്യാത്മപസ്സുകൾചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നിതേ 224
- പിന്നെയുംവന്നുചന്ദ്രഗുപ്തനേക്കണ്ടുനിജ-
മന്ദിരപ്പേക്കുമവീടിനാൻദീപ്തത്രേയൻ. 225
- ഭാഗ്യവനായിടുന്നചന്ദ്രഗുപ്തനാചിന്നെ
യോഗ്യമാശ്വിത്രഭ്രാന്തനടപ്രതിക്രിയാ 226
- ചിന്തിച്ചുവണ്ണതെന്നെസാധിച്ചുസന്തുഷ്ടനാ-
യ്ക്കന്ത്രിയാടനദിനമേവൻകൊണ്ടുനിയെ 227
- യമർത്തിപ്പിഴയൊതെപാലിച്ചുവഴിപോലെ
സമേമാലോചിച്ചുപുഷ്പന്ദിരമേവീടിനാൻ- 228

ഇതഥാമൃതശിഞ്ചനാശ്ചവപരന്തരവ-
 നരംശതന്നിതത്ഭാദംകേരണാകിളിമകരം 229

തന്തുലസ്ത്രകളുത്ത വരംകീര്മനങ്ങളുപോടി
 കോലത്തുചുറ്റണവോധീടിനാളതു കാലം. 230

ഇതി ചതുരാംഗിരസം ഏതാംചാലം സമോപ്തം.

ശി.

ചാണക്യസൂത്രം

കിളിപ്പാട്ട്.

—:0:—

ഒന്നാംപാദം-കേകാവൃത്തം

വ്യാഖ്യാനം.

പാലോത്തം...എന്ന മുതൽ നിപായണം എന്നവരെ കിളിയോടുമുള്ള ആശയക്കുഴപ്പത്തെ അടയ്ക്കുക.

1. പാലോത്തം=പാലാശ്വത്തം മാത്രം ഇതി മുതലായ ഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടു്. ശരീകത്തത്തി=പോരത്തം. സ്ത്രീകളുടെ ശബ്ദത്തിന്നു സപരമാധുർവ്വം ഗുണങ്ങൾവന്നതന്നാൽ പാളിന ഗുണമുമാകുന്നതു പ്രസിദ്ധിയെ പുഷ്പിപ്പിച്ചു നിർദ്ദേശമുണ്ടിതു്. ശരീകത്തത്തി എന്നു ചന്ദ്രശേഖര എന്നുപദമേ മലയാളത്തിൽ. മധു=മേൽ. തേൽ, കറുപ്പുണ്ണം മുറ്റിമധുരം മുതലായവ കണ്ണനാരത്തിലെ മധുരരസം കിട്ടു് ശബ്ദത്തിലു വരികയാണെന്നു കണ്ടു്. ആരംഭം=ആരംഭം. മുമ്പാകെകൊണ്ടു സംഭവിച്ചതു്.

2. മേൽ, എത്രയുംപല വിചാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു ക്ഷീണിച്ചുകൊണ്ടു ചാണക്യ=സമീപത്തു്. മോദാത്താഭം=സന്തോഷത്താഴ്ച.

5. ബുദ്ധിസമർത്ഥമല്ല എന്ന മുതൽ ഇല്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ചാലും. എന്നവരെയുള്ള ഭാഗംകൊണ്ടു ബുദ്ധിമാന്ദ്യത്തെ മഹത്തമത്തെ സംഭാവന പ്രദാന നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടു് ഉത്തരനായുണ്ടാകും...പന്നതപായവ്യം. എന്നവരെയുള്ള ഭാഗംകൊണ്ടു ചാണക്യന്റെ ബുദ്ധിസമർത്ഥത്തെ വിശേഷം പ്രേണ ഉപസൃഷ്ടിക്കുന്നു.

8. ചാണക്യൻ=ചാണകന്റെ പുത്രൻ. ചിത്രം=അത്ഭുതം.

11. ഇകകലമാലിക=തത്തകളുടെ വസ്ത്രത്തിന്നു് അലങ്കാരം.

12. ഗണനാഥൻ=ഗണപതി. വാണി=സംസാരി. യന്ത്രിമ=നല്ല സദാചാരങ്ങളുള്ളവർ.

14. നീകിരം=നയങ്ങൾ. ചോൽക്കോണം=കേൾവിപ്പട്ടു. ആരവോഴ്=കഥനാധികാരം അല്ലെങ്കിൽ ആരോടുകൂടെ പേരിൽ വെല്ലമാനങ്ങളാകൂടി. മോദം, ആർ=സന്തോഷത്താഴ്ച. ആർ, ഇയന്നം,

കലൻ, പൂണ്ണ്, ഉറ, ഉരക്കൊണ്ണ്, ഏഴിന്നു ഇതൃമി ഗണ്യങ്ങൾ . തി
യാത്രപങ്ങുമാണ്. അവ വിശേഷണവിശേഷ്യങ്ങളെ അതിൽ ചേർന്ന ഇ
ടങ്ങളിൽ ചോതിയിട്ടു വിഭജിക്കുന്നപരേല കവികൾ പ്രായാഗിച്ചു നല്ലായി
രിക്കുന്നതിനാൽ അവയ്ക്കു പ്രത്യേകിച്ച് അർത്ഥം പാഠയെന്നതില്ല. ഏഴ്
പുമാ=കഥാക്രമത്തിൽ ശ്രോതാക്കളുടെ ശ്രദ്ധയെ വലിച്ചിരിക്കുന്നതിന്
യിതാവിശേഷമാധനം ചെയ്യുന്നു.

16. മരംകിനി=ഗാഗനമി. തുഗം=ഉന്നതം. പാടലിപുത്രം=മു
നശം. ഇപ്പോൾ 'പാറാ'നാ' എന്നു പറയുന്നതാണത്രെ. 'പാടലിപുത്രം'
എന്ന പേരിന്റെ കാരണവും ചരിത്രവും 'കഥാസരിസ്തഗരം. കഥാപീഠ
ലംബകം. ഭൂനാം അഗമത്തിലുണ്ട്.

17. തൽപുരം=ആപ്പുരം. ചെങ്കരിവൻ=ചെവന്ന കരിയ
കൾ=(രശ്മികൾ) ഉള്ളവൻ (സൂര്യൻ)

18. കിരൾ=തൽപുരം=സാമന്തവർത്തിമാണായവൻ. ന
രേന്ദ്രപൻ=നരനെന്നു മർദ്ദനം. ഈ നരൻ എന്ന പേർ സാമന്തനാമമാ
യിരുന്നവനെ തന്റെ അന്ത്യപ്രായത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനിന്നുമാറിപ്പോ. സമേ
തീനം=(ശ്രീ. നീ) അല്ലെങ്കിൽ.

19. മേലപാർവ്വതം=(ഇ. സ്ത്രീ. ത. ഭൂ) നല്ലയശസ്സാടുകി. മ
തീതലം=(അ. ന. മി. പൂ) കർമ്മ.

20. സർവ്വം സിദ്ധിപ്രദം=എല്ലാവർക്കും സമ്പത്തിനെ നേടും ചെയ
യുന്നവൻ.

21. രാജസേനപുരം=രാജസഭാതിരിയിൽ ജനിച്ചവനല്ല. ത്രയംതം
പ്രകരം.

22. സുന്ദരാംഗിരം=സുന്ദരങ്ങളായ അംഗങ്ങളോടുകൂടിയവർ.
ജ്ഞാതർ=പ്രിയപ്പെട്ട.

23. ജ്ഞാതാഭനം. കർത്രിയപുത്രം=കർത്രിയന്റെ പുത്രി (കു
തിയസ്ത്രീ)

24. അർന്ന, സമൻ=തപസ്സുതരി നിർമ്മിക്കുള്ള തേജസ്സുകൊ
ണ്ണ്. വിപ്രൻ=ബ്രഹ്മണൻ. (വിശേഷണ തപസ്സിനെ പുറത്തു ചെന്നതു
വൻ എന്ന മാർപദം) അർദ്ധപാത്രാദികൾ=അർദ്ധം (പുറത്തുവു) ജലത
സ്യാർത്തം ദ) ഭക്ത്യാ=(കുൽ കഴിക്കുന്നതല്ല വെള്ളം) ആദിഭക്ത്യകൊണ്ണ്
ചിരകിരകളെ ശ്രവിക്കും.

25. ദാമിനിമാർ=മാർദ്ദമാർ. കന്നൽ നേർമിഴി=കന്നമിന്നം=(ക
രിയവെളിച്ചമിന്നം) നേർമിഴി=(ഇപ്പോൾ) ആദ്യ മിഴിക്കുമാടുകിയവർ. (സൂര്യരി)

26. കനിനതരി=മുളകൾപ്പെട്ട ചോറാങ്ങോടുകൂടിയവർ. മ ദ്രുത
ജ്ഞാതാഭനം കലനമായ കരിമിഴിയുടെ കൽകഴുകിയ വെള്ളം കസ്തുരി

കളിയിലി വേലനങ്ങളെക്കൊണ്ടുപോകുമായി അതിശയമായ തന്റെ ശരീരത്തിൽ തെരിച്ചത് ഏറ്റവും ഒറ്റപ്പെട്ടതായി എന്നുള്ള നഷ്ടത്താൽ അന്നത്തെ ഹോളെ മേലം കടന്നുതുറന്നു സാരം.

34. കൂറ്റം=അനസ്താമിറ്റോണവരും. ശ്രോധം=കരോപം. അപേനിയി=അപസവി.

35 വന്ന കാര്യത്താൽ=വന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ച്.

36 തനപതി=തനക്കൂലായ അംഗങ്ങളെക്കൂട്ടിയവരും (ശ്രോശി) ഉൾക്കൊമ്പു=മനസ്സ്. അപേതിമൻ പ്രസവിച്ചതിനുള്ളതുകൾക്ക് ആദ്യമായി ഉണ്ടായ ഗർഭ മനസ്സുനേക്കുപ്രദമാകുമല്ലോ. ഉത്തമൻ=നല്ല ലക്ഷണങ്ങളുള്ളവൻ

38. വീട്ടുവാൻ=തേജസവി. കെന്റൽ=മുറയുടെ പുത്രൻ.

39. പുത്രൻ വേണ്ടുകൾ=ജാതകൾ, നാമകരണം, അന്നപ്രാണം, ചക്ഷുഃ, കർണ്ണവായു, വിദ്യാഭ്യാസം മുതലായ ദോഷസംസ്കാരങ്ങൾ. അസ്രംസ്രോക്തം=അതായതില്ലാതെ.

40. വീട്ടും=ശേഷം. വിനയം=അറിവ്. നയം=നീതി. അനുഭവം=(അവ്യ) വിവസാരം.

43. ശ്രോമം=സ്തോമം. രണ്ടുകൾ=ഗർഭാർത്ഥം. വൈദ്യൻ ജ്യോതിഷി, മറ്റു പല മുതലായ വകയെ വിധിയനുസരിച്ചുള്ള മണി മന്ത്രാഞ്ജലി പരിശീലനങ്ങൾ. നിരന്തരം=(അവ്യ) ഏകവിധമേ.

44. മാംസപിണ്ഡം=മാംസം. (ഗർഭം വെക്കുമ്പോൾ വേണ്ടവണ്ണം ചെയ്തിട്ടു മാംസം തികഞ്ഞിട്ടും ഒരു ശിശുവിനായല്ലാ പ്രസവിച്ചുള്ള എന്നുള്ളതാണു രോഗവിനു ഭുവകാരണം.

45. കിണ്ണം=ഉച്ചത്തിൽ. അശരീരിവാൽ=അശരീരിയുടെ വാൽ. (അപേതിമയിൽ)

46 ഭൂപതികളുമെറി വിവം=രാജാക്കന്മാർ. അശരീരിവാൽ കളിട്ടു രാജാവിന്റെ ഭുവം ശേഷിക്കുന്നതു്. ഇതു നിരവധിയായ മാംസപിണ്ഡത്തിൽനിന്നു് വെച്ചു പുത്രന്മാരുണ്ടാകുമോ എന്ന വിശ്വാസം വരാത്തതുകൊണ്ടു് ഒരു സമീപ്തനുള്ള ഉപായം കേതനത്തോളംകൊണ്ടു് ആകുന്നു.

47. ത്രാമമാനസൻ=ശുദ്ധിമന്ത്. ('തിഷ്ണാണമാനസ'നെന്നു് തിരുനെൽകൽ സന്ദർഭമായിരുന്നു) രാമസൻ=രാജസംനന്ന മന്ത്രിക. ബലാൽ=മേലുതട്ടാ.

48. വെട്ടു ലണയിൽ=തൊട്ടായി മുറിക്കുക. തെലകുടത്തം=മുണ്ണു നിറച്ച കുടങ്ങൾ. (തികഞ്ഞിന്റെ വികാരം=മേലം. എന്നു് അർത്ഥം)

51. തരകകളകം=(ഗ്രി. വി) കെരളകത്തോടുട്ടി. ശിശിട്ടു പരിഷകം=അഭ്യസിട്ട മനസ്സിലാക്കുക.

52. ശ്രേസംഹാരം=ശ്രേകളുടെ വവം.

53. തേവനം=താമണ്ഡം (സുവാവിന്റെ അവം=തേവനം) ഗവ്വിതരം=അഹങ്കാരത്തോടുട്ടിയവർ. നിമപുത്രന്മാർ=നിമന്മാരായ കന്ന സഞ്ചയിട്ടു പുത്രന്മാർ (കമ്മയായ്) 'സപകനിത്യനിമം ഗ്രി (ഷ്)' എന്ന അഭിധാനംകൊണ്ടു നിമന്മാരും വിഷേഷ്യനെ അനുസരിച്ചു ആ ണ ലിംഗത്തിലും വരുന്നതാണ്. അന്തികം=(അ ന. സ. ഐ) സമീപത്തിൽ. കാനനം=തപോവനം. ഗതി=പ്രാപ്തകന്യക.

56. കന്യാം=ഇളക്കം. മേയതു പേരും ദേശമയത്തു ജനിട്ടവരുംകൊണ്ടു രാജാക്കന്മാരുടെ നടപ്പനുസരിച്ചു 'ഭൃപുര' നേക്കുറുപ്പൻ താമിളാ തെരിനാലാകുന്നു ഈ ആലോചന വേണിവന്നതു്.

58. പരം=യോഗ്യൻ. ഭാസ്വകം=ഭാസ്വമെന്ന കമ്മ.

60. അതൻ, മേ ചിന്തയെക്കൊണ്ടു എന്ന ഭാസ്വകമ്മത്തിന്നു കളിച്ചിട്ടുവാൻ മൂലം മേന്മയായ കണ്ണം (ആകുന്നു) നിരൂപിച്ചാൽ കേവലം സ്ത്രീകൾ ഇല്ലാത്തതെന്ന (മൂലം ആകുന്നു) എന്നുവരും.

62. ശ്രേണിപം=ജാതികൊണ്ടുള്ള മർദ്ദമുത. മേയ്ക്കൻ=വയസ്സു ഭൃപുരയൻ, ഹാസ്വം=നിന്ദ.

64. രാജകം=രാജാവിന്റെ സ്ഥാനം, നീചകം=താഴ്മ്മ=(അസുല്യസ്വ. ക. ഐ) ഏതൻ.

65. റ്റുപതിമകം=രാജാവിന്റെ മിമത്തോടുട്ടിയവൻ എന്ന അവസ്ഥ.

69. കന്യകി=ശരത് (ഏഷണിപ്രായംഗ)

74. നക്രനാസമ്യൻ=നക്രനാസൻ എന്നു പേരുള്ളവൻ. ഇക്രന ഇച്ഛൻ=നീതിശാസ്ത്രപാണ്ഡിത്യംകൊണ്ടു് അസുരാപാട്ടുനായ ശുക്രമോഷിശ സമൻ.

78. വൃഷഭിസുതൻ=ശ്രുതസ്രീയുടെ പുത്രൻ. അന്തരം=മിത്രം.

79. സാപന്യം=മേയ പുരുഷൻ എന്നിലധികം ഭാര്യമാരുണ്ടായിട്ടുണ്ടാൽ ആരാട്ടുമാർ തമ്മിലുള്ള മത്സരം. (സമാനനായ് പതിയോടുട്ടിയ വർ സപതി; സപതിയുടെ ഭാവം=സപന്യം)

80. ഭാസിപുത്രൻ=ഭാസിയുടെ പുത്രൻ. (ശ്രുതസ്രീയായ മേയുടെ പുത്രനായതുകൊണ്ടു പരിഹാസമായിപ്പറഞ്ഞതു്.)

81. ശാസ്തരം=കന്യകികൾ. വൃവസ്ഥകൾ=നിയമങ്ങൾ.

86. ഇശ്വരപരിഷകൾ=ഇശ്വരനെ സങ്കീർത്തിച്ചുള്ള പരിഷകൾ (നമിക്കുകയെന്നു് മുതലായതു്) ഇശ്വരപ്രഭവം=ദൈവത്തിന്റെ സങ്കല്പം. (മേവവിധി)

89. പാകശാസനൻ=മുദ്രൻ.

92. കാനനത്തിന്നു്=കാനനത്തിൽനിന്നു് (വണ്ണമോപം). ശിഷ്യരായി=നല്ലവണ്ണം.

94. അന്യോന്യം=പരസ്പരം. (അമ്മിഴ്ത്തലിൽ) ഉപേക്ഷം=കൃഷ്ണത്തിൽ അത്രയ.

95. ബഹുനായകം=പല നായകന്മാരുള്ളതു് (ബഹുനായകത്വം നോക്കാരണമല്ല)

101. ലോഭം=അധികാരമുണ്ണ.

103. അന്ധൻ=ബുദ്ധിഹീനൻ. അന്ധകാരങ്ങൾ=മൃഗതകൾ.

106. ശിക്ഷിക്കു=ഉപദേശമുപമയി പറക. മരമാനസന്മാർ=അല്ലബുദ്ധികൾ.

107. നവനരനന്മാർ=മുതലുപുത്രന്മാർ.

109. കൃപാശുഭം=മൃഗസംഖ്യ. നവനായകം=നവനായക (പുതിയ) നായകന്മാരുടെയടുത്തു്, അല്ലെങ്കിൽ നവം=മുതലു നായകന്മാരുടെയടുത്തു്, നായകന്മാർ പുതുതയും ബഹുതയും കഷ്ടഹാനികരമാണല്ലോ. ചെന്നന്നം=ശിഷ്യർ അല്ലെങ്കിൽ നന്മയുള്ള.

111. ദൈഷ്ടികം=മിഥ്യയിക. മന്ത്രിമന്ത്രം=ആചാരമിട്ടു കൈക.

113. പ്രാപ്തകീർത്തി=വളരെ കീർത്തിയുള്ളവൻ. അർത്ഥം=അപേക്ഷിക്ക.

115. മന്ത്രികൾക്കവേദം=മന്ത്രികളുടെ സമർത്ഥം.

119. ഗുണനാശകം=ഗുണങ്ങളുടെ ആധിക്യം.

121. രാജപതിന്നു്=അന്ധൻ=രാജസ്ഥാനത്തിൽ മറ്റൊരാൾ.

123. സന്യാസിപത്നം=പടനായകന്റെ സ്ഥാനം. നിത്യതപം=മോഹമില്ലായ്മ. മോഹം=ചിത്തസമുന്നതി. (മോഹമന്യുത) പുത്രസമ്പത്തി=പുത്രസമൃദ്ധി. കേതുകൾ=സമർത്ഥം. നീതികൾ=നയപ്രായശ്ചാരം. ആര്യം=മനസ്സ്. തുഷി=നൈഷ്ഠ്യം (സപ്തപ്രസന്നമി) മോക്ഷോപായം നവനരനന്മാരോടുചേർന്നിട്ടുവെന്ന് തുടർച്ചയ്ക്കു് അവരോടൊന്നിച്ച് രാജപുത്രനായ തന്ന അവർ വകുവയ്ക്കുന്ന പ്രവർത്തിപ്പാൻ തുടങ്ങിയതുകൊണ്ടു് രണ്ടാം ആര്യം=തുഷി=കൊണ്ടല്ലെന്നും സമാധാനം.

മെരുവുവധം.

126. അതുകണ്ടു്=രാജ്യം മെരുവുവധം വശത്തായതുകണ്ടു് ശാശ്വതം=ശാശ്വതം (മൃഗം) ആയ മൃഗം (സ്ത്രീ).

128. എറണാകുളം എന്നുളളതി—രോഗകരമിനിയല്ല എ
ന്നവരോ രാക്ഷസാദികളുടെ നിരൂപണം.

129. ജാമൻ=ഉപപതി (ഇല്ലാത്തതാണ്) വരാനാടി=വരുമില്ല
(ഉപമോപസാരം)

132. പണ്ടുപോന്നിരുന്നതൊക്കെയും, വിദേശംപോയതും,
കുറവുമാകുമെന്നുവിചിരം.

138. മന്ത്രമന്യപം = കാർത്തികമാസമന്യപം. രണ്ടാമത്തേക മന്ത്രമന്യപം അന്ത്യ-വശമകയാൽ ആചാരമാകുമെന്നുപം ഏതൊരു ഉപസരവഞ്ചേരിമേന്മാനതിനാൽ ഇവിടെ അപായചിന്തയ്ക്കു വശമേരി ഉൾപ്പാ.

139. திவ்ய-நிபுஷ்பத். கஞ்=விந்நவாகரணத் (மீ
ஸியத்).

145. ග්‍රාමයේ සුභසංස්කෘතියක් වැඩි කිරීමට (පොදුබලයෙන්) බිහිවී
 තිබෙන්නේ ප්‍රධාන අංශයන් වන, ග්‍රාමසංස්කෘතික හා මධ්‍යම පාලන

152. പെട്ടി ചിറന്നു തുറന്നു = പെട്ടി തുറന്നു ചിറന്നു എന്നർത്ഥം.

153. செய்தியை உபநிஷதம், இயற்கை உபநிஷதம்.

155. ആചാരം-നടപ്പ്.

361. ചണ്ഡിക = ശുഭദാ. മന്ത്രദണ്ഡം = ആദിചണ്ഡിക.

163. മുൻപും = ചരിത്രം; ഇപ്പോഴും = ഇന്നുമുറിച്ചും
വി.വി.

164. മോലപിടിപ്പിക്കുകയില്ല. കുറഞ്ഞതുംകുറഞ്ഞതും

167 ഇഴപാലം=മേവനിക്കായം. (മേവനിക്കി) മീനിക=
മീനൻ. (പാലൻ).

171. നിന്മാமம்=தெய்வம். நித்திம்=புரத்தாபவகம்.

180. ഗുപ്തൻ = ചൊടിത്തൂണുവൻ. നേത്രമലം = കണ്ണുനീർ

182. മേനോൻ-മിന്നൽ. ആരോടൊന്നുമാത്രം. മേനോൻ
മേനോൻ-മിന്നൽ.

188. അന്ധിത = അന്ധവിതനിനുള്ള യോഗം. (നാട്ടിൽ അന്ധിത
നാശംകൊണ്ട് അന്ധിതംകൊണ്ടു നാശംകൊണ്ടുകൊണ്ടു ഇങ്ങനെയുള്ള അന്ധിത
കൊള്ളുകക്കൊണ്ടു ഇനിമെയ്ക്കൊണ്ടു വന്നുകൊണ്ടു കൊണ്ടു വിചാരംകൊണ്ടു
കൊണ്ടുകൊണ്ടു).

ചന്ദ്രഗുപ്തമോചനം.

191. ജന്മബ്രഹ്മം = (ബ്രി. വി.) അഹങ്കാരത്തെപ്പറ്റി.
194. വാഗ്ദേശം = വാഗ്ദേശം (ബഹിരാ) സന്ദേശം = ഉള്ള (അഭിവിഷ്ഠ) അന്തരകാലം = രാജാവിന്റെ കിരീടം.
195. മഹാബലിത്തം = (ഇ. സ്പീ. തു. തു.) നല്ല യശസ്സാഴ്ച.
196. പരമരം = തു. മോക്ഷമാർഗ്ഗം = മഹാമുക്തി. ഉപവിഷ്ഠം = മോക്ഷം. അഹംസം = (അഹം) വേദത്തിൽ.
198. ചാലാസ്യം = സിംഹം. (വിസ്താരമുള്ള മുഖത്തെപ്പറ്റിയ വാക്ക് എന്നർത്ഥം).
200. ചോല + ഇമ്മന്നം = കീർത്തിപ്പുള്ളി. വിശിഖാദ്യം = വിശിഖം എന്ന പേരുള്ളവൻ. നല്ലൻ = നല്ലവൻ. ഇതു പക്ഷേ നല്ല എന്ന ഗുണവാചകമല്ലെങ്കിൽ അത് എന്ന പുച്ഛാശ്ചര്യമായ ചോദ്യത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു. "നല്ലതല്ലാത്തവൻ" എന്ന രാജാക്കന്മാർ കീഴ്പ്പെട്ടിട്ട് എന്തെല്ലാം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്? "വല്ലഭ" എന്ന പദം പരമമായ മോക്ഷമാർഗ്ഗം എന്നതിൽ "കുറവായതല്ല" എന്നർത്ഥം വരും.
202. മഹാബലം = പരമകരുണ. കല്പകൃഷ്ണം = ആയുരപ്പട്ടണ വസ്ത്രങ്ങളും യഥാർത്ഥമായതും ഒരു മഹാബലം, കാര്യമായ, ചിന്തയ്ക്കുവേണ്ടി ഇവയെല്ലാം. ഇവയെല്ലാം പാലാഴ്ചമെന്നതിൽ നിന്നു കിട്ടിയവയെന്ന് പരാമർശം. ചന്ദ്രഗുപ്തൻ ശില്പശാസ്ത്രത്തിൽ കല്പകൃഷ്ണമെന്നു പറയുന്നതും ആ ശില്പശാസ്ത്രസംബന്ധമായ ശില്പശാസ്ത്രത്തിലും അറിയുന്നവനെന്നു സാരം.
203. ഇവിടുന്നല്ല? = ഇവിടുന്നല്ല? (മീവിടുന്നല്ല?).
205. ചന്നാരികൾ = ചീങ്കര = "ചന്നാരികൾ" എന്ന ചില പക്ഷികളിൽ കാണുന്നു. അതിന്നു "സുചന്ദ്രൻ ചന്നാരികൾ" എന്ന അഭിധാനവുമാകാം 'മഹാബലൻ' എന്നർത്ഥം കല്പിക്കാം. എന്നാൽ ഗതലൻ അദ്ദേഹത്തിന്നുവേണ്ടുന്ന ചെങ്കിട്ടിളക്കത്തിനാൽ ആ അർത്ഥത്തിന്നു യുക്തിയില്ലെന്നു കാണില്ല. ഇതിനിടയ്ക്കുള്ളത് (കൊളംകരകൾ) മുതലായ ചില പക്ഷികൾക്ക് 'ചോ'യെന്നുവരുന്നു ചീങ്കരകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവർ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിൽ സമർത്ഥരായവർ. എന്നാൽ അതിന്നു പ്രസിദ്ധി കൽപ്പിക്കുന്നില്ല. പാലാഴ്ച ചെങ്കിട്ടാൻ അഗ്രാവിജ്ഞാൻ (പാലാഴ്ചകൾ) (പാലാഴ്ചകൾ) എന്നർത്ഥം കല്പിച്ചാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞിട്ടില്ല.
207. ശിശുൻ = ശൈലീച്ചവൻ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ചില പക്ഷികളിൽ = (ബ്രി. വി.) വളരെ സന്ദേശമാണെന്നു.
208. ചാലാരികൾ = മേലോര മുതലായവ.

വ്യവസ്ഥ. അവനെ വട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു കാണിക്കിക്ക വിജയമുണ്ടു്. (ശത്രുക്കളെ വളരെ കയവശനിക്കുക) എന്നുണ്ടല്ലോ. എങ്കിലും ഇല്ലാതെ പുത്രനെപ്പോലെ കഷ്ടിക്കണമെന്നുവക്യമുണ്ടു്.

241. അശ്വകളിൽ—നരസിപത്നം അല്ലനായ മറ്റൊരു കൊടുത്തിരുന്ന രാസന്യായി പത്നം, കൊടുത്താൽ ശത്രുതപമുളിയുകൊണ്ടു് ഭയപ്പെടേണ്ടിവരും.

242. പാത്രം=യോഗ്യൻ. ദണ്ഡം=സഭിക്കം.

244. അഗ്രഭരണം=രാജാക്കന്മാരുടെ കഷ്ടണത്തിന്നു സാക്ഷിയായി ഉണ്ടുന്ന ശ്രേഷ്ഠമായ ബ്രാഹ്മണരുടെ ഭോജനം. ഇവിടെ അഗ്രം എന്നു ശ്രേഷ്ഠവാചകമാകുന്നു. “പരാജാഗ്രഗ്രാഗ്രൻ പ്രാഗ്രാഗ്രഗ്രാഗ്രീ യമഗ്രിയം ശ്രേയൻ ശ്രേഷ്ഠ” എന്നുണ്ടിവിടെ.

246. ചേതസാം(സ. ന. ത. തു. തു.) മനസ്സുകൊണ്ടു്.

248. തത്പരൻ=ശ്രദ്ധയുള്ളവൻ. തത്=(അതു്) പരം=(പ്രധാനം) ആയിട്ടുള്ളവൻ. അന്ധിനം=(അന്ധ) ദിവസേന. വല്ലഭം=സാമന്ത്രി.

251. അന്ധിപുനർ=മനമിപ്പുനർ വിചാരിച്ചിട്ടു്. (പഴയ പ്രയോഗം) നയം=നിമിത്തമെന്നെടുത്തു്.

മുദ്രാകർമ്മം=മുദ്രയ്ക്കും കാർമ്മസന്തതം അധികരിച്ചു (വിചയിച്ചിട്ടു് ഉള്ള കൃതി) “അഭിജ്ഞാനശാകുന്തളം”—മുതലായ പ്രായോഗികപാഠം കണ്ടുകൊണ്ടു്.

കേകാവൃത്തം—അതിന്റെ ലക്ഷണവും വിവരണവും ‘വൃത്തമഞ്ജരി’യിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഒന്നാംപാദം കഴിഞ്ഞു.

രണ്ടാം പാദം

(കാകളിവൃത്തം)

1. “സാഖ്യസുഖീലം” എന്നുമുതൽ “ആനന്ദമിനിക്കുള്ളിൽ” എന്നുവരുന്ന അഞ്ചോട്ടുള്ള അദ്ധ്യായം.

5. “എങ്കിലും എന്നുമുതൽ—ചോദിച്ചാൻ” എന്നുവരുന്ന അഞ്ചോട്ടുള്ള വാക്യം. കഥാവതരണം. ചാണക്യന്റെ—ദൂരവേ=“നിവൃത്തിക

30. ആളു (ആവു) പോക്കിൽ. ശോഭിപ്പിന്നം=അശോഭം
കാക്ക. (എ. വി) പാരിൽ=കുടിയിൽ. പ്രസിദ്ധൻ=പേരറിഞ്ഞവൻ.
ചാണക്യൻ=ചന്ദ്രകർമ്മ പുത്രൻ.

32. കൊടിച്ചു കൊടുക്കമായ (വളരെ) സ്ഥലമുള്ളവൻ.

33. വിജ്ഞാപനം=വിജ്ഞാപനം ഗുപ്തം (രഹിതപ്പെട്ടവൻ).

34. നന്ദാഗ്രാമം=നന്ദാഗ്രാമം അഗ്രാമം.

35. "മേൽപ്പാൽ.....കുടിപ്പാൽ" എന്നുള്ള ഗോത്രം.

രണ്ടാംകാലം ആവശ്യമുള്ള പദങ്ങൾ മുഴുവൻ പ്രസ്താവിക്കാം. സാ
മാന്യം ക്രിയകളുടെ. ചാണക്യൻ ആയ മന്നവർ വരുന്നവരെ കണ്ട
നിമിഷവാൻ മുമ്പ് ക്രമിച്ചു കുടിപ്പാൽ ആക്കി. മേൽപ്പാൽ മേൽപ്പാൽ
വൻ ആകുന്നുപോൽ. അതു കേട്ടിട്ട് എന്നപോൾ. വൃദ്ധൻ=മുതിർന്നവൻ.

36. ഇന്ന്=ഇപ്പോൾ. അവൻ=ആ വൃദ്ധൻ.

37. തന്റെ=അവന്റെ കഴൽ (തന്റെ കഴൽ എന്നാൽ വാക്കു
യ്ക്ക്). അങ്ങനെയൊരു കഴൽ എന്നാൽ പദങ്ങൾ പദീകരിക്കാൻ പറ്റാ
തെന്ന് അറിയിക്കുക. അതിനാൽ അങ്ങനെയൊരു കഴൽ പറ്റാത്ത പദങ്ങൾ
അങ്ങനെയൊരു കഴൽ പറ്റാത്ത പദങ്ങൾ അങ്ങനെയൊരു കഴൽ പറ്റാത്ത പദങ്ങൾ
അങ്ങനെയൊരു കഴൽ പറ്റാത്ത പദങ്ങൾ അങ്ങനെയൊരു കഴൽ പറ്റാത്ത പദങ്ങൾ

38. തപസ്സാദാനന്ദം=അങ്ങനെയൊരു കഴൽ പറ്റാത്ത പദങ്ങൾ
ഇതു അങ്ങനെയൊരു കഴൽ പറ്റാത്ത പദങ്ങൾ.

42. ചാണക്യൻ ആവശ്യപ്പെട്ട പദങ്ങൾ അങ്ങനെയൊരു കഴൽ പറ്റാത്ത പദങ്ങൾ
അങ്ങനെയൊരു കഴൽ പറ്റാത്ത പദങ്ങൾ അങ്ങനെയൊരു കഴൽ പറ്റാത്ത പദങ്ങൾ
അങ്ങനെയൊരു കഴൽ പറ്റാത്ത പദങ്ങൾ അങ്ങനെയൊരു കഴൽ പറ്റാത്ത പദങ്ങൾ
അങ്ങനെയൊരു കഴൽ പറ്റാത്ത പദങ്ങൾ അങ്ങനെയൊരു കഴൽ പറ്റാത്ത പദങ്ങൾ

43. വിജ്ഞാപനം=ഇങ്ങനെയൊരു കഴൽ പറ്റാത്ത പദങ്ങൾ.
പോകുന്നു=പോകുന്നു പുത്രൻ.

44. ആചാരം=നമസ്കാരം (മുഖം).

45. സന്ദാനന്ദം=കഷ്ടം, മേൽപ്പാൽപോലെയൊരു കഴൽ പറ്റാത്ത പദങ്ങൾ
അങ്ങനെയൊരു കഴൽ പറ്റാത്ത പദങ്ങൾ അങ്ങനെയൊരു കഴൽ പറ്റാത്ത പദങ്ങൾ
അങ്ങനെയൊരു കഴൽ പറ്റാത്ത പദങ്ങൾ അങ്ങനെയൊരു കഴൽ പറ്റാത്ത പദങ്ങൾ
അങ്ങനെയൊരു കഴൽ പറ്റാത്ത പദങ്ങൾ അങ്ങനെയൊരു കഴൽ പറ്റാത്ത പദങ്ങൾ

47. വരണം=അന്തർവരണം. പ്രകൃതി=വിനയം. രണ്ടു
അക്ഷരങ്ങൾ കവിട്ടു=അങ്ങനെയൊരു കഴൽ പറ്റാത്ത പദങ്ങൾ.

50. നിത്യം=ദൈനംദിനം. ആവു=പ്രിയം.

51. മേൽ=അങ്ങനെയൊരു കഴൽ പറ്റാത്ത പദങ്ങൾ.

80. അഗ്രഹം=ആഴ്ച. അപ്പുവയസ്സ്=വയസ്സ് കുറയാതിട്ടുള്ളവൻ (ചെറുപ്പനാകൻ).

82. വഴു=ബ്രാഹ്മണകുമാരൻ (നിന്ദാപാത്രമുൾപ്പെടെയുള്ളവരെ ബ്രാഹ്മണമല്ല. മാനവകൻ എന്നു പറയുന്നതു സംഭാഷണമാണ്. ഗുഹ്യം ആസഖിജ്ഞം.

84. അനാഗ്രഹമുള്ള=അനാഗ്രഹമായ =മുളയുടേത) ശുഭ്രം=(മിശ്ര)വോടു കൂടിയവൻ (മിശ്ര കത്താക്കാരൻ). ബ. പ്രീ.

88. മർദ്ദൻ=കുത്തൻ, തസ്സരൻ=കുളൻ. മേധമൻ=പുറന്നാടുവാൻ. മഗ്ഗം=ഭൂമി.

90. നാലുവേദങ്ങൾ=ഗുഹ്യം, യജുസ്സ്, സാമം, അഥർവ്വം. ആറുശാസ്ത്രങ്ങൾ=യജുരീതി, കല്പം, നിശ്ചയം, ശിക്ഷാ, വ്യാകരണം, ഹരസ്സ്. ദാലകുടാരം=നിശ്ചയാസക്തൻ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റുകാരെല്ലാക്കും ഉപകാരം=മറ്റുപ്രായം. (സംഭാഷകനാകെ).

92. ഗർഭിതന്മാർ=അർദ്ധകുലമർദ്ദൻ. ദുഷ്ടൻ=ശകരം ദോഷം=കോപം

95. അമൃതന്മാർ=അമൃതകുലമർദ്ദൻ.

101. വേദാഭാഷകനും പ്രതിജ്ഞാപാത്രം. (ആ പ്രതിജ്ഞയുടെ പ്രകാരമനുപരിയ്ക്കുന്നു).

102. മുഖ്യൻ=യോഗ്യൻ. പുഷ്പൻ=മാന്യൻ. വിശ്വതൻ=നിവിശ്വഭൂതവൻ.

103. വ്രഹമവനിമർ=അവഗതരികവല്ല. ഹീനന്മാർ (നിത്യന്മാർ). വാഴിച്ചിവിടം=ഇവിടെ വാഴിച്ചു. ചുരുക്കം. കേടുന്നതുണ്ണ്=ഇതു പ്രതിജ്ഞയിൽ ഒരു പ്രത്യേകപ്രായംഗമാണ്. “വേദിയിൽചാടി ഭരിക്കുന്നതുണ്ണാൻ” ഇത്രാമി പ്രയാഗങ്ങൾ നോക്കുക.

105. ക്ഷത്രിയകുലർ=ക്ഷത്രിയരിക അധമന്മാർ.

107. കണ്ഠർ=വിഷ്ണുന്മാർ.

108. ക്ഷുൽഭാസി=വിഷ്ണുകുടുംബത്തിൽ ഉള്ള. വിവരൻ=താൻതന്നെ ഉള്ളവൻ. ഭാഷിതം=വചനം. കാമം=യഥേഷ്ടം. (പ്രീ. വി)

110. മോഹഗ്രാഹം=ചന്ദ്രനുപാൻ ഗ്രാഹം.

116. ചന്ദ്രനുപാൻതൻ ന്നുചിയിക്കുന്നത് =“അസ്തമേനും സോഭന്തരേനും ചരിയിക്കുന്ന നവനന്ദനാഭം ഉന്മുഖനാഭംചെയ്തു പാലവിടണം” എന്നുള്ളത് അന്തരം=വ്യത്യസ്തം.

117. തൽപദം=അവന്റെ (ചാണക്യന്റെ) പദം.

118. പാദയണമ്-മരണംമലൻ ചെയ്യുന്ന കുട്ടന്മാരെ കുറിച്ചുള്ള നിന്ദയങ്ങൾ. ആർക്കി=മഹാബലിമാൻ.

122. സബ്രഹമാരി=തെരിച്ചു പഠിച്ചവൻ (സഹവർതി). ഇന്ദ്രാർമ്മം=കരുണാമണൻ; ബ്രഹ്മനന്ദനും ക്ഷത്രിയന്മാരും പേരുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കാം എന്നും, വർമ്മ എന്നും ഉപപദങ്ങൾ ചേർന്നതു നടപ്പാണ്. ഇതുപോലെ വൈശ്വതും തൃതീയാഗ്രഹം എന്നും ഭാഗ്യം എന്നും ക്രമവിധികൾ കൂടാതെ പ്രയോഗിച്ചുവരുന്നു. സോമരത്നം, മാമവർമ്മ, ചന്ദ്രഗുപ്ത, ശക്തമാസ ഇत्याദി ഉദാഹരണം.

125. ചേതേയം=ചേതസ്സുകൾ സംബന്ധിച്ച ശാസ്ത്രം. ചേതസ്സുകൾ=ഗ്രഹനന്ദനാദികൾ. ചാതുർത്വം=വൈദഗ്ദ്ധ്യം, നൈവൃത്തം,

126. സമ്പന്നന്മാർകൾ=എല്ലാ നന്മകളെയും കലം. നന്മകൾക്കൊരുപേരെയും അവയുടെ സന്ദർഭങ്ങളെയും എന്നു സാരം.

127. ഉദയനം=മനസ്സുറപ്പ്, സ്ഥിരനിശ്ചയം. മുദയിതകം=നാൽ വ്യാനാൽക്കുക. (മുദ=അടക്കം എന്നർത്ഥമുണ്ടെങ്കിലും പഴനി, ശബരി മല മുതലായ ചേതനങ്ങളിലേക്കു ചേർന്നവർ നോൽവിതക, മുദകേതക എന്നു പറയാറുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ എന്തു കാര്യവും നേരിട്ടാലും ന്യായവിതകാൽ സംവിദ്യയാൽ മരിക്കാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെന്നർത്ഥം. ചോരണം=ജ്ഞാപനം, മററപ്പ, മുദ.

128. നിസ്സഹർ=യശോനാശവും ആഗ്രാമില്ലാത്തവൻ. യോഗിബലം=വൈരാഗ്യമുള്ള ബലം. ബുദ്ധമുനിമതം=ബുദ്ധമതം.

131. കാർമ്മം=ആഗ്രഹം. ശ്രാവകേര്യവം=ശ്രാവക! ഇതിഹാസം എന്നു പദപ്രകാരം. 'ശ്രാവക' എന്നു മറ്റുള്ളവരെ വിളിച്ചുകൊണ്ട് ശ്രാവകൻ=നേരിടുന്നവൻ. എന്നു ശബരീയം. പാവനശിഖൻ=പവിത്ര ബാഹ്യ സ്വഭാവമുള്ളവൻ.

132. കർഷണകൻ=ബുദ്ധസന്യാസി.

133. കിഞ്ചനം=(അവ്യയം) അല്ലാത്തപോലും. വഞ്ചനസംഭവം=വഞ്ചനയിൽ സംഭവം. കളവിനെപ്പറ്റി സംഭവം. കല്പം=ഗതിനം. (കുളകേര്യം).

134. വിപ്രനിരസം=ബ്രാഹ്മണനെ തള്ളിക്കളയുക. അവൻ=ബ്രാഹ്മണൻ.

135. വിഷാദം=കണ്ഠിതം (മനസ്സിടിവ്). മന്ത്രികർമ്മമന്ത്രി=മന്ത്രിശ്രീമന്ത്രി.

136. ദിഷ്ടമയം=ഇവ വക മുഷ്ടകങ്ങൾനിമിത്തം പലകൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഭോജനങ്ങളെപ്പറ്റി ദീർഘാലോചനചെയ്യ്. അരിന്ത്=ആ ബ്രാഹ്മണനിരസംകൊണ്ടു വരവുന്ന ഭോജനവാരണത്തിന്ത്.

137. ഉദയനകം=ഉദയനെ ഭരിക്കുന്നവർ (രാജാക്കന്മാർ). ആദ

പ്രാർത്ഥനാദാനകർമ്മം. 'വിശേഷാദിചാരസ്തോത്രം' എന്നി
ധാനം. ഇതു=ആദിചാരം.

138. നിത്യപാൽ=പരിഹാരം=വസ്ത്ര ശുദ്ധിപ്പാൻ. ആൾ=
ആണ്=ആൾ—(മുണ്ടു) ഏൻ. മാറ്റം=വിധത്തിൽക്കു വരി.

140. ഉണ്ടുപാൽ=ഇന്നു=ഒരുതരം=മനുഷ്യനായ്=മനുഷ്യരി
യായ്=ഇന്നു=ഒരുതരം=ഉണ്ടുപാൽ എന്നപദം. 'പാൽ' എന്ന പദം
ആതിഥ്യത്തിനായിട്ടു. കണ്ടാൽ=കണ്ടുപ്രവർത്തിച്ച്=ഓരോ ആവശ്യ
ക്കാരോടായി ചെല്ലു. ആത്മാധികാരം=ആത്മഭൂമി ആദിചാരം മുത
ലായ ബാധകൾ.

144. കാലവിളംബനം=കാലതാമസം. ആമയപ്പിച്ച്=ആമയ
അയപ്പിച്ച്. ഇവിടെ ആൾ എന്നത് അവിശ്വാസകരകാണു മിതിയാവു
മ്പോൾ പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ല. "ആമയച്ചിട്ടുണ്ടെന്നിപ്പോന്നിപ്പ" ഇതാണി
ന്നോക്ക. 'അയപ്പിച്ച്' എന്ന പ്രയോഗമുപയോഗം ആവശ്യമെന്നായിര
ന്നില്ല.

146. ഇന്നു=ഇപ്പോൾ(അപ്പോൾ). അപ്പോഴാണ്=എന്നി. രാജകു
ലന 'അപ്പോൾ' എന്നും 'അപ്പോഴൊക്കെയും' എന്നും പറയരുത്. വി
വർത്തനം=വിവരണത്തോടു കൂടിയവർ. അതിനർത്ഥം=അവിടുന്ന്
വർ.

117. യോഗി=സന്യാസി. കേവലം=മാത്രം. സന്യാസിച്ചായതു
കൊണ്ടു ധനം മുതലായ പ്രതിഫലങ്ങളില്ലാതില്ലെന്നു സാരം.

150. ക്ഷപണകൻ=ബലസന്യാസി. 'ആർക്കു ക്ഷപണകനാണു
ആർക്കു ക്ഷപണകൻ' എന്നു അഭിപ്രായം. ഇക്കാര്യം 'ഇന്ദ്രജിത്വം'
എന്ന ഈ ബ്രാഹ്മണം 'ക്ഷപണകൻ, ജിഹ്വയി' എന്നതു ചേർക്കുക
പാലത്തും പ്രയോഗിച്ചുകാണുന്നതു പശ്ചാത്തമകനം. ചിന്ത=മനസ്സിൽ.

151. ദൈവം=പ്രാണ, പരിശകരം=കൃഷ്ണൻ (വർണ്ണൻ) നി
ശ്ചയിച്ച് ഓരോ ഉറച്ച് അഥ രാജകുലം=രാജകുലം മൂലം (ഇങ്ങനെ)
നിശ്ചയിച്ചു=(കിട്ടുവാൻ) ഉറച്ചു. അഥ=(അപ്പോൾ) പിന്നെ. അവസാന
വിപ്രാകാശാദികൾ രണ്ടാലും വിചലിച്ച് ഉപേക്ഷിച്ച് (വിചലിപ്പി
ക്കുവാൻ) രണ്ടാലും സന്യാസിക്കുന്നു. മന്ത്രിമാർ പറയുമായില്ലല്ലോ. ഓ
ന്നു=(അപ്പോൾ) പിന്നെ.

155. പ്രാപകാത്രം! = പ്രാപകാത്രപ്രായാഗ്നയെക്കുറിച്ച് മുൻ
വിവരിച്ചതു നോക്കുക. തപം=വ്യസനം. ജീതി=മതം. അന്നു=ഇ
വിടെ.

155. എന്ത്? (അപ്പോൾ) നിശ്ചയിക്കുക. അന്നു. എന്ത്? ഇ
വിടെയെന്തിനാണിത് എന്നു സാരം. അന്നു=അപ്പോൾ) അപ്പോൾ,

അവരെ ജമപ്പെടുത്തുന്നതല്ലെന്നതന്നെ. മുർത്തുരവ്യാർ=ബാലമിറ്റുത്തവർ. ക
രകർ=കുഴം അധികമുള്ളവർ. അയ്യപ്പമിട്ടു പടയുതിച്ച പടയാളം ഒരു
കുമിറ്റു.

157. മൂളിൽ ഉത്താർ അഭിവിശ്വാർ=മോസകർ=വാർ. അ
തിൽ=അവരിൽ. ദിവസം കഴിപ്പാൻ=ആഹാരമിടുക. സന്ധ്യമിട്ടാൽ, അ
യ്യകാഴ്ച=ഇവർക്കുണ്ടായ ആലിചാരമിടുകയെന്നു.

159. ആട്ടു നോൽ=നോൽ മതിയാകും. (ആട്ട്=ശരത്ത്) ഹരി
പ്പിച്ചു=തോയിപ്പിച്ചു. മേറിട്ട്=ആലിപ്പിച്ചു.

162. കെട്ടിമിട്ടു=പടയാളമിട്ടു. പൃഥ്വിപതികൾ=രണ്ടാക്ക
യാർ, ജപരം=പനി.

165. തമ്പരം=തമ്പരന്റെ ജപരം. വിജപരവാർ=രോണം മേറി
വർ.

167. ഇവർ സ്വമേധയാ സഭ=ഇവർക്കുണ്ടായതന്നെ. (മേഴ്) വൽ
കർത്താക്കൾക്കുണ്ടു പുണ്യം. സഭ=സഭാപരിവർത്തനം. മേഴ്=മേഴ്
നം. ഇവർക്കുണ്ടായ പുണ്യം വിജപരവാർക്കുണ്ടായതെന്നു മേഴ് യുക്തികൾ
ബാബ് ഇങ്ങനെ ചൊല്ലിത്തന്നു വിചാരിക്കണം.

170. അസംഖ്യം= (ഓ. വി). കണക്കില്ലാത്ത. (ന. അ). ബഹു
ബ്രഹ്മി)

171. മംഗലകന്ദിനസ്സർവ്വം.

172. കിട്ട്=നാൽ അംഗം പണവും മനസ്സും കല്പകാ
ണിയാലും. അങ്ങിനെയാകുമെന്നുള്ളതാണു്. "സമഭാഷാകരണ
നത്വം" എന്ന യോഗിയർക്കുണ്ടു അഭിപ്രായമുള്ളതാകുന്നു. ഇതു് കേൾ
ത്താൽക്കു ചോദനഗ്രാഹം ചെയ്യണമെന്നല്ലാതെ മനസ്സു സമ്പാദിക്കേ
ണമെന്നു് ആഗ്രഹമില്ലെന്നു മറുപുറം വരികയും, അതുവേണ്ടി
കുറുപ്പിൽ വിശ്വാസം വരികയും ചെയ്യുമെന്നു ആയാൾ ആരോപി
ച്ചിരിക്കുന്നു. അതുതന്നെ അങ്ങു പറയുന്നു.

176. ലക്ഷണം= മൃഗേതിജ്ഞാസ്രവകാമുള്ള ഇക്കുളത്തിലിരിക്കു
ത്തുകാ=നല്ലതല്ല. ('ഇതു മിത്രംകേ') എന്നു ചൊല്ലാമെന്നു.

180. പുണ്യവും=കന്യകയും. വർമ്മനം=വർമ്മനമെന്നു
പേരുള്ളതു്.

181. ഗ്രാമം=(അ. പ. സ. എ) ഗ്രാമത്തിൽ.

184. ആട്ടുപ്രാണാഗ്നങ്ങൾ= ആലിചാരകർമ്മങ്ങൾ. അങ്ങേയ്ക്കു
കൽ=കാലംകാലം.

187. മീനികം=ശബ്ദം.

188. ബലം=പെണ്ണ് (അവൾ).

189. അയൽനാട്ടുവാഴ് = അടുത്ത നാടിനെ ഉൾക്കുന്നവൻ.
190. വിഷ്ണുവാൻ = പരാക്രമമുള്ളവൻ. കിരോരധിനാഥൻ = കാട്ടാള രാജാവ്.
191. പാവനമാനസൻ = ഹൃദയമായ മനസ്സോടുകൂടിയവൻ (ബ്രഹ്മി). പൈതൃകശർമ്മം = പൈതൃകം (അസ്തമേന്ദ്രത്ത്) ആയ. അർദ്ധം (ധനം). മിത്രം = ബന്ധു.
192. വരികരിക്കുക = സപായിനരാക്കുക. (ഇതു ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ 'സുഹൃദ്ഭാഷം' എന്ന നീതിസമേതം)
ഇനി ചാണക്യന്റെ കഥയെ തുടരുന്നു.
195. മേല്പാധിനാഥൻ = മേല്പാദത്തിലെ രാജാവ്. ('പ്രത്യേകമേല്പാദമേല്പാത്ത്') എന്നു അനൗകാംശരകാണ്ടു ചാരതമണ്ഡലത്തിന്റെ പുറത്തുള്ള രാജ്യത്തെ വിചാരിക്കാം.
ചാണക്യന്റെ "സന്ധി" എന്ന നയപ്രായോഗം.
197. മേല്പാകുലശാൻ = മേല്പാദത്തിലെ നായകൻ. വിരരിഖാമണി = വിരരിയിൽ മേല്പാദ സ്വഭാവത്തിൽ നിൽക്കുന്ന മനസ്സോടുകൂടിയവൻ. (ബ്രഹ്മി).
198. നന്ദനാശിതവാർ = നന്ദന്മാർ എന്നു ചൊല്ലി വാർ.
മന്ദമതികൾ = ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർ.
199. ധിക്രിയ = അപമാനം. കപിതൻ = യുദ്ധൻ. അക്ഷയം = നന്ദനം. മേല്പാൻ = ചന്ദ്രഗുപ്തൻ.
202. കന്ധം = ഇളക്കം (ഭയം)
203. നാട്ടാരാലം = നാട്ടിൽ ചകുതി. (സമുച്ചിതത്തിൽ ഉതിയ; പഴയപ്രായം) "പന്താരാലംകളെക്കുറിച്ചു തോമരത്തെ ചൊല്ലുക" ഇത്യാദി നോക്കുക.
204. സന്ധിച്ചുകടം മനോമരോജാവ് = (മേന്ദ്രൻ) എന്നു വാക്യപുരണം.
205. അസുരം = തെളിവുള്ളത് (സ്വപ്നം)
206. തമ്പി = അനന്ദൻ.
207. മലയാകുളപ്രമുഖന്മാർ = മലയകുള മുതലായവർ.
208. ചിത്തം മേൽ = മനസ്സു യോജിച്ചു.
209. നീതിമാൻ = നീതിശാസ്ത്രം അറിയുന്നവൻ.
211. ഇല്ലൻ = നിസ്സാരൻ. മുരാരപാത്രൻ = ചന്ദ്രഗുപ്തൻ.
212. മന്ത്രിപദം = മന്ത്രിസ്ഥാനം. മേല്പാപതികൾ = മേല്പാ രാജാക്കന്മാർ.
213. പശ്ചതന്നൻ = പശ്ചാത്യമേന്ദ്രത്തിലെ രാജാക്കന്മാർ.

218. പഞ്ചസനാധിപന്മാർ=അഞ്ചു പടനായകന്മാർ. സിന്ധുനി
വാസികൾ=സിന്ധുദേശത്തിൽ വസിക്കുന്നവർ. ശക്തന്മാർ=ശാഖിവാഹ
നൻ എന്ന പ്രസിദ്ധനായ രാജാവിന്റെ പടയോധികളിൽ ഒരു ജാതി
ക്കാർ.

219. പാരസീകന്മാർ=പാരസികം (പേർഷ്യ) എന്ന ദേശത്തിലു
ള്ളവർ (പാഴ്സികർ). യവനഗണങ്ങൾ=യവനന്മാരുടെ (ഗ്രീക്കുരാജ്യ
ത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ) കൂട്ടം.

220. ആനകളും കൂടാതെ വാളും=പെരുമ്പാറ, കരയ്ക്കും, കൂടാതെ
മുതലായ വാളും. (പ്രപഞ്ചം+ഇ. പ്രീ). വെക്കം=വേഗം. യതിശി=ഭൂമി.

224. ചാണക്യചാരന്മാർ=ചാണക്യന്റെ ചാരന്മാർ. ചാ
ന്മാർ=ഗുഡായി നടന്നു നടപ്പുവെക്കുന്നവനായിരുന്ന കിങ്കരന്മാർ

225. നന്ദസനാധിപന്മാർ=നന്ദരാജാക്കന്മാരുടെ പട്ടനായക
ന്മാർ. (ഇതു ക്ഷപണകന്റെ 'മേഖ' എന്ന ഉപായം) രാസ്യം=ഗുഡം. വൃ
ത്യകം=ദാദാരുക്കന്മാർ.

226. ആന്ധരമുക്തപക്ഷികൾ=ആന്ധരമന (കർക്കടകം)തി
ലെ കറുത്ത പക്ഷികളുടെ ആദ്യത്തെ ദിവസത്തിൽ. ഉഷസ്സിന്=വെള
പ്പിന്. കലവദേശം=ചോട്ടാപ്പട്ടണം. (അ. പ. സ. പ്ര) വിദ്യമനം=ശത്രു
ക്കൾ.

229. കലവദേശം=ചോട്ടാപ്പട്ടണം. ഏലമേൽ=ഏലമേൽ. (ശത്രു
ക്കളുടെതിരികാമേൽ).

232. വേലക്കൊള്ളുക=പ്രസിദ്ധമാവുക.

235. ലക്ഷണക്കാർ=ലക്ഷണം അറിയുന്നവർ. (മേൽക്കൽ
ക്കൽ). രാജാക്കന്മാരും ഉടമസ്ഥന്മാരും പറ്റാത്തവരും മറ്റിമാരും രാജാവി
നോടോ പറ്റാത്തവർ അവയിലാണി എന്നു സാരം. വേദാന്തം=അതിഭ
യങ്കരം.

240. പൈതൃം=പിതാവിനെ സംബന്ധിച്ചത്. (ഇതു 'പാനം'
എന്ന ഉപായമാകുന്നു).

244. ആന്ധരം=ആകാശം.

247. മാറ്റാപ്പാട്=തെക്കും പടിഞ്ഞാറും ഭാഗങ്ങളിൽകൂടി.

249. യുദ്ധസന്നദ്ധർ=പോരിനേണ്ടതിന്നുവർ. മതിവിധി=ബുദ്ധിശക്തി.

254. അന്തരം=മനസ്സിൽ. (അവ്യ) കൂർക്കൻ=കൂർക്കൻ

255. ക്ഷിണദോഷമുള്ളതും=തെക്കേ ദോഷത്തിൽകൂടി. കി
രതാധിനാഥൻ=കാട്ടാളരാജാവ്.

257. അസ്സംവാം=സമുദ്രം.
258. വീരമകുടമണികൾ=വീരന്മാരുടെ കിരീടത്തിലെ രത്നങ്ങൾ=(മഹാവീരന്മാർ).
259. കരം=മസ്തകം. കംഭിവാശാർ=വലിയ ആനകൾ.
260. കരകുടകൊടുത്ത ചക്രങ്ങൾ=ചാണക്കുവച്ച നിറവും മുയ്യുമുണ്ടാക്കിട്ടുള്ള ചക്രങ്ങൾ. ചവലം=മരുമാതിരി ചാടുകയും ചെയ്തിട്ടാണു ഭാരതയുദ്ധത്തിലും മറ്റും വെട്ടിച്ചുകാണുന്നത്.) നിഷ്ഠം=കഠിനം. മുസലം=ഇരമ്പുവയ്പ്പു ശക്തികൾ=വേലുകൾ.
261. ശത്രുക്കൾ=ആയുധങ്ങൾ. സന്നദ്ധർ=മരുങ്ങിയവർ.
262. ചട്ടം=യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുക്കളുടെ ആയുധം എല്ലാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഉണ്ടാക്കുന്ന കപ്പലിൽ പ്രയുക്തം=ആയുധം. പത്മിവാശാർ=കാലാർത്തചവന്മാർ.
263. ഉത്തരോച്ചാരം=വടക്കു കോട്ടയിൽ.
264. ബലസന്നാഹൻ=ബലം (കെട്ടപ്പെട്ടത്) ആയ സന്നാഹം (കവച) അണുക്കിയവർ "കവചചാഗർഭാണുധവ സന്നാഹേ പടാഹവിച" എന്നതിനാൽ.
265. മന്ത്രാഭാഷാസാരം=മന്ത്രാഭാഷയുടെ ഉൾഭാഗം.
266. രാജപുത്രപം=രാജാവിന്റെ പുത്രൻ എന്ന അവസ്ഥ. രാജപുത്രപദം=രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം.
267. ഇന്ദ്രം=ഇന്ദ്രനെ. (അവ്യ) പരപതി=മുക്തമി.
268. പരപ്പങ്ങൾ=പ്രഭുവചനങ്ങൾ.
269. പദ്മതന്ത്രബലം=പദ്മതന്ത്രബലം=പദ്മതന്ത്രബലം=പദ്മതന്ത്രബലം എന്നതിനാൽ.
270. അഭ്യാസം=പരിഷ്കൃതം. ചിക്ഷണം=ചിക്ഷണം. ചിൻപെട്ടം=ചിൻപെട്ടം.
271. കരം=പ്രഹരികൾ. നാനയം=മരണം. ചരപ്പങ്ങൾ=ചരിപ്പുകൾ. മലയുക്തം=മലപോലെയായവക (വീടുക).
272. തട്ടം=തട്ടം. പട്ടികകൾ=പട്ടികകൾ.
273. "പോരം പട്ടം"=യുദ്ധം. യുദ്ധം (തന്നെ) സംഗ്രഹം=യുദ്ധം.

296. അനുകമ്പാസം = അനുകമ്പൻ ആവാസം (ആലയം)
297. ചീരഭൂതം = ചീരഭൂതം. (ചീരം = ചീരകരണശബ്ദം).
298. നിവിചാരമാർ = ആലോചനയില്ലാത്തവർ.
314. കേഴ് = കേഴ്. ആകലപ്പട്ടം = വൃന്ദനിക്കുക.
317. ശോകനം = (തൂനിയ) ശോകനം.
318. അനുപുരം = രാജധാനിയുടെ ഉൾഭാഗം.
327. ചാണക്യശാസനം = ചാണക്യന്റെ കല്പന. വൃദ്ധം =
പുറം.
329. ദന്താബദ്ധം = ദന്താബദ്ധന്റെ ശബ്ദം.
333. അരാജകം = രാജാവില്ലാത്തത്.
339. ഇത് = ഇവിടെ (എന്നിടം) എന്നു സാരം. ചോരനം =
നഗരവാസികൾ.
343. മന്ത്രികൾ = ആരും അറിയാതെ ആലോചിക്കുക. മ.
പ്രാധം = ആലോചനയുടെ ഫലം.
348. ഉത്തരം = യഥാ പ്രാപ്തിയനുസരിച്ചുള്ളത്.
349. അപവാദം = അപവാദമുള്ള കാര്യം.
351. അന്തരമാം = (തി. വി) സന്താനാഭിമാനം
352. അപമാനം = മറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ വൃന്ദനാഭിമാനം. ചാണക്യകല്പന = ചാണക്യന്റെ കല്പന. ആലയം = ഇത് = എന്നു - കല്പിച്ചു = ചോരനൻ അതില്ല എന്നു.
356. ഉത്തരവാകാശമാനം = ഉത്തരവാകാശമാനം (ഉത്തരം = ഉത്തരം).
357. അവർകൾ = അവന്റെ ആലോചനകൾ. അഥം =
(അവ്യയം) പിന്നെ. “പാൽ” = എന്നു. “വനിവർകൾ”
വിജ്ഞാപനം “ചാണക്യന്റെ വിചാരം. ഇവ വിചാ
രത്തിൽനിന്ന് അന്തരവാകാശമാനം ബലിപ്പെട്ടി, സ്വാമിപ്പെട്ടി, നി
തിപ്പെട്ടി എന്നു മുമ്പായ ഗുണങ്ങളും, അതിനിമിത്തം ചാണക്യൻ രാജാ
സമാപ്തനെന്നുള്ള ബഹുമാനവും വ്യക്തമാകുന്നു.
359. പാൽ = ആലോചിച്ചത്. ഇവൻ = പദ്മരാജൻ. മ.
ഹാബദ്ധൻ = വളരെ ദന്താബദ്ധനുള്ളവൻ.
361. ബാധിക്കുക = ഉപദ്രവിക്കുക. നീതിബദ്ധം = (ദന്ത
ബദ്ധം) എന്നു.
362. അന്തരം = കല്പനകളുടെ. മന്ദം = ചതുരൻ (കുല
കുലത്തിൽ).

366. മാനാദം = ആഗ്രഹം (രക്ഷാസമാശ്വരണ വശത്താൽ ക.) കൊല്ലുക = കൊല്ലുക + ട = കൊല്ലുകതന്നെ.

375 സത്യവ്രതൻ = സത്യനിഷ്ഠയുള്ളവൻ. നിമിസത്യം = തന്റെ സത്യം (നന്ദവശവിനാശം ചെയ്യുന്നതാണെന്നുള്ള സത്യം).

377. ആസ്ഥാനം = (ആ. സ്ത്രീ. തൃ. ഏ. വ.) ആഗ്രഹത്തോടു കൂടി.

ജ്ഞാപാദം കഴിഞ്ഞു.

—

മു ന്ന പാ ദം .

(ഭേകാവൃത്തം)

1. ഇതാ = റിതം "പാശ്ചാത്യ ഏതമത് - പരകീ" എന്നവരായാട്ടുള്ള അർത്ഥം.

8. നിരസന്മാർ = അറിവില്ലാത്തവർ. സരസന്മാർ = അറിവുള്ളവർ.

10. തിരുത്തുക = മരിക്കുക.

11. നന്ദരാജൻ = സച്ചിദാനന്ദൻ.

13. മന്ത്രമണ്ഡലം = കാഴ്ചവിചാരസ്ഥലം.

14. അമ്പർകുളാഴ് = ചന്ദ്രഗുഹാദികുളാഴ്.

15. പഞ്ചതപഃ = മരണം

18. മാനാശാകദികൾ = മാനം ഭ്രമം മുതലായവ. (ബ്രഹ്മവിദ്യ) ഭീനൻ = പരവശൻ.

24. മോഹം = അറിവില്ലായ്മ.

26. സാക്ഷാൽ = (അവ്യ) പരമേശ്വരൻ.

27. മന്നിസുരവരൻ = ബ്രഹ്മണേശ്വരൻ.

28. വ്യാജം = കളവ്.

29. പ്രയാഗം = ഉപായം. ചന്ദ്രമാത് = ഭാഗിയാത്, അനുസരിച്ച് = സമ്മതിച്ച്. (അനന്തമായി)

32. മനസാജാടു കൂടി = ആലോചനയാടു കൂടി.

33. ഗാഢമത്സരം = ഉറച്ചവൈരം.

34. ഹസ്തിപൻ = ആനക്കാരൻ. ഭീഷ്മി = ചിത്രപ്പണിക്കാരൻ. ശത്രുക്കൾക്കു യത്രപ്രയാഗം ചെയ്യുന്നവൻ.

35. രക്ഷസപുരുഷന്മാർ = രക്ഷസന്മാർ നിന്ദയാഗിക്കപ്പെട്ടവർ.

36. വന്യൻ=മൃഗവേദൻ.
38. പാപമാനസൻ=മുക്തജാതി. (ബ. ഗ്രീ.) ബലിപാപം, പരമപാപം.
43. അമാത്യൻ=അമാത്യരാജാസൻ.
45. കാപസന്തം=കാപസന്തരാൽ കൈപ്പടംപറ്റി.
46. സിദ്ധിപാദകം=മരിക്കുക.
47. അന്ധരേന്ദ്രിയാശ്ചരകാഷ്ഠം=അന്ധ ചന്ദ്രനുമൂന്നും നാമി ചുള്ള കൂട്ടുകളിൽ ഇളക്കംവരുന്നതിലൂടെ എന്നുള്ള സംശയങ്ങൾ, അതിൽ സംശയംസിദ്ധിയുടെ മരണത്തിന്.
48. സർവ്വകാർമ്മികങ്ങൾ=എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങൾ (ചന്ദ്രനുമൂന്നു കണക്കുന്ന സർവ്വകാർമ്മികൻ കാര്യംവെച്ചി വാഴിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം.)
49. ത്രക്കൻ=മരിക്കുന്നത്.
51. പവനശരവതം=പവനശരവതവിന്റെ അരിവായം.
53. ചിത്രം=ആശയം. നന്ദരജാജ്ഞാപരകാഷ്ഠം ചന്ദ്രനുമൂന്നും സർവ്വകാർമ്മികൻ=ചന്ദ്രനും അക്ഷരകാഷ്ഠം ആശയം; അതിലും ചന്ദ്രനുമൂന്നുംകൊണ്ടും പവനശരവതം കാര്യം പവനശരവതം ചിത്രം എന്നതിനാൽ ഇപ്പോൾ കാഷ്ഠം ചന്ദ്രനും വളരെ പ്രിയനായി.
56. തൽപ്പത്രം=അവന്റെ പത്രം (മലയാളം). മന്നൻ=നന്ദരജൻ. തൽപ്പത്രം=പവനശരവതം സർവ്വകാർമ്മികൻ. ഇവിടെ ഒരു ശ്രമം നശിപ്പിക്കുവാൻ അതുകൂടെ അന്ധരേന്ദ്രിയാശ്ചരകാഷ്ഠം ഒരു പ്രാവചനം ഇവയെല്ലാംകൊണ്ടും അയാളും അന്ധരേന്ദ്രിയാശ്ചരകാഷ്ഠം സന്ധിപാദകത്തിനാൽ പാപമാനസൻ പാപമാനസൻ എന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നു.
58. സാമീപ്യത്തിൽ=നന്ദരജന്റെ. നിർമ്മിതാഭി=മയ്യോടെ നിർമ്മിതമാണ്. മയ്യോടെ=കാഷ്ഠംകാഷ്ഠങ്ങളുടെ ഒരു അതിൽ=(നിന്ദരം) 'മലിയാട്' എന്നു 'മയ്യോട്' എന്നതിന്റെ അർത്ഥമാണ്; എന്നാൽ 'നിർമ്മിതാഭി' എന്ന പ്രാവചനത്തിന് തക്ക കല്പിക്കുവാൻ വരി കണ്ടെന്നില്ല. ഈ പ്രാവചനം ഇതിൽ വളരെ അധികം കാണുന്നുണ്ട്.
62. ആഭിമാനകർമ്മം=മാർന്നകർമ്മം. നിശ്ചലം=ആഗ്രഹം. നന്ദരജൻ=ചന്ദ്രനുമൂന്നും. ജ്ഞാനമുള്ള കർമ്മങ്ങൾ ചന്ദ്രനും അതിൽ പരമപാപമാണ്.
64. ദോഷകണ്ഡം=ദോഷങ്ങൾ. കരേന്ദ്രിയാശ്ചരകാഷ്ഠം=ഇപ്പോൾ ആഗ്രഹംകൂട്ടിക്കിയവർ. (ബ. ഗ്രീ.) ആഗ്രഹംകൂട്ടിക്കിയവർ=നിശ്ചലം കണ്ഡംകൂട്ടിക്കിയവർ. സുന്ദരി (ബ. ഗ്രീ.)

65. ജനകീയഭവം=നീതം. ജനരീതി=പ്രാപ്തവനം.
 യന്ത്രലിഖം=നല്ല ശീലം. അടു കൂടിയവരും. (ബ. പ്രി) അതിസുന്ദര
 ശാലി=പ്രഭുരേ ശുഭം. (ബ. പ്രി)

68. മനീഷി=സ്മിതം.

69. അഭിംഗനം=അഭിനയം.

71. ദുഷ്ടരാജൻ=പാപരാജൻ. നിശ്ചലരീതി= മനസ്സുറപ്പുള്ളി
 യൻ (ബ. പ്രി)

72. ചാൽ-ഇതൻ=വ്യസനത്തോടുകൂടി.

73. മോഹം=സന്തോഷം.

74. ചന്ദ്രദീപമുഖി= ചന്ദ്രനാപ്പായ മനോഹരനായ മുഖ
 തോടുകൂടിയവരും. (ബ. പ്രി) വിഖാസിനി=സ്ത്രീ. വിഖാസമുള്ളവരും. ച
 ങ്ക് അപരാധം.

76. സർവ്വാമാനരൂപം=എല്ലാവരെയും മോഹിപ്പിക്കുന്ന രൂപം.
 കൂടിയവരും. (ബ. പ്രി)

77. ഏതാർക്കി=മനീഷൻ. കണ്ഠനാശമുള്ള കണ്ഠാടുകൂടിയ
 വരും. (ബ. പ്രി)

78. വിജ്ഞാപി=വിജ്ഞാപിയായ സ്ത്രീ.

79. കണ്ഠിവാർകഴലി=നല്ല കലമുള്ളവരും. (ബ. പ്രി) ത
 രുദ്ധർമ്മാണം=തരുദ്ധർമ്മം (തരുദ്ധർമ്മം). ആകുന്ന ബാണം. തരുദ്ധർമ്മ
 കലാപരമായ ബാണമാകയാൽ 'തരുദ്ധർമ്മം' എന്നതിന്നു 'തരു
 ധ്വം' എന്നു ബാണം കിട്ടണമെന്നായിരിക്കാം. കവി, വിവർണ്ണിച്ചിരിക്കു
 ന്നതു്. അങ്ങനെ അർത്ഥം കിട്ടണമെങ്കിൽ 'തരുദ്ധർമ്മം' എന്ന ബാണം
 ചുരുക്ക പ്രയാഗിതമാകയാൽ, മറ്റൊരു അബദ്ധമല്ലെങ്കിലും ശ്രീകൃഷ്ണൻ്റെ,

80. സന്ധിതം=പുഷ്പമിടയടുകൂടിയതു്. (ബ. പ്രി) മുഖപരം=
 മുഖം (അനുസരൂപം)

81. ശയനരീതി=കിടപ്പുരീതി.

83. കലമന്ത്രി=കലത്തിലെ (നന്ദവംശത്തിലെ) മന്ത്രി.

89. നീതിയൽ=സ്വാമ്യമേഖല. സമർപ്പണം=മറയ്ക്കുവയുടെ ക
 ക്കിൽ (പ്രത്യക്ഷമായി) മന്ത്രികലസത്തമൻ=മന്ത്രിശ്രേഷ്ഠൻ.

90. തരം=തരം.

92. പഞ്ചബാണരീതി=ചാർവ്വകരും. ചഞ്ചലമിടി=ചഞ്ചല
 തോടെ (മുളക്കുന്ന) മിടിക്കാമതാകുകയായവരും. (ബ. പ്രി)

94. ധാത്രി=മുളകി.

96. മൃഗം=ബന്ധു. പ്രാപ്തവനം= പ്രാപ്തമാകുവാനായ ബന്ധു
 ഹം. (ധർമ്മധർമ്മകരൻ അനുജന്മാരായവരും)

97. വർത്തനം=വനവൺ (മുതലാളി). കളിയാ=മാറ്റം.
 101. നിഗൂഢം=ചുരുക്കി രഹസ്വം.
 104. ഹാനി=നാശം.
 103. ചോരകരണനം=മനസ്സെടുത്തു എന്നർത്ഥം. മേലിപ്പിതം=
 മിഥിയിപ്പിക്കുക.
 105. ജീവനം=പ്രഭവനം.
 106. കണ്ണപംശരണം. വദിമിമിശിതം=വദിതം (അതരപ്പുറം)
 ചോലേയത്തി മിഴിമേലേയ്ക്കു തറവരം സ്പീ (ബ. പ്രീ)
 107. മേല്പുറനം=മേല്പു (പവതക)ന്റെ മനം. ചോരകരണം=ച
 ഉണവ് എന്നർത്ഥം.
 109. രോകരോഷാഭികരം=രോകം (ഭീഷം) രോഷം (മേലോം) മ
 കലരെയവ. ബന്ധുതരണമുണ്ടാക്കിയ രോകം; ശത്രുവായ രോകരോഷന്റെ ചോ
 രിൽ മേലോം, മാവിച്ചു=നടിച്ചു (വായുവത്തിലില്ലെന്ന സാരം).
 110. രാജനഗ്രഹം=രാജാവിന്റെ (പവതകന്റെ) വധം. മ
 ത്രികലനിചർ=മന്ത്രിവർണ്ണനയിച്ചു നിന്നവർ.
 111. കേരളം=കിരീടം.
 112. ത്രസ്തം=നിമജ്ജനം (മിഴിത്തുടിക്കുന്നതു്).
 113. മോക്ഷവും=കരണമു=പ്രാപിക്കുമായി.
 114. നയഗുണം=നീതികേടേഖം. വിജ്ഞാപനം=ചാണക്യൻ
 116. ഉദ്യോഗിക്കുക=ഉത്സാഹിക്കുക.
 119. സമ്പതം=(അവ്യയം) മേല്പായിത്തന്നം.
 120. മേലിപ്പിക്കുക=അകറ്റുക.
 122. മോക്ഷേയം=മോക്ഷം. കല്പിച്ചു=നിശ്ചയിച്ചു. സചിവൻ=
 മന്ത്രി.
 124. നിശ്ശക്തനാണിയി=സകല ഗുണങ്ങളുമില്ലാത്തവൻ.
 126. സമുദായം=അവ്യയമേല്പായ്ക്കും.
 128. പാകം=ഹിതം.
 131. ശൂന്യൻ=മുഖതൻ.
 132. വ്യംഗം=കളവ് (ചതി)
 133. പ്രാപ്തമോഷകൻ=മുഗ്ദ്ധനായ മേലോത്തോളക്കിയവൻ.
 (ബ. പ്രീ)
 134. മോക്ഷംകൊള്ളുക=മുറന്നു പറയുക.
 135. കർമ്മം=മോക്ഷം.
 137. കണ്ണപംശരണം.
 139. അന്ധകാരങ്ങൾ=വിസ്ഥിതങ്ങൾ.

141. പ്രേതതൃതൃതരം=മരിച്ചവനെ മുഴുവിയുളള കർമ്മങ്ങൾ (അസ്തമിതരംശേഷിതകൾ എന്നു സാരം) പാതിരാനരപാതിരവാ യു സമത്വം. (രാ=രാവ്. വകാഭിമാനം) കർമ്മശാസ്ത്രം.

142. ചാതുസ്തംഭം=ഗി.

143. മതം=ജനവാദം.

147. ശത്രുക്കൾ അശത്രുക്കളുടെ മേൽ. ശത്രുക്കളിൽ ഏതാനും പേരെ നിഗ്രമിച്ചിട്ട് ഏതാനും ചിലരെ നിഗ്രഹിക്കാതെ വിട്ടുകളയുന്നതു നിതിശാസ്ത്രവിരുദ്ധമാകുന്നു.

150. പുഷ്പത്തനം=കസുമാപുരം.

156. മരുതൃനാപട്ടവിനേ=നിസ്സാരതപഃകരണ ചതുപ്രായം തരി ഗണിച്ചു പറഞ്ഞതാകുന്നു.

159. പൃഥ്വിതം=ഭവഭം.

161. മീപത്തരം=മീപകരം. (സമുദ്രമൃത്തിലുളള കരകൾ).

162. ശത്രുക്കൾ=ശത്രുക്കളായ ചന്ദ്രഗുപ്തചാണക്യന്മാരെ ഉൾക്കൊള്ളുക.

163. മണ്ണിപ്പിതം=മണ്ണുക.

165. നിശ്ചലമുദ്രം=മനസ്സുറച്ചുളളവൻ. (ബ. വീ)

166. യുദ്ധോദ്യമം=യുദ്ധത്തിനുള്ള മരുതം.

169. മാനവകുലാഭ്യന്തരം=മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ തലവൻ (രാജാവ്.)

170. പുഷ്പമിശ്രപ്രവരം=കസുമാപുരത്തിലെ രാജധാനിയിൽ പ്രവേശിക്കുക. ശത്രുവിഗ്രഹം കഴിഞ്ഞാലു ഉടനെ ശത്രുവിന്റെ തലസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു് അപകടമാണെന്നു നിതിശാസ്ത്രാധിപാന്മാരുളള തിനാൽ ചാണക്യൻ ചന്ദ്രഗുപ്തനെ ഇതുവരെ പട്ടണപ്രവരം ചെയ്തിട്ടില്ല. മിശ്രികരം=കരകൾപോലാക. രാജധാനിയുടെ അറ്റകുറുപ്പു തിന്മ അലങ്കരിക്കുന്നവർ.

171. നന്ദമന്ദിരപ്രവേശം=നന്ദന്മാരുടെ രാജധാനിയിൽ കയറുക.

173. തോരണം=ഗോപുരപോരണിന്റെ പുറത്തു കിടന്നുകൃതിയിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഉപയോഗവിശേഷം. "തോരണാസ്ത്രീ ബഹിർഭാരം" എന്ന് അഭിധാനം. ചാതു=മനോമഹരം.

174. ഗോപുരം=മരുതൃപിതാതിൽ 'പുരപോരണഗോപുരം' എന്ന് അഭിധാനം. വാപിരം=കളുത്തരം. ശുപത്തരം=കിണറുകൾ. നിൽക്കും=അഴിക്കില്ലാത്തതു്. ശത്രുക്കൾ മലയാളത്തിൽ വിജയിക്കുക. അതിനെ പരിഹരിക്കുന്നു.

176. സുതുകാരന്ദകം ശിപ്പികരം.
177. കാഞ്ചനദേശനം = സാധുതയായ തോന്നം, ചഞ്ചലം = ഐക്യം (സംശയം).
178. വിശേഷകമേനാഹരം = ലോകത്തിൽ ചമുട്ട് ഏറ്റവും വശേഷമായിട്ടുള്ളത്, വിശേഷകാവ്യം = വേവശിപ്പി.
179. രാജസം = ഭംഗിയുള്ളത്, ജനങ്ങളുടെ പ്രശംസയ്ക്കു വിഷയമായിട്ടുള്ളത്, രാജമന്ദിരചോദനം = കോവിലകത്തിന്റെ പട്ടിപ്പത്ത്. (അ. ന. സ. ഏ. വ.)
180. ശിപ്പുശാസ്ത്രം = തച്ചശാസ്ത്രം.
134. മരണം = വധം.
186. വേണ്ടതില്ല = കോളാശം (നന്നായി) മറ്റൊന്നും എതിർക്കാം. (അവർ വിപരീതമായിട്ട്).
187. പ്രശംസിക്കുക = ചുവർത്തുക. (അഭിനന്ദിക്കുക).
188. ഉചിതങ്ങൾ = വേണ്ടത് അറിയുന്നവൻ.
189. സാമീപം = അടുത്ത്, തുകയോട് = നല്ലവണ്ണം.
191. ഉഴവറാട = വേഗത്തിൽ.
192. കൊണ്ടത് = കൊണ്ടുവന്ന് (സന്ധിയിൽ വകാരലോപം) അഥം = അനന്തം (അവ്യ).
194. സമാനിക്കുക = സമാനം കൈക്കലാക്കുക.
195. മുഖിൽകാൽ പാറമേതിന് അന്തരം വരാത്താണത് = നന്മ വയത്തിനു ചന്ദ്രപൂർണ്ണ സാദരമായിച്ചാൽ നന്മരമ്യത്തിൽ പകുതി കൊടുക്കുമെന്ന കാൽ പാറത്തിലെന്നതിനു നീക്കം വരാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി.
196. ചിറങ്ങിത്തോലം = ആശനത്തിൽ.
197. അമരാരമ്യം = രാമ്യത്തിൽ പകുതി.
198. വേവരം = പദ്യരൂപം എന്നെ കൊല്ലിച്ചതു ചാണക്യനാണെന്നുള്ള വിശ്വാസം.
201. പട്ടം = കിരീടം വെക്കുന്നതിനു മുഖിൽ നേറ്റിമേൽകേടുന്ന ഒരു മണ്ണിഷ്ടവസ്തു.
202. ചട്ടം = രാജകുഞ്ചുകം, വെണ്മ = കെളിവ്.
203. മണിമകടം = രത്നം പതിച്ചു കിരീടം, കത്തിച്ചം = കണ്ണുരോണം. (കഴുത്തിലും-അണിയലും-ഇവയിലേ ലങ്കാരംവേദം ചിന്ത്യാ) കാഞ്ചികരം = അർത്ഥാർത്ഥം കരം. ചത്തുയ്യും = ചന്ദനം, (സദ്യാഗമലകരിച്ചു ചിട്ട വഴിപാടായ) എന്ന മുഖിൽപറഞ്ഞിട്ടു പിന്നെ കാരാ അലങ്കാരങ്ങളുണ്ടായിട്ടു പാണ്ഡിത്യംകൊണ്ട്, ആദ്യം സമർപ്പിച്ചായിപ്പറഞ്ഞതിനെ വിവരിച്ചുവെന്നല്ലാതെ ഇവിടെ പെരുന്നതുകൊണ്ടുവരില്ല.)

204. ഗജവരൻ=വലിയ ആന (ആനപ്പുറത്തു് അമ്പരിക്കെട്ടി രാജക്കന്മാർ അതിൽ കയറി സഞ്ചരിക്കുന്നതു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ)

206. സമസ്തം=എല്ലാവരും. പവ്തരൂതാവു=പയ്യതകൾക്കു രാജാക്കൻ (രവദേശംകൻ) മന്നൻ=രാജാവു്. കല്പിക്കുക=നിയമിച്ചുക.

203. വെണ്മുകാരന്മാർ=വെള്ളനിറത്തിലുള്ള രാജപുത്രന്മാരായ കട (കമ്മ്യായന്) രാ=പലനിറത്തിൽ പട്ടകളെക്കൊണ്ടു് ഒന്നി പിൽ ഉച്ചിച്ചു കഴിവാമെന്ന ഒരു കർമ്മവശം കെട്ടിയുണ്ടാക്കി ആനപ്പുറത്തും നില്ക്കുന്ന പിൽ ഒന്ന ഒരു അലങ്കാരസംയന്തം വെണ്മുകാരികൾ=വെണ്മാമകൾ. ശംഖമുളളുൾകൾ=ഗവയുങ്ങൾ=ശംഖങ്ങളും, മട്ടുളളും, ദേഹികളും, മുദംഗങ്ങളും (ചേരൻ) ആയ വാഴുങ്ങൾ (കമ്മ്യായന്). ദേരി=ചേരന്മാർ. ആയുധപണികൾ=ആയുധം പാണിയിലുള്ളവർ. (ഇ. പ്ര.)

209. പുണ്യപുരംമുന്നിട്ട്=പുണ്യപുരത്തിലേക്കു്. യന്ത്രക്കാരണമൂലം യന്ത്രക്കാരെക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടെന്നതിന്റെ പ്രാബ്ല്യം.

212. പുത്തൂരം=ഭൂതസ്ഥാനം (അകമ്പടിക്കാരും മറ്റും)

213. ഹസ്തിനി=പിടിയാന.

214. ചന്ദ്രാവതംബം=ചന്ദ്രാവതയുടെ അംബലം (ആനക്കാരൻ) ബാലകൾക്കു=ബാലകൾ എന്നു് ചേർത്തവൻ.

215. രാക്ഷസജനം=രാക്ഷസന്മാർ കല്പന (ചന്ദ്രപൂജന വധിക്കുക). ഉറയുക=ഉറയിൽനിന്നു് ഉയരുക (ക്രിയസമാസം).

216. ചിരമുഖം=ദേ. ഗതിക.

217. ഗതിവേഗം=ഗതിയുടെ വേഗം. (ഗതി=നടപ്പു്).

218. പ്രഭുലക്ഷ്യം=പ്രഭുക്കന്മാരിയതു് ആയ ചക്ര (രാക്ഷം=ഉന്നം)ത്തൊട്ടുകിയതു്. (ഇ. പ്ര.) കറിക്കുകൊള്ളാത്തതു് എന്നു സാരം. മുഖാവു്=ശിരസ്സ്.

219. നിശ്ശബ്ദം=ശബ്ദത്തൊട്ടുകാത്തതു് (നന്ദു്, ഇ. പ്ര.) ആത്തവിനാശം=തന്റെ വിനാശം.

220. മുക്കുളുകൾമുകളിൽ മുക്കുക, (ക്രിയസമാസം സാധു്)കൽ പുറത്തു്. പാപചക്രനം=മുക്കുളുകൾ.

224. പുരപുഷ്പം=പട്ടണപ്രാവശം.

225. അയമേന്ദ്രാധൻ=അയമേന്ദ്രൻ എന്നു് ചോദയകൃഷിയവൻ (ഇ. പ്ര.)

227. വീര്യം=ശബ്ദശക്തി. മുസ്സം=പൊടി.

228. ദോഷങ്ങൾ=വാതവിത്തകരങ്ങളുടെ ദോഷം.

229. കൂടിപ്പുറംകേന്ദ്രം=ഭൂസുരന്മാർ. വല്ലം=നീരം.

233. വിഷയവർണ്ണം = വിഷയമനുസരിച്ചു ചോദി.
235. ഛായ (ശബ്ദം) ഇവിടെ ഈ വിഷയത്തിൽ (കൈരളത്തിൽ)
236. ആചാരം = നമസ്കാരം.
237. വിശേഷകൾ = ചോദ്യങ്ങൾ = ചോദ്യത്തിൽ പ്രധാനമാവുക.
238. ശബ്ദങ്ങൾ = പദങ്ങൾ = പദങ്ങൾ.
239. രാജാധിപത്യങ്ങൾ = രാജാധിപത്യം നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നത്.
- അതുകൊണ്ടുവന്നവർ = വളരെ യാത്രയ്ക്കുവന്നവർ.
241. നിർവ്വഹണം = ചെയ്യപ്പെടുന്നു.
242. ധനാഗമം = ധനമുണ്ടാകുന്നു എന്നുള്ള വാഗ്ദാനം.
245. ചമ്പലത്തോളം = ചമ്പലത്തോളം വലുതായി.
246. പരിഭവം = അപഹരിക്കുക.
249. ശബ്ദം = ശബ്ദം.
250. സുഗന്ധം = ഗന്ധം (നിഗന്ധം). ഉപരി = അതിൽ കടം വന്ന സമയം.
252. സുഗന്ധം = ഗന്ധം.
253. ഇവിടെ ചോദ്യം = ഇവിടെ ചോദ്യം.
256. ചോദ്യങ്ങൾ = ചോദ്യങ്ങൾ.
257. അനുബന്ധം = അനുബന്ധം (അവ്യയം). സുഗന്ധം = നിഗന്ധം.
258. ചോദ്യം = ചോദ്യം.
259. ചോദ്യങ്ങൾ = ചോദ്യങ്ങൾ.
260. അനുബന്ധം = അനുബന്ധം.
261. സുഗന്ധം = ഗന്ധം.
272. അനുബന്ധം = അനുബന്ധം.
283. പ്രധാനപ്പെട്ടവർ = പ്രധാനപ്പെട്ടവർ.
284. ചോദ്യങ്ങൾ = ചോദ്യങ്ങൾ.
285. ചോദ്യങ്ങൾ = ചോദ്യങ്ങൾ.
286. ചോദ്യങ്ങൾ = ചോദ്യങ്ങൾ.

267. അയസ്സു് = മരുത്തു്, ഇടക്കു്. (ഇതൊരപ്പുറുപ്രായാഗമത്തെ
അതോന്നുന്നു.) പ്രായണം = ഉത്സാഹം (ദേവ്യ).

268. പവ്വതപ്പുത്രൻ = മലയാനന്ദ.

270. ഉദയമകരതുകം = സന്താനങ്ങളോടെ. (കൃ. വി)

272. പ്ലാമേനം = കളവാസി (അ. പു. ശൃ. ഏ. വ)

273. ഒട്ടാമി ആകാം = അശേഷം നന്നല്ല.

277. അനന്തം = ആലസ്യം.

മൂന്നാം പാദം കഴിഞ്ഞു.

— പാദം —

നാലാം പാദം.

(മിത്രകാകളിവൃത്തം)

1. ശുകതന്മനി! = പെൺതന്മ. സുഖിമഗുണഭാസ്യം = സത്സ്വഭാവം
വരകാണു് ശേഖിച്ചു്. തവ = നിന്റെ. മധുരഭാഷണം = സരസമായ വാ
ക്ക്. ഏഭയസുഖപൂരണം = മനസ്സിന് സൌഖ്യം വരുത്തുന്നതു്.

2. മംഗിതനയദോഷനം = വിശേഷമായ നീതിശാസ്ത്രത്തിന്റെ സു
ഭജനമായിട്ടുള്ളതു്. സകലജനദോഷനം = ഏല്ലാ ജനങ്ങളെയും സന്തോഷിപ്പിക്ക
ന്നതു്. സർവ്വമോദാവാരം = ഏല്പുവേക്കും സന്തോഷമുണ്ടാക്കുന്നതു്. സർവ്വദോ
ഷപോഹം = ഏല്ലാ ദോഷങ്ങളെയും കളയുന്നതു്.

3. ചിത്രം = ഭാഗി.

4. ഹവമധുസിതാഭി = പഴം, തേൻ, പഞ്ചസാര മുതലായതു്. ഉ
പാജാതൃതം = ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ടാലും. (ലോക്. ആത്മനേചമം പ്ര. പു. ഏ. വ.
കർമ്മി).

5. കഥയ കഥയ = പരക പരക. (കേരളാണമു് ഭക്തസുക്താതിശ
യത്തെ കാണിക്കുന്നതായ ഭൂമിക്കതി) (ലോക്. പാരമേശ്വരപദം മ. പു.
ഏ. വ).

10. യമപടം = യമന്റെ ചിത്രം. വേഷം തീരിയുക = വേഷം മാറുക.
അമിതയമഭക്തി = അന്തകനിൽ വളരെ ഭക്തി.

11. അതിനപ്പുറത്ത് = വളരെ മിടുക്കൻ. ഉഴറി = ബദ്ധപ്പെട്ടു്.

13. അതിസമുഖം = സമുഖ, ഭദ്ര, ഇത്യാദികൾ ഉതാദികളോടു് അ
വരുടെ സ്വാമിപ്രീതിസൂചകമായി ചെയ്യുന്ന സംബുദ്ധിയാകുന്നു. അഖില
ജനവൃത്തം = സകലജനങ്ങളുടെ സുഖാവം.

15. അരിയ.....കുടമണി=സകല ദാസാജ്ഞയിൽ ശ്രേ
യസ്.
18. രാജ്യം=പരാക്രമം. വീര്യം=മഹിമ. ശ്രീ=ഐശ്വര്യം. പ്ര
താപം=കാഷ്ട്യം. കേളി=തന്ത്ര്യം.
20. കടനം=അതിനാശം. (അവ്യ)
22. നയനിപുണ! = നിതിശാസ്ത്രജ്ഞ! ഇണസന്ത! = ഇണങ്ങു
മുള്ളവേ! (രണ്ടും നിപുണകസംഭാധനം).
29. ദാസ്യം = (അ. പു. തൃ. ഷു. വ) കോപത്തോടുകൂടി. (ശ്രേ
യസ്തവണകരണ കോപകാരണം).
36. മിത്രം=സ്നേഹിതൻ.
39. ഹൃദയം=മനസ്സ്. (തന്റെ ഹൃദയത്തെപ്പോലെ വിശ്വാസഭാ
ജനാമനുസാരം)
40. പുഷ്പകവചരം = പുഷ്പക എന്ന തൈരവ്. മണികാരാശ്ര
യസ്=മണവ്യാപാരി.
41. നിരപേക്ഷം=അക്കാദമി
44. കടംബങ്ങൾ=അർപ്പണശാലകൾ.
45. ഇതി=ഇത്തരം. (അവ്യ)
54. സർ=(തദ്യു. പു. പ്ര. ഷു. വ) അവൻ. ചല (അവ്യ) പുനഃ
(അവ്യ). സ ചല പുനഃ=അവനാകളെ വിന്നെ.
55. അംഗുലിമുദ്ര=മുദ്രാമുദ്ര.
56. ശിഷ്യയിൽ=നല്ലവണ്ണം. (ഇതൊരു നാടകാഭിനയമാണ്).
59. അംഗുലിയാഗമം=മുദ്രാഭിനയ വിവരം.
60. അതിനിപുണമായി=വളരെ പഴക്കമായി (വെളിച്ചമായി)
63. കപടവേഷം=വേഷം മാറിയവൻ (ബ. പ്രീ)
64. നഗരമണികാരൻ= നഗരത്തിലെ അനേകമുഖക്കാരൻ.
66. അർകൻ=കുട്ടി. മോഹനൻ=സുന്ദരൻ.
67. കോലാഹലം=ശബ്ദം.
69. മനം=പതാക. (പ്രീ. വിദ്യ)
70. സുന്ദരം=സുന്ദരി. (ബ. പ്രീ)
71. കോമലം=മാനാഹരം. ഗാഢം=മുദ്രക.
72. നിവവിശ്വാപനം=കുറുപ്പുള്ളി കണ്ണുകൾ ഉടിയറം (സ
ന്ദരി). (ബ. പ്രീ)
73. പുരുഷൻവിരസ്സ്=പുരുഷന്റെ വിരഹിതൻ. ശിഷ്യം=ശിഷ്യ.
74. കന്തളിഴി=കണ്ണൽ കരിങ്കുരുപ്പുവ്യാപാരമുള്ള മിഴി (ക
ണ്ണുകൾ ഉടിയറം. (ബ. പ്രീ). അതിനാൽ=ജാതി.

75. പാദത്തിനാൽ=കരകൾവരും. ബലാൽ=യദൃച്ഛയാമ്പി.

76. ഗുണം=കറവ്.

77. അക്ഷരങ്ങൾ=ഏഴുതൂക്കം (ലിപികൾ) വിസ്തരിക്കുന്നതു കല്പമുക. (രാജാസൻ കടംബാണമുകുടി വളരുന്നതിന്നു മുഖവരുന്ന നാടുവിട്ടു പോയിരിക്കുന്നുവെന്നു പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുമ്പോൾ ഈ രത്നവും പാലിയുടെ ഗുഹയിൽ ഉള്ള ഒരു സ്ത്രീയുടെ കയ്യിൽനിന്നു, രാക്ഷസനാമം തിരുമായ ഈ അംഗുലിമുദ്ര മുതലിവിടുവേൻ കാരണമെന്നെന്നുള്ള വിചാരംതന്നെ വിസ്തരകരണം).

78. മാനം=അഭിമാനം (ചാരൻ ഒരു തുലാവഞ്ചനം കിട്ടുന്നതു് അഭിമാനകരമാണല്ലോ).

80. ചാനിപ്പണകോക്കുകൾ=ചാരനായ നിപ്പണകന്റെ വാക്കുകൾ.

82. കാതിലു=ഇതു കണ്ണിന്റെ അടിമത്തം സാമാന്യമായി സങ്കല്പിച്ചു 'കടുപ്പം' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നോക്കണം. എന്നാൽ ഇതു സ്ത്രീകൾ കാതിൽ അണിയുന്ന ഒരുതരം ബുദ്ധോദയത്തിന്നു മാത്രമേ പറയാവൂള്ളു. കെട്ടു, പന്ത, കൈയെ ഇവയുടെ ഇടയ്ക്കു കാലം കരവിതിരിയിൽ കീറി മെത്തുവ മുതലായവ ചെറുതു പൂർത്തിയെന്നതിന്നു കൈയ്ക്കും സ്വർണ്ണകോണ്ടും, മറ്റും പതിച്ചു ഇങ്ങനെയല്ലാത്ത ഇതു ഉപയോഗപ്പെടുന്നതിനാലാണ് ഇതിന്നു 'കാതിലു' 'കാതിലോല', 'മേല' എന്നു പേരുകൾ ഉണ്ടായതു്. 'കണ്ണികാ കാലപത്രം സ്ത്രീ' എന്നു അർത്ഥം ഇതിന്നു സ്തബ്ധമാക്കുന്നതുമാണ്.

85. സമൃത്തു=മുഴുവൻ (രസിൽ പ്രത്യയം, അവ്യയം)

88. നിരൂപിച്ചുകുറ്റിച്ചു=അലക്ഷ്യമായി.

89. ഇരുപതും ചാനകൃപാശ്ചന്ദ്രപുഷ്പം എന്നതാണെന്നുള്ള സത്യം.

91. വെക്കം=വെക്കം.

93. മേലൻ=മേലൻ. മേറ്റിലാമൻ=മേലയകേതു.

94. സേനാധിനായകൻ=സേനാപതികൾ.

95. കൈയെക്കൊള്ളൻ=കൈയെക്കൊള്ളുന്നതിലേക്കു ചോദ്യം. മേലത്തു ചാൽ=മേലത്തു എന്ന ചോദ്യത്തിലേക്കു ചോദ്യം.

96. ശത്രുവിനാശനം=ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ.

97. ഗ്രീഷ്മസമാനം=ഗ്രീഷ്മ(ഗ്രീഷ്മമെന്ന ഒറ്റ)ത്തിന്നോടു തുല്യം. ഗ്രീഷ്മത്തിൽ അല്പംകൂടാത്ത നീരുവരി സമ്പന്നികൾ ഉണ്ടായിപ്പോകുന്നതു കാട്ടുതിരിയെന്നു വരുത്തു ചോദ്യംചോദ്യം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

112. ഇന്നരം അമ്മരത്തം=ഇതു വരി പദങ്ങൾ. സാമ്പ്രതം=ഇപ്പോൾ. പ്രകടം=സ്വയം.

115. വാ (ക്രി. മ. ച. ഏ. വ). അവകൃഷ്ടന്മാരുടെ പറയുന്ന വിധമനുസരിച്ചുകൊണ്ടു വരിക എന്നർത്ഥം.

117. കായസ്ഥൻ=ഇമസ്ഥൻ (അമാത്യാർക്കുസർ) ഉപായം=കൈശലം. പത്രം=പേപ്പർ.

118. വാചികപരിക=സാദരിപ്പിക്കുക എന്നർത്ഥം.

120. മേല്പാട്=മേല്പാടായും (ഏല്പാടും അതായത് വ്യക്തവും വ്യവസ്ഥയും തന്നെ) കൈയെഴുത്തുകാരന് അയച്ചുപോയതിനാൽ ഇതു അനൗപമ്യം എന്നെന്നെ, തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്റെ ഒപ്പിനു ഇല്ലാത്ത ചാത്തുക എന്ന പറയാറുണ്ട്. അതിനാൽ ഈ അർത്ഥം വ്യക്തമാകുന്നു.

122. മലവിഹിതപത്രം=കളവായി ഉണ്ടാക്കിയ പേപ്പർ.

123. സുവിനയമോട്=നല്ല വിനയത്തോടുകൂടി. സാദരം=ബഹുമാനപൂർവ്വം.

126. മദ്രാസ്=ആ. സ്റ്റി. തു. ഏ. വ) മദ്രാസാണ്. മദ്രാസ്=അയച്ചുപോയതിനാൽ. (പത്രം എന്നതിന്റെ വിശേഷണം) മദ്രാസ്=മദ്രാസ്! (സംബോധന)

127. മന്നം=മന്നം (ആദ്യം).

128. വാക്കുകൾ=കൈയെഴുത്തുകൾ. (ആദ്യം) എന്ന നാമകരണം.

129. കൂടെ=ഇപ്പോൾ.

130. വ്യാജനം=കളവായി (അ. ച. തു. ഏ. വ)

131. കലിതമോ=സന്മാർദ്ദത്തോടുകൂടിയവനായ കൈമാറ്റം എന്നതിന്റെ വിശേഷണം (അ. ച. ചി. ഏ. വ)

132. മന്ത്രിപ്രവർത്തനം=അമാത്യാർക്കുസർ.

133. അഭിമുഖം=പ്രസംഗം.

135. ദ്രോഹം=നല്ലവസ്തു.

138. സാചിത്യം=മന്ത്രികം.

139. നിശ്ചയിക്കൽ=ഇക്കാര്യത്തെ മനസ്സാക്കുകയെന്നർത്ഥം.

141. അതിചന്ദ്രൻ=വളരെ സമർത്ഥൻ.

142. ആശി=അനുഗ്രഹം.

143. ചണകസുതചരണവന്ദനം=ചാണകന്റെ പാദങ്ങളെ വന്ദിക്കുക.

144. നയനിപുണമതി=നയനിപുണത്തിൽ നിപുണം (നല്ല അറിവുള്ള) ആയ ബുദ്ധിയോടുകൂടിയവൻ.

145. നിന്നെകളവി=തന്റെ സമീപത്തിൽ.
146. ദേവേന്ദ്രത്തുക=അകരുക.
147. കാലപാശികൻ, മണ്ഡപാശികൻ=ഇവർ രണ്ടുപേരും വധശിക്ഷ വിധിച്ചവരെ കൊല്ലുവാനുള്ള ആറാട്ടുമാന്ദ്യമാകുന്നു.
150. ഭക്തി=ഭക്തനായ മന്ത്രവാദി. ആണിമാരോരോന്നാലികൾ ചെയ്യുന്നവൻ.
151. സദിതി=(അവ്യ) വേഗത്തിൽ. പുനരവിചക്ഷുഃ അവി=വിന്നെ. ചരതിപു=മത ചുവപ്പുചായം. അതിന സദായമുള്ളതിനാൽ വിടവിയ്യവുണ്ടു്. ഇവിടെ 'ചരതിപുതിട്ട കഴിവിന്മാലാറവിൻ' എന്നും 'ചരതിപുതിട്ടകഴിവിന്മാലാറവിൻ' എന്നു മൂലം എന്ന സംശയമുണ്ടു്; കഴിവിന്റെ വാശിക്കുണമെന്നതിൽ വല്ലഭന്റെ മേന്മയിൽ തറക്കുന്നതായ നാരായണിൽ മറ്റൊരാളിലിടും. വിടവിപ്പരായ ശല്യം തറച്ചു മണ്ഡപന്ന ഏറ്റുമുട്ടിയ വേദന അവനെ അനുഭവിപ്പിക്കുന്നതിലിടും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു്, വല്ലഭനെയാണു ചരതിപു തരക്കുന്നതെങ്കിൽ കാണിക്കൂടെ ചണ്ഡീനെ അവന്റെ നേരെ ആകർഷിക്കണമെന്നു മേന്മയുപു വരുത്തണമെന്നു മുള്ളു മുട്ടുശ്ശംകൂട്ടിയാടായിരിക്കും.
155. അതികവിനർ=വളരെ കോപിച്ചവർ.
156. തപഃ=അവ്യ അപ്പോൾ.
157. അതുലബലപര്യന്തുകൻ = (അ. പ. ചി. ബ. വ) അതിബലവാന്മാരായ യാതുകന്മാരെ.
158. രാജസം=(അ. പ. ചി. ഏ. വ) രാജസനെ വിക്ഷിതം=(അവ്യ) കാഞ്ചൻ
160. മന്ദമല്ലാത=വേഗത്തിൽ.
161. മന്ദിരം=ഗൃഹം. മന്ത്രാക്ഷരമന്ത്രവാദന്മാർ=മന്ത്രാക്ഷരയ കലമ്പ്രാമണകുലത്തിൽ മന്ത്രവച്ചവരിൽ മന്ത്രാക്ഷൻ (ചാണക്യൻ) ശാസനാൽ=കല്പന പറയുവായിട്ട് (അ. ന. പ. ഏ. വ)
163. മന്ത്രാക്ഷിപവൻ=മന്ത്രിമന്ത്രാക്ഷി. ധനപാത=മുതലാളി
166. കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്=നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്.
168. കൃപ=മയം ധാപ്രി=മുരി.
169. ആതരം=മയം.
170. അപരാധം=തെറ്റു്. പൊരതി=മോശത്തിലിടുകു് തരം.
171. അമാത്യകളത്രം=രാജസന്ദർശനം. വരണക്ഷകം=മാറിത്താമസിച്ചിരിക്കുക (കഴി-ജക).
176. വിശ്വാസവഞ്ചനം=വിശ്വസിച്ചിട്ടു ചതിക്കു.

177. രോം=രോം (ചുമതല) പുത്രർ=മുത്രാധികരം=മക്കൾ, ഭാര്യ
ഭൃതലമേയവർ.
181. തെററൻ=വഗതന്ത്രി.
182. ആലം=രോമം
183. സുവർണ്ണങ്ങൾ=രോപണകരം.
184. ജ്വാലമന്ത്രിയോപ്തം=കോവിലകത്തിന്റെ ഗോപു
ത്തികൾ, (ന. ന. സ. ഐ. വ)
185. വിടകൊണ്=വന്ത്, (ആചാരപദം)
187. ചെല്ലമവനോടു ചൊല്ലങ്ങളു ഭവാനുഭവം=അവനോടു,
ആട്ടം ചൊല്ല ചൊല്ലങ്ങളു, ഭവൻ (ആകുന്നു) എന്ന് അനവധി. മരണി
നിഷ്=ഇനിക്ക് മരം ആണ്? (ഇന്ത്യ?) എന്നപദം.
188. രാജനിയോഗം=രാജാവിന്റെ കല്പന, രാജപുരുഷൻ=രാ
ജകിങ്കൻ.
190. വിവിതൻ=വനശാസ്ത്രജ്ഞനായവൻ.
191. അമ്പതിസുവർണ്ണങ്ങൾ=അമ്പതിയോളം (ചാണക്യനെ
കമ്പിട്ട്=വരിട്ട്. ആചാരം=ഉപചാരം. വാങ്ങി=പിന്നോക്കർ.
192. ഉചിതം=അയ്യോ, അതിന്=ചന്ദനദേശമെന്ന ഉപചാര
ത്തിന്. അഥം=പിന്നെ സ. ലഭ്യ ചന്ദനസുതൻ=സ. ലഭ്യ ചന്ദനകന്യ
കൻ=ആ ചന്ദനകന്യകയ്ക്കു.
195. സമാനവാക്കുകൾ=സമ്യക് വൈചനങ്ങൾ, വർണ്ണം=ആചാ
രം 'യഥാർത്ഥ പുണ്യതന്ത്രം' മത്സരാവരോപസാമവാദ്യം എന്നർത്ഥം.
196. അന്ത പിതം=അയ്യോയ്ക്കു, സമാനം=സമാനം.
ഇപ്പിടിക്കൽ=എന്റെ അർത്ഥം.
199. വൈശിഷ്ട്യം=മേൽപാ. രേഖിത്വം=അയ്യോ.
202. കല്ലുവൻ=കല്ലൻ.
204. ആഹ്ലിപ്തൻ=ചെട്ടിപ്പട്ടി പ്രധാനിയായവനെ!
205. വാണിജ്യങ്ങൾ=വ്യാപാരങ്ങൾ. വാണിജ്യം എന്ന സംസ്കൃത
പദം നാഷണലിസത്തിൽ വാണിജ്യമന്ത്രമെന്നു തന്നെ സന്ദർഭം
പോപ്പുലേ. നാനിയം=നടപ്പ്. (കല്പവടത്തിന്റെ)
206. ആർക്കൻ=അയ്യോ (ഇന്ത്യയിൽ) കാൽക്കൽ=ഗുണ
ങ്ങൾ.
207. നരകമേകൻ=ജനങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ (രോമൻ)
208. വേദാനുഭവം=വേദാന്താപ്രദി, പീഡം=ദുഃഖം, മേളിനി=മുടി.
209. കണ്ണങ്ങൾ=ചെവികൾ.

210. കെട്ടുകൾ=സന്ദേശം.
211. പെണ്ണുമാസി=വെട്ടുതവയ്ക്ക്, പുണ്ണുണ്ണം=പുണ്ണം
(തികഞ്ഞത്) ആയ ഗുണം (രാജധരം);
213. രാജഗുണം=രാജാവിന്റെ ഗുണം, ആശയം=മനസ്സ്.
214. അർദ്ധം=ധനം.
220. നന്ദാജ്യം=നന്ദന്മാരുടെ രാജ്യം. (നന്ദന്മാരുടെ ഭരണ
കലയെപ്പോലെയാണു രാജ്യം എന്ന സാരം)
221. അർദ്ധഗ്രഹം=ധനത്തിലുള്ള ആഗ്രഹം.
222. ഇളയുരില്ലാ=അല്പംപാലുരില്ലാ, മുറുപെരുതൻ=മുറു
പ്പുതെ (മുറു=സമൃദ്ധിയിലായെന്ന രാജാവിന്റെ ഇളയ്ക്കിനായ രാജ്യ)
പെരുതൻ=പുറത്തുറ പൂതൻ.
223. ആനന്ദം=സുഖം, പ്രിയം=ഇഷ്ടം.
224. മഹാരാജൻ=മഹാൻ(മുത്തമൻ) ആയ രാജാവ്; രണ്ടി
ല്പിടുന്നവൻ-രാജാവ് എന്ന നാമത്തെ യഥാർത്ഥമാക്കുന്നവനെന്നർത്ഥം. ദ
ർശനം=നിശ്ചയം.
225. വയറും=അസ്ത്രം. (അസ്ത്രം=വ. ബ. വ.)
227. വിപ്രതി=വിപരോധം, ആചരിച്ചിടം=ചെയ്യാതി
രുന്നത.
230. അർദ്ധം ശിവ! ശിവ! = അസ്ത്ര വിസ്മയമായിവികാശ
ശ്യാതകം, പൊയ്യ=അസത്യംതന്നെ (പൊയ്യ)=ഏ എന്ന പൊയ്യും.
പൊയ്യം=ചിലർ-എന്ന പൊയ്യും മറ്റും പൊയ്യും. കണക്കായതാണ് അസ്ത്ര
ശിവശിവമായിട്ട്.
231. തുണത്തറ=പുല്ലുകൾ. (ഇവിടെ ഉണങ്ങിയപുല്ല്-അ
ല്ലെങ്കിൽ വൈകാരിക എന്നായിരിക്കും വിവക്ഷിതം) വന്നു=അന്നി
(വൈകാരിക തീർന്നൊടു പിണങ്ങിയതെ സംഭവിക്കുന്ന അവസ്ഥയല്ലെ
ന്നോ, മഹാരാജാവിന് അപ്രിയം ചെയ്തതെ അറിയാ വന്നുകേട്ടെന്നത്? എ
ന്നു സിദ്ധിക്കും).
232. ഏകിതം=എന്നാൽ-അതും=പുല്ലു തിന്തിനൊടു പിണങ്ങ
ുന്ന രീതി.
233. രൈവം=വിരോധം, അമാത്യൻ=അമാത്യർക്കുസൻ.
234. പത്തനം=ഗ്രഹത്തിൽ-(അ. ന. സ. ഏ. വ)
235. പൊയ്യം=അസത്യം. മൊയ്യം=മൊയ്യം-എ=സത്യമായിട്ട്.
236. ഉപാധം=രോഷം=രാജാക്കന്മാരിൽനിന്ന്. ആപത്തും
രോഷംകൊണ്ടും നിമിത്തമാകുന്ന ശിക്ഷകളും മറ്റും.
237. പെരുകണം=പുരവാസികളായവർ.
243. മുഖം പരത്തുന്ന നിയില്ലെന്നു-“അമാത്യന്റെ പുത്രൻ
ബ്രാഹ്മണനായി വെ പത്തന വല്ല സൂക്ഷിക്കുന്നതില്ലെന്നോ” എന്ന

ചോദിച്ചപ്പോൾ നീ ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ പറഞ്ഞതു മേൽപ്പറഞ്ഞതല്ലേ? ഇതിൽ ഏതാണു വിശ്വസിക്കേണ്ടത്?

244. മോഷ്ടപറഞ്ഞാൽ മടങ്ങുകയില്ല എന്നാൽ ചോദ്യം മതിയായതല്ല.

245. നിരപ്പു=സമതരതാവകയല്ല. കേൾക്കുന്നവർക്കു ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാവകയല്ല. (മേൽപ്പറഞ്ഞ നിരപ്പാണു വരേണ്ടത്) ഇത്രയും പ്രയത്നം ചെയ്യുക.

251. അന്നു=അതേയുടൻതന്നെ അത്രയും വേഗം. കലശൽ=തിടുക്കം (നീക്കം).

254. മന്ദോദയം=പുഷ്പം. (പരിഹാസസൂചകം)

256. ചേരസി=മനസ്സിൽ. (സ. ന. സ. ഏ. വ)

259. ആശം=ആഗ്രഹം.

260. നയവിപുലബലം=നയ (നീതി)വും വിപുലം (വലുത്) ആയ ബലവും (മനോഹരം). അത്രയും വേഗം നയരാജമന്ത്രികളിൽ ഒരു പ്രധാനി.

261. ലക്ഷ്യം=മോക്ഷം (മോക്ഷം).

264. ചിരം.....ശേഷം=ചിരവേരമ്പാൾ (കൊമ്പനാൽ) ഉടെ തുടർച്ചയായിത്തന്നെ കണ്ടാൽ (ഇതിൽ) ഉടെ സേവം (പുരസ്കാരം) ശേഷം (മുമ്പ്) ആർ (നിന്നു)കൊണ്ടു. അതന്നു=മുമ്പാകെ.

265. ശിരം.....കലം=ശിരകൾ (ചന്ദ്രന്റെ മറി) തുടങ്ങിയ കല. സിംഹവേദനം=സിംഹത്തിന്റെ വായ്. മോഷ്ടം=കൊള്ളൽ. ഇവിടെ ചാണകൃത്, തന്നാൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന ചന്ദ്രന്റെ വായ്ക്കുവാൻ (അല്ലെങ്കിൽ രാജ്യഭാഗ്യാനുഭവം) കർമ്മപാത്രം സാധ്യമല്ല എന്നു പറയുന്നതിനു ചകരം 'സിംഹത്തിന്റെ വായ്ക്കുനിന്നു മോഷ്ടം പരിച്ചെടുക്കുന്ന ആർ സാധിക്കും?' എന്നു അപ്രസ്താവ്യമായ വാക്യത്തെ പറയലിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു 'അപ്രസ്താവ്യം' എന്നു അർത്ഥം സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു.

267. വിവിധം=പലപ്രകാരത്തിൽ. ഇതി=(അതു) ഇങ്ങനെ. വിശദീകരണം=(ശ്രീ. വി) മനോഹരം.

268. വിരുദ്ധം=സാമന്ത്രി (ഭംഗി).

269. അഗ്രകലാപരമം=അഗ്രകലാ(അഗ്രകലാപരമം)ത്തിൽ ഉത്തമം. (അഗ്രകലാപരമം) ഉഗ്രം=ഉത്തമം.

270. ഭൂമി=ഭൂമിയിൽ. അതുകൊണ്ട്=അതുകൊണ്ട്.

273. ശാസ്ത്രകർമ്മം=വാരിയകൃതികളെ പ്രവർത്തിക്കും.

274. കയ്യം=കഴുപ്പ്. മണ്ഡം=ശിക്ഷ.
276. കരർക്കുണ്ണം വൈകാര്യം=മറ്റും താമസിക്കാര്യം. രാജാ
ജനനം=രാജാവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം (ആ സ്രീ. തൃ. യു. വ)
277. ചിത്രം=വിശേഷമായിട്ടുള്ളതു. രാജപ്രസാദം=രാജസ
മ്മാനം.
281. ആവർത്തിക്കുംതോന്നുക, ചിത്തത്തിൽ=മനസ്സിൽ.
282. ഭീഷണം=ഭയപ്പെടുത്തുന്നതു്. ദോഷവിഹീനൻ=ദോഷമി
ല്ലാത്തവൻ.
283. സത്യം=(ശ്രീ. വി) വസ്തുവമായിട്ട് (രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു).
285. ഉതം=ആവർത്തി. വിശ്വാസം=സമ്മതം.
286. താവകം=നിന്റെതു്.
288. സാമന്തനാഭികൾ=സാമന്ത, മനം മുതലായതു്. 'ദ്രോണി
പുത്രൻ! യനപദത' എന്നിതുമാത്രം സമേന്ദരം 'രാജാസൻ തന്റെ കളി
ത്രങ്ങളെയും നൽകി ചിത്രമുള്ള രാജപ്രസാദങ്ങളും ഏതുംനന്നായതുമായി
ച്ചിരട്ടോടാ' എന്നിതുമാത്രം. 'ദ്രോണ! കലദ്രോണ'.....
നി ചാട്ടുന്ന മുന്നോക്കങ്ങളുള്ളതും മറ്റും മർദ്ദപണകൻ.....
നാഴിനാപായത്തുകില്ലായ' എന്നിതുമാത്രമേയുള്ളൂ. 'പിന്നെ ശക്തോ
സൻ... .. കലവുവെച്ചിരിക്കുന്നു... .. വേഗൻ കണ്ണമാംഭ
ണ്ഡമനുഭവിക്കുമല്ലോ' എന്നിതുമാത്രം മണ്ഡങ്ങൾ, ചിത്തമിളകാര്യം=
ഇളകാതിരിക്കുന്നതു കണ്ണ്. ചിത്രം ഇവൻതൊഴിൽ=ഇവന്റെ സ്വഭാവം
ആഗാതം.
290. നിണ്ണയം=ഉറപ്പു്.
292. അസിദ്ധത=റാദം (ലതപാലെയുള്ള അസി; കനക്കറ
വുകൊണ്ടു ലതയോടു സദൃശ്യം).
293. ഗുരുതവം=കഴിഞ്ഞു് ചന്ദ്രഗുപ്തജനനം=ചന്ദ്രഗുപ്തജനനം
വിന്റെ കല്പനപ്രകാരം.
294. ലലവണിങ്ക! = കള്ളകച്ചവടക്കാർ! ശരാശരി=മുഖ്യ
രേഖ.
297. മരം=മരന്റെ. ചാതുർദ്വാരം=മുഖ്യമായി. (ആരും കട്ട
ക്കൊള്ളുകൊണ്ടു മരിച്ചുവെള്ളാരമെന്നു പരിഹാസസൂചകം. അതിനെ
അന്നു അനന്തരവാക്യങ്ങളാൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു.)
300. മരിച്ചു്=മൃതനാദം കറച്ചു്.
301. ഉറക്കാരം=മനസ്സു്. കിട്ടത്തകം=മരുക. മുർഖൻ=മുന്ധൻ
(കഷ്ടം=കഷ്ടവിവേകമില്ലാത്തവൻ)
303. ഏതിപ്പിടി കുക=ഏറ്റുപിടിക്കുക.
304. അന്ധൻ=കുലമില്ലാത്തവൻ.

306. അന്ധതാമിത്ര സമാനം=അന്ധതാമിത്രമെന്ന നരകത്തിനുള്ളും.

307. ഭാഗ്യം=കളിയിലിപ്പുറമത്.

309. കടുമകടപ്പം (കുരുമു) അന്തരം=മനസ്സിൽ. (അവ്യ)

310. സാഹി=ഭ. പു. സ. ഏ. വ) സ്ഥിതിയിൽ. സമുസംഹാനി=ഏറ്റം മുതലും നഷ്ടം.

313. കാലാനുഭവപരമാർ=കാലാനുഭവം അനുഭവനാഥം ഇല്ലാൻ (ഇവിടെ കാലശബ്ദവും അനുഭവശബ്ദവും, ഏകപദ്യങ്ങളാകകൊണ്ടു കാലപാരികണ്ഡപാരികന്മാർ നാമരൂപങ്ങളിൽ മാത്രം ഭേദമുണ്ടായിലും കർമ്മഭേദമില്ലെന്നു സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ കാലാനുഭവം=ഭവനം, സംഹാരമല്ലാത്തവർ എന്നു കല്പിക്കാം.)

316. കണ്ടകപാണസംഹിതം=കണ്ടക(മുള) പാണസം (കല്ലു)ങ്ങളാൽ സമ്മിതം (നിറയപ്പെട്ടത്).

317. വിചിന്തനം=മനോധർമ്മം (ആകുലം).

318. ചൈതന്യം=(സ. ന. സ. ഏ. വ) മനസ്സിൽ, ആതുരന്മാർ=ദുഃഖിതന്മാർ.

320. നിധികൾ=നിക്ഷേപങ്ങൾ.

321. ദൈവശിഷ്യം=നന്ദ.

322. രത്നകുടങ്ങൾ=വിദഗ്ദ്ധരായ കുടങ്ങൾ (രത്നപതിച്ച കുടങ്ങൾ) അർത്ഥഗുണങ്ങൾ=പരമഗുണങ്ങൾ.

323. കണ്ടിശ്ശനകിൽ=ഇതു തുടങ്ങുകയും അഭ്യവൃത്തികളും മണ്ണുവീധത്തിലാവാം. തുടങ്ങുകയാണെന്നിൽ അർത്ഥഗുണങ്ങൾ ഒരു കണ്ടി, അഭ്യവൃത്തികളാണെന്നിൽ ഒരു കണ്ടി സമാപതം ഒരു കണ്ടി; സ്വർണ്ണാഭിധാരങ്ങളാകയാൽ തുടങ്ങിയിട്ടായിട്ടാണ് കണ്ടിയാണെന്നത്.

324. ഭാഗ്യപ്പെട്ടി=വസ്തുശുദ്ധിയും മറ്റും ആധാരങ്ങളായ ദൈവകൾ സൂചിക്കുന്ന ചെട്ടി; പുരാതനകാലങ്ങളിൽ ദൈവകളെല്ലാം ചന്ദ്രമയലായിരുന്നതിനാൽ ഇവ ചെർ അനുപമമാകുന്നു.

325. കണ്ടിശ്ശനകിൽ=പുഴകളും വാതിലുകളും മറ്റും കണ്ടിത്തറന്ന് അപാരികൾ. കണ്ടിശ്ശനം=കണ്ടിശ്ശനം (വകരാർചെയ്യം)

326. അർത്ഥം=ധനം. ഏപ്പതം=ഏറ്റം.

327. അന്തരകണ്ഠം=മനസ്സ്.

328. രാജ്യ സമാന്തരമുദ്രാപ്രി=രാജ്യസമാന്തരമുദ്രാപ്രി. നി. =താൻ. ജി.വിതം=ജീവനം.

329. സാരമുദ്രാപ്രി=സാരമുദ്രാപ്രി.

332. മൃതവംശം=നശിച്ചവം.

333. കമ്പം=കൂസൽ.

337. ഐടൽ=ഭൂതം.

338. നിഷേധം=കല്പന. ഗുഹ്വൽ=സമർത്ഥൻ. മാഹാരായണമന്ത്രി=മാഹാരായണൻ എന്ന മന്ത്രി.

340. മേഘിത്വം=മേഘം. പാഞ്ചം=ജന്മപാചിഷ്ഠി.

341. വസുധിവൻ=മുത്തമന്ത്രി. തുലം=ഭംഗി.

342. പ്രിയസചിവനായ ചന്ദനനിശ്ചിതദോഷദോഷപ്രിയസചിവ (ജ്ഞമന്ത്രി)ന്റെ നയവചനനിമിത്തമായ വക്ഷ്യാഭാഷണനിമിത്തമേതര (കേട്ടപ്പോൾ) പശ്ചാത്തപ്യൻ=പശ്ചാത്താപവിന്റെ പുത്രൻ (മേയകേള) രാജസാമന്തനായ ചെല്ലവിളിപ്പുവയത്തി= (ആളെ പറഞ്ഞയച്ച് രാജസാമന്തനെ വരുത്തി) എന്ന് അനൗചിത്യം.

344. കേരളകുടുംബം=വസുദോഷഭിരു.

345. സ്വാമിവിനാശം=നന്ദാഭവിനശം. കരം=ഇച്ഛ.

346. ജ്ഞാനം=ആദർശം. അലങ്കരിക്കുക=അണിയുക.

347. ഇന്ദ്രം=(അപ്പ) ഇന്ദ്രനെ.

349. സുകമോ=സുന്ദരി. വിരഹിയാമണി=വീരന്മാരുടെ ശിഖയിൽ (ശിരസ്സിൽ) ഉള്ള രത്നമേ! (മഹാവിഷ്ണു!)

352. വീര്യം=പ്രതിയോഗികളെ ജയിപ്പാനുള്ള സമർത്ഥ്യം. കേപം=പ്രതിയോഗികൾ ചെയ്യുന്ന അപരാധങ്ങളെക്കണ്ടുണ്ടാകുന്ന മനഃക്ഷേമം. നാണം=പ്രതിയോഗികളെപ്പോലെയുള്ളവരെന്ന മാനാജ്ഞം (ലജ്ജ) വേദം=തനിക്കു തന്റെ പക്ഷത്തു നശിക്കുന്നതിനു ലുപ്താകുന്ന മനോഭാവം. ഭയം=വീര്യംതന്നെ. (ഭ്രൂതൻ കൽ)

354. ഷ്ടനിഖമേം=ഷ്ടനിലയിലുള്ള കോവിലകം (രാജമന്ദിരം) വീര്യം=പ്രഭാവം (തേജസ്സ്) 'വീര്യംബലപ്രഭാവ ച തേജസ്സാമിത്വയോരപി' എന്ന് അഭിധാനം. സിംഹാസനം=രജാസനം. ഷ്ടിത്വം=ചെറുത്വം. (കുറപ്പ്).

359. മന്ദവണ്ണം=ഇഷ്ടപോലെ. അനന്തിക്കുക=ചെയ്യുക.

360. മിത്രം=വിശേഷമേയ. പൊന്നിമാല=സ്വർണ്ണകോണ്ടുള്ള വിശേഷമായ മാല.

361. ആരംഭം=ബുദ്ധിമനോഭാവം.

364. ശിഖം=കൃതിമം. ആഹിതസ്ഥികാവശം=ആഹിതസ്ഥിക (പായാളി)ന്റെ വേഷം (ആകൃതി).

365. പാത്രിൻകലകൾ=പാത്രിനെ സൂക്ഷിക്കുന്ന കൂടകൾ (അരി, ഇടറ, മുള മുതലായവയെ കീറി നെയ്യുണ്ടാക്കുന്ന മറ്റേതും പാത്രത്തിന്, 'കൂടാ' എന്നാണു സാധാരണ മലയാളികൾ പറയുന്ന പേർ. എന്നാൽ അതിനെ 'കലട'യെക്കിയതു കവിയുടെ ഒരു വികൃതിയോന്നു പറയാൻ അർത്ഥമില്ല. പൂർവ്വമേ പൂരകനക്കിയ കവികളുണ്ടല്ലോ).

- 367 ചിത്താകലതത്വം മനോവ്യസനത്തോടുകൂടി. (അ. ഗ്രീ. തൃ. ഏ. വ)
- 369 ഉണ്ടാക്കിയല്ലമനസ്സിലായില്ല.
370. യന്ത്രം = ശരണം.
372. കണ്ണിൽ ഓലാലം = ധാരയായി. (തനിക്ക് വേണ്ടി തൻറെ സ്നേഹിതന്മാർ അനുഭവിക്കുന്ന ദുഷ്ടങ്ങളെ മോത്തുള്ള അനുതാപം എന്ന ഭാവകാരണം.)
373. പശുതസിമനി = (ന. ന. സ. ഏ. വ) കട്ടിലിന്മേൽ,
374. മിനൽ = പാലം. കുറവൻ = പാമ്പാട്ടി (മരിച്ചിരിക്കാത്ത പശുക്കുറവൻ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഇത് പേർ വന്നതായിരിക്കാം.)
375. അന്ധാ! = അന്ധനും.
376. മംഗലരൂപൻ = നല്ല രൂപത്തോടുകൂടിയവൻ. ഇപ്പോൾ = മൈവരേ! (അനുതാപപൂർവ്വകമായും)
377. പ്രപഞ്ചവിശാലം = കാലത്തുതന്നെ, ദേവൻ = സപാദി.
378. ആപാദമൃഗം (അല്ല) അടിച്ചതെടുക്കുവരെ (അവ്യക്തി ഭാവസമാസം). പാദവി = ഉപദ്രവ്യമായി (തന്റെ സപാദിയായിത്തന്നെ 'സർവ്വമസിദ്ധി' രാജാവായിരിക്കുന്ന കാലമായിത്തന്നെയും താൻ അദ്ദേഹത്തോടൊത്തു സർവ്വഭരണങ്ങളും സമാനിച്ചിട്ട് ആപാദമൃഗം നിന്നെ അലങ്കരിച്ചിരിക്കുമായിത്തന്നെ എന്ന സാരം.)
379. വിവിധവിധം = മൈവകല്പിതം. ഇതും = ഇത്. (ഇതും ശബ്ദം ന. പ്ര. ഏ. വ)
380. ചിത്തവിഷയം = മനോഭൂമിത്തൽ.
381. ഉത്സാഹം = (പ്രി. വി) വളരെ ദുഃഖത്തോടുകൂടി.
383. അലം അലം ഇത് = (ഭാഷ) മതി മതി. (അവ്യ) അതു = (അവ്യ) വേഗത്തിൽ.
384. കാലാന്തരം = കാലക്രമം.
385. അന്തരം = ഭൂമിതൽ. വൃത്തികൾ = യോഗവശം.
387. മുനിശാപാതകമഹിമയുടെ ശപഥത്തൽ. ഇക്കാരണത്താലും ഏകാദശസ്തവത്തിലും ഭാരതം മേലപയ്യത്തിലും പരാജിതം. 'ഏതു, ഭാഗ്യം, വസിയ്ക്ക, കർമ്മപാദി മഹാമഹിമം ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാനെ കാണാനായി ചോരയിലേക്കു വന്നപ്പോൾ 'ഭഗവൽപുത്രൻ പലതുമൊന്നിച്ചു', ആ മഹാമഹിമയെ പരിഹസിച്ചാനായി സഭാജനമെല്ലാം തന്നെ നോക്കി കെട്ടിച്ച്, 'ഇവിടെ പെറ്റതല്ല പൂർവ്വജനം പൊന്നോ? ദിവസമൊന്നു മെട്ടിയല്ലേ' എന്ന് അവരോടു ചോദിച്ചു. അവർ അതൃപ്തരും ആ മോചിച്ചപ്പോൾ കലശൽ തടുപ്പൻ പടിച്ചു; ഇവിടെ നാശകാലമുണ്ടായി

മിന്നുന്നു എന്ന മനസ്സിലാക്കി; ഇവർക്കു പ്രസംഗം അടുത്തിരിക്കുന്നു; ഇവർ ഒരു ഇരുപതുവയസ്സുള്ള പ്രസംഗിയെ; 'അതിനാലെ കലം ഭൂമിയും നിങ്ങൾക്കു' എന്നു വിധിച്ചു ആ പ്രസംഗം എഴുന്നള്ളുകയും അപ്രകാരമെല്ലാം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നുണർത്തിക്കൊണ്ടു സാക്ഷാത്കാരം.

388. മരം=നിസ്സാരം. അവകാരം=സംഗതി.

390. മരക്കളം=മരക്കളം. മരക്കളം. പ്രണവനാശം. മരക്കളം=മരക്കളം.

391. നിത്യം=പ്രജാപതി. പാദം=അമ്പലം. അമ്പലം.

392. സ്വർഗ്ഗം=സ്വർഗ്ഗത്തിൽ; പാദം=അമ്പലം. (അ. പ. സ. ഏ. വ.) മര പ്രതിഷ്ഠാ=മരം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പാദം. അതിന്റെ=മരക്കളം. അതിന്റെ=മരക്കളം. (മരക്കളം=മരക്കളം. നന്ദി. മ. പ്ര.)

393. സന്താനം=മരക്കളം.

394. നിത്യം=അമ്പലം. (നന്ദി. മ. പ്ര.)

395. മിന്നിയെന്നതിൽ ചിത്രമുള്ള ചിത്രത്തിനായാ മിന്നിയെന്നാകുന്നു ആയാതായ മിന്നി നയിച്ചു. ആയാതായ ചിത്രവും നയിക്കുന്നു. അതുപോലെ രാജാവിന്റെയും നീതിപ്രായം ചെയ്തുന്ന മന്ത്രിയെ അതിൽ രാജാവിന്റെ നയിച്ചു ചിത്രവും നയിച്ചതായും ചെയ്തുന്ന മിന്നിയെന്നാകുന്നു എന്നു സാരം. മിന്നിയെന്നാകുന്നു.

396. സ്വർഗ്ഗം=സ്വർഗ്ഗം. (അ. പ. സ. ഏ. വ.) മരക്കളം.

397. നന്ദിപ്രതി=നന്ദിപ്രതി. അതിന്റെ=അതിന്റെ. അതിന്റെ=അതിന്റെ. അതിന്റെ=അതിന്റെ. അതിന്റെ=അതിന്റെ.

400. മരക്കളം=മര സംഗതി. കാൽക്കൽ=അപ്പുറം.

401. മരക്കളം=മരക്കളം.

404. അന്ത്യം=അന്ത്യം. അന്ത്യം=അന്ത്യം. അന്ത്യം=അന്ത്യം. അന്ത്യം=അന്ത്യം. അന്ത്യം=അന്ത്യം.

405. മിന്നിയെന്നതിൽ ചിത്രമുള്ള ചിത്രത്തിനായാ മിന്നിയെന്നാകുന്നു ആയാതായ മിന്നി നയിച്ചു. ആയാതായ ചിത്രവും നയിക്കുന്നു. അതുപോലെ രാജാവിന്റെയും നീതിപ്രായം ചെയ്തുന്ന മന്ത്രിയെ അതിൽ രാജാവിന്റെ നയിച്ചു ചിത്രവും നയിച്ചതായും ചെയ്തുന്ന മിന്നിയെന്നാകുന്നു എന്നു സാരം.

406. മിന്നിയെന്നതിൽ ചിത്രമുള്ള ചിത്രത്തിനായാ മിന്നിയെന്നാകുന്നു ആയാതായ മിന്നി നയിച്ചു. ആയാതായ ചിത്രവും നയിക്കുന്നു. അതുപോലെ രാജാവിന്റെയും നീതിപ്രായം ചെയ്തുന്ന മന്ത്രിയെ അതിൽ രാജാവിന്റെ നയിച്ചു ചിത്രവും നയിച്ചതായും ചെയ്തുന്ന മിന്നിയെന്നാകുന്നു എന്നു സാരം.

407. അംതിപ്പത്തേന്നും = അതിന്റെ പൂപ്പത്തി.
 408. കിം ഇഹ ഹവം = അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തിട്ട് ഇവിടെ ഏതു ഹവമാണ്?
 410. ശാർദ്ദയപോതങ്ങൾ = ചുവപ്പി കളികൾ. (ചുവപ്പി കളികളെ വളർത്തിയാൽ അവ വലുതാകുമ്പോൾ വളർത്തിയവയെന്നൊന്നു കൊണ്ടു തിന്നുന്നതുപോലെയുള്ള ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ പ്രസ്താവത്തെ സാരം.)
 413. ദൈവം = ഇശ്വരൻ (വിവി) വർഷം ചന്ദ്ര (കുറുപ്പു) എന്നു സാരം)
 414. കഥയ കഥയ ആതു = വാഗത്തിൽ പറക പറക, (കേൾപ്പാനുള്ള കേന്ദ്ര) കൃത്താൽ ചിത്രത്തി.)
 415. ആകർണ്യം = (പ്രബന്ധം അധ്യ) ദേഹിട്ട്.
 418. പുംപ്രാവശ്യം = പട്ടണപ്രവേശം മുതലായതു്. തുടർന്നു = കൂടെ.
 420. ചാമുണ്ഡീവ = മരു മിഥി. അംബുധൻ = ആനക്കാൽ.
 421. ശത്രുനം = (ചന്ദ്രഗുപ്തചാണക്യന്മാരും അവരുടെ കുറുക്കാരും) മരണിതം = ചുവപ്പി.
 424. അന്യപ്രായാഗങ്ങൾ = അന്യകൾക്കുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ, ദൈവദായകൻ = പട്ടണത്തുവീതിന്റെ സ്വരങ്ങളാൽ,
 423. രാജ്യം = ദൈവദായകന്റെ ആൾക്കാർ.
 428. ഹിതം = ദൈവ്യൻ. ദൈവ്യസ്തം = ദൈവ്യജ്ഞി ചെടി.
 429. ധനവാൻ = പണക്കാൽ. പ്രാദേശൻ = പട്ടണത്തിലായി ചിപ്പിക്കുന്നതായ ദൈവൻ.
 430. ദൈവം = ദൈവം. മിതസനാദികൾ = ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ ശയനഗൃഹത്തിന്റെ കീഴിൽ തുറന്നുവെച്ചിട്ടുള്ള അരിവിത്തു കൊല്ലവർഷം ആയി.
 431. അസ്പഷ്ടതാഗങ്ങൾ = അസ്പഷ്ടത കഥകൾ,
 432. ദൈവാനുകൂല്യങ്ങൾ = ഇശ്വരൻ സഹായങ്ങൾ, ചുറ്റും = മുമ്പിൽ.
 433. സർവ്വദാനാഹരി = ഏറ്റവും വലിയതും മനസ്സിനെ മുഴുകിക്കൊണ്ടുവരും.
 434. ബലാൽ = സമർത്ഥതാൽ.
 435. അർദ്ധാചാര്യം = പകുതിരാജ്യം (ദൈവദായത്തിനു സമാനമായി പകുതിരാജ്യം കൊടുക്കുന്നതിന്നു് രാജ്യത്തോടു ചന്ദ്രഗുപ്തനെക്കൊണ്ടു ചാണക്യൻ കുറുക്കു ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണു്.) ഹരിജനം = വാങ്ങുക.

436. പ്യാം=(അവ) പണ്. മേൽക്കാരതസംഗരേ=വീലുതായ
കാകയുദ്ധത്തിൽ. വിഷ്ണുപർന്നാഥൻ=ദേവന്ദ്രൻ.

437. ഉഷഃപവീർണ്ണ്=ഉഷഃപം (വർഷിച്ചത്) തരയ വീർണ്ണ്(ശേഷ
സ്ത്ര)തോടുകൂടിയവൻ (ബ. വീ) വാഴ്ത്തോന്നതം=വസിക്കുവാനാർ. തൻ
മൈത്രിവംകൊണ്ടു=തന്റെ മഹത്വംകൊണ്ടു.

438. മിശ്നം അജ്ഞനൻ (ജയിക്ക ശീലമായിട്ടുള്ളവൻ) ഏലം
തെ=ഏൽക്കത്തം. (കൊള്ളാതെ)

439. എന്നുതേ പേരുടേയാൻ=രാജാസൻ (വേദാൽക ചൻ രാ
ക്ഷസനാണ പല്ല) എന്നുപോലെ=കണ്ണനെന്നുപോലെ.

440. കന്യാവിഷുകൊണ്=കന്യകയുടെ ആകൃതിയിലുള്ള ഒരു
വിചല്പാശംകൊണ്. ('കന്യാവീണകൊണ്' എന്നും പരാന്തരമുണ്.)

441. കല്പിച്ചത്=മാറ്റിയിട്ടുണ്ട്. ചാണക്യൻ നയംകൊണ്=
നിന്ദിക്കൊണ്.

443. ലാഷ്=ലക്ഷ്യം (കവി). കണ്ണന്റെ വേലിന്റെ കഥ ഈ
കേരളീയ സ്മൃതികളിൽ പരിചയിച്ചിട്ടുണ്ട്; അതിന്റെ മുതൽക്കു കണ്ണൻ ജ
നനിലായിട്ട് ഒരു കവചം (ചട്ട) ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുമാത്രം ശത്രുക്ക
ളുടെ ആയുധം അവന്റെ ദേഹത്തിൽ ഏൽക്കുകയില്ല. സ്വപുത്രനായ അ
ജ്ഞനൻ കണ്ണനെ കൊന്നുക്കൊന്നു പോലും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു സാധ്യമാകു
ന്നതെന്നു വിചാരിച്ചു മൈത്രിവസംദോഷൻ ഒരു ബ്രഹ്മണവേഷം ധരി
ച്ചു കണ്ണനോടു അയാളുടെ കവചം താമിച്ച്. ഭാനുശിലന്മാരിൽ മുമ്പനാ
യ കണ്ണൻ യാചകന്മാർക്കു തന്റെ പ്രാണനൊപ്പവും ഭാനുചമ്പുവാൻ മതി
ക്കുകയില്ല അതിനാൽ കണ്ണൻ തന്റെ ശരീരത്തെക്കുടിയിട്ടുള്ള ഒരു കവ
ചത്തെ ഉടനെ പൊളിച്ചെടുത്തു ബ്രഹ്മണരൂപനായ ഇന്ദ്രൻ കൊടുക്കുക
യും ചെയ്തു. രേതാലാകൃതനാമനായ ഇന്ദ്രനെക്കുറേ കണ്ണന്റെ റേതാലും
കണ്ടു വിസ്മിതനായിട്ട് അദ്ദേഹവും മിശ്നവുമായ ഒരു വേൽ കൊടുത്തു.
ഇതു പ്രയാഗിച്ചാൽ ഭരോള കൊല്ലം. അതിന്നു പിഴ വരികയില്ല പി
ന്നെ ശിക്ഷയും പ്രയാഗിക്കാൻ സാധിക്കുമായില്ല. എന്നുപറേണ്ടിട്ടു മറക
യും ചെയ്തു. കണ്ണൻ ആ വേൽ അജ്ഞനവധത്തിനായി കരുതി സൂക്ഷി
ച്ചിരുന്നു; അതയുദ്ധത്തിൽ പാർത്ഥസാരഥിയായ യോധാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ ക
ണ്ണന്റെ വേൽ പോകുന്നതുവരെ അജ്ഞനനെ കണ്ണനോടു തേരിടുവാനിട
വരുത്താതെ കുഴിച്ചുകൂട്ടി. പതിന്നാലാം മിവസം ജയദ്രഥാധാനന്തരം ഉ
ണ്ടായ രാത്രിയുദ്ധത്തിൽ മിശ്നവുമായ വേദാൽകചൻ എന്ന രാജാസനും
കണ്ണനും തമ്മിൽ ഏറ്റവുമധികം അടുത്തുവന്നു കണ്ണൻ വേദാൽകച
ന്റെ ബലപരകൃഷ്ടങ്ങൾ സഹിക്കാൻ വാറിയായതായിട്ടു കണ്ണൻ തന്റെ
വേൽതന്നെയെടുത്തു പ്രയാഗിക്കയും, അതുകൊണ്ടു വേദാൽകചൻ മരി
ക്കയും വേൽ നശിക്കയും ചെയ്തു.

444. വിഷ്ണുവൃഷ്ടൻകൃഷ്ണൻതിരുവഴിക്കോത്തവൻ
നിണ്ണയം=ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഭീഷ്മദ്രാണാഭിമഹാരഥയുദ്ധേയല്ലാം നിഗ്രഹിപ്പി
ച്ചു കേന്ദ്രം പന്താരെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചു പാണ്ഡവന്മാരെ രാജ്യത്തിൽ
സ്ഥാപിച്ചതുപോലെ ചാണക്യനും നന്ദവംശവിനാശം വരുത്തി മരുത്തുന
യ ചന്ദ്രഗുപ്തനെ രാജ്യത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കാനായി അവതരിച്ച ഒരു മഹത്
തമാവാൻ; എന്നതന്നെ പദനാണം.

447. നിവൃത്തിപ്പിക്കു=ചുരുത്തുക.

448. ദാരുവർമ്മാഭിപ്രീപാലനം=ജന്മദാർപ്പണം മുതലായവരെ
കർമ്മിക്കുക.

449. കൊന്ന.....അന്നന്തരം=ശുദ്ധത്തിന്മേലിട്ടു കൊ
ന്നതിനാൽ.

450. കളത്രം=ഭാഗ്യ ഉണ്ടെന്നിട്ട്=ഉണ്ടെന്ന് ഉറപ്പിച്ചു. അ
ന്ധകാരമുണ്ടാ=അന്ധകാരം (കുരിയട്ട്) ഉപേക്ഷണം.

457. മോഹം=ആഗ്രഹം (ചന്ദ്രഗുപ്തനെ വധിക്കാമെന്നു) ഹാ!
ഹാ!=കഷ്ടം! കഷ്ടം!! അക്കാദമി

458. നിശ്ശേഷനാശം=നിശ്ശേഷം (സകലം) ആയ നാശം.

459. ശുദ്ധഭിഷാഗം=കഴിവിന്മേൽ കയറാം, ശീലഗുണം=
സ്വപോവഗുണം.

462. ഉണ്ടു വരുന്നു ശക്തജനങ്ങൾ=ശക്തജനങ്ങൾ വരുന്നുണ്ട്.

463. മോദാകവതം=സന്തോഷംകൊണ്ടുള്ള പാരവശ്യം.

466. മഴി=ബദ്ധപ്പെട്ടു (പരിഭ്രമിച്ചു)

468. അതിഥിനയം=വളരെ വണക്കം.

469. അതികൂലകം=വളരെ സ്രോതസ്സം. ശാശ്വതം=മുറ
കെ കെട്ടിപ്പിടിക്കുക.

471. അയി! ശക്ത! =ഹേ ശക്തജന!

472. മരണമേം=മരണത്തിൽനിന്നുള്ള മേം. പ്രിയസുഖം!=
പ്രിയമിത്രം!

473. സചിവവരവചനം=മന്ത്രിശ്രേഷ്ഠന്റെ വാക്ക്. ഇതി=
ഇങ്ങനെ.

474. കലനിലം അമർന്നിതു ഞാൻ അഹം=ഞാൻ കലസമ
ത്തു ചെന്നുചെന്ന്താണ്. പിന്നത്തെ കഥ ആശ്ചര്യംതന്നെ. പ്രിയതര
സുഹൃത്തു്.=ഹൃദയം പ്രിയനായ ബന്ധു.

476. ശക്തരിം= (നരനാം. സ്രീ. മി. ഓ. വ) ശക്തജന
രൻറു രക്ഷിത. വഴിക=തൃപ്തക. (കവിതക)

477. സല്യാപം=അഭിമുഖമായിട്ടുള്ള സംഭാഷണം.

478. സിദ്ധാർത്ഥം=സിദ്ധ (സാധിച്ചത്) ആയ അർത്ഥം(കാര്യം) തിരിച്ചറിയുവാൻ. ബാഹ്യം=എന്നതിലും മേൽ എന്ന അർത്ഥത്തിന്റെ സാദൃശ്യംകൊണ്ട്, അത് സ്വാതന്ത്ര്യപ്രദമാകുന്നു എന്ന സിദ്ധാർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച്. ഇപ്പോൾ അത് സ്വാതന്ത്ര്യംകൊണ്ട് ബാഹ്യം സിദ്ധാർത്ഥമായി എന്നർത്ഥം സിദ്ധിക്കുന്നു. അത് എന്നിച്ച് ഒരു വലിയ കാര്യം സാധിച്ചതെന്നു എന്നു സന്ദർഭം.

480. തത്വം ഇതു തത്വം=അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഇതു തത്വം. പുനഃപ്രതിപാദനം.

482. ബാഹ്യമോത്തമം=സന്തോഷപൂർവ്വം.

485. കാരുണ്യം=കൃപ.

486. ഭൂമി=ഭൂമി.

487. അംഗീകാരം=മോതിരം. അതായത്=മറ്റു. മണ്ഡലം=മണ്ഡലം. (ഇത് 'മണ്ഡലം' എന്ന സംജ്ഞ ചിഹ്നം, പാലക്കാട് മുതലായ മിക്കയിടങ്ങളിൽ അധികം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതു ഗ്രന്ഥകാരനെ അനുകരിച്ചാണത്രെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.)

488. ആദർശം=പ്രായശ്ചിത്തം.

489. നിരന്തരം=കുറയാതെ (അ. പ. പ. ഏ. വ)

490. അമൃതമാകും=അമൃതം=നാമം (പ്രപഞ്ചം) ആകുന്ന. അത്(അതായത്)കൊണ്ടുതന്നെ. ('അമൃതം' എന്നു പേര് കൊണ്ടുതന്നെ).

491. ഭക്തി=പ്രണയം.

493. വഞ്ചന=വഞ്ചന=വഞ്ചനകളുംപോലെയും (കുറഞ്ഞ) തത്വം (ഇതിൽനിന്നു) ആയ കഴൽ (തലമുടി) കൊണ്ടുതന്നെ (സുന്ദരി) കാണാം=പ്രതി (ഭാഗ്യം)

494. ഉത്തമം=എന്നൊരു വിധിയുണ്ടാകുന്നുണ്ടെന്നു. ശോകം=ശോകം. പൊറോത്തം=സഹിക്കാൻ വയ്യെന്നു. ഉത്തമം=വിജയം=മനസ്സിനെ വിജയിപ്പിച്ചാൽവെണ്ടി.

495. അധികാരം=; അധികാരം. (നായികനായെങ്കിൽ പരസ്പരംകൈമാറ്റം സ്വന്തമാക്കുകയെന്നു തന്നെ. കണ്ടിട്ടുള്ളതിലും സങ്കല്പവും അനുഭവിക്കുന്നതിനായി പരസ്പരം ഉത്തമം കൊണ്ടു പരിവർത്തനം. ഏവം=ഇതിനെ.

498. കരുതപുരം=കരുതപുരത്തിൽ വസിക്കുന്നവൻ.

499. ഗാന്ധി=വീട്=സമീപസ്ഥലം.

500. മറ്റും മറ്റും=അതു ശരിക്കെന്നു. ഇങ്ങനെയും=ഇങ്ങനെയും. വസ്തു=പദാർത്ഥം.

501. വാണിയം=കുളിപ്പാലം.

502. തിരക്കുകൾ=അന്വേഷിക്കുക.
503. മന്ത്രിനാമത്തിനും=മന്ത്രി(രാജ്യസഭ)യുടെ പേർ കൊണ്ടു
യത്.
504. മതി=മുളു. (മനസ്സ്) മതി=തൃപ്തി. വരും അളവു=വര
നേടുന്നതും. അർത്ഥം=ധനം. മാനിച്ചു=സംരക്ഷിച്ചു.
505. വികടം അകല ചുറ്റേണൽ=ചുറ്റിക്കിട്ടിട്ടുള്ള യാതൊരു
വിരോധവുമില്ല.
506. കിഷ്=സംശയം; ചേതസ്സ്=മനസ്സ്. പ്രസാദം=സന്തോ
ഷം.
507. ചൊറു=മുട്ടം.
508. അഗ്രജിമുദ്ര=മോതിരം. ഉത്തരമോഹ്യപ്രവരൻ=ശ്രേഷ്ഠ
നായ മന്ത്രി.
511. ചണകചേതവിവിധം=ചാണക്യനായ വിരോധം.
512. ആടൽ=സംശയം (മൃഗസനം)
513. ശുശ്രൂഷ=പരിചരണം.
514. അന്തരം=വിരോധം. നിരന്തരം=നിരന്തരം അഭിലാഷം.
515. കയം=ഇച്ഛം (ഭയം)
516. ഇന്ദ്രസേവകൻ=ഇന്ദ്രനായ സേവകൻ. (പരിചരകൻ)
517. ചേരകൻ=മുഴുത്തുകാരൻ (ഗുരവർ)
518. അന്യനാശം=(ക്രി. വി.) അല്പവും കറയാതെ.
519. ഇവർ=ശൈലാസസിദ്ധാർഥകന്മാർ. മേജ്=ഇടയിൽ
(സംഭാഷണമത്സ്യത്തിൽ) പൂജാർത്ഥം=പൂജാർത്ഥ (വർണ്ണന)ത്തിന്റെ
ശേഷം.
521. ലോഭം=വ്യസനം. മോഹം=സന്തോഷം, മറുക്കാളു്=മു
ളുൽ നിറഞ്ഞു്.
522. ഇഹ വോദം=നമ്മുടെ മോശത്തുചോദം. ചോദതികേഴ്=ചോ
ദപ്രദാന ഉപദ്രവം.
523. മദ്രോഭിലയാനവരുഷന്മാർ=മദ്രോഭൻ മുതലായ പ്രധാന
മന്ത്രിമാർ. ചിദ്രിച്ചു്=ഇടഞ്ഞുചീരിഞ്ഞു്.
524. പശ്ചതകാശമേൻ=പശ്ചതകാശാവിന്റെ പുത്രൻ (മലയാ
ളം) അന്തരം=അശേഷം.
525. ഉന്നിച്ചിട്ടു=മുളു. മേവരം=വിരോധം.
526. കല്പനാരണനികരം=ആജ്ഞയുടെ ശക്തികൾ.
527. നിഷ്ണയം=നിശ്ചയം.
528. ചണകസുതമേജ്ജവൈരാധാരം= ചണക സുത

(ചാണക്യ)ന്റെയും മരുതൂ(ചന്ദ്രഗുപ്ത)ന്റെയും ദൈവര (വിദാധ)ത്തിന്റെ അർദ്ധം (മുക്തത്തിന്റെ ആർദ്ധം (ഭൂതർദ്ധം.) ദ്രുതദാമിപ്രവാസം=മൃഗദാമികളെ പ്രവാസം (പുറത്തു കളയുക)

529. അവൻ=വിദാധഗുപ്തൻ. മാനിഷ=സമാനം മുതലായ
ഇ കൊടുത്ത സന്ദർഭത്തിൽ.

530. ദൈവതാമ്രികൻ=സ്തംഭിപരകൻ.

532. ഭംഗങ്ങൾ=തടസ്സങ്ങൾ.

533. വിജ്ഞാൻ=മഹിമകൾ.

535. കസ്യമപൂര്യന്താനന്തം=കസ്യമപൂരണിമേ വർത്തമാനം.

537. ക്ഷിപ്രം=ദൈവത്തിൽ.

538. അസ്യം=ശേഷമുള്ളത്.

539. മകാമുദ്യമവാനം=വാരാണാസി.

542. ആദിനാമം=മൂന്നു ആദിനാമങ്ങൾ.

545. മന്ദതിരവർദ്ധം=മന്ദൻ ബലിസാമന്തം.

546. വിശ്വാസം=അറിയും (ചന്ദ്രഗുപ്തനകുരിച്ച പൂർണ്ണം)

547. ആധിപത്യം=മഹാധികാരം. ഏകൻ=മന്ദന്തൻ (ചന്ദ്ര
ഗുപ്തൻ) മൽ പ്രതിഷ്ഠ=മന്ദൻ ശാലം (നന്ദിനാശം വരുത്തുമെന്നുള്ള
പ്രതിഷ്ഠ). ഏകൻ=മന്ദന്തൻ (ചാണക്യൻ)

548. അന്യോന്യം=പരസ്പരം, വിദാധം=മത്സരം.

551. ദൈവം=വിശ്വം.

ഇങ്ങനെ മുദ്രാശാസ്ത്രത്തിൽ 'രാജസംവത്സരം' എന്ന
നാലാം പാദം സമാപ്തം.

അഞ്ചാം പാദം.

(കാകളിവൃത്തം)

1. ശാരികമർദ്ദേന്ദ്രവിമാലം=പെൺതണുക്കളിൽ ഉത്തമ മാനം
മമ=മനസ്സിനെ സുഖിപ്പിക്കുന്നവൻ.

4. മധു=മന്ദൻ. നകൻ=കുസലിച്ച്, മൽ അകലം പരി
മ്=മനസ്സിന്റെ മകിച്ച് മിശ്രണവർണ്ണം.

5. ചാതന്ദ്രം=അതിഭംഗിയായി.

6. വൃത്തം=ചരിതം.

7. ദൈവം=പ്രവാസം.

11. വൃക്ഷം ദീപശാസ്ത്രം = കളവാതിട്ട്, അറിച്ച് = നരിച്ചു.
12. ബ്രഹ്മം = ഭയങ്കരം.
15. ഉദയം ഭയം = ഗുരുമായി ആചാരം ചെയ്തു.
16. ഇടത്തു = തെറ്റി, (തരിൽ പിണങ്ങി) വേരും = ഭയങ്കരം.
17. ചന്ദ്രമംഗലം = ചന്ദ്രമംഗലം. ഇതു വസന്തത്തിൽ
ചൈത്രമാസത്തിലെ വെളുത്ത ചാവുനാൾ അവസാനിക്കത്തക്കവണ്ണം തുടങ്ങുന്ന ഒരു ഉത്സവമാണ്. ഇതിന് "കൈമുളിമംഗലം" എന്നും പേരുണ്ട്. വേരായിട്ടുകല്പിക്കുക = നാളിലൊക്കെ പ്രസിദ്ധമാകത്തക്കവണ്ണം വിളംബരം ചെയ്യുക.
20. ദേവദാരികൻ = ദേവദാരികനാവൻ.
23. നാടം = ആരോടടുക്കി (ശ്രീ, വി)
24. സുകരൻ = സുന്ദരൻ.
25. ആശി = അനുഗ്രഹം.
26. ദേവിക്കൻ = ആചാര്യൻ (ഉപദേശം).
27. നിർമ്മിതവൃത്തി = അങ്ങയുടെ തിരുമനസ്സ്. (കാൽകാരണങ്ങൾക്ക് അർത്ഥഗ്രഹം).
28. ശത്രുവൃത്തങ്ങൾ = ശത്രുക്കളുടെ പ്രവൃത്തികൾ.
31. പാടിക = ഭൂമി, അധിനേമൻ = അധിപതി.
32. ധർമ്മശാസ്ത്രം = ധർമ്മശാസ്ത്രം, അപരം = അഗ്രഹം.
34. പ്രഭാതം = വിനയം.
35. കാൽപ്പന്തം = കാൽപ്പന്തം (മന്ത്രി)
37. പാടവം = പാടവം (ധർമ്മം)
38. കീഴ്വനം = (അവ്യ) കറുപ്പ്.
39. നിന്ദ = അനുകൂലിച്ചുവെച്ചു (ധർമ്മം)
40. ഉപചാരം = അർത്ഥം.
41. പത്മം = നിഷ്ഠ (മുളി). സത്വം = അധിപനായി.
42. ഉദയം പത്മം പരത്തു = പത്മം പരത്തിട്ടുണ്ടു
43. കാൽ = ചെറുത്തു.
44. ശിഷ്യൻ = ശാസിക്കപ്പെടാൻ തയ്യാറൻ.
45. സത്യം അഥവാ അങ്ങനെയൊക്കെ വസ്തുവെന്ന, ശിഷ്യൻ അല്ല എന്ന് എനിക്ക് ഇല്ല = ശിഷ്യനാണ് എന്നതന്നെ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. എന്നോടടുത്തു ഉത്സവം അല്ല? എന്ന് സംശയം ഉള്ളിൽ ഉണ്ണ് = ഞാൻ അങ്ങയുടെ ഉത്സവം (ഭാഗ്യം അന്നവസ്ത്രാദികൾ) തന്നെ ഭരിക്ക

86. സത്യവാകം=ബ്രഹ്മവാകം, ചിത്രം=ആവർത്തം, ഇരണ്ടു
 ശിഖ്=ചാണക്യൻ ചെയ്തപരമവർദ്ധി പ്രവൃത്തി (ആപത്തം=അപരം) ആവർത്തം
 കല്പന.

87. ആചരിയാതവർ=കൈരളം ഭാണ്ഡവർ, മംഗീതവം=ഭൂമി
 യിൽ,

88. സർവ്വജ്ഞാനം=ഏകാ അഖ്യഭാരം, (ചിഹ്നകണ്ഡപരമി)

89. പ്രാജ്ഞൻ=ബുദ്ധിമാൻ.

90. ഇന്ദ്രം ദോഷങ്ങൾ=ആപത്തം=അപരം, മോഷങ്ങൾ,
 ഭൂപൽ=ഭൂമിയെ പാലിക്കുന്നവൻ.

91. ആശിർവ്വചനങ്ങൾ=പ്രശംസകൻ എന്ന സാരം.

92. അനന്തം=അവസരം.

93. കോപപ്രവർത്തനം=ഭാഷ്യം വർദ്ധിക്കുക.

94. രാജാസർവ്വം പ്രാജ്ഞങ്ങൾ (ആകാം എന്ന ചേർന്ന് ആ
 പായിക്കുന്നു) സൂക്ഷ്മം അറിയാൻ വർദ്ധിക്കുക.

96. നന്ദകൃഷ്ണൻ=അർക്കം കിരണം, ആ=അവ്യ) അവിഷ്ണു.

80. ഭാഷ്യം=ആവർത്തം=വർദ്ധിക്കുക.

82. സമാനത=പ്രാജ്ഞാതിൽ, വൃദ്ധങ്ങൾ=ചെയ്തവർ.
 സമാനവൃത്തികൾ=സമാനംകൊണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുക.

84. പ്രാജ്ഞൻ=അർക്കം (ബുദ്ധിമാൻ).

85. ദണ്ഡം=ബുദ്ധിമുട്ട്.

87. കൈവർണ്ണം=അറിയാവായം.

88. ചെയ്ത അർക്കം ഇന്ന്, അധികാരം=അർക്കം ഇന്ന് ഏകൻ
 അധികാരം ഭരിക്കുന്നവൻ.

89. യനം=നിശ്ചയം, അധികാരം=ആകാരം, ഉത്പന്നം=ഭാഗം.

51. കൈമുഖിനാമൊരുങ്ങു ചൈവസം=ചാണക്യൻ.

23. ജ്ഞിഷ്ഠ്=കാലിഷ്ഠ് (കോപംകൊണ്ടു ചുറ്റേറുന്നതു
 സപാലാവികരാണമല്ല).

94. കരിച്ചു ഏന്തി ആഗ്നിപ്പാൻ കാരണമെന്തു?

95. അജ്ഞാനി=അറിവില്ലാത്തവൻ, (അജ്ഞാൻ ഏകൻ ആ
 തന്നെ തടസ്സം ചെയ്തുകൊണ്ട് അറിയാതെയുള്ളവൻ)

96. വാണിജ്യം=ആഗ്നിമി.

98. പ്രകൃതം=അപരം പ്രൊഥി=മുഖം (വെളിച്ചം)

99. കോപപ്രവർത്തനം=കാലംകൊണ്ടു സൂക്ഷ്മത്തിൽ
 വാണിജ്യ സാമർത്ഥ്യം) ഏകാദിപ്രധാനമെന്നും=ഏകൻ മുഖമെ പ്രധാന
 ക്ഷമയാർ.

100. തൃക്കുടംകുറിനം. അപരംരം=കുറം. വാരണാധ്യക്ഷ
കുടം=വാരണാധ്യക്ഷന്റെ അധ്യക്ഷൻ (വിചാരിച്ചുകാരൻ)
102. അപരംകുറംകുറംകുറംകുറംകുറംകുറംകുറം.
103. ഹൃദ്യംകുറം=സുഹൃദ്യം.
105. മാനമണ്ഡലം=മാനവും മണ്ഡലം.
106. മിശ്രമണ്ഡലം=മോന്നിയവാനുണ്ഡലം. മീവിതം=മേന്മ.
- പ്രസ്താവം=മുഹൂർത്തം (അവികാരം) വിശദീകരണം=തെളി.
108. രാജമണ്ഡലം=രാജാവിന്റെ മന്ത്രിമണ്ഡലം. തവ സേവ
കൻ=അമ്മയുടെ വലിയ സേവകൻ.
109. മോക്ഷം=കുളി.
111. മിശ്രം വിട്ട് =മേയ്ക്കും വിട്ട്.
112. ബലഹീനതയ്ക്കുതക്കം=ബലഹീനതയ്ക്കുതക്കം.
113. ലോകം = മൃഗം. ലോകം = മൃഗം. ലോകം = മൃഗം.
115. പശുസേവകൻ=പശുസേവകന്റെ സേവകൻ.
116. തത്പത്രം=അവന്റെ (പുത്രന്റെ) പുത്രൻ. തപ
കിതാവം=നിന്റെ അമ്മ.
117. തന്നിടം=തന്റെ സമം.
118. നിന്ദം(പുത്രം) നിന്ദനത്തിൽ ഉണ്ണ്; തന്മയം
(എന്ന പദംകുറം.)
119. മണ്ഡലം=മിശ്ര അകപ്പെട്ടു എന്നു മേയ്ക്കുട്ടി. മന്ത്രി
മാരായ ചന്ദ്രമൗലികൾ സേവികളെ എന്ന് സാരം, കണ്ഠം=വി
ഷ്ണു.
120. പശുതപത്രം=മലയകളെ.
121. അം(അവ്വ) അപ്പാരം (അന്ന വന്നുതരിച്ചപ്പോൾ)
124. പുത്രപത്രം=മണ്ണ് പുത്രനാക്ക. വെറുപ്പിക്കുക=ദ്രാവി
കക.
128. ഗുഹ്യം=ഗുഹ്യം (വാരണാധ്യക്ഷൻ)
129. പണ്ടെ ചെട്ടുദാരിക = ഇതു സ്വപുത്രാദരം. (അല്ല
തിൽ സ്വപുത്രനെ കണ്ടു ചെട്ടുദാരികനോടുകൂടി ആ രാജാവിന്റെ ശത്രു
വിനെ സേവികയാൽ ചോദ്യം)
131. ചന്ദ്രകാന്തംകുറം=ചന്ദ്രകാന്തൻ വാഷ്.
133. വീട്ടുപുതകം=വീട്ടും (മണ്ണ്സമത്വം) ഉള്ള പുതകം.
134. പിപ്പം=നിസ്സാരം (കുളി)
135. അത്ത്=അപരംകുറംകുറംകുറംകുറംകുറംകുറം.
137. കേരളം=സമത്വം. വാരി=നിസ്സാരം.

139. അഗ്രഹാരം (അഗ്രിപ്പ്)

140. പ്രതിവിധാനം=പ്രതിവിധി (മറുപടി). അനുഗ്രഹം=സം
മാനങ്ങളെക്കണ്ടു സഹനംനല്കിപ്പിത. നിഗ്രഹം=മേട്രണങ്ങളെ പ്ര
യോഗിച്ച് ശിക്ഷിക്കുക.

141. അഗ്രഹാരം=മേട്രണങ്ങൾ.

142. സേവ്യവ്യസനങ്ങൾ=സേവ്യ (പുഴ്) വ്യസന(ആപൽക്കാര
ണങ്ങൾ. (അവ—സ്രീസേവ, ചുരുക്കി, നായാട്ട്, മദ്യപാനം, വാദ്യോ
ത്തം; ദണ്ഡപാതകം, അർത്ഥനഷ്ടം ഇവയാകുന്നു. ഇവയിൽ ആദ്യ
മെന്ന നഷ്ടം കാര്യങ്ങളും മറ്റൊരു ഭൂമി കൊലപാതകമാകുന്നു. എന്നു വി
വരണം. പ്രമേയം=അവയവയുടെ കൃത്യങ്ങളിൽ മനസ്സിടത്താക്കുക.
“പ്രമാദോന്മഥധാനതാ” എന്നർത്ഥം. ക്ഷിപ്രകാശികാശികൾ=അധികര
ം ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ (ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിയപ്പെട്ടവർ)

143. അനന്തരം=അടുത്തു.

145. ഏവം അനുഗ്രഹം ആകുന്നു. ഇതും=ഇങ്ങനെയുള്ള ഇതും
(ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിയപ്പെട്ടവർ) അനുഗ്രഹമാകുന്നു. ശിക്ഷിക്കേണ്ടവരെ
ശിക്ഷിക്കാനും ചെയ്യാതെ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിയുകമാത്രം ചെയ്
താൽ അത് അനുഗ്രഹമാകുമെന്നു കാണാം. ദേവമം ദോഷം അ
ല്ലാതെ ഇല്ല ദോഷം=ഇതിന്നു ദോഷമില്ല. എന്നു ശിക്ഷിക്കേണ്ടവരിൽ
അവർക്കും ദോഷമില്ലാത്തവർക്കും. എന്നാൽ പിന്നെ ഉള്ളിൽ ദോഷം
കൊള്ളുന്നവർക്കു നിയമങ്ങളെയനുസരിച്ചാൽ ഇങ്ങനെ
ചെയ്യൂത്.

147. പ്രതിപ്രതികരണത്തിനനുസരണം ചോദന എന്ന വിധ
മുള്ള സ്വഭാവമാകുക.

149. ദോഷപ്രാണനാശം=മരണത്തിൽനിന്നു ധനവും പ്രാ
ണവും നശിക്കുമെന്നുള്ള ഭയം.

150. പരവശപ്പെട്ടവർ=പരന്ത് അധീനപ്പെട്ടവർ.

151. സാരസമാധികരം=സാരസാ (വിഷ്ണുവിചാരമില്ലാത്ത
പ്രവൃത്തി) ചെയ്യുന്നവർ.

153. അപരം=അനുഗ്രഹവും നിഗ്രഹവും (ഇവിടെ ക്രമവി
വരണമുള്ളത്). മാനം=ആദ്യമേ (അനുഗ്രഹം)

154. പിന്നെപ്പറഞ്ഞവർ=നിഗ്രഹം. അവയ്ക്കും=ദോഷം
(അപകടം) ആ ദോഷങ്ങളെക്കണ്ടു വിവരിക്കുന്നു.

156. പ്രധാനമനങ്ങൾ=മുഖ്യന്മാർ. ദണ്ഡം=ശിക്ഷ. ദോഷം
=മാകപ്രസിദ്ധിയാചകം (അവ്യയം)

157. വിശ്വാസം=ദോഷം വരികയില്ല എന്നുള്ള ഉറപ്പ്.

160. അഭരവൃദ്ധം = ആരോവാഴ്ത്തുക.

162. ബാലരോഷം = കോപമോടുകൂടി.

163. ഉത്സാഹം = അവനവന്റെ കാര്യത്തിൽ തുനിവ്.

164. അസ്രസ്രോദ്ഭാസം = ആയുധങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള പയറൽ

167. പാതവം = കാര്യ സമർത്ഥം.

171. പൂർവ്വം = പണ്ട്. (നന്ദവധത്തിനുശേഷമുള്ള കലത്തു) പ്രതിജ്ഞ = കരാറു ചെയ്യപ്പെട്ടത്. നന്ദവധത്തിനു സഹായിച്ചാൽ പകുതി രാജ്യം കൊടുക്കുമെന്നു കരാറു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്).

174. കൃതസ്തർ = ഉപകാരം ചെയ്തവരെ നിന്ദിച്ചവർ. അന്നയം = കേളി, (അപവാദം)

178. അനന്തഗുരത്തിൽ = നഗരത്തിനുള്ളിൽ.

179. ഹൃന്തൊന്നു കത്തിട്ട് = ഹൃന്തുപായം കത്തിട്ട്. ഉപേക്ഷിക്കുക = കൈവിട്ടുകളയുക.

180. വല്ലാത്ത വിഭാധം.

181. ഉള്ളിൽ കിടന്നാൽ = നഗരത്തിൽ ഇരുന്നാൽ.

186. ഹൃദം ഉപായങ്ങൾ = വളരെ കൈവേങ്ങൽ.

187. ഉള്ളിൽ ദഹിപ്പിക്കുക. ഇളക്കൽ = ഉറപ്പ്. ദ്രവ്യം = അമ്പിന്റെ മുന, തോക്കിന്റെ ഉണ്ട മുതലായ വേണമെന്നുള്ള സാധനം.

188. വിളംബരം = അറിയിപ്പ്.

189. വിശ്രമം = കൈയെററം (യുദ്ധം) പാതാക്കുക = സ്വാധീനമാക്കുക.

191. പ്രാണൻ കളയുക = മരിക്കുക.

192. ആകാം = നല്ലതല്ല. കണ്ടുകുക = ആലോചിച്ചു കൈവിടുക.

193. കററം = ദോഷം. ഗുണമുള്ളത് = ഗുണങ്ങളെ അറിയാനവൻ (വിചാരിച്ച) മന്ത്രിസഭമൻ = മന്ത്രിമാരിൽ അതിദ്രോഹൻ. (അത്ര ദോഷമുള്ളതൊക്കെ നശിപ്പിക്കുന്നതു വലിയ നഷ്ടമാണെന്നു സാരം)

194. കാളിൽ കിടക്കുന്ന കാട്ടാനയെപ്പോലെ = കാട്ടാനയെ പിടിച്ചാൽ ആളും ആയുധവും കൂടിച്ചെന്നു നേരിട്ടാൽ അതു നമ്മെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചു കളയും. അല്ലെങ്കിൽ നാം പ്രയാശിക്കുന്ന ആയുധങ്ങളോടു അതു മരിച്ചുപോയെന്നും വരാം. അതിനാൽ ചതിയായി വാരിക്കഴിയില്ലെന്നു കരുതുന്നവരോ അകപ്പെടുത്തി, അതിന്റെ ഇഷ്ടപോലെയുള്ള മേൽ അടിക്കുക കൊടുത്തു വശികരിച്ചു നല്ല മേൽക്കാരങ്ങൾ അതിനോടു നയത്തിൽ പെരുമാറിയാൽ ഇത്തരമുള്ള ഘട്ടങ്ങളായ അനേകം കാര്യങ്ങൾ അതിനെക്കൊണ്ടു സാധിക്കാമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഇന്നങ്ങിനെല്ലാ പി

നമ്മിയാലും 'മഹാസത്യാത്മകം' അമൃതരാക്ഷസൻ ഒരു അനന്യ പ്രാപ്തമാണെന്നു നാം. വീട്ടിൽ വരുത്തുക=സ്വാധീനമാക്കുക.

195. ആയുർ-പുറത്തുനിന്നും-മേൽക്കൽ ആയുർ- (പുറം) എന്നു ചേർത്തു അനവധിയാക്കുന്നു.

197. അതിശയം=ഗുണാധികൃതം.

198. ഭൂതധാത്രിഭേദം=ബ്രാഹ്മണം! "ഭൂതധാത്രിഭേദം" എന്നു അർത്ഥം.

199. നന്ദനാധികാരം=നന്ദനാധികാരം. നിത്യമേധി=പതിവായി. മന്ദിരം=ഗൃഹം (ഭാരതം) എന്നുകാലം=വിചാരിച്ചു സമയത്തു.

200. നിജവാസിതം=തന്റെ വാസം. ('വസം' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'വാസിതം' എന്നുള്ളതിന്റെ സമ്യക് ചിന്ത) വന്നിരിക്കുന്നില്ല=വന്നില്ല. മനസി=(സ-ന-സ-ഏ-വ) മനസ്സിൽ. മേ=മേൽ.

201. കല്പിതം=നിശ്ചയിച്ച സംഗതി. സാധിപ്പിക്കുന്നതിനായിട്ടും സാധിച്ചുവന്നുള്ള മാറ്റം ഇന്നത്തെ മനസ്സിലാക്കുക. കല്പനം=പ്രകൃതം വരെയുള്ളതും എന്നു അർത്ഥം. വസിപ്പിക്കുക=കാത്തിരിക്കുക. മേധാഗ്രം=മനസ്സുള്ളത് (യുക്തം).

202. അതു മേലും=വളരെക്കൂടിയും കാത്തിരിക്കുന്നതു മേൽക്കൽക്കുള്ള കാരണത്താൽ. വാണാൻ=ഭാരതത്തിൽ പ്രാവശ്യം. അന്നുതന്നെ=ഇന്നതും (അപ്പോൾ).

203. അതിശയം=വളരെ മേൽക്കൽക്കുള്ളത് (സ്പഷ്ടം) ശ്രീ-വി.

204. ഏകത്വം=(അവ്യ) ദൈവത്വം.

206. അനന്യപുരുഷം=അനന്യ (ധന)വും, പുരുഷം=പുരുഷൻ കാരം (ആദിദൈവം) ആകും അർത്ഥം എന്നു അർത്ഥം. നിജകാലം=വിശേഷം=തന്റെ ബുദ്ധിസമയം.

208. ചിത്തം ഉറപ്പിച്ചു=മനസ്സുറപ്പിച്ചു.

209. മനം=മന സംഗതി (മന വിചാരം) സാക്ഷാൽ= (അവ്യ) സ്പഷ്ടമായിട്ട് ആ വിചാരമേതന്നെ പറയുന്നു.

210. നന്ദനാധികാരം= എന്നു തുടങ്ങി-പുറത്തുനിന്നു വാഴിച്ചതിന്നു വാണകാലം ചേർത്തു=എന്നവരും.

213. പട്ടം=പരമമർത്ഥം.

215. മനസ്സം=പരമമർത്ഥം. അനന്യം=അനന്യ ഭാവം (ശുദ്ധി).

216. ദൈവം=വിവിധ "ദൈവം, ദിഷ്ടം, മായാധാരം, ഭാഗ്യം, സ്രീ നിയമിപ്പിച്ചിട്ട്" എന്നിങ്ങനെ.

218. ദൈവം=ദൈവത്തെ (അ-ന-ദ-വി-ഏ-വ) പ്രമാണീക

രിക്കുക=സർവ്വകർമ്മാനുവിചാരിക്കുക. “ചോദനയിൽ നടക്കുന്ന സംഗതികളെല്ലാം വിധിവിഹിതമാണ്. മറ്റൊരർക്കു അതിൽ കർത്തൃത്വമില്ല” എന്നു വിചാരിക്കുക. കേവലം മൃഗങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന കഥയില്ലാത്തവർ.

219. വസ്ത്രം=അർക്ക വാലിപ്പം (ആത്മപ്രശംസ). പ്രേമി=ഉദാരം. വിപ്രകുലപാത! = ബ്രഹ്മജ്ഞാനം! - ബ്രഹ്മജ്ഞാൻ വിജ്ഞാനിയും ആത്മപ്രശംസ ചെയ്യുന്നില്ല എന്നു അഭിപ്രായം.

221. ശാത്രം=ദോഷം. മുഖത്തുകെ മുവപ്പിക്കുക. (ശാത്രം വിശപ്പുകൊണ്ടു മുഖത്തും കേടാക്കുന്നു)

222. രോദം=മേൽ. പറഞ്ഞുപോകാനുപദേശം. ദുരന്തംവ! = ഉൾത്തലം!

223. ജലപ്രഭു=കഥയിലാരുവയിൽ മുഖൻ.

224. വൃഷഭൻ=ശുഭൻ.

225. നവനന്ദവധം = നവനന്ദനുള്ള വധം. മന്ത്രിഭരനൻ = കോപാഗ്നി.

226. ഉപദേശിപ്പിക്കുക=കരുണിക്കുക.

228. വേദം=വേദം. വേദം മന്ത്രിസ്ഥാനചിഹ്നമായ വേദം ആരും അല്ല അത് ഇന്ദ്രനാണ്. = നിന്റെ ഇടവക അധികാരിപദമാക്കുക. കേൾക്കുന്നതിനും; സമാന്തരമായിക്കൊണ്ടും കണ്ടു സാദിച്ചാൽ അത് പഴുതില്ല.

230. തന്നിട=അർക്ക വാലിപ്പം.

231. സുഹൃത്തും=അതിസുഹൃത്തും.

234. തർക്കം=അതിന്റെ ഫലം (പ്രാണകൃച്ഛാശ്വാസം 'മേലേ' എന്ന ഉപായംകൊണ്ടു തമ്മിൽ തെറ്റിച്ചു ചയിക്കുമെന്നുള്ള വിചാരത്തിന്റെ ഫലം) ഇതു രാക്ഷസനാടു നേരിട്ടു പറയുന്നപോലെയുള്ള വിചാരമാണ്.

237. കാൽ=വാസ്തവമായിട്ടുള്ളതു്.

238. അവം = മാനവികരസ്പർശകമായ ചിഹ്നങ്ങൾ. ഭേദി = നശിക്കുക.

239. വല്ലഭം=അർക്ക. (അപകടം)

241. ഭവനം=വിഭവം.

243. ദോഷംകൊള്ളുക=പ്രസിദ്ധമാക്കുക.

244. സ്വപ്നൻ=നിൽക്കൻ (കപടപ്രായശ്ചിത്തമുദാരവൻ)

245. തപം=പരമാർത്ഥം.

247. മാതൃത്വം=മേൽ.

248. നകരകം=ആസ്വദിക്കുക.

അഞ്ചാം പാദം കഴിഞ്ഞു.

ആ ര ട ട പ ട ട.

(അന്നനടവൃത്തം)

1. അരിയം=(ന. വി) നല്ലവളം.
3. മേളിക്കം=മോളിപ്പിട.
4. ഇളമയ്യ=ഇളന്മേൽ (തേൻ മുത്താൽ കയ്പുരസം വരുന്നതു മോളി ആ ചോക്കിപ്പൊത്താനു സാരം.) ചോറുമിളച്ചു=മോഹം തീർത്ത്.
5. വിചിത്രം=കേന്ദ്രിതമുള്ളത്.
6. അതിപ്രവാഹം=അതിസമർപ്പം. മതിപ്രായം=ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യം. അമാത്യൻ=അമാത്യരാജ്യസൻ.
7. പ്രവാഹം=വലുതായ മത്സരം.
9. മോളിത്തം=പറഞ്ഞു.
11. പരകേന്ദ്രവൃത്തം=പരയാത്ര അതില്ലെന്ന വൃത്തം. (നിങ്ങളുടെ നിജസ്വരകാരണത്തു സാരം) വചനം=(ഭ. ന. സ. ഏ. വ) വശമിട.
13. ഭ്രമോദികൾ=ഭ്രമരൻ പുഷ്പമേൽ മുതലായവർ.
14. അഭിമതം=സ്ഥിതി. (ഭ്രമോദികളുടെ പ്രവേശത്തെ വിവരിക്കുന്നു.)
19. വിരഞ്ജിതം=തിളക്കപ്പെട്ട്.
21. അതിനായിട്ട്=പട്ടയം. (ആന, കതിര മുതലായവയുടെ ആധിപത്യം)
22. (ഭ്രമോദികൾ ഗൃഹമോറിയിട്ടു സംഗതി വിവരിക്കുന്നു)
24. മേവസ്ത്രം=മേ സംഗതി.
26. അവസരം=സമയം (അം).
30. ആ സമസ്തവും=രക്ഷസാമാത്യൻ ചന്ദ്രഗുപ്തനോടു യോജിക്കാൻ അം നോക്കിയിരിക്കയാണെന്നും, അതുകൊണ്ടു മലയാളമുവിനെയും അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കാൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്ന തങ്ങളെയും അമാത്യരാജ്യസൻ ചതിക്കുമെന്നും, ഭ്രമോദികൾ പറഞ്ഞ സംഗതികളെല്ലാം.
32. വൃത്തിയെ സ്തംഭം ചെയ്കെടുത്തുവെന്നു=സേനാപതിയായ ശിവരാജനെന്ന.
34. അതുകേട്ട്=ശിവരാജനൻ വിശ്വസ്തനാണു് എന്നും രാജ്യസാമാത്യൻ ചതിയെന്നു് എന്നും ഭ്രമോദികൾ വിചാരിച്ചതു ശരിയാണെന്നു ചോദിയെന്നു പറഞ്ഞതു കേട്ട്.
36. ചിരിച്ചു ചോദിയെന്നൻ = ചിരിക്കുകാണും, മലയാളമുവിനൻ ഈ അഭിപ്രായം മോറി രാജ്യസാമാത്യനെ വിശ്വാസമില്ലാതെയായപ്പോൾ അൻ വഴി കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കരുതൽ ആണു്.

37. അതിനനുരോധികവുമില്ല—“അമാന്യനെപ്പോലെ പെരികെ സ്നേഹമുൾക്കൊള്ളരുത്” എന്നു അങ്ങനെയൊരു യാതൊരു സംഭവവുമില്ല. അമാന്യന്മാരെപ്പോലെ സാമീപിക്കരുത് മറ്റൊരാളിനെയും എന്നും സമ്മതമാണ്. പക്ഷെ അത് അങ്ങനെയൊരു പെരികെ, ചന്ദ്രശ്ശേഖരൻ പോലെയൊന്നാണ് അങ്ങനെയൊരു വിചാരിക്കുന്നത്. അതിനുള്ള കാരണങ്ങളെ പറ്റിയും എന്നിരിക്കാം.

38. ‘ചാണകപുത്രനാത്’—പിണക്കമുണ്ടായില്ല, ചന്ദ്രശ്ശേഖരനാത് പിണക്കമില്ലെന്നല്ല എന്നൊരു ഇണക്കമുണ്ട്; അതുകൊണ്ട് വളരെക്കൂടെയായ ചാണകപുത്രൻ ക്രൈസ്തവ കണ്ടുകണ്ടു സംഭവത്തെ ചന്ദ്രശ്ശേഖരൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന്ത്രിസഭയെ കഴിപ്പിച്ചാൽ അപ്പോൾ അമാന്യന്മാർ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ചന്ദ്രശ്ശേഖരനാത് ചേർന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന്ത്രിയായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ അങ്ങനെയൊരു കാര്യം അവിശ്വാസം തോന്നാനിരിക്കാം. അങ്ങനെയൊരു കാര്യം അവിടെ അവിടെ ഇപ്പോഴും തന്നെ ശിഖരം സേനയെ ആശ്രയിച്ച് അങ്ങനെയൊരു കാര്യം വന്നത്.

49. നിരന്നിതം—അയ്യോ.

50. കടമ=കടപ്പും (കേരളം).

52. മമത=സ്നേഹം.

55. പിതൃഹിനാവ്=അമ്മയെക്കൊന്നുമില്ല.

57. മലിനം=മലിനം.

60. ശിരസ്=(സ. ന. സ. ഏ. വ) തലയിൽ.

61. ഉഴവ്=കിടക്കയിൽ.

62. പരമേശ്വരൻ=പരിവേഷം മറ്റും വേഷം.

65. വസുതലം=വസുതലം (മേവവിശേഷം) ഇല്ല. അതിനോടടുത്തു എന്നു അർത്ഥം.

68. പഥികവേഷം=വഴിയൊഴുക്കിന്റെ വേഷത്തിൽ, പുറം=പുറത്തെ (മേലോട്ടും സ്ത്രീ. മ. ഏ. വ).

68. പ്രവൃത്തി=കടന്നുവന്നവൻ.

69. പെരികെ നന്നു ഏതോ വഴികൾ അരികിൽ=സാധാരണ അടുത്തുവരു.

70. ഹസ്തം=ഗ്രന്ഥം പുറത്തിടുന്ന സംസാരിച്ചാൽ മറ്റുള്ളവർ അറിയാനിടവരുന്നതിലേക്കു എന്നു ശക്തിപ്പെടുത്തുക ഇതന്നെ പരമാമന നിശ്ചയിച്ചു.

72. അതിഗുണനയം=വളരെ ഗുണങ്ങളും നയവും.

74. മലയകേന്ദ്രം സമീപം=മലയകേന്ദ്രം അടുത്തുവരുന്നതും.

75. അറയിലെനാടകം = അമാത്യശാഖിസൻ മുറിക്കുകത്താണെന്ന് അവിടെയുള്ളവർ പറഞ്ഞുകൊടുത്തു.

76. ഇറപാത്തു = കളിപ്പു. (ഇത്തരം ശൈലോപാധിയാഗമാണെന്നു തോന്നുന്നു)

77. കരുതുക = താൽപര്യമുണ്ടാക്കുക (അ. ന. തു. ഏ. വ)

78. അരിപുരം = അരുവിന്റെ പട്ടണം.

82. ബഹുതപം = പരമതപ അറിവുള്ളവർക്കുള്ളതും.

83. മറവകൾ = കളിവകൾ (രസ്യങ്ങൾ)

85. അതിവിശേഷൻ = അധികം സമർത്ഥൻ.

88. പരവതകപ്പുതൻ = ചതുരകപ്പുതൻ (പാവുതി = പാറ എന്ന പേരിലാണുവന്നത്)

89. തിരിയുന്നില്ല = മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

90. ഗുപ്ത..... രണ്ടാമത് = രാജാക്കന്മാർ! കപടമന്ത്രികൾ = കളവുള്ള മന്ത്രികൾ.

91. പാർശ്വഭാഗം = ഭൂമിക്കുനേർ.

94. അനന്തവർഷം = വിശുദ്ധമാർഗ്ഗം വരിവ്.

96. 'ചങ്ങലപ്പുറം' = എന്നുതന്നെ യാണിരുന്നതെന്നു സ്തുതിക്കേണം എന്നുവരേ മന്ത്രി പറഞ്ഞതായിട്ടുള്ളവകാരം.

99. മനഃകേട് = മനസ്സ് ഇടിഞ്ഞു. നന്ദനിയനചിന്തയം = (ആ. സ്പി. തു. ഏ. വ) നന്ദവധം മാഞ്ഞു.

100. നിത്യസാഹസം = (അ. പ. തു. ഏ. വ) ഉത്സാഹഭരണവുമായി.

102. ഉദ്യോഗം = ഉത്സാഹം.

103. ഉറന്നു = ഉറിയ.

104. കരുതാശ്വാസവൽ = ചന്ദ്രൻ. മനോസന്നിഭൻ = കാമനോടു തുല്യൻ.

105. മണികലശം = രത്നകലശം.

106. നിരക്കുക = ശോഭിക്കുക (നിറമുള്ളതായിത്തീരുക)

108. പരവശം = പാശവശ്യം (കെട്ടി).

109. നിവിളക്കുക = എഴുന്നീല്പിച്ചിട്ടുള്ളതുക. നിവൃത്തി = ശേഷം.

115. ആശ്വാസം = കല്പനയ്ക്കു തുടർച്ച.

117. ചാക്കൻ = കരകേന്ദ്രം.

118. വിതളം = സമർത്ഥം.

119. ദേവം = ദേവാപാരം. (തമ്മിലിടയിലുക). 'ശിശുക്കളും' എന്നുതന്നെ 'മനസി സന്തതം' എന്നുവരെയുള്ള ഭാഗംകൊണ്ട് സ്തനകലശന്റെ ദേവോപാധിയിന്റെ പ്രായാജനത്തെ വിവരിക്കുന്നു.

122. അർത്ഥം = കർമ്മകാര്യങ്ങൾ.

123. ഇണപ്രശംസയെല്ലാമുപേക്ഷിച്ച് = മറ്റേതെങ്കിലും അർത്ഥം ഇണപ്രശംസയെല്ലാമുപേക്ഷിച്ച് കേട്ടില്ലെന്ന് അർത്ഥം. ഇണപ്രശംസ = ഇണയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രശംസ.

124. ഇണയെ = യോഗിപ്പ. “രാജസമോക്തൻ ചന്ദ്രഗുപ്തനാമുപേക്ഷിതൻ തുടങ്ങും. ചാണക്യനോടു മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന് വിശേഷമുള്ളൂ” എന്ന ചാണക്യനാണ് മുഖ്യ പരമ്പരയിൽ ഇണയെക്കുറഞ്ഞ സാരം. അതിനനുസരിച്ച് കേട്ടിട്ടുള്ള ഉറപ്പിപ്പാതയിട്ടു ചാണക്യനാണ് പറയുന്നത്. “ഇതിൽപരമമനുജനാണിവിതന്നെ”.

130. സമീപൻ = ചാണക്യനാണ്.

131. മുഖാതിരഞ്ഞിരുന്നിട്ടു = കടയനേപരിചരിക്കിട്ടു. ചന്ദ്രഗുപ്തൻ ചാണക്യനോടു പിണയുവാക്കുള്ള കാരണം ചാണക്യനായ മുഖാതിരഞ്ഞു കൊണ്ടുണ്ടോ? പിണയുവാക്കുള്ളതാണോ? എന്ന ചോദ്യം കടയനേയലോചനയും.

135. അധികാരത്തിന് = അധികാരത്തിൽനിന്ന്.

143. ഗുഹജനം = ജാതാപുത്രാദികൾ.

145. ചാണക്യനാണ് ഇളക്കിയ മനസ്സാക്കിയിട്ടുള്ളവൻ.

147. നിരക്കം = ഇണയെക്കുറിച്ച്.

149. കപടം = കള്ളം.

150. വേദത്തെക്കുറിച്ചും ഗ്രന്ഥവിശദനോട് = മന്ത്രിയെ ഉപേക്ഷിച്ച രാജാവിനോട്. ഉപേക്ഷിച്ചവൻ = യോഗിപ്പാൻ (യോഗിപത്നം സമ്പാദിപ്പാൻ).

151. ഇന്ദ്രസമൻ = ഇന്ദ്രസമിതിയവൻ. (വീതിക്കുന്നതിൽ)

152. വഴു = ഇന്ദ്രമുഖം (വഴു ഇന്ദ്രമുഖം, ഉവ അധികാരം) ത്തിൽ പ്രയോജനപ്പെടുന്ന ക്രമം = ഇന്ദ്രമുഖം (അവ്യ)

154. അടവി = കടം.

157. പ്രതിമ = ശവം.

158. വികല്പം = സംശയം.

160. പിഴവി = കള്ളം.

161. വാക്കുപ്രകാരം = ആവശ്യമനുസരിച്ച് വരുമി = ഭൂമി.

162. അഹമ്മതി = ഗർവ്വം. ധിക്കാരം = നിന്ദ.

173. അരിയ.....കലം = സകലരായസമുദാരം.

174. നരപതികളിലധിപതി = ചക്രവർത്തി. അധിപതിയെന്നു എന്നുമുതൽ മുമ്പും മറ്റേതെങ്കിലും വിശദീകരണം.

175. പാശ്ചാത്യം.
176. കടിയൻ-വക്ത്രബി. കടമ-കൃത.
178. വിവിധാംശമനുസരണം.
180. പാശ്ചാത്യം-നി- എന്ന ചോദ്യകാരി.
181. അവിവചനത്തിൽ അവിദ്യ (കിഷ്കന്ത) വ.
183. അവിദ്യ-മനസ്സിലെ സംഭവം.
184. ചങ്ങനം-കർമ്മം.
190. പാശ്ചാത്യം-സന്ദർഭം, പാശ്ചാത്യം-പ്രത്യേകം-ആസനം.
192. മഴ-മുഴക്കം, വസിക്കുന്നു-ഇരിക്കുന്നു.
194. ശിരസി=(സ. ന. സ. എ) തലയിൽ, പശ്യ=(കിഷ്കന്ത) ന്നു അടുത്തു) ഇരിക്കുന്നു. ശിരസി-വക്ത്രം-ചെറുവക്ത്രം, അത് ശരീരവ്യതിരിക്തമായി ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്നു സാരം.
195. അതിനു-പ്രത്യേകമായി.
197. പാശ്ചാത്യം-അവസരം.
203. ഇതിൽ ഉപരി-ഇതിൽ-ഇതിൽ-ഇതിൽ-ഇതിൽ.
204. അവിവചനം-മനസ്സിലെ.
206. ഇതിൽ-ഇതിൽ (മനസ്സിലെ) ചോദ്യം-അതി (അതിൽ) ഇതിൽ, ചോദ്യം-മനസ്സിലെ അതിൽ.
208. പ്രത്യേകം-പ്രത്യേകമായി-പ്രത്യേകമായി-പ്രത്യേകമായി-പ്രത്യേകമായി. "അതിൽ-പ്രത്യേകമായി-പ്രത്യേകമായി-പ്രത്യേകമായി-പ്രത്യേകമായി" എന്ന ചോദ്യം. പ്രത്യേകം-പ്രത്യേകമായി-പ്രത്യേകമായി-പ്രത്യേകമായി-പ്രത്യേകമായി.
209. അവൻ-ചോദ്യം-നിവൃത്തി-അതിൽ-അതിൽ-അതിൽ-അതിൽ-അതിൽ.
213. മറ്റൊരു-അതിൽ-അതിൽ.
215. ചരിതം-അതിൽ-അതിൽ.
216. അവനും-അതിൽ-അതിൽ-അതിൽ-അതിൽ-അതിൽ.
217. വിവേകം-അതിൽ.
219. അതിൽ-അതിൽ.
220. അവനും-അതിൽ-അതിൽ-അതിൽ-അതിൽ-അതിൽ (കഷ്ടം) ആയിട്ട് ഇരിക്കും എന്ന ചോദ്യം.
221. അവനും-അതിൽ-അതിൽ-അതിൽ-അതിൽ-അതിൽ.
222. ഉത്തരം-അതിൽ-അതിൽ-അതിൽ-അതിൽ-അതിൽ (അതിൽ-അതിൽ-അതിൽ-അതിൽ-അതിൽ).

227. നിരനയം=തരൻ നീതി.
228. പ്രയത്നം=പ്രയത്നം, തനിഷ്ഠം=മതിയാകും (പ്രയത്നം).
229. തനിക്കുതാൻപോന്നം=സ്വയംതന്നെസിദ്ധിക്കുന്നു.
230. സചിദാനന്ദൻ=മഹാത്മ്യം. (താഴെകാട്ടുന്നതും മറ്റും സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടു നടത്തുന്നവർ). "സചയത്തസിദ്ധിം" "സചിദായത്തസിദ്ധിം," "ഉദായത്തസിദ്ധിം" എന്ന മൂന്നുതരമാകാം രാജാക്കന്മാരെന്നു നീതിശാസ്ത്രനിഷ്ഠാതന്മാർ പറയുന്നു.
231. പൊലികളുൽ=പൊലിക്കെ കള്ളന്മാർക്കു യവൻ(കുരുതൻ).
232. സ്തനസന്തർ=മുഖമിപ്പു ജീവിക്കുന്നവർ. രണം=യുദ്ധം.
236. വികല്പം=വ്യത്യാസം.
237. പലവസ്തുപല സംഗതി.
239. പ്രതിഷേധം=ഏകീകരണം. മറ്റുള്ളവർക്കു യവൻ. യവൻ പ്രതിപക്ഷത്തിലെ ആളുകളെ സ്വയംതന്നെക്കൊണ്ടു ശത്രുക്കളുടെ രാജ്യങ്ങളിലും അതിവലംഗീകരിക്കാൻ, അതിനാൽ അതും ഒരു ബലമായി ഗണിക്കാം.
241. നവഗ്രഹതിരുവ്=വൃശ്ചികം മുതലായവയുള്ള അവസരമാണെന്നും വൃശ്ചികം വൃശ്ചികം മുതലായവയെ പാസ്കരം അറിയുന്ന പരിചയം ഉണ്ടാകുന്നു.
243. ഇവയെല്ലാം ഏകം വരികകൊണ്ട്=മുഖാന്തരം ആ സംഗതികൾ ഇങ്ങനെയിരിക്കുകകൊണ്ട്. ഇവയെ ചന്ദ്രഗുണങ്ങൾ മലയകേളയിൽ ബലം മുറുമിന്നുന്നതിൽ ആർ സംഗതികളോടു കൂടെയാകുന്നു. ഗ. ബലമുള്ള പടയൊരു, വ. അതിൻ ഏകനായകത്വം, ന. പ്രതിപക്ഷത്തിൽനിന്നിടത്തുപോന്ന സ്വപക്ഷത്തിൽ ചേർന്നവരുടെ സഹായം. ഇതു മൂന്നു സ്വപക്ഷത്തിലെ ഗുണങ്ങളാകുന്നു. ഇതുപോല പരപക്ഷത്തിലെ ഭാഗങ്ങളും. ഗ. മതിവിദ്യയും, വ. തുറന്ന പ്രദേശംകൊണ്ടു പ്രയോജനം വരുന്ന, ന. പ്രയോജനം പൂർവ്വജ്ഞാപരം മറക്കൽ ചോദ്യം വരുന്ന. ഇവയെല്ലാം ഇങ്ങനെയിരിക്കുകകൊണ്ട്. കരതലംതാ=കയ്യിൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്നത്.
245. പടപുറപ്പെടുക=പടയു പുറപ്പെടുക.
246. അടുത്തൊരം=(കേരളം ഗോള) എന്നു വാചസ്പത്യം.
248. ഗിരിഗ്രഹവൃത്തം=പർവ്വതകുപ്പം.
250. വിരയം=വേഗത്തിൽ.
252. കപടമൃഗം=വ്രാജചിഹ്നം. ഉദാരം=മൃതിയുടേടി.
253. കപടയോഗിൻ=കള്ളസ്തമ്പന.
254. പാമനസ്യം=പരിവർത്തനം.
255. മിനം=മിഥുനം, മുഹൂർത്തം. വിവികം=കുറ്റം.

257. പരൽ=കവിടി. നിരത്തുക=പാതാ സംശ്യാകരം വല്ല ഗണിക്കുക.

258. ശുഭരത്നം അതിശയം.

260. തിരിഞ്ഞു പശ്ചാതിപത്തിൽ=സൂര്യൻ ഉച്ചത്തിൽ അഞ്ചടിമു. തിരിപഴം. നിറമുള്ള വാവുതിരി=വെളുത്ത വാവ്.

261. നക്ഷത്രം=നാമം. ജ്യോതിസ്സതിവാകം=വ്യാഴാഴ്ച.

262. മഹത്വം=നന്മ.

263. ലഗ്നം=മുതലാടി. മറ്റുനാമം, യാതകം. പ്രശ്നം ഇവ ഏതു രാശിയിലാകുന്നുവോ ആ രാശിക്കു 'ലഗ്നം' എന്നു പേര്. ലഗ്നത്തിൽ ജ്യോതിഷമുണ്ടാകാതെ "ചാരാസാധിഗുണങ്ങളായിരിക്കുന്നതോ നാശകൃശ്വരീയ്യോൽക്കോ" എന്ന ചാരാസാധിഗുണവചനപ്രകാരം ലഗ്നത്തിന്നു ബലമുണ്ടെന്നു സാരം.

263. മേതു മരിച്ചു ആകുന്നു=മേതു എന്ന ഗുഹാ ഉദയത്തിലുണ്ട് എന്നും മലയാളമുളള ഉപജ്ഞയെ അഭിപ്രയിച്ചെ പ്രാപിക്കുന്നു എന്നും സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

264. അതിന്നു മേൽ=അതികൃതിദായം. പടയു=യുദ്ധത്തിന്. ശിഖാപരമചിത്രനാമം (ചിത്രങ്ങൾ വാചകമുണ്ടു്) അതുണ്ടു് എന്നു സാരം.

265. ശുദ്ധാത്മാം=ശുദ്ധം എന്നു ചൊല്ലാ ഒരു യോഗം. ഇതു സൂര്യൻ മുതലായ ഏഴു ഗ്രഹങ്ങളോളം ഉണ്ടു് ഉണ്ടു രാശിയിലായിട്ടു നിന്നാലുണ്ടാകുന്ന ഒരു യോഗമേകാം. "ശാഖ്യായാശ്ശാഖ്യസുഖ്യർഷസംഭവം അകാലാത്യാപലകി ഓരവീ ച : പാദോക്താശ്ച ശുദ്ധായുരം ച രാമോ ച" എന്ന ചാരാസാധിഗുണപ്രമാണം. "ശുഭേ ക്ഷതോവയോചിഹ്വിധനശാശുദ്ധേ" എന്നു അതികാലം ഹലവ്യം ചാരാശിതങ്ങളെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

266. അഭിമതം=ഇഷ്ടം. ശുഭസംശ്യാവ്യം=ശുഭസംശ്യാം എന്ന യോഗം (ഇത്=വ്യാഴം, രാശി=രേനി. ഇവർ രണ്ടുപേരും കൂടി ഒരു രാശിയിൽ നിന്നാലുണ്ടാകുന്ന ഒരു യോഗമാണിതു്.)

268. കരതകാലവകം=രേഖയിൽ ഇരിക്കുന്ന നെല്ലിരു. (രാശിക്കു ഒരു നെല്ലിക്കു കേകയിൽ കിട്ടിയതുപോലെ മേൽ നിശ്ചയസഖ്യമേകുന്നു എന്നു സാരം). പ്രതിപത്ത്=പ്രതിഭാദി (ശത്രു).

270. മതിമം=മാർദ്ദവ്യ്. ചിത്രകൃിയ=രാജകൃഷ്ണാദികൾ.

272. മഹാ ഗണിതശാക്=വരോജുള്ള ചക്രംസ്യന്മാർ

275. പക്ഷം=മതം (അഭിപ്രായം) വിദ്യുതപ്തൻ (ചങ്ങമ്പുഴൻ) ചീവശേഷ്യ (നാമുട ക്ഷപണകൻ) ഇവർ രണ്ടുപേരും മൃതശിഷ്ടാസ്യ

ത്തിൽ അതിപ്രസിദ്ധമായ ആചാര്യന്മാരായ വാചസ്പതിയും ചാർവ്വകരും തന്റെ ശൈലീസമ്പ്രദായത്തിൽ പറയുന്നതു നോക്കുക. “ആയുർവ്വേദം വിശ്വഗുപ്താപി രചയാം ദേവസംഗീതീശ്വരസ്യ നശ്വ ചാതു” എന്നും “സ്വമതേന കിംവാദി വീരശങ്കരഗോരായം ചരതേ യുക്തസ്തപാരാമം” എന്നും.

278. കവിതൻ=കവചിച്ചവൻ. പഞ്ചം=നിഷ്ഠിതം.

279. അലം, അലം=മതി, മതി (അവ്യ).

282. ക്ഷപണശക്തികൾ=ബുദ്ധസമ്പന്നന്മാർ.

283. ചരകിരേണൻ=ആദിത്യൻ.

285. റവ.....പക്ഷങ്ങൾ=കായ, മേൽ, താഴെ,

കുളിപ്പടങ്ങൾ.

ആദരം വേദം സ്വരൂപം.

1. അവിഷ.....തന്നാൽ=സ്വയം തന്നെ കളഭവും ശിരോ
ലങ്കാദമി. ആ നദി.....സ്വരൂപാദി=സ്വയം വരുന്ന അളതിന്റെ
സമേ!

2. തവ=നിന്റെ, വചന.....മധു=വാരാകുന്ന മധുര
മുളി തേൻ. താപാ കെടാപതി=ഭൂലം ശമിക്കത്തക്കവണ്ണം. പീതം=ആസ്ഥ
പിക്കപ്പെട്ടത്.

3. മതി=മനസ്സ്. മതി=തൃപ്തി. മേളി=പ്രസിദ്ധി. കഥാശാ
കം=കഥയുടെ ബാഹ്യ.

5. നാപതി.....മതി=രാജാക്കന്മാരിൽ ആളൻ.

8. യോഗിതം=(ഗ്രി. വി) ഭക്തഭക്ത. വിപുലബലം=അധി
കം ശക്തി. ഭൂപതി ചിന്തിച്ചത്.=രാജസമാക്രന്തൻ ചന്ദ്രഗുപ്തനോടു ചേ
രുവാൻ തുടിക്കയറാണെന്നു മറ്റൊരാളൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ മലയാളകേതു
വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

9. അരി.....നഗരി=കന്യാമൂലം. സദിതി=വേഗ
ത്തിൽ.

10. മേകരിക്കൾ=മേയുള്ള ആനകൾ, തുറന്നതി=കുതിരകളും.
രഥപത്നി=തന്റെയും.

11. അസി.....ശബ്ദങ്ങൾ=വാൾ, ഇരിയുലയ്ക്കു, മെ
മ്മഴി മുതലായ പലതരത്തിലുള്ള ആയുധങ്ങൾ, വിത്തു്=സാമന്ത്രി.
12. നെടിയംപൊക്കം=ജി. ശക്തിരക്തം=കേ (മുത അതിക്കാർ)
നാരായ വീരന്മാർ. പാർസികന്മാർ=പാഴ് സിംഹ.
13. സുഭേ.....വിരക്തം=നല്ല പടയാളിവിരന്മാർ. ചരണ
ലും=ഇളക്കം (കുലക്കം) ഭദ്രഭാമി=ഭദ്രഭക്തൻ, പുരുഷഭക്തൻ മുതലായവർ.
(മുത കസുമപുരത്ത് നിന്ന വന്നിട്ടുള്ളവർ)
14. ശിവി.....നായൻ = മലയാളനായൻ. അതിവ
സ്വരം=വലിയ സാരായികൾ. ഗംഭീരം=കേരളം, പഞ്ചരാജങ്ങൾ=
ചിത്രവർ, സിംഹനാമൻ, പുഷ്പരാജൻ മുതലായവർ.
15. സചിവന്മാർ=മന്ത്രി.
16. ഉഭയം=സമുദ്രം. സേനാധിപൻ=പടനായകൻ.
17. പുനരപി ച=പുനഃ അപി ച=പിന്നെയും. ശക്തം.....
ആദി=കേരളം, സിംഹനാമൻ മുതലായവർ.
18. നിമിത്തസി=(സ ന സ. എ) അൻമ ഉള്ളിൽ. ശക്തം=
സൽ ചതിക്കാർ എന്നുള്ള സംശയം.
19. കർമ്മ.....ഉവിടസ്വപ്നമയമായി വിളങ്ങുന്ന തേ
രിൽ.
20. മേന്മയിലും=നീതി, മന്ത്രികൾക്കുതന്നെ=രാജാക്കന്മാർ.
21. പടനാമകം.....വർണ്ണം=പലവർണ്ണ മുതലായി പലത
രത്തിലുള്ള വർണ്ണം.
22. കർമ്മകളിൽ= ഇണികൾക്കൊത്തുണ്ടാക്കുന്ന കൂടാ
ക്കൾ, സംഭാരങ്ങൾ=ഉപകരണങ്ങൾ.
23. വേദം തിരിഞ്ഞു് =വേദം മാറി, ചരണങ്ങൾ=അവിട
വിടെ നടന്ന വർണ്ണങ്ങളിലുള്ള രാജകീയന്മാർ.
24. പട=യുദ്ധസന്നാഹം, വിപാകങ്ങൾ=(അ. ന. പ. എ)
രോഷം വർണ്ണ മാറ്റത്തിന്നു്.
25. യുദ്ധം=പാടി, ഇന്ദ്രപാകം=സ്വപ്നം (ആകാശം)
26. കരിനകം=കുറി. വി) ഉദ്ധത്തിൽ. നിനാഭം=മുട്ട. മാനി
ഷ്=അറക്കുവിട്ടു
27. മോഴിയും=ശബ്ദിക്കുന്ന. വേദങ്ങൾ=കുതിര ചേറ
കുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ.
28. കരിന.....നാഭം=പെരിമ്പാറ, ചെണ്ട മുതലായവ
യുടെ ഗംഭീരശബ്ദം, കാളം=കുഴപ്പം (പടക്കടൽ=ബാങ്കാവു്, ബാൻറ ക
ടൽ)

29. ഇതി=(അവ്വ) ഇങ്ങനെ. വിവിധ.....തിങ്ങണം പലവിധത്തിലുള്ള ശബ്ദങ്ങളോടൊന്നു കയറുകയോ.

30. കസ്യമ.....മവി=(മര. സ്ത്രീ. സ. എ) കസ്യമപ്രാണി രൻ സമീപത്തിൽ.

31. അഖിലജനം=മറ്റു സകല ജനവും. ആവാസരംഭം=കുടുംബം.

33. അഖല.....തനയ!=പറ്റുതരങ്ങളുള്ള ഇണക്കുടുംബം. സകല ഇണക്കുടുംബമൊക്കെ! സമ്പ്രദായം=(അവ്വ) ഇപ്പോൾ. കല്പിതം=നിശ്ചയിക്കുക.

34. ഇഹ കടകുതിൽനിന്ന്=ഇതേ കൂടാരത്തിൽനിന്ന്. “കടകംസ്ത്രീനിരോധാജ്ഞാൻ ഭൂതിനാഭനമണ്ഡല, സമുദ്രലവണമണ്ഡലം വലയമേന്മാരവി” എന്ന കോശം.

35. മര നിക്ഷേപി=മരൻ സമീപത്തിൽ. തവ ആജ്ഞയം=അരുന്ധത കല്പനയോടുകൂടി. മൃഗ=ജന്തുക്കൾ.

38. വിജ്ഞാ=വിജ്ഞാ. “മണ്ഡ” എന്ന ചെന്തുകൊണ്ട് അവർ കർമ്മത്തിൽ=ചാണക്യ ചാണക്യരെന്ന അർത്ഥം. ചാണക്യരൻ അടുത്ത വളരെ ചെന്തുകൊണ്ടു ഏകദേശം അവരെ അറിവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്ന വരുത്തുവാൻ ഇതു.

42. അഖലവൃപതനത്തിരം=(അഹന്തം. സ്ത്രീ. മ. എ) പറ്റു കടകമെപറ്റുന്ന മലയർക്കുവിരുന്ന ഗിരിമനം=മരത്തിനെ

44. പത്രം മര മേവാൻ കണ്ട അയസ്സുവൃ=മര പത്രം ഭാരൻ കണ്ട അയസ്സു എന്നർത്ഥം. പത്രം=ഏഴുത്തു (പാസ്റ്റ്, ടിക്കിറ്റ്, ചീട്ട്)

46. അന്തരം=വ്യത്യാസം, നീക്കം. (കോണപരം=കോണണാലും ക്ലിഷ്ടസന്ധി.)

47. തരണം=(അവ്വ) അതിരോടേം. പുന വൃപതിഗൃഹം=പുന വൃപതിഗൃഹം എന്ന ചാണക്യ ചെന്തുകൊണ്ട് പാടില്ലാത്തതിനാൽ അപരം ശതനെന്ന.

48. പാത്തു=ആരോമിപ്പ്.

49. മതി=(അസ്മത്. സ. എ) എന്നിൽ. സതതം=(അവ്വ) എപ്പോഴും. അധികരംവിപ്രാസം=ഏറ്റവും വിപ്രാസം. മം=(അസ്മത്. മ. എ) എന്ന.

50. ഭൂനയം=കവടനീതി. വിപ്രാസിച്ചവരെ ചതിക്കുക മുതലായത്.

52. വിവിവിവിതിരം=ദൈവകല്പിതം. ഇതു=ചാണക്യരൻ ചതിച്ചവരായിരിക്കാട്ടു വരുന്ന ആപത്തു. വിചാൻ=അറിവുള്ളവൻ.

54. നയവിനയ.....തലൻ=നീതിയും അറിവും വെളുത്ത തുവവും ഉള്ളവൻ. സമുഖം=ഭദ്ര!

55. സ്വർഗ്ഗം=(അവ്യ) ഏകദേശം.

56. നന്ദനം വീരപ്രപതിയെ ഭക്തിവിശ്വാസത്താൽ=സ്വപരിഭക്തിനിമിത്തം.

57. നിഖില.....വിജയം=സകല നീതികന്ത്രങ്ങളിലും അറിവുള്ളവൻ.

58. സപക്ഷം=ഇപ്പോൾ (അവ്യ)

60. കപടസമിവരങ്ങൾ=കളവുള്ള മന്ത്രിമാരുടെ. മരം=അഭിപ്രായം. കാര്യം=(അവ്യ) അല്ല.

61. പ്രായാണനം=പ്രവൃത്തികൾ.

62. പാളി=പരമത്വം. (വടക്കൻഭാഷ)

63. കന്യകാ=കുളപ്പേര് (ചോലിച്ചിരിക്കുന്നവരെ ശിക്ഷിപ്പാനുള്ള കാര്യം)

64. നവ്യതം=(അവ്യ) ഇപ്പോൾ.

65. ക്ഷിപ്രം=വേഗത്തിൽ.

66. ചോരം=മതി

68. വിവിധ.....സമീപം=പലവിധ ഗുണങ്ങളുടെ ഇഷ്ടമായൊത്തോടേ.

69. പ്രായം=സ്ഥിരം. ചെത്തം=വളരെ (ഉണർവ്വ)

70. “വിപ്രസിച്ചാൽ ചതിച്ചിട്ടുകയില്ലെന്ന്” എന്നു അഗ്രാജനൻ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം, ഏതു ഗുണമായ കാര്യവും എന്നൊരു ചോദ്യം വിശദമായില്ലെന്നു മലയാളകൃതിയിലെ വിശ്വസിക്കുവാനാകുന്നു. അഗ്രാജനനും അപരനും ചോദിച്ചതിന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്കുമാണ് അവരുടെ അവിടുത്തെ നില അന്യായം അറിയാവുന്നതുകൊണ്ടു ക്ഷപണകരണ വിശ്വസിക്കാൻവേണ്ടി അഗ്രാജനൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടുവെച്ചിട്ടില്ലല്ലോ.

71. നിഷ്ഠിതം=വിശ്വസ്തം. (അതുകൊണ്ടു പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നല്ലോ. തനിക്കു പറയാനുള്ള സംഗതി അത്രാത്താളം മോചിതമാണെന്നു അപരനുകൾ നടിക്കുന്നത്.

72. അതിൻ=പറയുന്നതിൻ. വിശദം=വെളിച്ചം. എന്നു മേ=മരിക്കല്ലോ.

73. അന്തരം=(അവ്യ) ഉള്ളിൽ.

74. മിതി=മയം.

75. മേം അതിൻ കിമവി നരി=അതിനു മേം ഒരു വേണ്ടും. (ഇതു അനുവാദം സന്ധിപ്പാൻ വേണ്ടിയാണ് മേം നടിച്ചത്)

76. യെവിവശോഭയൻ=ചേരിക്കൊണ്ടു ചാലചമയ മനസ്സോടു കൂടിയവൻ.

77. യചിരതരകസ്യമുപരം=മനോഹരമായ കസ്യമുപരം, ഏഷാണാൻ=ഇതേ ഞാൻ (ഏഷ=ഏതെങ്കിലും. പ. പ്ര. ഏ. വ)

78. വിഷമവിഷകലുഷതരയാത=കടുപ്പമുള്ളവിഷാകാണ്ഡം അപായകരമായ.

79. കരിനതരഹൃദയൻ=അതി ക്രൂരമായ മനസ്സോടു കൂടിയവൻ. കശുലൻ=കുഴപ്പൻ.

80. ഗിരിഗ്രപപതിവാരന=പവ്വതരാജന. നിഹി=(ശ. സ്ത്രീ. സ. ഏ) രാഗിയിൽ. കന്യാദാരിശ്വരന്മാരും=കന്യാ (സ്ത്രീ) രൂപമായ വിഷപ്രായാശം. ഇതിൽനിന്നു വിഷകന്യകയെ നിർമ്മിച്ചതു താനാണെന്നിപ്പം, രാക്ഷസനാണ് ഉണ്ടാക്കിയതെന്നും, തന്നെടു മരണാത്മകരത്തിൽ പാഞ്ഞു വിശ്വസിച്ചിട്ടിട്ടാണെന്നും വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു രാക്ഷസൻ വ്യഭം പരവാന്മാരും കൂടുകൂടുന്നതു ചെയ്യാനും മടിക്കുന്നവനല്ലെന്ന് വരുത്തിയിരിക്കുന്നു.

81. ക്ഷപണധിരം=ക്ഷപണകരൻ വാക്കിനെ.

82. വൃസന്തേഹാദായമോട=വൃസന്തം യേവം ഉള്ള മനസ്സോടു കൂടി. പിതൃമരണത്തിൽ വൃസന്തം. രാക്ഷസസഹവാസത്തിൽ യേം എന്നു വിവക്ഷം.

83. ചനകസ്യതരതൻ=കുന്തയ ചാണകൻ.

84. പാമതരവസ്യ=അതിവസ്യ.

87. തന്തം=അപ്പാരം. തത്രം=കസ്യമുപരത്തിൽ.

88. അചലവരഗ്രപനേ=പവ്വതരാജന. ഇവൻ ആയതു കൊണ്ടു ഏൻ=പവ്വതരാജന ഇവനാണു് (ഞാനാണു് ഏൻ അനപ്രത്യേകതയ്ക്കുകൊണ്ടു്) എന്നുള്ളതു നിമിത്തം. അതിജ്ഞൻ=വളരെ കോപിച്ചവൻ. വിരവിനോടു നഗരമതിൽനിന്നു തട്ടാളിനാൻ=ഇതുകൊണ്ടു ചന്ദ്രശ്ശൂന, നന്ദവയത്തിൽ സഹായിച്ച പവ്വതരാജന കൊണ്ടു് സത്യാപമാവിന്ദയ ആശ്ചര്യമാണത്ര നവളര വിരോധമായിത്തന്നെയെന്നും, തന്റെ സ്വാമി വയത്തിന്നു സഹായിച്ചവനാണെന്നുള്ളു ചോഷംകൊണ്ടു് അതു ചെയ്തിട്ടുള്ള രാക്ഷസമാത്രനാണെന്നും, വിഷകന്യകയെ നിർമ്മിച്ചതു താനാണെന്നിപ്പം തന്നോടു രാക്ഷസമാത്രൻ വ്യഭംപരഞ്ഞുണ്ടാക്കിയതാണെന്നും സിദ്ധമായല്ലോ, അത്രതന്നെയല്ല—കഴിഞ്ഞതിപ്പം വലുതായ ഒരു കാട്ടും ഇനി വരുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നു.

90. അഹം=ഞാൻ. ഇവിടെ=മലയകേന്ദ്രവിന്റെ അടുക്കൽ. വിവശോഭം=പാരവശ്യത്തോടുകൂടി. വന്നെന്നന്തരം=വന്നതിന്നു ശേഷം.

91. മരപാഴ്വരം=മരിക്കുക.
92. രണധരണി=യുദ്ധഭൂമി, ആലിചാരം=മാരണകർഷം.
93. കൊല്ലവാൻ പറഞ്ഞത്=കൊല്ലവാൻ (ആകുന്നു എന്നു) പറഞ്ഞു വേണം ആലിചാരം ചെയ്തത്. വിപരീതമായി=ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ ശത്രുവായ മലയകേതുനീനെ ചെല്ലുവാനായിട്ട്.
94. കന്യതി=കളിപ്പാമ്പ് കരതി=മർദ്ദിക്കുക. കന്ധിതം=നിമിത്തം. (വിശ്വസിച്ചവരെ ചതിക്കുക എന്ന നിത്യകർമ്മം ചെയ്തത്).
95. തവ സചിവ! വചനം ഇത് (തവ സചിവ! തവ വചനം ഇത്)=ഓരോ മന്ത്രി! അങ്ങനെയുടെ ഈ വാക്ക് എന്നു വാക്യാന്വയം. (ഓരോ മന്ത്രി! ഭാരതീയർക്ക് അങ്ങു പറയുന്ന വാക്കുകളോടുകൂടി ചേർത്താൽ തരത്തിൽ ഉണ്ടായ ആളല്ല ഞാൻ. മരിക്കൽ ഞാൻ അങ്ങു പറഞ്ഞപ്രകാരം കടമ വിഷകന്യകയെ ഉണ്ടാക്കി. അതുകൊണ്ടു പശ്ചത്താജ്ഞാപിക്കണം. അതു നിമിത്തം അയ്യം എന്നെക്കുറിച്ചു വിശ്വാസമില്ലാതെത്തായി. ഇനി ഇതു ചെയ്താൽ എന്നിങ്ങനെ മിഥിയിരിപ്പാൻ തരമുണ്ടായില്ല. അതുകൊണ്ടു ഞാനിതു ചെയ്തതല്ല. എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു എന്നു കാണുവതും.)
96. സപഥി=(അവ്യ) ഉടനെ. മാനിച്ഛ്=ഗർവ്വം നശിച്ചു. (അതേ നേതൃപാത്രങ്ങൾ നീ ചെയ്തതുവെന്തല്ല എന്നു അഭിമാനം നശിച്ചു)
98. അതിന്=ഞാൻ പറഞ്ഞപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിന്. അതിവിഷമം=വളരെ പ്രയാസം. അതു=വേഗത്തിൽ. അതിന്=ഇതുനിമിത്തം.
99. മിശി മിശി=(ശ. സ്ത്രീ സ. ഏ) മാരാ മിശിക്(വല്ലഭ്യത്തോ) കൃപാനിധേ! =യോഗ്യ പാത്രങ്ങളാവാ!
100. സചിവവരൻ=മന്ത്രിശ്രേഷ്ഠൻ (മറ്റൊരാളെന്ന്) അതികളകമോട്ട്=അവിടം സന്ദർശിക്കാൻ. തങ്ങൾ ഇതുവരെ തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ വാസ്തവം മനസ്സിലായി എന്നുള്ള സന്തോഷം. അതുകൊണ്ടു അപ്പോഴു പറയുന്നത് അർത്ഥാഭ്യർത്ഥന=നന്ദവധത്തിനു സംഭാവനയ്ക്കായി പകർത്താമെന്നു തരമെന്നു പശ്ചത്താജ്ഞാവിനോടു കരാർ ചെയ്തപ്രകാരം കൊടുപ്പാൻ മടിച്ചിട്ട്.
101. ചണകസുതന്ദരകൻ=മുഴുത്തായ ചാണകൻ.
102. ക്ഷുദ്രന്മാർ=ആലിചാരം നിചകർത്താൻ.
103. വിരോധകവിചാരം=മോഹത്തിലുള്ള വിചാരത്തിൽ മനോരാജൻ. ചണകവിപ്രാശ്ചര്യം=ചണകൻ എന്ന ബ്രാഹ്മണന്റെ പുത്രൻ. ഇതുകൊണ്ടു വംശശുദ്ധിയും പാണ്ഡിത്യവുമുള്ള ചാണകൻ നിതിശാസ്ത്രപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചു വിജയം നേടുന്നതുകൊണ്ടു ആലിചാരം മുഴുക്കത്തക്ക, പ്രതിജ്ഞാപരം എന്നും, വിശ്വസ്തവധം മുതലായ നീചാചാരവും മറ്റും

കലാ ചെയ്യുന്നതല്ലെന്നും, ആ വികാരമല്ലാ കലാമന്ത്രികളായ രാജാക്കന്മാർ ചെല്ലുയർത്തുവെന്നും വരുത്തിയിരിക്കുന്നു.

104. അവിനിവരസംചിതം = കലാമന്ത്രി (മറ്റൊരാളെന്ന്) മുദ്രം = (ആ സ്ത്രീ മി. എ) മുദ്രയെ അന്ധൻ = അറിവില്ലാത്തവൻ (മുദ്രൻ)

105. കലാമന്ത്രി = കലാമന്ത്രി. (പിതൃവർഗ്ഗികൾ)

106. പ്രകാശം. അവിൽ അതി സമുദായം = ഹേ സമുദായം = (മറ്റൊരു) അവിൽ (മറ്റൊരു) ഇതും (മറ്റൊരു). വ്യക്തമാക്കേണ്ടതാണ് ഇതിനുള്ളിൽ ഉള്ളത് (ആകാം ഉൾപ്പെടെ പലപലായ കഴിയാത്തവണ്ണം അതിർവരങ്ങളായ കലാങ്ങളെ ചെയ്യാൻ മടിച്ചിരിക്കുന്നവൻ.)

107. അത്യന്തമധ്യം = ഏറ്റവും മധ്യം. സംഭവം = കേരളം യാതൊന്നും.

108. മന്ത്രിപ്രവരനെ കേൾക്കു അവൻ ചോരയിൽ = അവൻ (മന്ത്രിപ്രവരനെ) ചോരയിൽ

109. മന്ത്രിപ്രവരൻ ഉൾക്കൊള്ളുക = ഏതെങ്കിലും അല്ലെങ്കിൽ ഉൾക്കൊള്ളുക ചെയ്തു. പരമം = അതിർവരം.

111. സകലഗുണഗണമുതൽ = ഏല്ലാ ഗുണങ്ങളുമുള്ള. സർവ്വം = (അവൻ) ഏറ്റവും പ്രകാശമല്ല (ഏതെങ്കിലും ഉള്ളവൻ)

112. പലവർണ്ണം = പലവർണ്ണം. നിമിത്തം = അതി ഗുണമല്ല തീർത്ത് പാൽക്കൽ കഴിയാത്തവൻ (ആയിരിക്കുന്നു) എന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു. കടുത്തല്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ഇതും രാജാക്കന്മാരുടെ കൈയ്യിൽ എന്നായിരിക്കുന്നു. അതിനു സമതീയമല്ല.

113. രാസം = (സ. ന. സ. എ) രാസം (സ്വകാര്യമായി). ആവരണം = മന്ത്രിയുടെ കൈയ്യിൽ പ്രവരണം. (കൈപ്പാ) ഇവ കേട്ടും ലം = അതിർവരം വിവരങ്ങൾ കേൾക്കുക. കൈപ്പാക്കൽ വരട്ടെ. അതിനുള്ള കലാമായില്ല.

114. അവിൽനിന്നുവന്നവർ = സകല നിമിത്തമില്ലാത്തവർ പൂർണ്ണം. ആദ്യം = അവിൽ

115. അതിഗുണമുതൽ = വളരെ ഗുണങ്ങളുള്ള. നിമിത്തം സിദ്ധി = കേൾക്കൽ (സ്വാമിയായ) സർവ്വം സിദ്ധിയെന്ന നവനവരങ്ങളെ അല്ലെങ്കിൽ അതിനാൽ = രാജാവ്. നവനവരം നന്നെ കാലത്തു സർവ്വം സിദ്ധി മരിക്കാതെ കാളിൽ പെട്ടു ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അതിനാൽ ചന്ദ്രഗുണമെന്ന നിഗ്രഹിച്ച് വീണ്ടും സർവ്വം സിദ്ധിയെന്ന രാജാക്കന്മാർ എന്നായിരുന്നു രാജാക്കന്മാർ വിചാരം.

116. കേൾക്കുവാനാകും = ചന്ദ്രഗുണമെന്നും.

117. മന്ത്രിപ്രവരൻ അധികാരമുള്ള (ആകുന്നു) എന്നുള്ളത്. എ

ഇക്കാരണത്താൽ സ്വന്തം ദുഷ്ടമായ ചന്ദ്രൻ, അത്ഭുതം, അത്ഭുതം സാധാരണക്കാരെ നവനവയം സാധിച്ചത്. അതിനാൽ അദ്ദേഹം ഉദ്യോഗം ചന്ദ്രൻ എന്ന കാര്യം സമ്പ്രദായത്തിൽ കൈമാറ്റം സാധിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് മുമ്പിൽ അദ്ദേഹത്തെ കൊല്ലണം. എന്ന വിചാരിച്ചാണ് രാജാക്കന്മാർ അത് അങ്ങനെ ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ സമ്പ്രദായത്തിൽ കൈമാറ്റം ചെയ്തതിനാൽ രാജാക്കന്മാർ അങ്ങനെ ആഗ്രഹം സാധിച്ചാൽ താമിളക്ക വന്നിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ രാജാക്കന്മാർ പരിഭ്രമിക്കുന്നതില്ല. എന്ന സാരം.

119. കാൽക്കൽവരം = (അ. ന. പ. എ) ആവശ്യത്തിന്റെ ശേഷം (മറയം) അനുസരിച്ചു.

120. ഹിതമനുഷ്ഠനം = ബന്ധുക്കൾ. ഹിതവൽ = കൊല്ലത്തക്കവൽ.

122. അപരം = അതിരുകൾ. (ശത്രുവയം മുഴുവൻ കഴിഞ്ഞതിനാൽ). തവമനസി ദോഷപ്രകാരം = അങ്ങനെയുള്ള ഉള്ളിൽ തോന്നുന്ന പോലെ.

123. പ്രിയസഖിത്വം = വിശ്വസ്തത. വിപുലനയമൊഴുവൽ = വളരെ നീണ്ടിരിക്കുക.

124. അഥ = ഇതു കഴിഞ്ഞതിനാൽ, ചങ്ങനാശ്വതചാരിപ്പം = ചങ്ങനാശ്വതചാരിപ്പിൽ അരിയുന്നതായ. അതുകൊണ്ട് = ബഹുമാനപൂർവ്വം. ശത്രി = രാജാക്കന്മാർ.

125. ചങ്ങനാശ്വതചാരിപ്പം = ചങ്ങനാശ്വതചാരിപ്പം കള്ളി എന്നും. (മുമ്പ് ശത്രുക്കളുടെ കൈപ്പടയിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള എഴുത്തു) മുദ്ര = രാജാക്കന്മാരുടെ മുദ്രകൾ. ചാതുര്യം = കലരിയിൽ.

126. കപടമതി = കള്ളിത്തലയിൽ വെച്ചവൻ. കാണ്ഡം = കയ്യിൽ (കരിമ്പൽ).

127. മുദ്ര = ചാതുര്യത്തിന്റെ മുദ്ര.

128. കടകം = കടന്നു. പാളി = പാഞ്ഞു.

129. അഥ സഖ്യം തുടങ്ങി = അനന്തരം അവൻ വേഗത്തിൽ. സിദ്ധാർത്ഥം = (അ. പ. എ) സിദ്ധാർത്ഥം. അങ്ങനെയും = (അ. പ. എ) വേഗത്തിൽ, ഉടനെ. കളി = കളി.

132. കാണ്ഡം = കയ്യിൽ. നിമിത്തം = അതിന്റെ മൂലം. (അ. പ. എ) അതുകൊണ്ട്.

136. സർവ്വം = അതുകൊണ്ട് രാജാക്കന്മാരുടെ, മുമ്പ് = സർവ്വം കൊണ്ടുപോകുന്ന ആൾ.

137. അദ്വൈതം = ഇപ്പോൾ.

൪. ഉററത്തിൽ=വലുതായിട്ടു .

139. അതിചതുരമതി=വളരെ ബുദ്ധിമാനുയ്ക്കുമുള്ളവൻ. കാൽക്കരവം=കാൽക്കുതിരൻ മഹത്വം (തിടുക്കം) വിപുലബദ്ധമുതൽ=വളരെ ശക്തിയുള്ള.

140. ഗൃപശാസനം=രാജാവിന്റെ ആജ്ഞ- കാൽസ്യം=(അ, ന, ക, ഏ) കാൽക്കുതിരൻ.

141. സ്ഥിരം=(അ, ച, മി, ഏ) മന്ത്രിയോട് കവടം=കുളവ്.

144. മമ കിമപി നഹി മാറപ്പിത്=മമ (എന്റെ) മാറപ്പിത് കിമപി(ഒന്നും) നഹി (ഇല്ല.)

145. അതിശാഘം=വളരെ ദേഷ്യം.

146. കരിനന്ദരം (ശ്രീ. വി) അതികരിനമായിട്ട്. അവർകളോട് (ഭടന്മാരും ചുണ്ടിക്കേണിച്ചു പറയുന്ന) മധ്യനം=അടി.

148. പ്രഹരിഷം=അടി.

149. ലക്ഷം=വടി.

150. ഭൃംഗം=അധികം. തിരിയാമം=ചോരവെള്ളം.

151. സപക്ഷി=ഉടന (അവ്യ)

152. ചണകസുതകപടകൃതപത്രം=ചണകൃതൻ കളവുകൾ ആണുവെപ്പട്ട ഏഴ്ത്തൂ. കപാലമണിമാലാസപണ്ണവും മനവുകൾവെള്ളമേഖ.

154. കഞ്ചനമാലം=ചോരമേഖ.

ഏഴ്തൂതിരിയ വചകം തൊഴ പറയുന്നു:—

156. മരുവൻ ഏഴ്തൂതിരി മുറി=(ഏഴ്തൂത്ത്) ഏഴ്തൂതിരി ആളുടെ ചേർ പറയാഞ്ഞു, ആളെ അനന്തം അറിയാമെന്നുള്ള ഭാവത്തിലും അന്ത്യന്മാരെ അറിയിക്കുന്നതിലും ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. കല്പിച്ചവണ്ണം=അരുളിച്ചെയ്ത പ്രകാരം.

157. മയി=(അസ്സത്. സ. ഏ) ഏന്റെ നേരം. ദിപതം=ശ്രേയം (ഭേദം) മൽപ്രസാദം=അവ്യ) ഏന്റെ സന്തോഷത്തിന് വേണ്ടി.

159. സപാത്രയോസുലനം=ചെയ്തത് = തങ്ങളുടെ ആനുകൂല്യം നൽകിപ്പിച്ച്.

160. അവ=(നിന്റെ) ചരണനളിനയുഗം=തൃക്കുലകളെ. ആനുകൂല്യം=സവിഷകം താൽപര്യം ഉൾക്കൊണ്ടു് = ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി.

161. അരിനന്ദരം=ശ്രേയവിന്റെ (മലയാളത്തിന്റെ) നന്ദരം പട്ടണം.

162. പ്രണയമൊഴ് = സ്നേഹത്തോടുകൂടി. മമ = എനിക്കു്. വലു = (അവ്യ) വാക്യാലങ്കാരം ഭവതദ്രഷണപ്രായം = അങ്ങയുടെ മുമ്പ് ആരേണാം. കൊടുത്തുതു = കൊടുത്തു + വിട്ടുതു = കൊടുത്തയച്ചുതു. ലഭിച്ചീടിനേൻ = എനിക്കു കിട്ടി.

163. കനകമണിശബളതരം = സ്വപ്നവും രത്നവും ഇടകലർത്തി ചേർത്തുണ്ടാക്കിയതു്. കൊടുത്തുവിട്ടിട്ടുണ്ടു് = കൊടുത്തയച്ചിട്ടുണ്ടു്. (ഞാൻ എന്നു ചേർക്കണം.)

164. വിമലമണിഖചിതം = പ്രകാശമുള്ള രത്നം പതിച്ചതു്. മോതിരമുദ്ര = മുദ്രമോതിരം (പേരുകൊത്തിയ മോതിരം.) വിശ്വപസിച്ഛിതമാനായി (അങ്ങു്) എന്നു ചേർക്കണം.

165. ദൃഢഹൃദയൻ = ബുദ്ധിജ്വലമുള്ളവൻ. നിഭൃതതരം (കൃ. വി) വളരെ ശുദ്ധമായി.

166. നിതി നിരൂപിച്ചു് = ന്യായം ആലോചിച്ചു്.

168. മണികനകം ഇടസരികലൻമുള = രത്നവും സ്വപ്നവും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ചേർന്നതായ.

169. നിഖിലം = സകലം. സംശയം ക്ഷേവ നിഷ്ഠയിക്കാം = സംശയമെന്തെങ്കിൽ.

170. നന്മയിൽ = നല്ലവണ്ണം. നിഗുഡമായ് = ഒളിവായി.

172. ഉഴറോടുകൂടി = പരിഭ്രമത്തോടുകൂടി. (വേഗത്തിൽ)

174. അതികടില! = വലിയ കള്ള!

176. മുറി അറിവതിന്നു പണികൾ ഉണ്ടാകകൊണ്ടു് = എഴുത്തു് ആർക്കുള്ളതാണെന്നറിവാൻ പ്രയാസമുള്ളതുകൊണ്ടു്. മരൊറ്റു വർത്തമാനങ്ങൾ ചൊല്ലിട്ടു് = വർത്തമാനങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടു് എന്നു കാര്യമാണു്?

177. അതും കിമപി നാരി നാമി = അതു് ഒന്നുമില്ല. വർത്തമാനങ്ങളും മുറിപാചകം കണ്ടാൽ അറിഞ്ഞുകൂടേ = എഴുത്തിലെ വാചകം കണ്ടാൽ വർത്തമാനങ്ങളും അറിഞ്ഞുകൂടെ? (ഞാൻ പറയേണ്ടതുണ്ടോ?) എന്നു ഭൂതവാക്യം.

179. ഹൃദയഗതം = ഉൾ ലുള്ളതു്.

180. അതിരഭസമൊഴ് = അതിവേഗത്തിൽ. ആർത്തി = വേദന.

186. അഭയം = രക്ഷ.

188. ഭയം ഇഹ കിമപി നാരി = ഒട്ടും പേടിക്കേണ്ട. സർവ്വദാ = എപ്പോഴും (അവ്യ). ചാറൻ അല്ലോ നീ = ചാരന്മാരെ ഉപദ്രവിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു നീ പേടിക്കേണ്ട എന്നു സാരം.

189. തുമയിൽ = നല്ലവണ്ണം (തെളിവായി)

190. നയവിശേഷതി = നിതിശാസ്ത്രനിപുണൻ.

191. പ്രണയമൊഴ് = സ്നേഹത്തോടുകൂടി. ധരണിപതിമെയ്യൻ

നൽകുവാൻ മേലയും മറ്റയും പത്രവും പരവതിതവൽക്കനങ്ങളും ഏർപ്പാടുകളുമായവു എന്നു വർണ്ണിക്കുന്നു.

192. ഭൂപ്രദേശി ക്രമേണഭൂപ്രദേശവൻ ഭക്തരും എന്നു മേൽപ്പറഞ്ഞ ഇനി പരവാൻപ്രദേശനതിന്റെ ഉപപ്രദേശം.

193. അധികാരവശമുടയവളരെ ശക്തിയുള്ള. കർമ്മകൃത്യരം ജനപ്രകാരമുടയവളരെ ശക്തിയുള്ള. അന്യർ = സ്നേഹമുള്ള.

194. വിജയനയംസമർത്ഥമുള്ള മേലയപതി = മേലയനയത്തിന്റെ രാജാവ്. ശത്രുവിധപ്രസനൻ = ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ. അത്യന്തധീരൻ = വളരെ മേയ്യുമുള്ളവൻ.

195. കലക്കിലിസമൻ = വലിയ പാവനത്തിനു തുല്യൻ (നേത്രവന്നാലും യാതൊരു കലക്കുമില്ലാത്തവൻ) അധികമീക്കുന്നൻ = വളരെ മേയ്ക്കൻ. കാശ്ചിനനാഥൻ = കാശ്ചിനത്തിലെ രാജാവ്.

196. ഉദയം = സമൃദ്ധി. സിന്ധു ചോരൻ = സിന്ധുരാജ്യത്തെ പാലിക്കുന്നവൻ.

197. പാദസീകര്യത്തിന്നു പാദസീകര്യമാവ്. (പാദസീകര്യം = പാദം)

198. പാദസീകര്യം = അത്യന്തമായ പാദസീകര്യം.

199. ശത്രുവേ = ശത്രു (മേലയപതിവിന്റെ രാജാവ്).

201. ശത്രുവേ = ശത്രു. ചിന്തിതം = വിചാരിച്ചതു്.

205. കത്തിയൊത്തൻ = കത്തിയൻ (നിന്ദിതൻ) ആയ മന്ത്രി (രക്ഷാസൻ). സേവകന്മാർ = ഇന്ദ്രന്മാർ.

206. നിജമനസി = (സ. ന. സ. എ) താൻ മനസ്സിൽ. വിവിധം ഇതി = പലപ്രകാരം ഇങ്ങനെ.

207. ചരനെ = ദൂതനെ.

209. നിരക്ടദി = (ഭൂ. സ്ത്രീ. സ. എ) സമീപത്തിൽ.

211. മനയഹ്വലൻ = മനയഹ്വലൻ ഉദയനാഥൻ. മുഴപ്പറമ്പ് = മുഴപ്പറമ്പ്.

212. വ്രജകൻ = മേലയപതിവിന്റെ ദൂതൻ.

213. ധനനിരയചരൻ = രാജകീര്യൻ.

216. സന്നിധയം = (ഇ. സ്ത്രീ. സ. എ) സമീപത്തിൽ ചെല്ലയാൾ. (ആരോണമില്ലാതിരിക്കുന്നത മേലിയല്ല. അന്നിനാൽ ആരോണം ഏഴുത്തുകൊണ്ടുവന്നു എന്നുകൂടി വേദാന്തമാണ്) പന്ദുനാ = കൊണ്ടുള്ള = നാമുമാരിൽ വാങ്ങിയുള്ള. ആരോണയം = മൂന്ന് ആരോണങ്ങളും.

217. വിരയം = വാഗ്ദത്തിൽ. (ആ ആരോണയങ്ങളെ വിവരിക്കുന്നു)

218. വിവിധമണിവച്ചിതം=പലതരം മണങ്ങൾ പരിച്ചിട്ട്.
219. കനകകുതവിമലതരകരണിക=സ്വർണ്ണകരണങ്ങളാക്കിയ ശോഭിയുള്ള അരമാണ് (പോഷം=അത്) കരണശ്ലാഭരണങ്ങൾ=വളമുതലായ ആഭരണങ്ങൾ. (ഇങ്ങനെ വിവരിച്ചുവന്നപ്പോൾ നാലുതരമായിരിക്കുന്നു. ആതിനാൽ കരണശ്ലാഭരണങ്ങൾ മുനികൾ വാങ്ങിയതിൽ പെട്ടവയല്ലെന്നു വിചാരിക്കണം. അതിനാൽ 'മറയ്ക്കുക' എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.)
223. രസം=പരിഭ്രമം. പരമദാമികളെപ്പറ്റി ചോദിച്ചതിന്നുള്ളതിട്ടം.
224. മധുരതാമ്രപതിശിരം=(മ. സ്ത്രീ. ചി. ഏ) അതി അഗ്തിയിലുള്ള രാജാവിന്റെ വാക്കിനെ.
228. ഉറപ്പിച്ചുപോന്നു=ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
229. സമ്പന്നതയങ്ങൾ=നികിശാസ്യപണ്ഡിതന്മാരിൽ.
231. മലയപ്പതിമൂന്നുപതിവീരം=മലയരാജാവു മുതലായവീരന്മാർ.
533. ഇരട്ട്യ വെടിഞ്ഞു =അർദ്ധശതാബ്ദം വിട്ട്. (അർദ്ധശതം) "അക്ഷരത്തിൽ" എന്നതും.
236. ഇരംഇവിടെ (ഇവിടെനിന്ന്)
238. കറമില്ലം=കറവില്ല.
239. ചരമൽ=മുതൽക്കൽ. ലേഖനം=പേഴ്ത്തു. അപ്പുരത്തിന്നു=കടുമപ്പുരത്തിലേയ്ക്കു. അന്നില മാനസം=മനസ്സിൽ കാർത്തികം.
243. കിം ഇദം ഇതി വദ സുമുഖ! സിദ്ധംക! =സുമുഖ! സിദ്ധംക! ഇദം കിം ഇതി=ഇത് എന്നെന്നു വദംപാക. (ശ്രീയ. ലോഭ്. പരമേശ്വരപദം. മ. ച. ഏ. വ) കലശലേഖൻ=സുലേഖൻ.
244. നന്മനലം=കണ്ണൻ വെണ്മ =മഴക്കി.
246. തവ മനസി നിഹിതം അഖിലം=അങ്ങയുടെ മനസ്സിൽ.
- ഇവയൊന്നി വച്ചിരുന്നതല്ലാ
247. അയിസുമുഖ! മമ മനസി കീടരം ചിന്തിതം=ഏതെങ്കിലും മനസ്സിലെ വിചാരം ഏതെന്നുള്ളതാണ്?
248. വിവരംമേഴ്=പരവശതയഭ്യേകി.
249. കല്പിച്ചിരുന്നത്=(ഇല്ലാത്തതായി) എന്നോടു പറഞ്ഞിരുന്നത്.
250. ആമരസച്ചിവനം=തന്റെ മന്ത്രിയെ (അല്ലായത്തനെ)
251. അധികമുറയുമുതലായവയും=വളരെ പെട്ടിയു വലിയ നാണവം, പേടി, അഭിഭാഷകാഭിജ്ഞിയോ എന്നു വിചാരിച്ചു;നാനം, അമര്യ

രാഷ്ട്രസഭയ്ക്ക് കല്പനയെ അംഗീകരിക്കാൻ മുന്നിൽവെച്ചു പുറത്തുവെക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച്. (ഇതു മലയാളംകേരളം പത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതാണ്.)

252. അവിൻ = മറ്റൊരാളാണുൻ.

253. നമ്മുടെയൊക്കെയും = (ഓർമ്മപ്പെടുത്തുക സംബന്ധി) നീ
കിരണകൾക്കുവന്നുളളതാമ!

256. ചൊല്ലു=എന്ന അക്ഷരം സിദ്ധാർത്ഥമെന്നു പറയുന്നു.
 ഭക്തേ! = ഭക്താഭ്യേ!

257. അഹം=ഞാൻ (ചൊന്നാൻ എന്നതിന്റെ കർത്താവ്) അ
മലസചിവ! = ഉത്തമമന്ത്രിയായുള്ളവ! ഞ്ഞം=(ചൊട്ട്, ചരക്കണ്ണിചൊ,
മധ്യമധ്യത്തു് ഏകവാചനം) കേളാലം, (നീ ഏതെ അർത്ഥം)

258. കിഷ്കിന്ദി! അഗ്രതം (അസന്ധം) ഇത്=ഇതു കർമ്മമാകുന്നു.
(കിഷ്കിന്ദി എന്നതു വിഷ്ണുവിന്റെ പേരാണ്)

259. ശിശിയാപതിപത്രം = മലയാളം.

261. അഖിലസമീപനം അനുസരിച്ച് തന്നിരിക്കുന്ന ചിത്രം നോക്കുക.

262. உள்கிஸ்தானத்தை உடனடியாக கைவிட உத்தரவிட்டிருக்கிறார் என்று சொல்லும் செய்தி உண்மையானதா? இல்லை என்றால், என்ன காரணம்?

263. அனாஸ்தாசியா நாயகம், கைத்தொழித் (உள்) ஸ

264. ചങ്ങനാശ്ശേരി മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിലെ മലയാളം വിഭാഗം

265. கனகசுரணியபூதி^ய=ஸபதர்^யவா அனுவாகமே^ய மனோ
ஹி^ய.

266. ആമുഖം—സംസ്കൃതം.

269. പ്രണയം=സ്നേഹം. ഇപതിവരൻ = രാജാവിൻ (മലയാളത്തിൽ)

270. തരിക തവ സചിവരക! ചെയ്യുതു് ഹേ സചിവരക! തവ തരിക(യാകുന്നു) ചെയ്യുതു് (എന്ത്) അറിഞ്ഞൊലും എന്നുനയം. താൻ അതു മേഘത്തിലണിനമകെ മരണാശാർക്കു കൊടുത്തതെന്നതിൽ പിന്നെ അങ്ങയ്ക്കു ചെയ്യാൻ വയ്യാത്തതെന്താണ്?—(എളിയ ചെയ്യാം)

272. മനസി തവ ചൈകൈ മൈ സന്ദോഷകാരണാൽ=ഞങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ വലുതായ സന്ദോഷം ചേർത്തുവെച്ച് (ആ സന്ദോഷമെന്നെ പരാധനത്തില്ലാ—എന്ന വ്യത്യം) ഇത് ഇപ്പോൾ മെയ്യുന്ന കെട്ടു കുന്നു എന്നുള്ളത്. ശാസ്ത്രം=യുക്തം. ശരിയായി—എന്നു ചിത്രവചനം. ഒരു വാക്കിലിന്നെപ്പോലെ മോശംകൊണ്ടു കാര്യം വരുത്തുന്നു.

273. இது மனசுநகரத்திலிருந்து (எடுகரு) ஆகவே கவி
குறள்—அருள் கண்ணால் உலர்வு.

275. കപടനവീനതം = കള്ളനായ ആളുകൾ ഉണ്ടാക്കിയ തടവ്. കള്ളവർ = കള്ളന്മാർ. അവർക്ക് ഏതാനുതടവുകൾ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളിട്ടുണ്ട് — എന്നു രാക്ഷസൻ അതിനെ അർത്ഥാന്തരം സൂചനയോടെ സമർപ്പിക്കുന്നു.

276. ശാങ്കരം = സംശയം കൂടാതെ. (ശ്രീ. വി)

277. സചിവൻ = അമര്യരാക്ഷസൻ ജാഗ്രസകലം അവിചാരിച്ച് നേരത്തിൽ അമര്യൻ ഇവിടെ പറഞ്ഞതൊക്കെ സത്യമാണെങ്കിൽ ഈ ഏഴുതെഴുതിയപ്പോൾ ആരെങ്കിലും സിദ്ധാർഥകൻ (നീ) പറക.

278. ദുഷ്ടിയും കീഴ്ചയും നേരത്തിനിന്നിനിന്നാൽ = ഇതു കപടരാക്ഷസം, അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ സാമീപ്യം അമര്യരാക്ഷസന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു തന്നെത്തുറന്നുവെക്കേണ്ട എന്നുള്ള അർത്ഥം.

279. പ്രസചിവൻ = ചോറ്റായനൻ.

280. പ്രഹരണം = അടിയിലുള്ള പേടി.

282. മുറിയെഴുതിയതു കേടാക്കുകിൽ തൊൽതാൽതന്നെ = കേടാക്കുവാൻ എന്തിന് എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ വിശ്വസ്യതയോടെ തൊൽതന്നെ എഴുതിയതാണെന്നു താൻ സമ്മതിക്കുന്നു എന്നു സാരം.

284. പ്രസചിവൻ = ചോറ്റായനൻ.

286. കഴിവു = നിവൃത്തിയുള്ളതും.

288. തെളിവിൽ = സ്പഷ്ടമായിട്ട്.

290. തുച്ഛം = സമം, അർത്ഥം = ഏഴുതെഴുതി (ഏഴുതെഴുതിന്റെ വരിവ് എന്നു സിദ്ധാന്തം). അമര്യൻ വരുത്തൽ = അമര്യന്റെ വശം.

291. നിമഗ്നനാശി = (സ. ന. സ. എ) തന്റെ മനസ്സിൽ, തിരച്ചു = വലിക്കുന്നു.

292. ശക്തതലിവികരം = ശക്തനായവൻ ഏഴുതെഴുതി ഏഴുതെഴുതി. മരുമയോടും സമ്യക്തനാടുക്കി (മരു വടിവിൽ) ശങ്ക = സംശയം. നിതം = നിശ്ചയം.

293. ശത്രുപക്ഷാഭ്രമം ചെയ്തിതം = എതിർപ്പുകളിൽ ചേർന്നു വെക്കുവാൻ എന്നു വിചാരിച്ചതുകൊണ്ട്.

294. പാപം = കഷ്ടതയും. വിശ്വസിച്ചവനെ ചരിക്കുക സംശയിച്ച പ്രകാരത്തെ വിവരിക്കുന്നു.

295. സിദ്ധാർഥകമിത്രം = സിദ്ധാർഥകന്റെ സ്നേഹിതൻ. (ചങ്ങനാശ്വതിയംഗപ്രകാരം ശക്തനായവനെ കേൾപ്പാൻ കൊണ്ടുവരുന്നപ്പോൾ സിദ്ധാർഥകൻ കെട്ടിയവനെ മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് പ്രണയകല ചെയ്ത സിദ്ധാർഥകൻ ശക്തനായവന്റെ സ്നേഹിതനാണെന്നുള്ളതും എന്നു സാരം)

296. അപരാധിവിതം = മറ്റൊരാളുടെ ഏഴുതെഴുതി. (അതു ചരിത്രം ശക്തനും — എന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടു അതിനെ കാരണം ഉപദിക്കുന്നു)

297. ചന്നകസതവടുവചനംഭരണംകൊണ്ടു ചന്നകൃവടുവി
 ന്റെ വരക്കുകൾക്കൊണ്ടുള്ള ഭരണം—അമ്മിച്ചു നിവൃന്നവരെ അതിൽ അ
 കററുക എന്ന മൂന്നാമത്തെ ഉപായം—അറിയായിട്ട്. (അങ്ങനെയല്ല
 മിൽ ശകഭാസൻ മരിക്കും ഇല്ലതി ചൊല്ലുന്നതു) ശ്രേയശ്ശാഭം ച
 ന്നകൃവന്ത്രപുനാഭം. സന്ധിച്ച്—അമ്മിച്ചു.

299. വിവരംപരവശതയാടെ.

301. വിവിധമണിനണയചിതം പലവിധ തെങ്ങൾ പതി
 ചുളു്. ഇടംഇളു് വക്രമതി=വളഞ്ഞ ബുദ്ധിമയ്ക്കുകിടയവൻ.

302. കോണൻ=(അൻ) വിധശവദാങ്ങി.

303. അധികതരഭസഭം=(ക്രി. വി) വളരെ പരിഭവത്തോടു
 കൂടി.

304. മനകസതവടുവചനം=അല്ലാൻ ഏപ്പോഴും യാക്കപ്പെട്ടിട
 ന്നു് (അല്ലാത്തതിന്നിന്നു്) മെരുൻ=ചന്ദ്രനാർ. റസ്സയതം=
 കൈയിലായതു്. (പുറകുതലവൻ കണ്ണുപറഞ്ഞിരുന്ന വിഷയകൃതി
 മിത്തം മരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവവും അനന്തമായ ദൈവ
 ഭാവകരൻ അധീനമായി. ആ ദൈവഭാവകൻ പട്ടണപുരവശം
 സാങ്ങിൽ ആപ്പുറത്തുനിന്ന ചാവക്കാടിന്റെ കൂടലുമാനംകൊണ്ടു നി
 ും പാലിച്ചു പറ്റുവത്രന്നായ അൻ (മലയാളത്തു്) മെരുപ്പു കണ്ണു
 വരുന്നിന്നിന്നു് സന്ധിസ്വപ്നം കൈവിട്ടുപോയി. ഇതാട്ടുകി അവര
 ക്കു മരണവും ചന്ദ്രനാർ—എന്ന വിവരം.

305. യാണിശ്ശാൻ=ബ്രാഹ്മണൻ. കൊണ്ടു=വിധശവദാങ്ങി. ച
 ന്ദ്രനാർ കൈയിലിരുന്നിരുന്ന ഏകോണ ബ്രാഹ്മണൻ വില്ലാസവകു
 ശ്ചോണ്ടു? ചക്രവർത്തിയായ ചന്ദ്രനാർ ആ ആകോണാ യിററ വല്ല ലാ
 ഭവും സന്ധിപ്പടങ്ങളുണ്ടോ?—ഇതെല്ലാം തുല്യം കളവുതന്നെ—എന്ന
 ധാരാ കരുതുന്നു.

807. ശൻ=വക്രബുദ്ധി. കറിനമുതൽ=കൂരബുദ്ധി.

308. അചല.....ശരണാർ=(അ. ന. സ. എ) പദ്യത
 രാജപുത്രനായ മലയകേതുവിന്റെ വരക്കു കേട്ടപ്പോൾ. അന്ധനായതം=
 അൻ ചുമച്ചില്ലാത്തവനായിത്തീർന്നവല്ല ബ്രാഹ്മണരുടെ കുടുംബനിശ്ച
 യവും സിദ്ധാർത്ഥകരൻ ആനമനവും കളവരണന്നറിഞ്ഞില്ലല്ലോ.

309. അചല.....ഭിന്നം=പദ്യതാജാവിന്റെ ന
 ല്ല ആകോണ.

310. ആയുരോപായഗണങ്ങൾ= ആയുരൻ (ആയുരാനുകൂ
 ലൻ) രക്ഷാപ്രായഗണങ്ങൾ (ദ്രോണഗണങ്ങൾ). ആയുഷ്ശം=അശുഭ. എന്നു.
 ഇവിടെ 'ആയുരോപായഗണങ്ങൾ' എന്നതിന്നു് 'ആയുരോപായഗണ
 ു' എന്നർത്ഥം വിചാരിച്ചിട്ടുള്ളതുവെന്നു തോന്നുന്നു.

311. ലിഖിതകരാലഖ=എഴുതപ്പെട്ട കൈയെഴുത്തു്. എൻറ അല്ലെന്ന്=ഞാൻ അയക്കുന്നതല്ലെന്ന്.

312. പ്രണയം അറുത്തുകുളഞ്ഞു് =സ്നേഹം കൈവിട്ടു്.

313. അഖില.....ചരണനാം=സകല രാജാക്കന്മാരും ലും നമസ്കരിക്കപ്പെടുന്ന പാദങ്ങളോടു കൂടിയവൻ (ചക്രവർത്തി).

314. ശിരസി=(സ. ന. സ. ഏ) തലയിൽ, മമ=എൻറ: ല ഖിതം=എഴുതപ്പെട്ടതു്. ഇദം=ഇതു് (ഇതു് എൻറ തലയിലെഴുത്താണ് എ ന്നതന്നെ പറയേണ്ടതുളളു്.)

315. അന്ധൻ=എന്തു ചെയ്യേണ്ടുവെന്ന് അറിയാത്തവൻ.

316. ശൈലശപരഞ്ജൻ= മലയങ്കേതു. “ആയുനോടാന്നു ചൊല്ലുന്നു” (ഞാൻ) എന്നു യോജ്യം. ഇവിടെ ‘ആയുൻ’ എന്നതു പുജകവി ശേഷണമായിട്ടു പ്രയോഗിച്ചുവന്നിരുന്ന പതിവനുസരിച്ചു ചേർപ്പെട്ടതാ ണ് “മഹാകലകലീനയ്യ സദ്യസജ്ജനസംധവഃ” എന്ന അഭിധാനപ്രകാ രം ആയുശബ്ദത്തിനു പുജ്യൻ എന്നർത്ഥം സിദ്ധം.

317. ആയുനല്ലാ ഞാൻ അനായുനത്രേ ദ്രവം=ഇതുവരെ മുൻപാ രത്തെ സംഗതികളെക്കൊണ്ടു ഞാൻ ‘ആയുൻ’ എന്ന വിശേഷണത്തിന് അർനല്ല—അനായുൻതന്നെ.

318. ക്ഷുദ്രമതേ!= (ഇ. പു. സം. പ്ര. ഏ) ദുർബ്ബലിയായുള്ളോ വേ! സ്വാമിപുത്രൻ= സ്വാമി(രാജാവ്)യുടെ പുത്രൻ. നന്ദവംശരാജാവാ എൻറ പരമ്പരയിലുണ്ടായവനാകകൊണ്ടിങ്ങനെ പറഞ്ഞതാകുന്നു മത യുൻ=ചന്ദ്രഗുപ്തൻ.

319. റിപുതനയൻ= ശത്രുവിൻറ പുത്രൻ (ചക്രതകരാലഖ് നന്ദരാജാക്കന്മാരുടെ ശത്രുവും, രാക്ഷസൻ നന്ദപക്ഷക്കാരനായിരുന്നതി നാൽ ശത്രുത്വന നിദ്ദേശിച്ചു. ചന്ദ്രഗുപ്തൻ നന്ദശത്രുവാണെങ്കിലും, സ്വാ സ്വാമിപുത്രപരമ്പരയിലുള്ളവനാകകൊണ്ടു ശത്രുത സാരമില്ലെന്ന് അഭി പ്രാമം.) രോഷം=ഭേപഷം.

320. അഭിമതം=സമ്മതം. അധികതരവിത്തം=അനവധി ധ നം. ആദരം=ബഹുമാനത്തോടെ. മന്ത്രിപദം=മന്ത്രിസ്ഥാനം

321. മരുവമളവു് = വസിക്കുമ്പോൾ. മുറും അനായുൻ അ ത്രേ=നീചൻതന്നെ.

323. കന്യതികൾ=ഏഷണിപ്രയോഗങ്ങൾ. ഭവാനു് അത്രേ= അങ്ങക്കതന്നെയാണ്. വിദ്വകം=സത്യാസത്യജ്ഞാനം.(അല്ലെങ്കിൽ ശത്രു മിത്രജ്ഞാനം.)

324. ഗിരിവ്രപതിതനയ!= ഹേ ചക്രതരാജപുത്ര! വിധിവിജ്ഞാ സിതം ഇക്കാരാജവേ=ഇക്കാരാജം ദൈവവിലാസംതന്നെ. ബന്ധുവിനെ ശ ത്രുവെന്നും ശത്രുവിനെ ബന്ധുവെന്നും ഇല്ലാത്ത സംഗതികളെ വാസ്തവമ

മരണം ഉള്ളവരായ ഇല്ലത്തവയെന്നും മരണവാനിടവെന്നും മറ്റും
കാലവിമലസംതാന, കരുതിയുടേയും പരാധനാദി പ്രമാണമെന്ന
മാണുപ്രകാരം മരണാദിയാണു പറയേണ്ടതല്ല. മേലും ഒരു മനുഷ്യനു
യ ചരണകൃഷ്ണൻ കർമ്മകർമ്മങ്ങൾ ഇത്രയും മോശമില്ലെന്നുവാനെ
രിക്കാം താമിട്ടു. ഇതേതരം മരണത്തിന്റെ കർമ്മങ്ങൾ. അല്ലെങ്കിൽ
കാലം ചരണകൃഷ്ണാപ്രകാരമെന്ന പല നീതിതന്ത്രങ്ങളും പ്രാമാണ്യം
കർമ്മത്തിലു അതേതരം വിമലമാവുകയും ചരണകൃഷ്ണ പ്രാമാണ്യം
സമലമാവുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു മരണാനന്തരപ്രതിഭാസങ്ങൾ വ
രികൾക്കും സമലമാകുന്നതല്ല എന്നുള്ള ആപ്ത പരാമർശമെന്നു രാജ
സൻ സമ്മതിക്കുന്നു.

325. അതികൃഷ്ണൻ = വളരെ കോപിച്ചവൻ. അത്യന്ത
കൃഷ്ണൻ = അതി ക്രൂരമാവത്തോടു കൂടിയവൻ.

326. അലം അലം = (അവ്യ) മതി മതി. ഇതേക്കാര്യ വിവി
വിവിധം (ആകുന്നവോ? എന്നു ആക്ഷേപം). മുന്നേതികൾ = മുന്നേതി
കർമ്മങ്ങളുടെ സ്വഭാവങ്ങൾ.

327. കെടിയം = കയർക്കായ, കറുപ്പായ = ക്രിമാനായ.

328. കരിയത്തരമേ! ശ്രീ = വക്ത്രബീജമായ മുഖം! കൂടീ
ഇതിക്കുന്ന കലയ്ക്കു = സ്വഭാവങ്ങളെക്കുറിക്കുന്നവർ.

329. അതികൃഷ്ണൻ മേന്മകൾ = വക്ത്രപരിഭാസങ്ങൾ
തോർച്ചിച്ച് (അല്ലെങ്കിൽ ചിത്രവർണ്ണകളായ പശ്ചാത്താപങ്ങൾക്കു)

330. ഹൃദയകലൻ = മനോഹരകൂടി. അതിനുസരം = പരമക
വയം ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നെന്നും ഇപ്പോൾ അങ്ങനെയ കോല്ലൻ അൻ
കൂടിക്കുന്നവനും ഉള്ളതിനു ഇല്ലം.

331. 'അഹേ! കൂനികരുവെന്നുപോൽ പുനരിട്ടു' എന്ന
കേരളസംഹാര വിചാരം. കൂനികൾ കരുപാലം = പണ്ടുതന്നെയുണ്ടായിര
ന്ന ഒരു ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പെ പെരുന്നെന്നായ വേദോപത്തും കൂടി. ഇ
തു മലയമേൽക്കും സംസ്കൃതത്തിലും നടപ്പുള്ള ഒരു കൈപ്രായമാണ്.
"ഗാന്ധാര്യപരിചിക്ഷിതം സംവൃത്തം" എന്നു ശേഖരമു.

332. ഇതി മനസി വിവരമേഴും = ഇങ്ങനെ മനസ്സിൽ പരമ
ശൈലോടു കൂടി.

333. ആഹന്ത! = (അവ്യ) കഷ്ടം! വിരേഖമേന്മ! = വിരേ
കിൽ അഗ്രഗണ്യനായുള്ളവ!

334. സകലലക്ഷ്യകൾക്കും = സകല ദുഷ്ടനങ്ങളിലും വെച്ച്
അഗ്രഗണ്യനായുള്ളവ!

335. വൃദ്ധികൾക്കിടയിൽ = ദൈവങ്ങൾ! അവ = (അന്യരും)

വായ്പ = (വാക്കിൻ) ഏതിർവാക്ക് (മറഞ്ഞുള്ള മറപടി). നിത്യൻ = നാശം
ഹിതൻ, കലത്രയസർക്കിയാണ ഇത്രപേരൻ എന്ന് ആശയം.

336. ക്ഷപണൻ = ക്ഷപണകൻ; ഷ്ട്രൻ = നീയൻ. മിത്രം =
സ്നേഹിതൻ.

337. അത്ത് = മലയകേതുവിന്റെ ആ വാക്ക്, 'ക്ഷപണകനോ
ടു ചോദിച്ചുപരിയാ' എന്ന വാക്ക്. ഹോറ = കൊണ്ട്. (അത്ത്) വരും,
പക്ഷണം, നാശം മുതലായതുപോലെ അതു ഒഴുക്കുമായിത്തന്നെയെന്ന
സാരം.

339. മമ ഏയം അപി = ഏന്റെ ഏയവുംകൂടി. മെ മനുഷ്യ
ൻ ഹോറവും മഹസ്യമായിട്ടുള്ളതു ഏയമെന്നല്ലാ, മിപ്പനം = ശത്രുക്കൾ.
കൊണ്ടുപോയിതേ? = അപഹരിച്ചുവേ? ക്ഷപണകനറിയാത്തതായി ക
ന്റെ മനസ്സിൽ യാതൊന്നുമില്ല. ക്ഷപണകനെ ഏയംപോലെ വിശ്വ
സിപ്പിച്ചിത്തന്നെയെന്ന സാരം.

340. ശിഖരസേനൻ = സേനാധിപൻ.

341. കലസചിവനോമമോടു = രാക്ഷസമാത്രമോടു യോ
ജിച്ച്. സന്തതം വാഴ്ന്നു = ഏപ്പോഴും വസിക്കുന്ന. ഹേവൻ = അഞ്ചുപേർ.

342. അതിഭ്രം = അതിഭ്രമത്തിൽ.

343. അധികവലൻ = മറ്റു ഒക്കൾ. അരിമിത്രം = അരി(ശത്രു)യു
ടെ മിത്രം (ബന്ധു). രാക്ഷസബന്ധുവെന്ന സാരം.

344. മന്തൻ = ഗുഹിപ്പൻ. ശാഗ്രി = ശൂമി.

347. അതിബലം ഉടയ = വളരെ ബലമുള്ള.

348. ഹസ്തിവരം (അ. പ. മ. ഷ. വ) = (ഏന്റെ) ആനയെ

350. കഠിനശാസനം = തീർക്കുന്നതായ കല്പന.

351. ആഴ്ചക്കുഴിപ്പിച്ച് = കാക്കുഴിപ്പിച്ച്.

352. ശസ്ത്രം = ആയുധം.

353. അവകരുണം = ഭയകൂടാതെ. (ക്രി. വി)

354. അതികരുണം = വളരെ സങ്കടമോടെ.

355. അവടം = കഴി. "ഗന്തം വടൈ ഭുവാപോള" എന്നമരം.
വില്പ് = ശാസനം.

356. പുനഃ ഇതവർ = പിന്നെയുള്ള രണ്ടുപേർ. പശ്ചാതാകാർ =
മലാപാലെയുള്ളവൻ. ഹസ്തി = ആന.

357. ഉരം = വയറു്.

359. അക്ഷിമനി = കണ്മിഴി.

360. രാക്ഷസൻ = രാക്ഷസന്മാരിലുള്ളവൻ, (രാക്ഷസന്മാർ)

എതു ക്രമം ചെയ്യാനു മടിയില്ലല്ലോ. അതിനാൽ നീയും ഒരു അർജ്ജുനൻ ആകണമെന്നു (ശ്രീ.സാമ്യത്താൽ) ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു എന്നു അർത്ഥം.

361. കടകം=കുടാരം. അദ്ധിപതി=ആളിത്തറ. അദ്ധിസം=വേലത്തിൽ (അദ്ധ്യ).

362. ഉന്നതം = കപടമന്ത്രം.

364. സൂക്ഷ്മതയോട് ചേർന്നതായോട്ടുകൂടി.

366. അഥ സ ചല രാജിസംഭാത്യനം=അനന്തരം ആ രാജി സംഭാത്യനാകരേ. കരവാല്പ്=വാല്പ്. വാല്പ്=കയ്യിലെട്ടത്തുകൊണ്ട്.

367. ഗമനം ഒരുമിയി മനസി നിവൃത്തം കൂടാതെ=ഇന്നു മിക്കവാറും പോകണമെന്നു മനസ്സിൽ യാതൊരു നിവൃത്തവും കൂടാതെ ശ്ലേയിച് =വൃസനിച്.

368. അരികുതാലമുതലം = വളരെ കൈയ്യുള്ളത്, നിറമുള്ളതല്ലെങ്കിലും.

369. അരിയസംഗ്രഹകൾക്കും ബന്ധുക്കളുടെയും കയ്യിൽ

370 കിഴി മിമി കയറുന്ന നാരി ദൈവത്തിനും ഇരപറന്നും മയി (ഏണി) കുമ്പി (ഒട്ട്, അപ്പംപോലും) കയറുന്ന നാരി (ഇല്ലല്ലോ), മനുഷ്യക്കാരും ഏറെ മനോഹര കയറുന്നയില്ലാതായി പറയുകയെന്നിരിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തിനും കയറുന്നയില്ലാതായല്ലോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏന്ന ഇതു കഷ്ടാവസ്ഥകളെല്ലാം അനുഭവിച്ചുനായിട്ട് ജീവിച്ചിട്ടിരുന്നതാകെ കഴിക്കുകയിരുന്നില്ലേ? എന്നു വ്യസനാധിക്യത്താൽ ആത്മോപദേശം ചെയ്യുന്നു.

[illegible]

372. മരംകുടൻ, ധരണിപതികളുടെ അംഗങ്ങളായിട്ടെ. സ
ഹഗമനം അനുഗമനം അയയതു മരണകരണം അതും ശരിയല്ലെന്നു
പറയുന്നു. മുറുമുറിക്കലം രേഖയാക്കം ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ രേഖയാക്ക
വിനാശം വരുത്താതെ സ്വാമൃതഗമനം ഒരു ശൂന്യം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ സ്വാ
മികൾക്കു വിഹിതമല്ല. അതു താഴെ പറയുന്നു

373. യാതിജനചരിതം 'ഇം=ഇത്' ബ്രീഹദ്ര്ഷ സപരോധം
 ന്, പുരുഷന്മാരിൽ ഒരുത്തനും യോജിച്ചതല്ല. എന്നാൽ യുഗം=യുഗം
 രിശം=രണ്ടു വിചാരിച്ചാലാതിനും അതിശയം പറയുന്നു.

374. അനന്തരം പരന്നാൽ=മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചാൽ=അന്റെ ആത്മമിത്രമായ ചന്ദനമാസൻ താൻനിമിത്തം കാരാഗൃഹത്തിൽ കിടക്കുന്നതിനാൽ അയാളെ വിട്ടവിടാതെ യുദ്ധം ചെയ്തു മരിക്കാനും തക്കില്ല ഈ വിചാരങ്ങളെല്ലാം രാജ്യസമാരോധനം മഹാമനസ്സുതന്നെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നു. അഴൽ=ഭുവം.

375. ആകലചിത്തം=ആകലം (പരവശം) ആയ ചിത്തം തന്നെ=കൂടിയവൻ.

376. ചണകസുതചരൻ=ചാണക്യന്റെ ഭൃതൻ. ഉന്മൂലകാഖ്യൻ=ഉന്മൂലകൻ എന്നു പേരുള്ളവൻ.

377. സചിവവരഗമനം=രാജ്യസമാരോധനം യാത്ര. അത്പരം=ആലം.

378. വിപുലബലം ഉടയ=വളരെ ശൈത്യമുള്ള. പശ്ചിമപുത്രൻ=മലയാളകുടുംബം. നാലാംഗപ്പട=നാലാംഗങ്ങളുള്ള ശൈത്യം. നാലാംഗങ്ങൾ=ആന, ദേവൻ, കരിമ്പ, കാലാർ.

380. പടകുറ്റകം=ശൈത്യം ദേവരികക. അനന്തരം പാർത്ഥിനസ്സിൽ ആലോചിച്ചു.

381. കരി.....വിവിധകാലാർ=ആന, കരിമ്പ, ദേവൻ, പലതരത്തിലുള്ള കാലാർ.

383. ഗജ.....പത്തിപ്രവരന്മാർ=നല്ലവിധമുള്ള ശൈത്യങ്ങൾ. കാലപുരിപുഷം=മരിച്ചു.

384. ഇളകിമണി=അണിവിട്ടോടി.

386. അരികിൽ=മലയാളകുറ്റകന്റെ കൂടത്തന്നെ. അത്യുന്നതൻ=വളരെ പരമകുറ്റകൻ. ആദികാലം=ആദർശം, പുരുഷന്റെ മുതലായ ചാണക്യചാരൻ. ചാണക്യനോടു പിണങ്ങിപ്പോന്നവരായൊന്നു വ്യാജം നടിച്ചുപറന്ന മലയാളകുറ്റകനെ ആശ്രയിച്ചിട്ടുള്ള വിവരം മുഖിൽ അയാൾ പാർത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൊരു അമ്പൽ.

387. നെരിരസി=(സ. ന. സ. ഐ യുദ്ധമദ്ധ്യത്തിൽ. രാജസമീപം=രാജാവിന്റെ അരികിൽ. മറയ്ക്കു=ഏകിത്ത്.

389. ജയപടാരം=വെണിപ്പെരുത്താ (ജയദളി). പാകാക്കി=വശമാക്കി.

390. ചണകസുതരൂപചനഗോരവം=ചാണക്യന്റെ കല്പനശക്തി.

393. വിപുലകാരാഗ്രഹം=വലിയ മേയിൽ നിക്ഷേപണം ചെയ്തു=ഇല്ലാതായി വെച്ചു.

395. വിപുല.....നിപുണത=വളരെ ബലവും വിശേഷമായ നീതിസമർത്ഥ്യവും. ആദർശം.....തനത്തരം=ആദർശം മുതലായ പ്രധാനവൃത്തങ്ങൾ.

396. അതിവിജയകരം=അതിസമർത്ഥമുള്ള. (മലയാളകേതുവിന്റെ പാളയത്തിൽപ്പെട്ട് അതികൊള്ളുക മുതലായ ദണ്ഡങ്ങളോടു മലയാളകേതു രാജസന്ധാരം തമ്മിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളതെന്ന അതിവിജയം. ജീവസിദ്ധാന്തം=ജീവസിദ്ധിയെന്നു പേരുള്ളവൻ.

397. മനസി= (സ. ന. സ. ഏ) മനസ്സിൽ. മതിവരും അളവു=തൃപ്തിവരുവോളം.

398. കനകമണിഗണം=സ്വർണ്ണക്കുഞ്ഞു.

399. അധികമുടം=(മ. സ്ത്രീ. ചി) ഏ=വളരെ സന്തോഷത്തെ. അകത്തളിയിൽ വെട്ട്=ഉള്ളിൽ വെട്ടി.

400. പ്രണയദോഷമേകമുടം=മനസ്സിൽ അതി ഭക്തിയോടു കൂടി. മോദനം=സന്തോഷംകൊണ്ടു്.

402. നീയതം=നിന്ദയയായി (അത്പര്യന്തോടെ) ഉന്മൂലകൻ എന്ന=ഉന്മൂലകനെന്ന ചാരനെ (മലയാളകേതുവിന്റെ പാളയത്തിൽനിന്നു പോയ അമാത്യാരാജ്യസരണ പിന്തുടന്നവൻ) പാഞ്ഞിരുന്നാൻ=കാഞ്ഞിരുന്നു.

403. കേട്=കുടിഞ്ഞു.

404. അമൃതസമുദയമൊഴി=അമൃതത്തിന്റെ സംഭവമോല മുറുമായ വാക്കോടു കൂടിയവർ. ആമോദമുദയമൊഴി=സന്തോഷത്തോടെ.

രാജസവഞ്ചനം എന്ന

ഏഴാം പാദം കഴിഞ്ഞു.

എട്ടാം പാദം.

(കേകവൃത്തം)

1. ചൈതന്യം=ചെറിയ തത്വം. തൻമൊഴിയാരം=തൻപോലെയുള്ള (മുറുമായ) മൊഴിയോടു കൂടിയവർ.

3. ചൈതന്യം=ചൈതന്യം (വിശുദ്ധ) ദാനവും. ഉജ്ജ്വലം=മനസ്സ്. മനോരമം=മനസ്സിനെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നവർ. കഥാശേഷം=കഥയുടെ ശേഷം. കഥയ കഥയ്=(പ്രി. ലോ. പ. മ. പ. ഏ) പറക പറക. ("ചൊല്ലോടാ ശേഷം കഥ" എന്നു മുൻപറഞ്ഞതിനെത്തന്നെ ആവർത്തിക്കുന്നതു്, കേകവൃത്തത്തിൽ സത്യമാകുന്നു.)

5. മേല്പാൻ=മേൽപാൻ. ഉപാധിതൻ=തദ്ദേശ്യവൻ. മന്ത്രി
വരൻ=രാജാവാകാൻ. പരിതാപാൽ=ദുഃഖത്താൽ (അ. ന. പ. ഏ)
വിന്നൻ=പിടിതൻ.

6. ചാണക്യപ്രസിധി=ചാണക്യന്റെ ചാണക്യ, ഉദ്യോഗ
പ്രസ്തുതൻ എന്നു ചൊല്ലേണ്ടതാണ്.

7. മിത്രാഭിമാനം=പ്രിയതമനായോടു കൂടെ കൂടുന്ന ഒരു പു
രുഷൻ.

8. വിദാഹം=വകതിരിവ് (ഗുണഭേദത്താൽ).

9. സമാധി=നന്ദനാശം. പരമം=മഹത്വം. വീണ്ടുകൊ
ള്ളവൻ=വീണ്ടുവാൻ (പകുതിയവൻ) വീണ്ടുവാൻ വിട്ടുപോകാൻ കൂടാ=വിട്ടു.

11. തത്പുത്രൻ=അവന്റെ (പുത്രനായവന്റെ) പുത്രൻ. പുനര
ം=പുനഃ അഥം=പിന്നെ അത്, നിസ്സംശം=വ്യക്തം. അത്യാവേശം
അവന്റെ അവസ്ഥയുടെ മലം.

12. അത് ഒരു വൃദ്ധൻ അത് ഒരു ആനയിരിക്കുന്നു അത്.
മനസ്സിലാക്കുക=അറിയുക.

13. ചാണക്യൻ കാണുന്നത്=അത് അങ്ങനെയൊന്നായി
കാണുന്നത്. അത് ഒരു വിശ്വസ്തനായിരിക്കുന്ന കന്യാകന്യകയുടെ ഒരു പു
ത്രനായ അത് ചാണക്യൻ. ഇതു വിചാരം രാജാവിന്റെ ആത്മാഭിമാ
നത്തെയും സമാധിപ്പെടുത്തുകയും വ്യക്തമാക്കുന്നു. ദൈവത്തിൻ ബലമേത്രം
വിശ്വസ്തനായതാണ്.

14. ഉപാധിതൻ=തദ്ദേശ്യവൻ (നാട്ടുകാര്യവൻ) തുടർ
നല്ലത് (കേൾക്കുക). അത് നല്ലത്=കഷ്ടം കഷ്ടം.

16. മന്ത്രി സന്നിധി=പ്രധാനമന്ത്രി.

17. കേട്ടിരിക്കുക=സമയംനഷ്ടം കാണുക കിടക്കുക.

18. പെരുന്തൻ=പ്രജാധിപതികൾ.

19. പ്രേക്ഷകന്മാർ=കാഴ്ചക്കാർ (കാണാൻ നില്ക്കുന്നവർ) പുരാ
(അവർ) പണ്ടു.

20. പരമം=പ്രമുഖം. രാജാക്കന്മാർ=രാജാവിന്റെ കല്പന
കളെ നടത്തുന്നവർ.

21. വിശിഷ്ടം=മഹത്തമം (മഹത്വം). പരമം=പരമം.

22. ഇതാ=നിനക്ക് ഇത്=(സംഭവിക്കട്ടെ) എന്ന്. നിന്ദ
യിൽ=കുറ്റം. (മഹത്തമം അത്യാവേശം)

23. മന്ത്രി=മന്ത്രിയായിത്തീർന്നവൻ.

24. അത്=ചന്ദനംസുഗന്ധം.

25. വിശ്വസ്തൻ=വിശ്വസ്തൻ.

31. കായനാശത്തെ ചെല്ലാൻ=ദഹനശ്വാസം ചെയ്യാനായിട്ട്.
32. കാണാതെ=നിരോധനംകൊണ്ടുപോയെ.
34. കണ്ണുത്തിൽ=ചെവിയിൽ.
37. മനവശത്തോട്=(ആ. സ്രീ. തൃ. യു) രാജാവിന്റെ കല്പന പ്രകാരം, ദിവ്യകീർതിവേഷത്തെപ്പറ്റി=കർമ്മശാസ്ത്രമനുസരിച്ചു - അന്തർ കലയാലികളുടെ വേഷമെന്നു അർത്ഥം.
40. കണ്ഠം=കാഴ്ചകൾക്കായ. ജിഹ്വത്തന്ദ്രം=ജന്മത്തന്ദ്രം.
41. പാശം=കയ്യറ്റ്. ചാലാലൻ=നീചന്മാർ.
42. കലനീശം=കൊല്ലുവാനുള്ള സ്ഥലം (അധികം മനവശമില്ലാത്ത സ്ഥലത്താണ് വധശിക്ഷ നടത്താറുള്ളത്)
43. ദ്രൗണി=ചെട്ടി, കറുപ്പുംബിനി=ജാത്യം. ദൃശ്യം=പരിചാരകൻ.
45. വദ്യശാലം=കൊല്ലുവാനുള്ളവനെ ധരിപ്പിക്കുന്നമുഖം.
47. ബാലകം=ജാത്യം.
48. കിമിദം=കിമിദം=ഇത് എന്ത്?
50. ബന്ധനം=ബന്ധുവിന്റെ നാശം.
51. അന്ത്യത്തൽ=മുറയ്ക്കപ്പെടൽ.
52. മിത്രനം=ബന്ധുവിന്റെ നാശം. ശത്രുനം=ശത്രുനം (ദഹനം ഉപേക്ഷിക്കൽ)
53. അന്തരംകൂടാതെ=വ്യക്തമായിത്തന്നെ. (സത്യമായിട്ട്)
55. സാമ്പ്രതം=ഇപ്പോൾ.
57. നിഷ്പ്രസിക്കം=ശാഘ്യം പിടിക്കുക.
61. സ്വർണ്ണദ്രൗണി=സ്വർണ്ണമുഖമുള്ളവനായ ചെട്ടി. അന്തരം=ധനം.
65. വാനി=അഗ്നി. വൃശികരം=ദാഹത്തം.
68. ക്ഷുഭൻ=പ്രഭൻ. ഉത്തമമനത്തോളം കൊണ്ടുപോക=അറിയാതെ ബ്രഹ്മരത്നം ചെല്ല.
67. കാണാത്തതും=മുൻപുള്ളതും അന്യപുരുഷന്മാർ കാണാൻ പാടില്ലാത്ത. കലസ്രീകരം=പതിവുതാസ്രീകരം.
68. സർവ്വതലം=സമുത്തരം.
69. അക്ഷമൻ=കാലതാസം സാഹിക്കൻ കഴിവില്ലാത്തവൻ വ്യാകുലഹൃദയൻ=പരവശമായ മനസ്സോടു കൂടിയവൻ.
70. സുഹൃത്തുക്കൾ=സ്നേഹിതന്റെ മരണം.
72. കിരണം=(അവ്യ) കരണത്താൽ.
75. മനോധനം=വശമായ ധനം.

78. സമത്ഗരം=ഗന്തര (അങ്ങയുടെ) അടുത്തുകി.
 79. മിത്രസ്സാരം=മാസുനിതെക്കുറിച്ചുള്ള സ്തോത്രം.
 80. അർദ്ധരണം=ധനുനിമിത്തം.
 81. അർദ്ധരണം=(ആ. സ്രീ. തു. എ) ധനുനെ കുറിച്ചുള്ള ആഗ്രഹം മേന്മയായിട്ട്.
 82. കാന്തൻ=കന്താവ്. നിമകാന്താനിഗ്രഹം=കന്തൻ മാത്രമെ കെല്പുക.
 83. അർദ്ധരണമൃഗം=ധനുനിന്റെ മറിമ. മിത്രമുഖത്തം=മാസുനിമിത്തം.
 88. രാക്ഷസകുലംബം=രാക്ഷസന്റെ മാർപ്പാത്രങ്ങൾ.
 89. അത്ത്=രാക്ഷസകുലംബം. ശരൻ=വശീയുള്ളവൻ.
 91. ഉതിയാഴകം=പറയുക. (നിമയം, പൊരുക, ഇത്യം, പൊരവ.)
 96. വിശിഷ്ടൻ=മുഖമാവ്. (സമ്പൂർണ്ണമാസുനികന്താവ് എന്ന നിലയിലോ അല്ലെങ്കിൽ സമ്പൂർണ്ണ നിയന്ത്രണമായ വേദങ്ങളുടെ പ്രകാരകൻ എന്ന നിലയിലോ ബ്രഹ്മാവിനെ സമ്പൂർണ്ണതയിൽ പ്രഥമനെന്നു ഗണിക്കാമല്ലോ.)
 99. വിമുക്തനം=താൻനിൽ. തവ നിലക്കാർകഴലിയെ=അങ്ങയുടെ മാർപ്പാത്രം.
 105. ദണ്ഡങ്ങൾ=പീടകൾ.
 106. ആവരണം=മുഴക്കമായ വിചാരം. ദോഷാഗ്നി=കേവലമാകുന്ന തീയ്ക്ക്.
 107. കണ്ണിണമുവന്നിതു=തെരിഞ്ഞു പുരികങ്ങൾ=എന്നുള്ള കേവലാധികൃത്തിന്റെ അനുഭാവങ്ങളെന്നു കാണുക.
 108. നിശ്ചയം മരിക്കേണ്ട—(നി) എന്ന ആഖ്യാനം.
 109. കൃഷ്ണവർമ്മൻ=അഗ്നിയിൽ.
 112. വീട്ടുപുത്തങ്ങൾ=വീട്ടും (ശേഷം) മുള്ളു നൂതങ്ങൾ.
 114. വയ്യൻ=വധിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യൻ (ചന്ദനദാസൻ). മേന്മകന്തൻ=കൊലയാളികൾ.
 118. വയളമിഷ്ടം=കെല്പുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക്.
 121. നിഷ്ഠം=യജ്ഞം.
 125. മിത്രകുഷ്ണം=സ്നേഹിതന്റെ മാർപ്പാത്രം.
 126. മണികരൻ=മണവുപോലെ.
 128. "ബലൻ=ശിശു (ചെറിയ കുട്ടി)
 132. ശരണം=രക്ഷ.

133. വന്നിം=കച്ചവടം.
134. കലരേവം=തറവടുപരാഭാതം (ഇളകൊണ്ട്) ആ സ്രീ
യുടെ തേറ്റാസ്സം, യമിനിപ്പം, ഇടപോവിശ്വസം മുതലായ ഗുണങ്ങൾ
വ്യഞ്ജിക്കുന്നു.
137. ചേതസി=(സ. ന. സ. എ) മനസ്സിൽ.
140. കരകയും (ചെയ്ത) എന്ന് ആഖ്യാതം ചേർത്തുകൊൾക.
142. കരിലന്തം=ചരിയന്തം.
143. ഭണ്ഡപാണി=അന്തകൻ. ചണ്ഡാലന്തം=മുതുകന്തം,
ചണ്ഡാലവേഷം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.
145. ഉഴിയിൽ ഇരുന്നാലും (നീ) എന്നു ചോദ്യം.
147. നിജംമിനി=തന്റെ ഭാര്യ.
150. ഇളയ്ക്കുമാരും=മഴിയ്ക്കുമാരും.
152. ചുവന്നിതം=ചുവപ്പിച്ചു.
154. കിഞ്ചന കാലം=അവ്വം സമയം. നെഞ്ചകം കളിത്തം =
(ഭയകൊണ്ട്) മനസ്സ് തണുത്തു.
155. മിത്രത്തെ ഉപേക്ഷിക്കാത്തും (നീ) എന്നു ചോദ്യം. ഇതു
'ചാവയ്'ലായി പുത്രപദമിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ചന്തരസന്തൻ ശഹമന
സ്സക പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു.
157. രാചചന്തം=ചണ്ഡാലന്തം. "ചണ്ഡാലപുത്രമാകാതെ
മിവാ കീർത്തിക്കുന്നതാകാ നിഷ്കരാചചാവയനെ വാസിചണ്ഡാലം (ചുവ്വ
സം)" എന്നഭിധാനം.
158. മൽപാത!=(ഇ. പ. സ. എ) ഏതെങ്കിലും! അത്! =
(അ. പ. സ. എ) അല്ല! കരകയും പരകയും(ചെയ്ത) എന്ന് ചോദ്യം.
159. "അന്തം" — "പരിപാലിപ്പാൻ" — എന്നു പൂർവ്വവാക്യ
ത്തോടു ചേർത്തുകൊൾക.
162. മന്തം=മുതൽ. "മുതലാലുപടുനിൽത്താ മന്തം" എന്നു
കേരളം. ഇത നാലഞ്ചും ഇവിടെ യോജിക്കും—മന്തമയത്തന്നെ താഴെ
വിവരിക്കുന്നു.
164. പരാവെങ്ങരം=അവരേണങ്ങൾ.
167. ബന്ധുകുട്ടത്തിൻമലം=ബന്ധുവാചിരിക്കണവൻ ചെ
യ്ക്കുന്ന കുട്ടത്തിന്റെ മലം. നിഷ്ഠാലം=ചാഴ്.
168. മിത്രത്തെ ചൊല്ലി=സ്നേഹിതനുവേണ്ടി. ചിത്രം=വിശേഷം.
വിഷ്ണുപദം=വിഷ്ണുപരാകം. (അതുകൊണ്ട്) ഏതെങ്കിലും സന്തതിയെ തട
സ്സം ചെയ്തത് എന്ന് ആശയം.

170. ഏകദേശം=അല്ല, നീചരണസർ=നിന്ദാബുദ്ധിയാതിട്ട
ജീവൻ.
174. ചണകംതമരംകൊട്ടുവൻ=ചണകൃന്ദം ചന്ദ്രഗുപ്തൻ
(പേരപൻ)
175. മരംനാസം=ചുഞ്ചിടി, മരം=പട്ടുരക്ക.
178. കണ്ണിനാസം=ചാരാശ്വം, ചണ്ഡാലസ്വരം=ചണ്ഡാല
നാമക സ്വരം (കിണ്ടൽ), മൂയിനൻ=അനൂലാൻ.
179. നാളുകൾ=വിടനാകം നാളുക.
181. ചണ്ഡരക്തം=ചണ്ഡരക്തം വരിച്ചവർ,
183. വ്യാജനം=(അ. ന. ത. എ) കളവായിട്ട്, വേലം=ഏ
ഴത്തു.
185. സന്ധി ചെട്ടുകൾ=തോടിക്കുക.
186. കിഞ്ചന പോലുംകൂടാ, അമ്മിനമേനം=(ഇ. പു. സം. എ)
സൽബുദ്ധേ]
187. കൈനം=കൈനം, അന്നനാമം=അന്നം ആണെന്നും,
192. അധികാരസ്വരം=അധികാരമായിട്ട്.
193. ശബ്ദം=ആയുധം (അത്) ആധികാരികൻ (യോ
ഗ്യൻ)
194. യോഗ്യൻ=മന്ത്രിസ്ഥാനത്തിന് അർഹൻ, യോഗ്യനെ
ന്നർ=അഗ്രമിജ്ഞാപൻ.
195. അത്രയും വേണ്ടില=അത്രമേറിയതല്ല.
199. കാട്ടുതെങ്ങ സാധിപ്പിച്ചിട്ടാണത്=അങ്ങനെയ്തെങ്ങനെ
ചന്ദ്രഗുപ്തൻ മന്ത്രിസ്ഥാനം വഹിച്ചിരിക്കുമെന്നുവെച്ചു കാട്ടുതെങ്ങ സാ
ധിപ്പിക്കുന്നത്. ബന്ധുസ്ഥാനം=ഏതെങ്കിലും ബന്ധുവായ ചന്ദ്രഗുപ്തനെ
കുറിപ്പാക്കി വിചാരിച്ചതെന്നു, വീട്ടുത്തിരു =അങ്ങനെയെ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യ
ത്തിന്.
201. കാട്ടുസാധകൻ= കാട്ടുതെങ്ങ സാധിപ്പിക്കുന്നതിനു
വേണ്ടുന്നതു ചെയ്യുന്നവൻ.
202. ബുദ്ധിവിചാരങ്ങൾ=ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യങ്ങൾ, വിചിത്രം=
ആത്മീയം, വിചാരം=ചിന്ത.
204. കേവലപ്രപഞ്ചം=മുഴുവനായ ജീവനും.
206. സമാനം=നല്ലതന്നെ മനിക്ക.
208. സർവ്വം=(അവ്വ) എല്ലാകാര്യവും, തവ മനസ്സിന്നു =അങ്ങ
നെയെ അഭിപ്രായത്തിന്നു.

211. ആത്മം = അവലംബം. (എനിക്ക് എന്ന് അർത്ഥം)
 212. കാര്യം ആകുന്നത് = അത് അങ്ങനെയെന്ന ചെമ്പുണ്ട
 കാണു.
 214. മനവവീരൻ = രാജാക്കന്മാർ.
 215. ആയുരം = സമയം.
 216. ആരംഭം = (അവ) ബഹുമാനത്തോടുകൂടി. സർവ്വതര
 ക്രമം = നഗരത്തിലുള്ള സകല ക്രമങ്ങളും തലവൻ എന്ന
 സ്ഥാനം.
 218. അനുജനം = (അ. ന. തു. എ) മനസ്സാശ്വാസം
 കൊടു.
 219. ഗുണവൈഭവങ്ങൾ = ഗുണവിശിഷ്ടങ്ങൾ. മന്ത്രിക്ക് = അദ്ദേഹം
 കൃഷ്ണൻ.
 220. വേഷം = കറീനം. (സാധിപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ളത്) പ്രതി
 പാദം = പാദം. (നന്ദനൻ ഉൾപ്പെടെ ചെമ്പു കരളുള്ള സിംഹ
 സനാതനൻ ചെമ്പു കട്ട കെട്ടിയുള്ളവനെ ശബരം). സന്ധി
 ക്കു = പാലിപ്പു.
 221. നിരന്തരം = അന്യമായിത്തന്നെ.
 222. ബ്രഹ്മാദികൾ = രാജാക്കന്മാരെ കീഴ്
 തരിയെ പ്രധാനനാമ! (ചക്രവർത്തിമാരാകാവ!)
 223. ആശി = അനുഗ്രഹം. ദേശികൻ = ആചാര്യൻ.
 224. ആത്മം = അവലംബം. തപസ്സം = കൃഷ്ണപ്രാപ്തം
 വിവരങ്ങളാകുന്ന ശരീരതപസ്സുകൾ, യമനിയമപ്രമാണമാദികളായ
 ഭൗതികതപസ്സുകൾ.
 226. യോഗ്യമായ = വരുമാനം. പിതൃഭാരതനാമം = അ
 ത്തന്റെയും സഹോദരന്മാരുടെയും പ്രതിഷ്ഠിതം പ്രതിഷ്ഠ. ചന്ദ്രപു
 രം = അമ്മയുടെയും സഹോദരന്മാരുടെയും നന്മകൾ കല്പനയിടയ്ക്കു കേറുന്ന
 തിന്റെ പകരം.
 227. അനുഭവം = (അവ) നിത്യവും.
 228. ധർമ്മം = ദൈവത്തിന്റെ ദാനം. സമർപ്പണം = സന്നദ്ധത.

സ മ ട പ്ല .

—

ശ്രീ ൧൦ .

